

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 4. elokuuta 2020
(OR. en)

Toimielinten välinen asia:
2016/0365 (COD)

10340/20
ADD 1

EF 197
ECOFIN 755
CODEC 739

ILMOITUS: I/A-KOHTA

Lähtettäjä: Neuvoston pääsihteeristö

Vastaanottaja: Pysyvien edustajien komitea (Coreper II)

Ed. asiak. nro: 9397/20

Kom:n asiak. nro: COM(2016) 856 final

Asia: Ehdotus EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUKSEKSI
keskusvastapuolten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä asetusten
(EU) N:o 1095/2010, (EU) N:o 648/2012 ja (EU) 2015/2365 sekä
direktiivien 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY,
2011/35/EU ja (EU) 2017/1132 muuttamisesta
– *Poliittinen yhteisymmärrys*

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena konsolidoitu versio edellä mainitun lainsäädäntöehdotuksen tekstistä, josta neuvosto ja parlamentti ovat päässeet yhteisymmärrykseen.

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS,

annettu ...,

keskusvastapuolten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä asetusten (EU) N:o 1095/2010, (EU) N:o 648/2012 ja (EU) 2015/2365 sekä direktiivien 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU ja (EU) 2017/1132 muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen¹,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon²,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon³,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköstä,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Rahoitusmarkkinoilla on keskeinen merkitys nykyaikaisten kansantalouksien toiminnalle. Mitä yhdentyneemmät markkinat ovat, sitä paremmat ovat mahdollisuudet kohdentaa taloudelliset resurssit tehokkaasti, mistä voi olla talouden suorituskyvyn kannalta etua. Jotta rahoituspalvelujen sisämarkkinoiden toimintaa voidaan parantaa, on kuitenkin tärkeää, että on käytössä menettelyjä, joilla vastataan markkinahäiriöiden vaikutuksiin ja varmistetaan, että jos näillä markkinoilla toimiva rahoituslaitos tai rahoitusmarkkinoiden infrastruktuuri joutuu taloudellisiin vaikeuksiin tai on

¹ EUVL C, , s.

² EUVL C, , s.

³ EUVL C, , s.

kaatumassa, tällainen tapahtuma ei horjuta koko rahoitusmarkkinoita ja haittaa kasvua laajemmin taloudessa.

(2) Keskusvastapuolet ovat maailmanlaajuisten rahoitusmarkkinoiden keskeisiä osatekijöitä, jotka asettuvat toimijoiden väliin ostajana jokaiseen myyjään nähden ja myyjänä jokaiseen ostajaan nähden, ja joilla on keskeinen rooli rahoitusliiketoimien käsittelyssä ja niihin liittyvien erilaisten riskien hallinnassa. Vastapuolten transaktioiden ja positioiden käsittely on keskitetty keskusvastapuolille, jotka huolehtivat transaktioiden seurauksena syntyvistä velvoitteista ja vaativat jäseniltään riittävät vakuudet marginaalina ja maksuina maksukyvyttömyysrahastoihin.

(3) Unionin rahoitusmarkkinoiden yhdentyminen on johtanut siihen, että keskusvastapuolista, jotka aiemmin palvelivat ensisijaisesti kotimaan tarpeita ja markkinoita, on kehittynyt unionin rahoitusmarkkinoiden kriittisiä solmukohtia laajemmin. Unionissa toimiluvan saaneet keskusvastapuolet määrittävät useita tuotelajeja pörssissä noteeratuista ja pörssin ulkopuolella (OTC) kaupankäynnin kohteena olevista rahoitus- ja hyödykejohdannaisista käteismarkkinoilla kaupattaviin osakkeisiin, joukkovelkakirjoihin ja muihin tuotteisiin, kuten takaisinostosopimuksiin. Ne tarjoavat kaikkialla unionissa palvelujaan valtioiden rajojen yli monenlaisille rahoitus- ja muille laitoksille. Vaikka jotkin unionissa toimiluvan saaneet keskusvastapuolet keskittyvätkin vain kotimarkkinoihinsa, ne kaikki ovat järjestelmän kannalta merkittäviä ainakin kotimarkkinoillaan.

(4) Koska keskusvastapuolet käsittelevät ja ottavat keskitetysti kantaakseen määräytösapuolten ja niiden asiakkaiden puolesta merkittävän osan unionin rahoitusjärjestelmään kohdistuvista rahoitusriskeistä, keskusvastapuolten toimiva sääntely ja jämäkkä valvonta on olennaisen tärkeää. Elokuussa 2012 voimaan tulleessa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 648/2012⁴ edellytetään, että keskusvastapuolet noudattavat tiukkoja vakavaraisuus-, organisaatio- ja menettelytapanormeja. Niiden toiminnan kaikkinaisen valvonta on toimivaltaisten viranomaisten tehtävä. Viranomaiset tekevät yhteistyötä valvontakollegioissa, joissa ne kokoontuvat yhteen niille annettua tehtävää varten. Niiden sitoumusten mukaisesti, joita G20-johtajat ovat finanssikriisin puhjettua antaneet, myös asetuksessa (EU) N:o 648/2012 edellytetään, että keskusvastapuolet hoitavat vakioitujen OTC-johdannaisten määrityksen keskitetysti. Kun velvoite määrittää OTC-johdannaiset keskitetysti tulee voimaan, keskusvastapuolten liiketoiminnan määrä ja laajuus todennäköisesti kasvaa, mikä puolestaan saattaa merkitä keskusvastapuolten riskinhallintastrategioiden kannalta uusia haasteita.

(5) Asetuksella (EU) N:o 648/2012 on osaltaan lisätty keskusvastapuolten ja laajemmin rahoitusmarkkinoiden kykyä sietää niitä monenlaisia riskejä, joita keskusvastapuolet käsittelevät ja ottavat keskitetysti kantaakseen. Mikään sääntö- ja käytännejärjestelmä ei kuitenkaan voi ehkäistä sitä, että olemassa olevat varat eivät riitä keskusvastapuolten riskien, kuten yhden tai useamman määräytösapuolen maksukyvyttömyyden, hallitsemiseen. Skenaariossa, jossa rahoituslaitoksella on vakavia taloudellisia vaikeuksia tai sitä uhkaa kaatuminen, olisi periaatteessa edelleen sovellettava tavanomaisia maksukyvyttömyysmenettelyjä. Kuten finanssikriisi on osoittanut, tällaiset menettelyt voivat kuitenkin erityisesti pitkittyneen taloudellisen epävakauden ja epävarmuuden aikana vahingoittaa talouden kannalta kriittisiä toimintoja ja näin vaarantaa rahoitusvakauden. Tavanomaiset maksukyvyttömyysmenettelyt eivät ehkä aina takaa riittävän nopeaa tilanteeseen puuttumista eikä niissä välttämättä aseteta asianmukaisesti etusijalle rahoituslaitosten kriittisten toimintojen jatkumista rahoitusvakauden säilyttämiseksi. Näiden tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn kielteisten seurausten ehkäisemiseksi on tarpeen luoda erityinen kriisinratkaisujärjestelmä keskusvastapuolille.

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 648/2012, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä (EUVL L 201, 27.7.2012, s. 1).

(6) Kriisi toi esiin myös sen, että lähellä kaatumista olevien rahoituslaitosten kriittisten toimintojen säilyttämiseksi ei ole asianmukaisia välineitä. Lisäksi se osoitti, että viranomaisten väliseen yhteistyöhön ja koordinointiin ei ole puitteita nopeiden ja määrätietoisten toimien toteuttamiseksi, varsinkaan jos on kyse eri jäsenvaltioiden tai oikeudenkäyttöalueiden viranomaisista. Koska tällaisia välineitä ja yhteistyön ja koordinoinnin puitteita ei ollut, jäsenvaltioiden oli pakko pelastaa rahoituslaitoksia veronmaksajien rahoilla kriisin leviämisen estämiseksi ja paniikin vähentämiseksi. Vaikka keskusvastapuolet eivät kriisin aikana vastaanottaneetkaan poikkeuksellista julkista rahoitustukea suoraan, niitä suojeltiin niiltä vaikutuksilta, joita olisi muutoin aiheutunut siitä, että pankit eivät olisi täyttäneet velvoitteitaan. Keskusvastapuolten elvytys- ja kriisinratkaisukehys täydentää direktiivissä 2014/59/EU hyväksyttyä pankkien kriisinratkaisukehystä ja on siis välttämätön, jotta voidaan välttää turvautuminen veronmaksajien rahoihin keskusvastapuolen hallitsemattoman kaatumisen yhteydessä. Tässä kehyksessä olisi varauduttava myös mahdollisuuteen, että keskusvastapuoli asetetaan kriisinratkaisuun muusta syystä kuin yhden tai useamman määräytösapuolensa maksukyvyttömyyden vuoksi.

(7) Uskottavan elvytys- ja kriisinratkaisukehyksen tarkoituksena on varmistaa niin pitkälti kuin mahdollista, että keskusvastapuolet toteuttavat toimenpiteitä elpyäkseen taloudellisista vaikeuksista, säilyttää lähellä kaatumista olevan tai todennäköisesti kaatuvan keskusvastapuolen kriittiset toiminnot, kun sen muut toiminnot likvidoidaan tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä, säilyttää rahoitusvakausta sekä välttää rahoitusjärjestelmään ja sen kykyyn palvella reaalityötä kohdistuvat merkittävät haitat samalla kun keskusvastapuolen kaatumisesta veronmaksajille aiheutuvat kustannukset minimoidaan. Elvytys- ja kriisinratkaisukehyksessä vahvistetaan entisestään keskusvastapuolten ja viranomaisten valmiuksia lieventää rahoitusmarkkinoiden painetta ja lisätään viranomaisten tietoa keskusvastapuolten valmistautumisesta stressiskenaarioihin. Viranomaisille annetaan myös valtuudet valmistella keskusvastapuolen mahdollista kriisinratkaisua ja hoitaa keskusvastapuolen heikentyvää tilaa koordinoitusti, mikä osaltaan edistää rahoitusmarkkinoiden moitteetonta toimintaa.

(8) Tällä hetkellä unionissa ei ole yhdenmukaistettuja säännöksiä keskusvastapuolten elvytyksestä ja kriisinratkaisusta. Jotkin jäsenvaltiot ovat jo muuttaneet lainsäädäntöään niin, että keskusvastapuolten on laadittava elvytysuunnitelmia, ja ottaneet käyttöön mekanismeja lähellä kaatumista olevien keskusvastapuolten kriisinratkaisun toteuttamiseksi. Lisäksi keskusvastapuolten maksukyvyttömyyttä sääntelevissä laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä on huomattavia sisällöllisiä ja menettelyllisiä eroja jäsenvaltioiden välillä. Keskusvastapuolten elvytyksen ja kriisinratkaisun yhteisten edellytysten, valtuuksien ja prosessien puuttuminen todennäköisesti haittaa sisämarkkinoiden häiriötöntä toimintaa ja kansallisten viranomaisten välistä yhteistyötä näiden puuttuessa keskusvastapuolen kaatumiseen ja soveltaessa asianmukaisia mekanismeja tappioiden kohdentamiseksi sen määritysosapuolille sekä unionissa että maailmanlaajuisesti. Näin on erityisesti silloin, kun kansallisilla viranomaisilla ei erilaisten lähestymistapojen vuoksi ole saman asteista valvontamahdollisuutta tai samaa kykyä purkaa keskusvastapuolta. Tällaiset erot elvytys- ja kriisinratkaisujärjestelyissä voivat vaikuttaa eri tavoin keskusvastapuoliin, määritysosapuoliin ja niiden asiakkaisiin eri jäsenvaltioissa ja mahdollisesti vääristää kilpailua sisämarkkinoilla. Keskusvastapuolen vaikeuksien tai kaatumisen käsittelyyn tarkoitettujen yhteisten sääntöjen ja välineiden puuttuminen voi vaikuttaa määritysosapuolten ja niiden asiakkaiden määrityspäätökseen ja keskusvastapuolten sijoittautumispaikan valintaan ja näin estää keskusvastapuolia hyödyntämästä täysimääräisesti perusvapauksiaan sisämarkkinoilla. Tämä puolestaan saattaa estää määritysosapuolia ja niiden asiakkaita käyttämästä keskusvastapuolia rajojen yli sisämarkkinoilla ja haitata Euroopan pääomamarkkinoiden yhdentymistä. Yhteisiä elvytys- ja kriisinratkaisusääntöjä tarvitaan sen vuoksi kaikissa jäsenvaltioissa varmistamaan, ettei keskusvastapuolten mahdollisuuksia hyödyntää sisämarkkinoiden tarjoamia vapauksia rajoiteta sen perusteella, mitkä ovat jäsenvaltioiden ja niiden viranomaisten taloudelliset valmiudet hallita niiden kaatumista.

(9) Pankkeihin ja muihin rahoituslaitoksiin sovellettavan sääntelykehyksen tarkistaminen, joka toteutettiin kriisin seurauksena, ja etenkin pääoma- ja maksuvalmiuspuskurien vahvistaminen, makrotalouden vakauden valvontavälineiden parantaminen ja pankkien elvytystä ja kriisinratkaisua koskevat kattavat säännöt ovat vähentäneet tulevien kriisien todennäköisyyttä ja lisänneet kaikkien rahoituslaitosten ja markkinainfrastruktuurien, kuten keskusvastapuolten, kykyä sietää talouden häiriöitä, johtuivatpa ne järjestelmähäiriöistä tai yksittäisiä laitoksia koskevista tapahtumista. Kaikissa jäsenvaltioissa on 1 päivästä tammikuuta 2015 sovellettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU⁵ mukaista pankkien elvytys- ja kriisinratkaisujärjestelmää.

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

(10) Toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinratkaisuviranomaisten olisi pankkien elvytyksessä ja kriisinratkaisussa noudatettavan lähestymistavan pohjalta valmistauduttava ja niillä olisi oltava käytettävissään riittävät välineet käsitellä tilanteita, joihin liittyy keskusvastapuolen kaatuminen. Pankkien ja keskusvastapuolten erilaisten toimintojen ja liiketoimintamallien vuoksi pankkien ja keskusvastapuolten riskit ovat kuitenkin erilaisia. Siksi tarvitaan erityisiä välineitä ja valtuuksia niitä skenaarioita varten, joissa keskusvastapuoli kaatuu joko määräytösosapuoltensa kaatumisen tai jonkin muun kuin maksukyvyttömyystapahtuman vuoksi.

(11) Säästöstyypiksi olisi valittava asetus, jotta voidaan täydentää keskusvastapuoliin sovellettavat yhdenmukaiset vakavaraisuusvaatimukset sisältävässä asetuksessa (EU) N:o 648/2012 esitettyä lähestymistapaa ja tukeutua siihen. Elvytys- ja kriisinratkaisuvaatimusten asettaminen direktiivissä voisi johtaa epä johdonmukaisuuteen, jos alalla, jota muutoin säännellään suoraan sovellettavalla unionin lainsäädännöllä ja jolla keskusvastapuolet tarjoavat palvelujaan yhä yleisemmin valtioiden rajojen yli, annettaisiin mahdollisesti erilaista kansallista lainsäädäntöä. Tämän vuoksi myös keskusvastapuolten elvytystä ja kriisinratkaisua varten on aiheellista hyväksyä yhdenmukaiset ja suoraan sovellettavat säännöt.

(12) Jotta voidaan varmistaa johdonmukaisuus suhteessa rahoituspalvelujen alalla voimassa olevaan unionin lainsäädäntöön ja pitää rahoitusjärjestelmä unionissa mahdollisimman vakaana, elvytys- ja kriisinratkaisujärjestelmää pitäisi soveltaa kaikkiin keskusvastapuoliin, joihin sovelletaan asetuksessa (EU) N:o 648/2012 säädettyjä vakavaraisuusvaatimuksia riippumatta siitä, onko niillä pankkitoimilupa. Vaikka erilaisten yhtiörakenteiden riskiprofiileissa voi olla eroja, tässä asetuksessa keskusvastapuolia kohdellaan itsenäisinä yhteisöinä riippumatta siitä, millaiseen konserni- tai markkinarakenteeseen ne mahdollisesti kuuluvat. Koska keskusvastapuolet ovat itsenäisiä yhteisöjä, joiden on täytettävä kaikki tämän asetuksen ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 vaatimukset niiden emoyrityksestä ja muista konserniyhteisöistä erillään, tätä asetusta ei tarvitse soveltaa konserniin, jonka osa keskusvastapuoli mahdollisesti on. Konserninäkökohdat, joihin kuuluvat muun muassa keskusvastapuolen toiminnalliset, taloudelliset ja henkilötason suhteet konserniyhteisöihin, olisi kuitenkin otettava huomioon keskusvastapuolen elvytyksen ja kriisinratkaisun suunnittelussa siltä osin kuin ne saattavat vaikuttaa keskusvastapuolen elvytykseen tai kriisinratkaisuun tai siltä osin kuin elvytys- ja kriisinratkaisutoimet saattavat vaikuttaa konsernin muihin yhteisöihin.

(13) Varmistaakseen, että kriisinratkaisutoimet toteutetaan tehokkaasti ja tuloksellisesti sekä kriisinratkaisutavoitteita vastaavasti, jäsenvaltioiden olisi nimettävä hallintoviranomaiset tai viranomaiset, joille on annettu hallinnolliset valtuudet, huolehtimaan kriisinratkaisun toiminnoista ja tehtävistä, mukaan lukien mahdolliset kriisinratkaisuviranomaiset. Jäsenvaltioiden olisi myös varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaisille osoitetaan asianmukaiset voimavarat. Jäsenvaltioissa, joihin keskusvastapuoli on sijoittautunut, olisi otettava käyttöön asianmukaiset rakenteelliset järjestelyt keskusvastapuolen kriisinratkaisutoimintojen erottamiseksi muista toiminnoista erityisesti silloin, kun keskusvastapuolen toiminnan vakauden valvonnasta tai sellaisten luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten, jotka ovat keskusvastapuolen määritysosapuolia, toiminnan vakauden valvonnasta vastaava viranomainen on nimetty kriisinratkaisuviranomaiseksi, jotta voidaan välttää mahdolliset eturistiriidat ja riski, että viranomainen joutuu pidättymään tarvittavista toimenpiteistä. Tällaisissa tapauksissa olisi varmistettava päätöksentekoprosessin riippumattomuus estämättä kuitenkaan päätöksenteon lähentymistä korkeimmalla tasolla.

(14) Koska keskusvastapuolen kaatuminen ja siitä seuraavat toimet saattavat vaikuttaa jäsenvaltion rahoitusjärjestelmään ja talouteen ja koska kriisin ratkaisemiseksi voidaan viime kädessä tarvita julkisia varoja, jäsenvaltioiden valtiovarainministeriöiden tai muiden asiaankuuluvien ministeriöiden olisi voitava päättää kansallisten demokraattisten menettelyjen mukaisesti julkisten varojen käytöstä viimeisenä keinona, ja näin ollen niiden olisi osallistuttava elvytys- ja kriisinratkaisuprosessiin tiiviisti jo varhaisessa vaiheessa. Näin ollen ja siltä osin kuin on kyse julkisten varojen käytöstä viimeisenä keinona, tämä asetus ei saisi vaikuttaa jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmissä vahvistettuun toimivallan jakautumiseen asianomaisten ministeriöiden tai hallituksen ja kriisinratkaisuviranomaisen välillä.

(15) Koska keskusvastapuolet tarjoavat palvelujaan usein koko unionissa, tehokas elvytys- ja kriisinratkaisu edellyttää toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinratkaisuviranomaisten välistä yhteistyötä valvonta- ja kriisinratkaisukollegioissa erityisesti elvytyksen ja kriisinratkaisun varautumisvaiheissa. Tämä sisältää muun muassa keskusvastapuolen laatimien elvytysuunnitelmien arviointia, keskusvastapuolen kriisinratkaisuviranomaisen laatimia kriisinratkaisusuunnitelmia koskevan yhteisen päätöksen edistämistä ja siihen pääsemistä sekä keskusvastapuolen purkamismahdollisuuksien esteisiin puuttumista.

(16) Keskusvastapuolten kriisinratkaisussa olisi saatettava tasapainoon toisaalta tarve soveltaa menettelyjä, joissa otetaan huomioon tilanteen kiireellisyys ja jotka mahdollistavat tehokkaat, oikeudenmukaiset ja oikea-aikaiset ratkaisut, ja toisaalta tarve suojella rahoitusvakautta kaikissa jäsenvaltioissa, joissa keskusvastapuoli tarjoaa palvelujaan. Viranomaisten, joiden vastuualueisiin keskusvastapuolen kaatuminen liittyisi, olisi esitettävä näkemyksensä kriisinratkaisukollegiossa näiden tavoitteiden saavuttamiseksi. Tähän olisi kuuluttava erityisesti tietojen jakaminen määräytösapuolten ja tarvittaessa asiakkaiden valmisteluista, jotka koskevat mahdollisia maksukyvyttömyyden hallinta-, elvytys- ja kriisinratkaisutoimenpiteitä sekä keskusvastapuoleen liittyvien vastuiden valvontakohtelua. Niiden jäsenvaltioiden viranomaisten, joiden rahoitusvakauteen keskusvastapuolen kaatuminen saattaa vaikuttaa, olisi voitava osallistua kriisinratkaisukollegioon arvioituaan keskusvastapuolen kriisinratkaisun mahdollisia vaikutuksia kunkin asianomaisen jäsenvaltion rahoitusvakauteen. Jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus siihen, että kriisinratkaisukollegiossa niitä edustavat määräytösapuolten toimivaltaiset viranomaiset ja kriisinratkaisuviranomaiset. Jäsenvaltioiden, joita määräytösapuolten viranomaiset eivät edusta kollegiossa, olisi voitava osallistua siihen siten, että kollegioon osallistuu valinnaisesti joko määräytösapuolten asiakkaiden toimivaltainen viranomainen tai määräytösapuolten asiakkaiden kriisinratkaisuviranomainen. Viranomaisten olisi esitettävä keskusvastapuolen kriisinratkaisuviranomaiselle asianmukaiset perustelut osallistumiselleen ottaen huomioon tekemänsä arvion keskusvastapuolen kriisinratkaisun mahdollisista kielteisistä vaikutuksista asianomaisiin jäsenvaltioihin. Samaten jotta voidaan varmistaa säännöllinen näkemystenvaihto ja koordinointi kolmansien maiden viranomaisten kanssa, ne olisi kutsuttava tarvittaessa osallistumaan kriisinratkaisukollegioihin tarkkailijoina. Viranomaisten olisi aina otettava huomioon päätöstensä vaikutus rahoitusvakauteen jäsenvaltioissa, joissa keskusvastapuolen toiminnot ovat kriittisiä tai tärkeitä paikallisten rahoitusmarkkinoiden kannalta, ja myös jäsenvaltioissa, joissa määräytösapuolet ja, jos asianmukaiset tiedot ovat saatavilla, niiden asiakkaat sijaitsevat ja joihin yhteentoimivat markkinapaikat ja rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurit, mukaan lukien yhteentoimivat keskusvastapuolet, ovat sijoittautuneet.

(18) Jotta viranomaiset voivat puuttua keskusvastapuolen mahdolliseen kaatumiseen tuloksellisella ja oikeasuhteisella tavalla, niiden olisi otettava elvytys- ja kriisinratkaisuvalltuuksia käyttäessään huomioon erilaisia tekijöitä, kuten keskusvastapuolen liiketoiminnan luonne, omistusrakenne, oikeudellinen rakenne ja organisaatorakenne, riskiprofiili, koko, oikeudellinen asema, korvattavuus ja sidokset rahoitusjärjestelmään. Lisäksi niiden olisi otettava huomioon, olisiko sen kaatumisella ja sitä seuraavalla, tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisella likvidaatiolla todennäköisesti merkittäviä kielteisiä vaikutuksia rahoitusmarkkinoihin, muihin rahoituslaitoksiin tai talouteen laajemmin.

(19) Jotta voitaisiin puuttua tehokkaasti tilanteeseen, jossa keskusvastapuoli on lähellä kaatumista, viranomaisilla olisi oltava valtuudet määrätä keskusvastapuolia koskevia varautumistoimenpiteitä. Olisi vahvistettava elvytys suunnitelmien sisältöä ja niihin sisällytettäviä tietoja koskevat vähimmäisvaatimukset, jotta kaikilla keskusvastapuolilla unionissa on varmasti riittävän yksityiskohtaiset elvytys suunnitelmat siltä varalta, että ne joutuvat taloudellisiin vaikeuksiin. Tällaisissa suunnitelmissa olisi tarkasteltava tarkoituksenmukaista määrää erilaisia skenaarioita ja varauduttava sekä järjestelmästressiin että erityisesti keskusvastapuolelle ominaiseen stressitilanteeseen, joka vaarantaisi sen elinkelpoisuuden, ottaen myös huomioon kriisin leviämisen mahdolliset vaikutukset sekä kotimaisessa että rajatylittävissä kriisissä. Skenaarioiden olisi oltava vakavampia kuin ne, joita käytetään asetuksen (EU) N:o 648/2012 49 artiklan mukaisissa säännöllisissä stressitesteissä, mutta pysyttävä uskottavina. Suunnitelmien olisi katettava monenlaisia skenaarioita, jotka johtuvat muun muassa maksukyvyttömyystapahtumista, muista kuin maksukyvyttömyystapahtumista ja näiden yhdistelmästä. Niihin olisi sisällyttävä kattavia järjestelyjä positiokannan uudelleentäsmäyttämistä, määritysosaapuolen maksukyvyttömyydestä aiheutuvien tappioiden täysimääräistä kohdentamista ja kaikkien muun tyyppisten tappioiden riittävää kattamista varten. Elvytys suunnitelmissa olisi erotettava toisistaan erityyppiset muut kuin maksukyvyttömyystapahtumat. Elvytys suunnitelman olisi oltava osa keskusvastapuolen toimintasääntöjä, joista on tehty sopimus määritysosaapuolten kanssa. Toimintasäännöissä olisi myös oltava säännöksiä, joilla varmistetaan suunnitelmassa hahmoteltujen elvytystoimenpiteiden täytäntöönpanokelpoisuus kaikissa skenaarioissa. Elvytys suunnitelmissa ei saisi olettaa, että saatavissa on poikkeuksellista julkista rahoitustukea, eikä aiheuttaa veronmaksajille riskiä joutua tappioiden maksajiksi.

(20) Keskusvastapuolia olisi vaadittava laatimaan elvytys suunnitelmansa sekä tarkistamaan ja päivittämään niitä säännöllisesti. Tässä yhteydessä elvytysvaihe olisi aloitettava, kun keskusvastapuolen rahoitus tilanne heikkenee merkittävästi tai on vaarana, että se ei täytä asetuksessa (EU) N:o 648/2012 säädetyjä pääoma- ja vakavaraisuus vaatimuksiaan, mikä saattaisi johtaa sen toimilupavaatimusten rikkomiseen ja tällä perusteella sen toimiluvan peruuttamiseen asetuksen (EU) N:o 648/2012 mukaisesti. Tämä olisi ilmaistava suhteessa elvytys suunnitelmaan sisältyviin laadullisiin tai määrällisiin indikaattoreihin.

(20 a) Jotta voidaan ennalta luoda järkeviä kannustimia ja varmistaa tappioiden oikeudenmukainen kohdentaminen, elvytysuunnitelmissa olisi varmistettava, että elvytysvälineiden käytössä tasapainotetaan asianmukaisesti tappioiden kohdentaminen keskusvastapuolten, määrätyösapuolten ja soveltuviissa tapauksissa niiden asiakkaiden kesken. Yleisenä periaatteena on, että elvytystappiot olisi jaettava keskusvastapuolten, määrätyösapuolten ja soveltuviissa tapauksissa niiden asiakkaiden kesken sen mukaan, mikä on niiden vastuu keskusvastapuolelle siirretystä riskistä ja niiden kyky valvoa ja hallinnoida tällaisia riskejä. Elvytysuunnitelmilla olisi varmistettava, että keskusvastapuolen pääoma altistuu sekä maksukyvyttömyystapahtumista että muista kuin maksukyvyttömyystapahtumista johtuville tappioille, ennen kuin tappiot kohdennetaan määrätyösapuolille. Kannustimena asianmukaiseen riskinhallintaan ja veronmaksajien tappioriskien vähentämiseksi edelleen keskusvastapuolen olisi käytettävä elvytystoimenpiteenä osa asetuksen (EU) N:o 648/2012 43 artiklassa tarkoitetuista ennalta rahoitetuista tähän tarkoitukseen varatuista omista varoistaan, joihin voi sen vähimmäispääomavaatimusten lisäksi sisältyä muu sen hallussa oleva pääoma, asetuksen (EU) N:o 648/2012 16 artiklan 3 kohdan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä tarkoitetun ilmoituskynnysarvon noudattamiseksi ennen kuin se turvautuu muihin elvytystoimenpiteisiin, jotka edellyttävät rahoitusosuuksia määrätyösapuolilta. Tämä ennalta rahoitettujen tähän tarkoitukseen varattujen omien varojen lisämäärä, joka eroaa asetuksen (EU) N:o 648/2012 45 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista ennalta rahoitetuista omista varoista, ei saisi olla pienempi kuin 10 prosenttia eikä suurempi kuin 25 prosenttia asetuksen (EU) N:o 648/2012 16 artiklan 2 kohdan mukaisesti lasketuista riskiperusteisista pääomavaatimuksista riippumatta siitä, ovatko nämä vaatimukset pienemmät tai suuremmat kuin mainitun asetuksen 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu alkupääoma.

Vaatimus, jonka mukaan elvytysmaksuvaatimusta varten on oltava olemassa sopimusvelvoitteinen vähimmäismäärä, ei saisi vaikuttaa keskusvastapuolen oikeuteen sisällyttää sääntöihinsä korkeampia elvytysmaksuvaatimusta koskevia sopimusvelvoitteita eikä keskusvastapuolen riskienhallintaan.

(21) Keskusvastapuolen olisi toimitettava elvytysuunnitelmansa toimivaltaiselle viranomaiselle, jonka olisi välitettävä suunnitelma ilman aiheutonta viivytystä asetuksen (EU) N:o 648/2012 nojalla perustetulle valvontakollegiolle perusteellista arviointia varten. Kollegio hyväksyy arvioinnin yhteisellä päätöksellä. Arvioinnissa olisi selvitettävä muun muassa, onko suunnitelma kattava ja voidaanko sen avulla käytännössä palauttaa keskusvastapuolen elinkelpoisuus riittävän nopeasti myös erittäin vaikeassa rahoitustilanteessa.

(22) Elvytysuunnitelmissa olisi esitettävä kattavasti toimet, jotka keskusvastapuoli toteuttaisi puuttuakseen mahdollisiin täsmäyttämättömiin täyttämättömiin velvoitteisiin, kattamattomiin tappioihin, likviditeettivajeeseen tai omien varojen riittämättömyyteen, sekä toimenpiteet, joilla täydennetään mahdollisesti loppuun käytettyjä ennalta rahastoituja rahoitusvaroja ja maksuvalmiusjärjestelyjä, jotta keskusvastapuolen elinkelpoisuus ja kyky täyttää toimilupavaatimukset jatkossakin voidaan palauttaa. Kriisinratkaisuviranomaisen valtuudet soveltaa kriisinratkaisumaksuvaatimusta eivät saisi vaikuttaa keskusvastapuolen oikeuteen ottaa säännöissään käyttöön elvytysmaksuvaatimuksia, jotka ylittävät tässä asetuksessa säädetyn pakollisen sopimusveloitteisen vähimmäismäärän, eivätkä keskusvastapuolen riskienhallintaan.

(22 b) Elvytysuunnitelmissa olisi otettava huomioon myös kyberhyökkäykset, jotka voivat johtaa keskusvastapuolen taloudellisen tilanteen merkittävään heikkenemiseen tai asetuksen (EU) N:o 648/2012 mukaisten vakavaraisuusvaatimusten rikkomisen riskiin.

(23) Keskusvastapuolten olisi varmistettava, että niiden elvytysuunnitelmat ovat syrjimättömiä ja että niiden vaikutukset ja kannustimet, joita niillä luodaan, ovat keskenään tasapainossa. Elvytystoimenpiteiden määräytösapuoliin ja, asianmukaisten tietojen ollessa saatavilla, niiden asiakkaisiin sekä unionin tai jonkin sen jäsenvaltion rahoitusjärjestelmään laajemmin kohdistuvien vaikutusten olisi oltava oikeasuhteisia. Asetuksen (EU) N:o 648/2012 mukaan keskusvastapuolten olisi eritoten varmistettava, että niiden määräytösapuolilla on rajalliset vastuut keskusvastapuolta kohtaan. Keskusvastapuolten olisi varmistettava, että kaikki asiaankuuluvat sidosryhmät otetaan mukaan elvytysuunnitelman laatimiseen antamalla niille tapauksen mukaan mahdollisuus osallistua keskusvastapuolen riskinarviointikomiteaan ja kuulemalla niitä asianmukaisesti. Koska sidosryhmien näkemyksissä voidaan olettaa olevan eroja, keskusvastapuolten olisi otettava käyttöön selkeitä menettelyjä, joilla hallitaan sidosryhmien erilaisia näkemyksiä ja mahdollisia sidosryhmien ja keskusvastapuolen välisiä eturistiriitoja.

(23 a) Elvytys- ja kriisinratkaisutoimet voivat vaikuttaa välillisesti asiakkaisiin ja epäsuoriin asiakkaisiin, jotka eivät ole keskusvastapuolen velkojia, siinä määrin kuin elvytyksen ja kriisinratkaisun kustannukset on siirretty kyseisille asiakkaille ja epäsuorille asiakkaille soveltuvien sopimusjärjestelyjen mukaisesti. Sen vuoksi keskusvastapuolen elvytys- ja kriisinratkaisuskenaarion vaikutusta asiakkaisiin ja epäsuoriin asiakkaisiin olisi myös käsiteltävä samoin sopimusjärjestelyin kuin niiden määräytösapuolten ja asiakkaiden kanssa, jotka tarjoavat niille määrityspalveluja. Tämä voidaan saavuttaa varmistamalla, että jos sopimusjärjestelyissä sallitaan määräytösapuolten siirtää kriisinratkaisuvälineiden kielteiset seuraukset asiakkailleen, kyseisiin sopimusjärjestelyihin sisältyy myös yhtäläisin ja oikeasuhteisin perustein asiakkaiden oikeus määräytösapuolten keskusvastapuolelta mahdollisesti saamiin korvauksiin tai tällaista korvausta vastaavaan käteissummaan tai tuottoihin, jotka ne saavat sellaisen vaatimuksen johdosta, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisinratkaisussa huonompaan asemaan, siinä määrin kuin nämä liittyvät asiakaspositioihin. Tällaisia määräyksiä olisi sovellettava myös epäsuoria määrityspalveluja asiakkailleen tarjoavien asiakkaiden ja epäsuorien asiakkaiden sopimusjärjestelyihin.

(24) Ottaen huomioon keskusvastapuolten palvelemien markkinoiden maailmanlaajuinen luonne ja sen varmistamiseksi, että keskusvastapuoli pystyy tarvittaessa soveltamaan elvytysvaihtoehtoja sellaisiin sopimuksiin tai varoihin, joihin sovelletaan kolmannen maan lainsäädäntöä, tai kolmansiin maihin sijoittautuneisiin yhteisöihin, keskusvastapuolen toimintasäännöissä olisi oltava tätä koskevia sopimusmääräyksiä.

(25) Jos keskusvastapuoli ei esitä riittävää elvytysuunnitelmaa, toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava vaatia keskusvastapuolta toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet suunnitelman olennaisten puutteiden korjaamiseksi, jotta voidaan vahvistaa keskusvastapuolen liiketoimintaa ja varmistaa, että keskusvastapuoli voi kohdentaa tappiot, palauttaa pääomansa ennalleen tai tarvittaessa uudelleentäsmäyttää positiokantansa kaatumistapauksessa. Näiden valtuuksien ansiosta toimivaltaiset viranomaiset voivat toteuttaa ennaltaehkäiseviä toimia tarvittavassa laajuudessa mahdollisten puutteiden korjaamiseksi ja sitä kautta saavuttaa rahoitusvakautta koskevat tavoitteet.

(25 a) Poikkeuksellisissa tapauksissa, joissa vakuuksien vaihteluun perustuvat voitot aliarvostetaan muun kuin maksukyvyttömyystapahtuman seurauksena, ja jos elvytys onnistuu, toimivaltaisen viranomaisen olisi voitava vaatia keskusvastapuolta maksamaan määräytösapuolilleen käteismaksuina korvaus, joka on oikeassa suhteessa niiden sopimusperusteiset sitoumukset ylittävään tappioon, tai tarvittaessa vaatia keskusvastapuolta laskemaan liikkeeseen keskusvastapuolen tulevia voittoja koskevia omistusunstrumentteja.

(26) Suunnittelu on keskeinen osa tehokasta kriisinratkaisua. Keskusvastapuolen kriisinratkaisuviranomaisen olisi laadittava suunnitelmat, ja niistä olisi sovittava yhdessä kriisinratkaisukollegiossa. Suunnitelmien olisi katettava laaja valikoima skenaarioita, joissa erotetaan toisistaan skenaariot, jotka johtuvat maksukyvyttömyystapahtumista, muista kuin maksukyvyttömyystapahtumista ja näiden yhdistelmästä, sekä erityyppiset muut kuin maksukyvyttömyystapahtumat. Viranomaisilla olisi oltava kaikki tarvittavat tiedot, jotta ne voivat määrittää kriittiset toiminnot ja varmistaa niiden jatkuvuuden. Kriisinratkaisusuunnitelman sisällön olisi kuitenkin oltava keskusvastapuolen toimintoihin ja sen määrittämien tuotteiden tyypeihin nähden asianmukainen, ja sen olisi perustuttava sen toimittamiin tietoihin. Jotta helpotettaisiin kriisinratkaisumaksuvaatimusten täytäntöönpanoa ja määrätyösapuolelle, joka ei ole maksukyvytön, kriisinratkaisun yhteydessä mahdollisesti maksettavien voittojen määrän vähentämistä, keskusvastapuolen toimintasääntöihin olisi sisällytettävä viittaus kriisinratkaisuviranomaisen valtuuksiin vaatia tällaisia kriisinratkaisumaksuvaatimuksia ja tällaista vähennystä. Keskusvastapuolen toimintasääntöihin, joista sovitaan sopimusteitse määrätyösapuolten kanssa, olisi tarvittaessa sisällytettävä määräyksiä, joilla varmistetaan, että kriisinratkaisuviranomaiset voivat panna täytäntöön muita kriisinratkaisutoimenpiteitä.

27) Kriisinratkaisuviranomaisilla olisi purkamismahdollisuuksien arvioinnin perusteella oltava valtuudet vaatia keskusvastapuolten oikeudellisen tai toiminnallisen rakenteen tai organisaation muuttamista suoraan tai välillisesti toimivaltaisten viranomaisten kautta sekä toteuttaa tarvittavia ja oikeasuhteisia toimenpiteitä, jotta voidaan vähentää tai poistaa kriisinratkaisuvälineiden käytön olennaisia esteitä ja varmistaa kyseisten yhteisöjen purkamismahdollisuus. Ottaen huomioon niiden konsernien, joihin keskusvastapuolet kuuluvat, moninainen rakenne, niiden rakenne-erot verrattuna pankkikonserneihin ja erilaiset sääntelykehykset, joita sovelletaan tällaisiin konserneihin kuuluviin yksittäisiin yhteisöihin, keskusvastapuolen kriisinratkaisuviranomaisen olisi keskusvastapuolen toimivaltaista viranomaista kuullen voitava arvioida, aiheuttaako keskusvastapuolen tai sen määräysvallassa suoraan tai välillisesti olevien konserniyhteisöjen oikeudellisten tai toiminnallisten rakenteiden muutosten täytäntöönpano sellaisia muutoksia sen konsernin rakenteissa, johon keskusvastapuoli kuuluu, jotka voivat johtaa oikeudellisiin kiistoihin tai täytäntöönpanokelpoisuuskysymyksiin soveltuvista erityisistä oikeudellisista olosuhteista riippuen. Arvioidessaan, miten tällaiset kriisinratkaisun esteet poistetaan, kriisinratkaisuviranomaisen olisi voitava ehdottaa erilaisia purkamismahdollisuuteen liittyviä toimenpiteitä sen sijaan, että vaadittaisiin muutoksia konsernin oikeudellisiin tai toiminnallisiin rakenteisiin, jos tällaisten vaihtoehtoisten toimenpiteiden käyttö poistaisi kriisinratkaisun esteet vastaavalla tavalla.

(28) Kriisinratkaisusuunnitelmien ja purkamismahdollisuuksien arvioinneissa päivittäisiä valvontanäkökohtia tärkeämpää on nopeuttaa uudelleenjärjestelytoimia keskusvastapuolen kriittisten toimintojen ja rahoitusvakauden turvaamiseksi. Jos kriisinratkaisukollegion jäsenet ovat erimielisiä keskusvastapuolen kriisinratkaisusuunnitelmasta tehtävistä päätöksistä, keskusvastapuolen purkamismahdollisuuksien arvioinnista ja purkamismahdollisuuden esteiden poistamisesta tehtävästä päätöksestä, Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen, jäljempänä 'arvopaperimarkkinaviranomainen', olisi toimittava sovittelijana asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklan mukaisesti. Arvopaperimarkkinaviranomaisen sisäisen komitean olisi kuitenkin valmisteltava tällainen sitova sovittelu sen käsiteltäväksi ottaen huomioon arvopaperimarkkinaviranomaisen jäsenten toimivalta varmistaa rahoitusvakaus ja valvoa määrätyösapuolia useissa jäsenvaltioissa. Tietyt Euroopan pankkiviranomaista koskevan asetuksen nojalla toimivaltaiset viranomaiset olisi kutsuttava osallistumaan tarkkailijoina tähän arvopaperimarkkinaviranomaisen sisäiseen komiteaan, sillä ne hoitavat vastaavia tehtäviä direktiivin 2014/59/EU nojalla. Tällainen sitova sovittelu ei saisi estää asetuksen (EU) N:o 1095/2010 31 artiklan mukaista neuvoa-antavaa sovittelua muissa tapauksissa. Mainitun asetuksen 38 artiklan mukaisesti tällainen sitova sovittelu ei saa vaikuttaa jäsenvaltioiden finanssipoliittiseen vastuuseen.

(29) Keskusvastapuolen elvytysuunnitelmassa voi olla tarpeen esittää edellytykset, joiden täyttyessä mahdollisten sitovien rahoitustukisopimusten tekeminen tai takauksien tai muunlaisen operatiivisen tuen antaminen konsernin sisällä emoyritykseltä tai toiselta konserniyhteisöltä keskusvastapuolelle käynnistyy. Tällaisten järjestelyjen läpinäkyvyys lieventäisi riskejä, joita taloudellisissa vaikeuksissa olevalle keskusvastapuolelle tukea antavan konserniyhteisön maksuvalmiuteen ja vakavaraisuuteen kohdistuu. Mahdolliset muutokset tällaisen konsernituen laatuun ja luonteeseen vaikuttaviin järjestelyihin olisi sen vuoksi katsottava elvytysuunnitelman tarkistamista edellyttäväksi olennaisiksi muutoksiksi.

(30) Elvytys- ja kriisinratkaisusuunnitelmiin sisältyvien tietojen arkaluonteisuuden vuoksi näihin suunnitelmiin olisi sovellettava asianmukaisia salassapitovelvollisuutta koskevia säännöksiä.

(31) Toimivaltaisten viranomaisten olisi toimitettava elvytysuunnitelmat ja kaikki niihin tehdyt muutokset asianomaisille kriisinratkaisuviranomaisille, joiden puolestaan olisi toimitettava kriisinratkaisusuunnitelmat ja kaikki niihin tehdyt muutokset toimivaltaisille viranomaisille, jotta kaikki asiaankuuluvat viranomaiset olisivat jatkuvasti ajan tasalla.

(32) Rahoitusvakauden säilyttämiseksi on välttämätöntä, että toimivaltaiset viranomaiset kykenevät korjaamaan keskusvastapuolen rahoitus- ja taloustilanteen heikkenemisen ennen kuin se päätyy tilanteeseen, jossa viranomaisilla ei ole muuta vaihtoehtoa kuin asettaa se kriisinratkaisun kohteeksi tai ohjata se suunnanmuutokseen, jos sen toiminta saattaisi horjuttaa rahoitusjärjestelmän yleistä vakautta. Sen vuoksi toimivaltaisille viranomaisille olisi annettava valtuudet puuttua tilanteeseen varhaisessa vaiheessa, jotta voidaan välttää tai minimoida rahoitusvakauteen tai asiakkaiden etuihin kohdistuvat haittavaikutukset, joita voisi aiheutua siitä, että keskusvastapuoli toteuttaa tiettyjä toimenpiteitä. Valtuudet puuttua tilanteeseen varhaisessa vaiheessa olisi annettava toimivaltaisille viranomaisille niiden valtuuksien lisäksi, joita niillä on jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön tai asetuksen (EU) N:o 648/2012 nojalla olosuhteissa, joissa ei ole kysymys varhaisesta tilanteeseen puuttumisesta. Oikeuteen puuttua tilanteeseen varhaisessa vaiheessa tulisi sisältyä valtuus kieltää oman pääoman ehtoihin tai sellaisina kohdeltaviin instrumentteihin liittyvien suoritusten maksaminen tai rajoittaa sitä mahdollisimman suurella laajuudella aiheuttamatta kuitenkaan maksukyvyttömyystapahtumaa, mukaan lukien keskusvastapuolen osinkomaksut ja takaisinostot, ja sen nojalla olisi voitava kieltää tai jädäyttää asetuksen (EU) N:o 648/2012 26 artiklan 5 kohdan mukaisessa keskusvastapuolen palkka- ja palkkiopolitiikassa määriteltyjen muuttuvien palkkioiden, lisäeläke-etuuksien tai erorahojen maksaminen asetuksessa (EU) N:o 648/2012 määritellylle ylimmälle johdolle tai rajoittaa sitä.

(32 a) Toimivaltainen viranomainen voi varhaisen puuttumisen valtuuksien puitteissa ja kansallisen lainsäädännön asiaa koskevien säännösten mukaisesti asettaa väliaikaisen hallinnonhoitajan joko korvaamaan keskusvastapuolen hallituksen ja ylimmän johdon tai työskentelemään tilapäisesti niiden kanssa. Väliaikaisen hallinnonhoitajan tehtävänä olisi oltava sille annettujen valtuuksien käyttö, jollei sille sen nimittämisen yhteydessä asetetuista ehdoista muuta johdu, jotta edistettäisiin ratkaisuja keskusvastapuolen taloudellisen tilanteen korjaamiseksi. Väliaikaisen hallinnonhoitajan asettamisella ei kuitenkaan saisi tarpeettomasti kajota unionin tai kansalliseen yhtiölakiin perustuviin osakkeenomistajien tai omistajien oikeuksiin tai menettelyllisiin velvoitteisiin, ja siinä olisi noudatettava sijoittajansuojaan liittyviä unionin ja jäsenvaltioiden kansainvälisiä velvoitteita.

(33) Elvytysvaiheessa ja varhaisen tilanteeseen puuttumisen vaiheessa osakkeenomistajien olisi voitava säilyttää oikeutensa täysimääräisinä. Kun keskusvastapuoli on asetettu kriisinratkaisuun, niillä ei enää ole näitä oikeuksia. Elvytyksessä olisi mahdollisuuksien mukaan ja mahdollisimman laajalti rajoitettava oman pääoman ehtoihin tai sellaisina kohdeltaviin instrumentteihin liittyvien suoritusten maksamista, myös keskusvastapuolen osinkomaksuja ja takaisinostoja, tai kiellettävä ne tämän laukaisematta maksukyvyttömyystapahtumaa. Keskusvastapuolen pääoman haltijoiden olisi katettava tappiot kriisinratkaisumenettelyssä ensimmäisenä tavalla, joka minimoi riskin siitä, että ne ryhtyvät oikeustoimiin, jos tällaiset tappiot ovat suuremmat kuin niille olisi aiheutunut tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä (periaate, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisinratkaisussa huonompaan asemaan). Kriisinratkaisuviranomaisen olisi alaskirjaus- ja muuntamisvälinettä soveltaessaan voitava poiketa periaatteesta, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisinratkaisussa huonompaan asemaan. Osakkeenomistajalla tai velkojalla, jolle aiheutuva tappio on suurempi kuin se, joka sille olisi aiheutunut tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä, olisi kuitenkin oikeus saada erotus maksuna.

(34) Kriisinratkaisukehyksessä olisi huolehdittava siitä, että kriisinratkaisuun asettaminen tapahtuu ajoissa ennen kuin keskusvastapuoli on maksukyvytön. Keskusvastapuolen olisi katsottava olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan, kun se rikkoo tai todennäköisesti lähitulevaisuudessa rikkoo toimiluvan voimassaolon jatkamiselle asetettuja vaatimuksia, kun sen elinkelpoisuutta ei ole saatu palautettua elvytyksellä, kun keskusvastapuoli ei pysty tai ei todennäköisesti pysty harjoittamaan kriittistä toimintoa, kun keskusvastapuolen varat ovat tai todennäköisesti lähitulevaisuudessa ovat pienemmät kuin sen velat, kun keskusvastapuoli ei pysty tai ei todennäköisesti lähitulevaisuudessa pysty maksamaan velkojaan niiden erääntyessä tai kun keskusvastapuoli pyytää poikkeuksellista julkista rahoitustukea. Sitä, että keskusvastapuoli ei täytä kaikkia toimilupavaatimuksia, ei saisi kuitenkaan yksinään käyttää kriisinratkaisuun asettamisen perusteena.

(35) Sitä, että keskusvastapuoli saa hätärahoituksena maksuvalmiusapua keskuspankilta – jos sellaista on saatavilla – ei saisi sellaisenaan katsoa näytöksi siitä, että keskusvastapuoli ei pysty tai ei lähitulevaisuudessa pysty maksamaan velkojaan niiden erääntyessä. Rahoitusvakauden säilyttämiseksi, erityisesti koko järjestelmän likviditeettivajeen tapauksessa, keskuspankkien tarjoamille maksuvalmiusjärjestelyille tai hiljattain liikkeeseen lasketuille veloille jäsenvaltion vakavan taloudellisen häiriötilan korjaamiseksi myönnettyt valtion takaukset eivät saisi käynnistää kriisinratkaisukehyksen käyttöä edellyttäen, että tietyt ehdot täyttyvät.

(35a) Euroopan keskuspankkijärjestelmän jäsenet, muut vastaavaa toimintaa harjoittavat jäsenvaltioiden elimet, muut unionin julkiset elimet, joiden vastuulla on julkisen velan hoito tai jotka osallistuvat sen hoitoon, Kansainvälinen järjestelypankki ja muut asetuksen (EU) N:o 648/2012 1 artiklan 4 ja 5 kohdassa luetellut yhteisöt voivat toimia määrätyösapuolena toimintansa yhteydessä. Keskusvastapuolten elvytysuunnitelmissa esitettyjä tappioiden kohdentamisvälineitä ei pitäisi soveltaa kyseisiin yhteisöihin. Samaten kriisinratkaisuviranomaiset eivät saisi käyttää tappioiden kohdentamisvälineitä kyseisiin yhteisöihin, jotta vältetään julkisten varojen käyttö.

(36) Jos keskusvastapuoli täyttää kriisinratkaisun edellytykset, keskusvastapuolen kriisinratkaisuviranomaisella olisi oltava käytettävissään yhdenmukaistetut kriisinratkaisuvälineet ja -valtuudet. Niiden avulla kriisinratkaisuviranomaisen olisi voitava puuttua skenaarioihin, jotka johtuvat sekä maksukyvyttömyystapahtumista että muista kuin maksukyvyttömyystapahtumista tai näiden yhdistelmästä. Niiden käytössä olisi noudatettava yhteisiä edellytyksiä, tavoitteita ja yleisiä periaatteita. Tällaisten välineiden tai valtuuksien käyttö ei saisi varsinkaan vaikuttaa rajatylittävien konsernien tehokkaaseen kriisinratkaisuun.

(37) Kriisinratkaisun päätavoitteena olisi oltava kriittisten toimintojen jatkuvuuden varmistaminen, rahoitusvakauteen kohdistuvien haittavaikutusten välttäminen ja julkisten varojen suojaaminen.

(38) Lähellä kaatumista olevan keskusvastapuolen kriittisten toimintojen jatkuvuus olisi säilytettävä käyttämällä kriisinratkaisuvälineitä ja niin pitkälti kuin mahdollista yksityisiä varoja turvautumatta poikkeukselliseen julkiseen rahoitustukeen, joskin toiminnot olisi uudelleenjärjesteltävä ja tarvittaessa tehtävä muutoksia johtoon. Tähän tavoitteeseen voitaisiin päästä joko kohdentamalla jäljellä olevat tappiot ja täsmäyttämällä keskusvastapuolen positiokanta uudelleen käyttämällä positioiden ja tappioiden kohdentamisvälineitä, kun on kyse maksukyvyttömyydestä johtuvista tappioista tai, jos on kyse muista kuin maksukyvyttömyydestä johtuvista tappioista, alaskirjaamalla vakuudettomat velat ja muuntamalla ne pääomaksi, jotta voidaan kattaa tappiot ja vahvistaa keskusvastapuolen pääomapohjaa. Jotta vältetään tarve käyttää julkisyhteisöjen vakautusvälineitä, kriisinratkaisuviranomaisen olisi voitava käyttää kriisinratkaisumaksuvaatimusta myös muun kuin maksukyvyttömyystapahtuman jälkeen. Keskusvastapuoli tai tietty määräyspalvelu voidaan myös myydä maksukykyiselle kolmannen osapuolen keskusvastapuolelle tai sulauttaa se sellaiseen, jos tämä pystyy harjoittamaan ja hallinnoimaan siirrettyjä määritystoimintoja. Keskusvastapuolen kriittisten toimintojen ylläpitämistä koskevan tavoitteen mukaisesti kriisinratkaisuviranomaisen olisi ennen edellä mainittujen toimien toteuttamista pantava yleisesti täytäntöön keskusvastapuolen suuntaan voimassa olevat täyttämättömät sopimusvelvoitteet noudattaen niihin sen toimintasäännöissä sovellettavaa kohtelua, mukaan lukien etenkin mahdolliset määrätyösapuolten sopimusvelvoitteet täyttää elvytysmaksuvaatimuksia tai ottaa vastattaviksi positioita maksukyvyttömiltä määrätyösapuolilta

joko huutokaupalla tai muilla sovitulla tavoilla keskusvastapuolen toimintasääntöjen mukaisesti sekä mahdolliset voimassa olevat täyttämättömät sopimusvelvoitteet, joilla velvoitetaan muut osapuolet kuin määritysosapuolet antamaan jonkinlaista rahoitustukea.

(39) Nopea ja määrätietoinen toiminta on välttämätöntä, jotta säilytetään markkinoiden luottamus ja estetään mahdollisimman pitkälle häiriöiden leviäminen. Kun kriisinratkaisun edellytykset täyttyvät, keskusvastapuolen kriisinratkaisuviranomainen ei saisi viivyttää asianmukaisen ja koordinoitun yleisen edun mukaisen kriisinratkaisutoimen toteuttamisessa. Keskusvastapuolen kaatuminen voi tapahtua olosuhteissa, jotka edellyttävät asianomaisen kriisinratkaisuviranomaisen välitöntä reagointia. Siksi kyseisen viranomaisen olisi voitava toteuttaa kriisinratkaisutoimia keskusvastapuolen toteuttamista elvytystoimenpiteistä riippumatta tai ilman, että sen täytyisi ensin käyttää valtuuksia, jotka liittyvät varhaiseen tilanteeseen puuttumiseen.

(40) Keskusvastapuolen kriisinratkaisuviranomaisen olisi kriisinratkaisutoimia toteuttaessaan otettava huomioon kriisinratkaisukollegiossa laadittujen kriisinratkaisusuunnitelmien mukaiset toimet ja noudatettava niitä, paitsi jos kriisinratkaisuviranomainen arvioi kulloistenkin olosuhteiden perusteella, että kriisinratkaisutavoitteet saavutetaan tehokkaammin toteuttamalla muita kuin kriisinratkaisusuunnitelmien mukaisia toimia. Kriisinratkaisuviranomaisen olisi otettava huomioon yleiset päätöksentekoperiaatteet, mukaan lukien tarve tasapainottaa keskusvastapuolen eri sidosryhmien edut ja varmistaa avoimuus suhteessa niiden jäsenvaltioiden viranomaisiin, joiden rahoitusvakauteen tai verovaroihin ehdotetulla päätöksellä tai toimella voisi olla vaikutuksia, sekä kyseisten viranomaisten osallistuminen. Kriisinratkaisuviranomaisen olisi erityisesti ilmoitettava kriisinratkaisukollegiolle suunnitelluista kriisinratkaisutoimista ja myös siitä, jos tällaiset toimet poikkeavat kriisinratkaisusuunnitelmasta.

(41) Omistusoikeuteen puuttumisen olisi oltava oikeassa suhteessa rahoitusvakauteen kohdistuvaan riskiin. Tämän vuoksi kriisinratkaisuvälineitä olisi käytettävä vain sellaisiin keskusvastapuoliin, jotka täyttävät kriisinratkaisun edellytykset, erityisesti kun pyritään turvaamaan rahoitusvakaus yleisen edun mukaisesti. Kriisinratkaisuvälineet ja -valtuudet voisivat keskeyttää osakkeenomistajien, velkojien, määräytösapuolten ja soveltuvien osin määräytösapuolten asiakkaiden oikeudet. Kriisinratkaisutoimi olisi sen vuoksi toteutettava vain silloin, kun se on yleisen edun kannalta välttämätön, ja näihin oikeuksiin puuttumisen olisi oltava sopuosoinnussa Euroopan unionin perusoikeuskirjan, jäljempänä 'perusoikeuskirja', kanssa.

(42) Asianomaiset osakkeenomistajat, määräytösapuoleet ja keskusvastapuolen muut velkojat eivät saisi kärsiä suurempia tappioita kuin niille olisi aiheutunut, jos kriisinratkaisuviranomainen ei olisi toteuttanut keskusvastapuolta koskevaa kriisinratkaisutoimea, vaan niihin olisi sen sijaan sovellettu kaikkia keskusvastapuolen maksukyvyttömyyssääntöjen tai sen toimintasääntöihin sisältyvien muiden sopimusjärjestelyjen mukaisia täyttämättömiä velvoitteita, ja jos keskusvastapuoli olisi likvidoitu tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä. Siinä tapauksessa, että osa kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen varoista siirretään yksityiselle ostajalle tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalle keskusvastapuolelle, jäljelle jäävä osa kriisinratkaisun kohteena olevasta keskusvastapuolesta olisi likvidoitava tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä.

(43) Jotta osakkeenomistajien, määräytösapuolten ja muiden velkojien oikeudet voidaan suojata, olisi vahvistettava selkeät velvoitteet keskusvastapuolen varojen ja velkojen arvostusta varten ja sen kohtelun arvostusta varten, jonka osakkeenomistajat, määräytösapuoleet ja muut velkojat olisivat saaneet, jos kriisinratkaisuviranomainen ei olisi toteuttanut kriisinratkaisutoimea. Tässä olisi verrattava osakkeenomistajien, määräytösapuolten ja muiden velkojien kriisinratkaisumenettelyssä todellisuudessa saamaa kohtelua kohteluun, jonka ne olisivat saaneet, jos kriisinratkaisuviranomainen ei olisi toteuttanut keskusvastapuolta koskevaa kriisinratkaisutoimea, vaan niihin olisi sen sijaan sovellettu mahdollisia keskusvastapuolen elvytysuunnitelmaan tai sen toimintasääntöihin sisältyvien muiden järjestelyjen mukaisia täyttämättömiä velvoitteita, ja jos keskusvastapuoli olisi likvidoitu tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä. Koska kriisinratkaisumaksuvaatimuksen käyttö, jonka olisi sisällyttävä keskusvastapuolen sääntökirjaan, on kriisinratkaisumenettelyssä varattu kriisinratkaisuviranomaiselle eivätkä keskusvastapuoli, maksukyvyttömyysmenettelyn hallinnoija tai selvittäjä voi sitä käyttää, sen ei pitäisi olla osa kohtelua, jonka osakkeenomistajat, määräytösapuoleet ja muut velkojat olisivat saaneet, jos kriisinratkaisuviranomainen ei olisi toteuttanut kriisinratkaisutoimea. Sen, että käytetään valtuuksia vähentää sellaisten voittojen määrää, jotka kriisinratkaisuviranomaisen on maksettava määräytösapuolelle, joka ei ole maksukyvytön, ylittäen tällaiselle vähennykselle sopimuksessa sovitut rajat, ei myöskään pitäisi olla osa kohtelua, jonka osakkeenomistajat, määräytösapuoleet ja muut velkojat olisivat saaneet, jos kriisinratkaisuviranomainen ei olisi toteuttanut

kriisinratkaisutoimea. Jos osakkeenomistajat, määrätyösapuolet ja muut velkojat ovat saaneet suorituksina tai korvauksina saamisistaan vähemmän kuin ne olisivat saaneet, jos kriisinratkaisuviranomainen ei olisi toteuttanut keskusvastapuolta koskevaa kriisinratkaisutoimea, vaan niihin olisi sen sijaan sovellettu mahdollisia keskusvastapuolen maksukyvyttömyysääntöihin tai sen toimintasääntöihin sisältyvien muiden sopimusjärjestelyjen mukaisia täyttämättömiä velvoitteita ja keskusvastapuoli oli likvidoitu tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä, niillä olisi oltava oikeus saada korvaus erotuksesta. Asiakkaat olisi sisällytettävä kyseiseen vertailuun, ja niillä olisi oltava oikeus saada maksu mahdollisesta erilaisesta kohtelusta vain, jos asiakkaiden suoralle vaatimukselle keskusvastapuolta vastaan on olemassa sopimusperuste, jonka johdosta ne ovat keskusvastapuolen velkojia. Kriisinratkaisuviranomainen voi valvoa toimiensa suoraa vaikutusta vain tällaisissa tapauksissa. Vertailun tulokseen olisi voitava hakea muutosta kriisinratkaisupäätöksestä erillään. Jäsenvaltioiden olisi voitava vapaasti päättää menettelystä, jonka mukaisesti ne maksavat mahdollisesti todetun kohtelusta johtuvan erotuksen osakkeenomistajille, määrätyösapuolille ja muille velkojille.

(43 a) Kun kriisinratkaisuviranomainen käyttää tappioiden kohdentamisvälinettä, joka mahdollistaa keskusvastapuolen muille kuin maksukyvyttömille määrätyösapuolille maksettavien voittojen arvon alentamisen, sen olisi tukeuduttava vaihtuvan vakuuden käsittelyyn keskusvastapuolen tilirakenteen, soveltuvissa tapauksissa keskusvastapuolen elvytyksessä oleville muille kuin maksukyvyttömille määrätyösapuolille mahdollisesti voittojen arvon alentamisen sekä sen periaatteen mukaisesti, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisinratkaisussa huonompaan asemaan.

(44) Tehokkaan kriisinratkaisun varmistamiseksi arvostusprosessissa olisi määritettävä mahdollisimman tarkasti mahdolliset tappiot, jotka on kohdennettava, jotta keskusvastapuolen suorittamatta olevat positiot voidaan uudelleentäsmäyttää ja täyttää maksuvelvoitteet. Lähellä kaatumista olevien keskusvastapuolten varojen ja velkojen arvostuksen olisi perustuttava oikeudenmukaisiin, varovaisiin ja realistisiin oletuksiin hetkellä, jolloin kriisinratkaisuvälineet otetaan käyttöön. Keskusvastapuolen taloudellinen tila ei kuitenkaan saisi arvostuksessa vaikuttaa velkojen arvoon. Asian kiireellisyyden vuoksi kriisinratkaisuviranomaisilla olisi oltava mahdollisuus arvostaa lähellä kaatumista olevan keskusvastapuolen varat tai velat pikaisesti. Arvostuksen olisi oltava tilapäinen ja sitä olisi käytettävä siihen saakka, kunnes riippumaton arvostus on tehty.

(45) Keskusvastapuolen kriisinratkaisun käynnistyessä kriisinratkaisuviranomaisen olisi pantava täytäntöön mahdolliset keskusvastapuolen toimintasääntöihin sisältyvät täyttämättömät sopimusvelvoitteet, kuten toteuttamatta olevat elvytystoimenpiteet, jollei jonkin toisen kriisinratkaisuvaltuuden tai -välineen käyttäminen ole tarkoituksenmukaisempaa rahoitusvakauteen kohdistuvien haittavaikutusten lieventämisen tai keskusvastapuolen kriittisten toimintojen oikea-aikaisen turvaamisen kannalta. Kriisinratkaisuviranomaisella olisi oltava oikeus mutta ei velvollisuutta panna kyseiset sopimusvelvoitteet täytäntöön vielä kriisinratkaisun jälkeenkin, jos perusteita niiden täytäntöönpanosta pidättymiselle ei enää ole. Jotta määräysosapuolet ja muut asiaankuuluvat osapuolet voisivat valmistautua täytäntöönpanoon, kriisinratkaisuviranomaisen olisi ilmoitettava asianomaisille määräysosapuolille ja muille osapuolille ennakolta päätöksestään panna jäljellä olevat velvoitteet täytäntöön. Ennakkoilmoitusajan olisi oltava kolmesta kuuteen kuukautta. Kriisinratkaisuviranomaisen olisi asianomaisten määräysosapuolten toimivaltaisista viranomaisista ja kriisinratkaisuviranomaisista sekä muista osapuolista, joita olemassa olevat ja täyttämättömät velvoitteet sitovat, kuullen määritettävä, ovatko sopimusvelvoitteiden täytäntöönpanosta pidättymisen perusteet lakanneet olemasta ja pannaanko jäljellä olevat velvoitteet täytäntöön. Jos tällaiset perusteet ovat edelleen olemassa, kriisinratkaisuviranomaisen olisi pidättyvä velvoitteiden täytäntöönpanosta. Täyttämättömien sopimusvelvoitteiden täytäntöönpanon lykkäämisestä saatavat tulot olisi käytettävä sellaisten julkisten varojen takaisinperintään, joilla on maksettu saamisia, jotka perustuvat periaatteeseen, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisinratkaisussa huonompaan asemaan ja jotka johtuvat siitä, että kriisinratkaisuviranomainen on päättänyt pidättyä panemasta näitä velvoitteita täytäntöön tai että on sovellettu jotakin julkisyhteisöjen vakausvälinettä. Kriisinratkaisuviranomaisen olisi käytettävä näitä täytäntöönpanon lykkäämistä koskevia valtuuksia vain siinä määrin kuin ei rikota sitä sidosryhmää, johon täytäntöönpanon lykkääminen kohdistuu, koskevaa suojatoimea, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisinratkaisussa huonompaan asemaan. Kun on kyse maksukyvyttömyydestä aiheutuvista tappioista, kriisinratkaisuviranomaisen olisi täsmäytettävä keskusvastapuolen positiokanta uudelleen ja kohdennettava jäljellä olevat tappiot käyttämällä positioiden ja tappioiden kohdentamisvälineitä. Muusta kuin maksukyvyttömyydestä aiheutuvat tappiot olisi katettava omiin varoihin perustuvilla pääomainstrumenteilla ja kohdennettava osakkeenomistajiin niiden kantokykyä vastaavasti joko omistusinstrumenttien mitätöimisen tai siirron tai voimakkaan laimentamisen avulla. Jos kyseiset instrumentit eivät ole riittäviä, kriisinratkaisuviranomaisilla olisi oltava valtuudet alaskirjata vakuudettomat velat noudattaen sovellettavassa kansallisessa maksukyvyttömyyslainsäädännössä asetettua ensisijaisuusjärjestystä ja käyttää tappioiden kohdentamisvälinettä siinä määrin kuin on tarpeen laajempaa rahoitusvakautta vaarantamatta.

(46) Jos sen jälkeen kun tappiot on katettu ja tapauksen mukaan keskusvastapuolen positiokanta on täsmäytetty uudelleen, keskusvastapuolen ennalta rahastoidut varat on käytetty loppuun, kriisinratkaisuviranomaisen olisi varmistettava, että kyseiset varat palautetaan sääntelyvaatimusten täyttämisen edellyttämälle tasolle joko jatkamalla keskusvastapuolen toimintasäännöissä olevien välineiden käyttöä tai toteuttamalla muita toimia. Kriisinratkaisuviranomaisilla olisi erityisesti oltava mahdollisuus korvata muille kuin maksukyvyttömille määritysosapuolille, joilla olisi ollut oikeus korvaukseen sen periaatteen mukaisesti, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisinratkaisussa huonompaan asemaan, sellainen tappioiden kohdentamisvälineiden käyttö, joka johtaisi suurempiin tappioihin kuin ne, joita niille olisi aiheutunut niiden keskusvastapuolen toimintasääntöjen mukaisista velvoitteista, omistusinstrumenteilla, velkainstrumenteilla tai instrumenteilla, joilla tunnustetaan keskusvastapuolen tulevia voittoja koskeva saatava. Korvauksen määrää ja muotoa arvioidessaan kriisinratkaisuviranomainen voi ottaa huomioon esimerkiksi keskusvastapuolen taloudellisen vakauden, korvauksiin käytettävissä olevien instrumenttien laadun ja suojatoimen, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisinratkaisussa huonompaan asemaan. Asianmukaisen kannustinrakenteen säilyttämiseksi tällaisessa korvauksessa olisi otettava huomioon, missä määrin määritysosapuoli on tukenut keskusvastapuolen elvytystä, ja näin ollen otettava myös huomioon määritysosapuolten jäljellä olevat täyttämättömät sopimusvelvoitteet kyseistä keskusvastapuolta kohtaan. Tällainen korvaus olisi vähennettävä oikeudesta saada korvaus sen periaatteen mukaisesti, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisinratkaisussa huonompaan asemaan.

(47) Kriisinratkaisuviranomaisten olisi myös varmistettava, että keskusvastapuolen kriisinratkaisun kustannukset jäävät mahdollisimman pieniksi ja samaan luokkaan kuuluvia velkojia kohdellaan yhtäläisesti. Kriisinratkaisuviranomainen voi toteuttaa kriisinratkaisutoimen, joka poikkeaa velkojien yhdenvertaisen kohtelun periaatteesta, jos se on yleisen edun vuoksi perusteltua kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi ja oikeassa suhteessa riskiin, johon puututaan. Jos kriisinratkaisuviranomainen käyttää tällaista toimenpidettä, se ei saisi syrjiä ketään kansalaisuuden perusteella.

(48) Keskusvastapuolen kriisinratkaisun ei pitäisi johtaa poikkeukselliseen julkiseen rahoitustukeen turvautumiseen. Jäljellä olevia elvytysvälineitä ja kriisinratkaisuvälineitä, erityisesti velkakirjojen arvon alaskirjausta, olisi hyödynnettävä mahdollisimman suuressa määrin ennen mahdollista keskusvastapuolelle julkiselta sektorilta tulevaa pääomanlisäystä tai vastaavaa poikkeuksellista julkista rahoitustukea tai yhdessä tällaisen lisäyksen tai tuen kanssa. Tällöin poikkeuksellista julkista rahoitustukea olisi käytettävä apuna lähellä kaatumista olevien keskusvastapuolten kriisinratkaisussa viimeisenä, ajallisesti rajattuna keinona asiaankuuluvien valtioneuvostojen mukaisesti.

(49) Tehokkaassa kriisinratkaisujärjestelyssä olisi minimoitava lähellä kaatumista olevan keskusvastapuolen kriisinratkaisusta veronmaksajille aiheutuvat kustannukset. Siinä olisi varmistettava, että keskusvastapuolten kriisinratkaisusta voidaan huolehtia vaarantamatta rahoitusvakautta. Alaskirjauksella sekä tappioiden ja positioiden kohdentamisvälineillä olisi saavutettava tämä tavoite varmistamalla, että lähellä kaatumista olevan keskusvastapuolen velkojina olevat osakkeenomistajat ja vastapuolet kärsivät asianmukaiset tappiot ja kantavat asianmukaisen osan kustannuksista, joita keskusvastapuolen kaatumisesta aiheutuu. Alaskirjaus sekä tappioiden ja positioiden kohdentamisvälineet kannustavat näin ollen tehokkaammin keskusvastapuolten osakkeenomistajia ja vastapuolet seuraamaan keskusvastapuolen taloudellista tilaa normaaliolosuhteissa finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän suositusten mukaisesti⁶.

(50) Jotta kriisinratkaisuviranomaiset voivat toimia riittävän joustavasti kohdentaakseen tappiot ja positiot vastapuolille erilaisissa olosuhteissa, on aiheellista, että kyseiset viranomaiset pystyvät käyttämään tappioiden ja positioiden kohdentamisvälineitä sekä silloin, kun tarkoituksena on pitää kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen kriittiset määrittelypalvelut käynnissä, että silloin, kun tässä yhteydessä kriittiset palvelut siirretään omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalle keskusvastapuolelle tai kolmannelle osapuolelle, minkä jälkeen keskusvastapuolen jäljelle jäävä osa lakkaa toimimasta ja likvidoidaan.

(51) Kun positioiden ja tappioiden kohdentamisvälineitä käytetään lähellä kaatumista olevan keskusvastapuolen elinkelpoisuuden palauttamiseksi, jotta se pystyisi edelleen jatkamaan toimintaansa, kriisinratkaisuun olisi liitettävä johdon vaihto, paitsi jos johdon jatkaminen tehtävässään on asianmukaista ja tarpeen kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi, sekä keskusvastapuolen ja sen toimintojen uudelleenjärjestely niin, että puututaan kaatumiseen johtaneisiin syihin. Uudelleenjärjestely olisi toteutettava liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelman avulla. Suunnitelman olisi oltava yhteensopiva rakenneuudistussuunnitelman kanssa, joka keskusvastapuolen voidaan edellyttää toimittavan valtiontukikehyksen nojalla.

⁶ http://www.fsb.org/wp-content/uploads/r_141015.pdf

(52) Positioiden ja tappioiden kohdentamisvälineitä olisi käytettävä siinä tarkoituksessa, että voidaan uudelleentäsmäyttää keskusvastapuolen positiokanta, estää mahdolliset lisätappiot ja hankkia lisävaroja keskusvastapuolen pääomapohjan vahvistamiseksi sekä täydentää sen ennalta rahastoituja varoja. Sen varmistamiseksi, että välineet ovat tuloksellisia ja saavuttavat tavoitteensa, niitä olisi voitava soveltaa mahdollisimman laajaan joukkoon sopimuksia, joista syntyy lähellä kaatumista olevalle keskusvastapuolelle vakuudettomia velkoja tai täsmäyttämätön positiokanta. Niiden olisi tarjottava mahdollisuus huutokaupata maksukyvyttömän keskusvastapuolen positiot jäljellä oleville määritysosapuolille, kohdentaa ne pakolla siltä osin kuin elvytysuunnitelman osana luotuja vapaaehtoisia järjestelyjä ei ole käytetty kokonaan kriisintarkaisun käynnistyessä, osittain tai kokonaan purkaa maksukyvyttömien määritysosapuolten sopimukset sekä asianomaisia määrityspalveluja tai omaisuusluokkia koskevat ja muut keskusvastapuolen sopimukset, alentaa edelleen vaihtuvia vakuuksia koskevia lähteviä maksuja kyseisille jäsenille ja tapauksen mukaan niiden asiakkaille, täyttää elvytysuunnitelmiin sisältyvät täyttämättä olevat elvytysmaksuvaatimukset, täyttää täydentävät kriisintarkaisumaksuvaatimukset sekä alaskirjata keskusvastapuolen liikkeeseen laskemat pääoma- ja velkainstrumentit tai muut vakuudettomat velat ja muuntaa velkainstrumentit osakkeiksi. Tähän sisältyy mahdollisuus käyttää tappioiden kohdentamisvälineitä edistämään positiokannan uudelleentäsmäyttämistä antamalla keskusvastapuolelle varoja huutokaupparjouksen hyväksymistä varten, mikä antaa keskusvastapuolelle mahdollisuuden kohdentaa maksukyvyttömän osapuolen positiot tai suorittaa purettujen sopimusten mukaisia maksuja.

(53) Kriisintarkaisuviranomaisten olisi rahoitusvakauteen kohdistuvat vaikutukset asianmukaisesti huomioon ottaen voitava viimeisenä keinona rajata tietyt sopimukset kokonaan tai osittain positioiden ja tappioiden kohdentamisen ulkopuolelle tietyissä olosuhteissa. Jos tällaisia ulkopuolelle rajaamisia sovelletaan, muihin sopimuksiin sovellettavaa vastuu- tai tappiotasoa voidaan korottaa kyseisten ulkopuolelle rajaamisten ottamiseksi huomioon edellyttäen, että noudatetaan periaatetta, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisintarkaisussa huonompaan asemaan.

(54) Jos kriisintarkaisuvälineitä on käytetty keskusvastapuolen kriittisten toimintojen tai elinkelpoisen liiketoiminnan siirtämiseen terveelle yhteisölle, esimerkiksi yksityisen sektorin ostajalle tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalle keskusvastapuolelle, keskusvastapuolen jäljelle jäävä osa olisi selvitettävä asianmukaisessa määräajassa ottaen huomioon lähellä kaatumista olevan keskusvastapuolen mahdollinen tarve tarjota palveluja tai tukea ostajalle tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalle keskusvastapuolelle, jotta tämä pystyy suorittamaan toiminnot ja tarjoamaan palvelut, jotka se on siirron yhteydessä hankkinut.

(55) Liiketoiminnan myyntiin turvauduttaessa viranomaisilla olisi oltava mahdollisuus toteuttaa keskusvastapuolen tai sen liiketoiminnan osien myynti yhdelle tai useammalle ostajalle ilman osakkeenomistajien suostumusta. Liiketoiminnan myynnin yhteydessä viranomaisten olisi tehtävä järjestelyjä markkinoidakseen kyseistä keskusvastapuolta tai sen liiketoiminnan osia avoimella, läpinäkyvällä ja syrjimättömällä tavalla pyrkien mahdollisuuksien mukaan maksimoimaan myyntihinnan.

(56) Kriisratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen varojen tai velkojen siirrosta liiketoimintaa myytäessä mahdollisesti saatava nettotuotto olisi kohdennettava likvidaatiomenettelyyn jäävän yhteisön hyödyksi. Kriisratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen liikkeeseen laskemien omistusinstrumenttien siirrosta liiketoimintaa myytäessä mahdollisesti saatava nettotuotto olisi kohdennettava osakkeenomistajien hyödyksi. Ostajan mahdollisesti maksaman vastikkeen olisi hyödytettävä myös muita kuin maksukyvyttömiä määritysosapuolia, jotka ovat kärsineet tappioita. Tällaisiin nettotuottoihin tai -hyötyihin olisi sovellettava kriisratkaisun yhteydessä määrättyjen julkisten varojen täysimääräistä takaisinperintää. Tuottoa laskettaessa siitä olisi vähennettävä keskusvastapuolen kaatumisesta ja kriisratkaisuprosessista aiheutuneet kustannukset.

(57) Jotta liiketoiminta voitaisiin myydä oikea-aikaisesti ja suojata rahoitusvakautta, merkittävän omistusosuuden ostavan ostajan arviointi olisi tehtävä riittävän nopeasti, ettei liiketoiminnan myynti viivästy. Keskusvastapuolen, ostajan tai molempien olisi liiketoiminnan myynnin ja hankintamuodon vaikutuksista riippuen voitava käyttää maksu- ja selvitysjärjestelmien sekä muiden yhteentoimivien rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien ja markkinapaikkojen jäsenyyttä ja käyttöä koskevia oikeuksia tai säilyttää ne. Tällaisia oikeuksia ei pitäisi evätä sillä perusteella, että asiaankuuluvat jäsenyys- tai osallistumiskriteerit eivät täyty, eikä riittämättömän luottoluokituksen perusteella. Ostaja, joka ei täytä näitä kriteerejä, voi käyttää kyseisiä oikeuksia vain kriisratkaisuviranomaisen määrittämän ajan.

(58) Lähellä kaatumista olevan keskusvastapuolen markkinointiin sekä mahdollisten ostajien kanssa ennen liiketoiminnan myyntiä käytäviin neuvotteluihin liittyvät tiedot ovat todennäköisesti järjestelmän kannalta tärkeitä tietoja. Rahoitusvakauden varmistamiseksi on tärkeää, että näiden tietojen julkistamista yleisölle, mitä edellytetään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 596/2014⁷, voidaan lykätä markkinoiden väärinkäyttöä estävässä järjestelmässä sallitun määräajan puitteissa keskusvastapuolen kriisinratkaisun suunnitteluun ja jäsentelyyn tarvittavan ajan.

(59) Omaisuudenhoitoyhtiönä toimiva keskusvastapuoli on yhden tai useamman viranomaisen kokonaan tai osittain omistama tai yhden tai useamman viranomaisen määräysvallassa oleva keskusvastapuoli, jonka päätarkoituksena olisi oltava varmistaa, että olennaisia rahoituspalveluja tarjotaan edelleen kriisinratkaisuun asetetun keskusvastapuolen määritysosapuolille ja asiakkaille ja että olennaiset rahoitusalan toiminnot jatkuvat edelleen. Omaisuudenhoitoyhtiönä toimivaa keskusvastapuolta olisi johdettava elinkelpoisena toimintaansa keskeytyksettä jatkavana yhteisönä, ja se olisi palautettava markkinoille asianmukaisissa olosuhteissa tai likvidoitava, jos se ei ole enää elinkelpoinen.

(60) Jos mitään muita vaihtoehtoja ei ole käytettävissä tai voidaan osoittaa, että ne eivät riitä turvaamaan rahoitusvakautta, valtion osallistumisen olisi oltava mahdollista julkisen pääomatuen tai tilapäisen julkisen omistuksen muodossa ja noudattaen sovellettavia valtioneuvoston asetuksia, mukaan lukien keskusvastapuolen toimien uudelleen järjestely. Moraalikadon välttämiseksi tällaista poikkeuksellista julkista rahoitustukea olisi annettava vasta viimeisenä keinona, sen olisi oltava luonteeltaan tilapäistä ja myönnetty varat olisi aina perittävä takaisin asianmukaisen ajan kuluessa. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön kattavat ja uskottavat järjestelyt varojen takaisinperimiseksi, vaikka tämä ei ole este julkisyhteisöjen vakaussäilytyksen käytölle. Julkisyhteisöjen vakaussäilytyksen käyttö ei vaikuta keskuspankkien rooliin näiden mahdollisesti toimiessa yksinomaisen harkintavaltansa mukaisesti rahoitusjärjestelmän maksuvalmiuden ylläpitäjinä jopa häiriötilanteissa.

(61) Jotta varmistetaan, että kriisinratkaisuviranomainen pystyy soveltamaan tappioiden ja positioiden kohdentamisvälineitä sopimuksiin, joita on tehty kolmansissa maissa sijaitsevien yhteisöjen kanssa, tämä mahdollisuus olisi tunnustettava keskusvastapuolen toimintasäännöissä.

⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 596/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, markkinoiden väärinkäytöstä (markkinoiden väärinkäyttöasetus) sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY ja komission direktiivien 2003/124/EY, 2003/125/EY ja 2004/72/EY kumoamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 1).

(62) Kriisinvirkautusviranomaisilla olisi oltava kaikki tarvittavat lakisääteiset valtuudet, joita voitaisiin käyttää eri yhdistelminä kriisinvirkautusvälineiden yhteydessä. Niihin olisi kuuluttava valtuudet siirtää lähellä kaatumista olevan keskusvastapuolen omistusinstrumentteja, varoja, oikeuksia, velvoitteita ja velkoja toiselle yhteisölle, esimerkiksi toiselle keskusvastapuolelle tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalle keskusvastapuolelle, valtuudet alaskirjata tai mitätöidä omistusinstrumentteja taikka alaskirjata tai muuntaa lähellä kaatumista olevan keskusvastapuolen velkoja, valtuudet alaskirjata vaihtuva vakuus, valtuudet panna täytäntöön mahdolliset kolmansien osapuolten täyttämättömät velvoitteet keskusvastapuolta kohtaan, kuten keskusvastapuolen toimintasääntöjen mukaiset elvytysmaksuvaatimukset ja positioiden kohdentaminen, valtuudet toteuttaa kriisinvirkautusmaksuvaatimuksia, valtuudet kokonaan ja osittain purkaa keskusvastapuolen sopimukset, valtuudet vaihtaa johto ja valtuudet määrätä keskeyttämään väliaikaisesti saamisten maksaminen. Keskusvastapuoli, sen hallituksen jäsenet ja sen ylin johto olisi asetettava jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti siviili- ja rikosoikeudelliseen vastuuseen keskusvastapuolen kaatumisesta.

(63) Kriisinvirkautuskehykseen olisi sisällytettävä menettelylliset vaatimukset, joilla varmistetaan, että kriisinvirkautustoimet annetaan asianmukaisesti tiedoksi ja julkistetaan. Koska kriisinvirkautusviranomaisten ja niiden ammatillisten neuvonantajien kriisinvirkautusprosessin aikana haltuunsa saamat tiedot ovat todennäköisesti arkaluonteisia, tietoihin olisi kuitenkin ennen kriisinvirkautuspäätöksen julkistamista sovellettava tehokkaita salassapitojärjestelyjä. Olisi otettava huomioon, että elvytys- ja kriisinvirkautus suunnitelmien sisältöä ja yksityiskohtia koskevalla tiedolla ja näiden suunnitelmien mahdollisen arvioinnin tuloksilla saattaa olla kauaskantoisia vaikutuksia erityisesti kyseisiin yrityksiin. Kaikilla tiedoilla, joita päätöksestä annetaan ennen sen tekemistä, koskivatpa ne kriisinvirkautuksen edellytysten täyttymistä, tietyn välineen käyttöä tai mahdollista menettelyn aikaista toimea, on oletettava olevan vaikutuksia yleisiin ja yksityisiin etuihin, joihin kyseinen toimi liittyy. Jo tiedolla siitä, että kriisinvirkautusviranomainen tutkii tiettyä keskusvastapuolta, voi olla kielteisiä vaikutuksia tähän keskusvastapuoleen. Siksi olisi varmistettava, että käytössä on asianmukaiset menettelyt tietojen luottamuksellisuuden säilyttämiseksi, kun ne koskevat esimerkiksi elvytys- ja kriisinvirkautus suunnitelmien sisältöä ja yksityiskohtia tai näiden suunnitelmien arviointien tuloksia.

(64) Kriisintarkkaisuviranomaisilla olisi oltava lisävaltuudet varmistaa omistus- tai velkainstrumenttien sekä varojen, velkojen, oikeuksien ja velvoitteiden, mukaan lukien positiot ja niihin liittyvät vakuudet, siirron tuloksellisuus. Jollei suojatoimista muuta johdu, näihin valtuuksiin olisi sisällytettävä valtuudet riisua kolmansien osapuolten oikeudet siirrettävistä instrumenteista tai varoista ja valtuudet panna sopimuksia täytäntöön ja huolehtia siitä, että siirrettyjen varojen ja omistusinstrumenttien saaja jatkaa järjestelyjä. Työntekijöiden oikeuksia irtisanoa työsopimus ei saisi rajoittaa. Osapuolen oikeutta purkaa kriisintarkkaisuun kohteena olevan keskusvastapuolen tai sen konserniyhteisön kanssa tehty sopimus muista syistä kuin lähellä kaatumista olevan keskusvastapuolen kriisintarkkaisuun vuoksi ei myöskään saisi rajoittaa. Kriisintarkkaisuviranomaisilla olisi niin ikään oltava lisävaltuudet edellyttää, että keskusvastapuolen jäljelle jäänyt osa, joka likvidoidaan tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisesti, tarjoaa palveluja, jotka ovat välttämättömiä sen keskusvastapuolen liiketoiminnan harjoittamiseksi, jolle varat, sopimukset tai omistusinstrumentit on siirretty liiketoiminnan myynnin tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen käytön myötä.

(64 a) Koska kriisinhallintatoimia voidaan jäsenvaltioissa ja unionissa ilmenevien vakavien rahoitusvakausriskien vuoksi joutua toteuttamaan kiireellisesti, kansallisen lainsäädännön mukainen hakumenettely tuomioistuimen ennakkohyväksynnän saamiseksi kriisinhallintatoimelle ja hakemuksen tarkastelu tuomioistuimessa olisi hoidettava kiireellisinä. Kriisinhallintatoimen kiireellisen toteuttamisen vaatimuksen johdosta tuomioistuimen olisi annettava päätöksensä 24 tunnin kuluessa ja jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että asianomainen viranomainen voi tehdä päätöksensä viipymättä tuomioistuimen päätöksen tekemisen jälkeen. Tämän ei tulisi vaikuttaa asianomaisten osapuolten oikeuteen pyytää tuomioistuinta kumoamaan päätös rajoitetun ajan kuluessa siitä, kun kriisintarkkaisuviranomainen on toteuttanut kriisinhallintatoimen.

(65) Perusoikeuskirjan 47 artiklan mukaisesti asianomaisilla osapuolilla on oikeus oikeudenmukaiseen menettelyyn ja tehokkaihin oikeussuojakeinoihin niitä koskevien toimenpiteiden osalta. Tämän vuoksi kriisintarkkaisuviranomaisien tekemiin päätöksiin olisi voitava hakea muutosta.

(66) Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten toteuttamat kriisinratkaisutoimet saattavat vaatia taloudellisia arviointeja ja laajaa harkintavallan käyttöä. Nimenomaan kansallisilla kriisinratkaisuviranomaisilla on tarvittava asiantuntemus tehdä nämä arvioinnit ja päättää harkintavallan asianmukaisesta käytöstä. Sen vuoksi on tärkeää varmistaa, että kansalliset tuomioistuimet käyttävät kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten tässä yhteydessä tekemiä taloudellisia arviointeja perustana tarkastellessaan kriisinhallintatoimia kussakin tapauksessa. Näiden arviointien monimutkainen luonne ei kuitenkaan saisi estää kansallisia tuomioistuinta tutkimasta sitä, onko kriisinratkaisuviranomaisten käyttämä näyttö asiallisesti tarkkaa, luotettavaa ja yhdenmukaista, sisältääkö tämä näyttö kaiken merkityksellisen tiedon, joka olisi otettava huomioon monimutkaisen tilanteen arvioimiseksi, ja voidaanko näytön avulla osoittaa oikeiksi siitä tehdyt johtopäätökset.

(67) Jotta voidaan hoitaa erittäin kiireellisiä tilanteita ja koska kriisinratkaisuviranomaisten päätösten täytäntöönpanon keskeyttäminen voi estää kriittisten toimintojen jatkuvuuden, on tarpeen edellyttää, että muutoksenhaku ei saisi automaattisesti keskeyttää riitautetun päätöksen oikeusvaikutuksia ja että kriisinratkaisuviranomaisen päätöksen olisi oltava välittömästi täytäntöönpanokelpoinen.

(68) Lisäksi jotta voidaan tarvittaessa suojella kolmansia osapuolia, jotka ovat viranomaisten kriisinratkaisuvallan käytön johdosta vilpittömässä mielessä hankkineet kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen varoja, sopimuksia, oikeuksia ja velkoja, ja jotta voidaan varmistaa rahoitusmarkkinoiden vakaus, oikeus hakea muutosta ei saisi vaikuttaa mahdolliseen myöhempään mitätöidyn päätöksen nojalla toteutettuun hallinnolliseen toimeen tai transaktioon. Tällaisissa tapauksissa laittoman päätöksen hyvitystoimet olisi tämän vuoksi rajoitettava korvauksen maksamiseen niiden henkilöiden kärsimästä vahingosta, joihin päätös vaikuttaa.

(69) Koska kriisinratkaisutoimia voidaan jäsenvaltioissa ja unionissa ilmenevien vakavien rahoitusvakauriskien vuoksi joutua toteuttamaan kiireellisesti, kansallisen lainsäädännön mukainen hakumenettely tuomioistuimen ennakkohyväksynnän saamiseksi kriisinhallintatoimelle ja hakemuksen tarkastelu tuomioistuimessa olisi hoidettava kiireellisinä. Tämä ei vaikuta asianomaisten osapuolten mahdolliseen oikeuteen jättää tuomioistuimelle hakemus päätöksen kumoamiseksi rajoitetun ajan kuluessa siitä, kun kriisinratkaisuviranomainen on toteuttanut kriisinhallintatoimen.

(70) Kriisinratkaisun tehokkuuden varmistamiseksi ja toimivaltaristiriitojen välttämiseksi on aiheellista, ettei lähellä kaatumista olevan keskusvastapuolen tavanomaista maksukyvyttömyysmenettelyä aloiteta tai jatketa niin kauan kuin kriisinratkaisuviranomainen käyttää kriisinratkaisuvaltuuksiaan tai kriisinratkaisuvälineitä, paitsi kriisinratkaisuviranomaisen aloitteesta tai suostumuksella. On hyödyllistä ja välttämätöntä keskeyttää tiettyjen sopimusvelvoitteiden voimassaolo rajalliseksi ajaksi, jotta kriisinratkaisuviranomaisella on aikaa käyttää kriisinratkaisuvälineitä. Tätä ei kuitenkaan olisi sovellettava velvoitteisiin, joita lähellä kaatumista olevalla keskusvastapuolella on Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/26/EY⁸ mukaisesti nimettyihin järjestelmiin, mukaan lukien muihin keskusvastapuoliin ja keskuspankkeihin nähden. Direktiivillä 98/26/EY vähennetään riskiä, joka liittyy maksujärjestelmiin ja arvopapereiden selvitysjärjestelmiin osallistumiseen, erityisesti vähentämällä häiriöitä tällaiseen järjestelmään osallistujan maksukyvyttömyyden tapauksessa. Jotta varmistetaan, että näitä suojoitoimia sovelletaan asianmukaisesti kriisitilanteessa samalla, kun ylläpidetään maksujärjestelmien ja arvopapereiden selvitysjärjestelmien ylläpitäjien ja muiden markkinatoimijoiden varmuutta, kriisinehkäisy- tai kriisinratkaisutoimea ei olisi pidettävä direktiivissä 98/26/EY tarkoitettuna maksukyvyttömyysmenettelynä, edellyttäen että sopimuksen mukaiset merkittävät velvoitteet täytetään edelleen. Direktiivin 98/26/EY mukaisesti nimetyn järjestelmän toiminta tai oikeus direktiivissä 98/26/EY tarkoitettuun vakuuteen ei kuitenkaan saisi häiriintyä.

(71) Jotta kriisinratkaisuviranomaisilla olisi varoja ja velkoja yksityisen sektorin ostajalle tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalle keskusvastapuolelle siirtäessään riittävästi aikaa yksilöidä siirrettävät sopimukset, saattaisi olla aiheellista asettaa oikeasuhtaisia rajoituksia vastapuolten oikeuksille sulkea, nopeuttaa tai muulla tavoin purkaa rahoitussopimuksia ennen siirron suorittamista. Tällainen rajoitus olisi välttämätön, jotta viranomaiset saisivat oikean kuvan lähellä kaatumista olevan keskusvastapuolen taseesta ilman niitä arvon ja soveltamisalan muutoksia, joita laajamittainen sopimusten purkamisoikeuksien käyttö aiheuttaisi. Jotta vastapuolten sopimusperusteisiin oikeuksiin puuttuminen rajoittuisi vain välttämättömimpään, purkamisoikeuksien rajoittaminen olisi rajattava kestoaltaan mahdollisimman lyhytaikaiseksi ja rajoittamista olisi käytettävä yksinomaan kriisinehkäisy- tai kriisinratkaisutoimen sekä tällaisen toimen soveltamiseen suoraan liittyvän tapahtuman toteutumisen yhteydessä, ja oikeudet purkaa sopimus muiden laiminlyöntien, kuten maksun laiminlyönnin tai marginaalin realisoinnin, perusteella olisi säilytettävä ennallaan.

⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/26/EY, annettu 19 päivänä toukokuuta 1998, selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopapereiden selvitysjärjestelmissä (EYVL L 166, 11.6.1998, s. 45).

(72) Kun lähellä kaatumista olevan keskusvastapuolen varoista, sopimuksista, oikeuksista ja veloista vain osa siirretään, perusteltujen pääomamarkkinajärjestelyjen säilyttämiseksi on aiheellista ottaa mukaan suojatoimia, joilla tapauksen mukaan estetään toisiinsa liittyvien velkojen, oikeuksien ja sopimusten pilkkominen. Tällaiset toisiinsa liittyviä sopimuksia ja niihin liittyviä vakuuksia koskevien valikoitujen käytäntöjen rajoitukset olisi ulotettava koskemaan myös saman vastapuolen kanssa tehtyjä sopimuksia, jotka on katettu vakuusjärjestelyin, omistusoikeuden siirtävin rahoitusvakuusjärjestelyin, kuittausjärjestelyin, sulkeutuvaan nettoutukseen perustuvien järjestelyin ja strukturoiduin rahoitusjärjestelyin. Kun suojatoimea sovelletaan, kriisinratkaisuviranomaisten olisi pyrittävä siirtämään kaikki suojattuun järjestelyyn kuuluvat toisiinsa liittyvät sopimukset tai jätettävä ne kaikki osaksi jäljelle jäävää lähellä kaatumista olevaa keskusvastapuolta. Suojatoimilla olisi varmistettava, että vaikutus direktiivissä 2013/36/EU tarkoitettuun nettoutussopimuksen avulla katettujen pääomariskien käsittelyyn on mahdollisimman vähäinen.

(73) EU:n keskusvastapuolet tarjoavat palveluja kolmansissa maissa oleville määräytösapuolille ja niiden asiakkaille, ja kolmansien maiden keskusvastapuolet tarjoavat palveluja EU:ssa oleville määräytösapuolille ja niiden asiakkaille. Kansainvälisesti toimivien keskusvastapuolten tehokas kriisinratkaisu edellyttää yhteistyötä jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden viranomaisten välillä. Tätä tarkoitusta varten arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi annettava ohjeita kolmansien maiden viranomaisten kanssa tehtävien yhteistyöjärjestelyjen sisällöstä. Näillä yhteistyöjärjestelyillä olisi varmistettava kansainvälisesti toimivia keskusvastapuolia koskeva tehokas suunnittelu, päätöksenteko ja koordinointi. Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten olisi tietyissä tilanteissa tunnustettava ja pantava täytäntöön kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyt. Yhteistyön olisi koskettava myös unionin tai kolmansien maiden keskusvastapuolten tytäryrityksiä ja niiden määräytösapuolia ja näiden asiakkaita.

(73 a) Jotta varmistettaisiin tämän asetuksen rikkomisesta johtuvien hallinnollisten seuraamusten johdonmukainen soveltaminen kaikissa jäsenvaltioissa, tässä asetuksessa olisi säädettävä seuraavista seikoista: sellaisia keskeisiä hallinnollisia seuraamuksia ja muita hallinnollisia toimenpiteitä koskevasta luettelosta, joiden on oltava kriisinratkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten käytettävissä; toimivallasta määrätä kyseisiä hallinnollisia seuraamuksia ja muita hallinnollisia toimenpiteitä kaikille sekä luonnollisille henkilöille että oikeushenkilöille, jotka ovat vastuussa rikkomisesta; sekä sellaisia keskeisiä perusteita koskevasta luettelosta, joiden pohjalta päätetään kyseisten hallinnollisten seuraamusten ja muiden hallinnollisten toimenpiteiden tasosta ja tyypistä, sekä hallinnollisten taloudellisten seuraamusten tasoista. Hallinnollisissa seuraamuksissa ja muissa hallinnollisissa toimenpiteissä olisi otettava huomioon esimerkiksi rikkomuksesta mahdollisesti saatu havaittu taloudellinen hyöty, rikkomuksen vakavuus ja kesto, mahdolliset raskauttavat tai lieventävät tekijät ja hallinnollisten sakkojen varoittavan vaikutuksen tarve, ja tarvittaessa niihin olisi sisällyttävä alennus yhteistyöstä kriisinratkaisuviranomaisen tai

toimivaltaisen viranomaisen kanssa. Hallinnollisten seuraamusten käyttöönnotossa ja julkistamisessa olisi kunnioitettava perusoikeuskirjassa vahvistettuja perusoikeuksia.

(74) Jotta voidaan varmistaa jatkuva yhdenmukaistaminen sekä markkinatoimijoiden riittävä suoja kaikkialla unionissa, komission olisi hyväksyttävä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti annettavilla delegoiduilla säädöksillä teknisten sääntelystandardien luonnokset, jotka arvopaperimarkkinaviranomainen on laatinut asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti ja joissa määritetään kriisinratkaisukollegioiden toimintaa koskevien kirjallisten järjestelyjen ja menettelyjen sisältö; menetelmä, jolla lasketaan ja ylläpidetään niiden ennalta rahoitettujen tähän tarkoitukseen varattujen omien lisävarojen määrä, joita keskusvastapuolen on määrä käyttää elvytyksessä, ja menettelyt, joiden avulla keskusvastapuoli voi, jos tällaisia omia varoja ei ole käytettävissä, vaatia rahoitusosuuksia muilta kuin maksukyvyttömiltä määritysosapuolilta ja myöhemmin maksaa takaisin kyseisille määritysosapuolille; elvytysuunnitelmien arviointimenetelmä; kriisinratkaisusuunnitelmien sisältö; korvausmekanismin mukaisten keskusvastapuolen vuotuisten voittojen kohdentamisjärjestys, enimmäisaika ja enimmäisosuus elvytyksessä; arvostusten tekemisen kannalta merkitykselliset seikat; menetelmät, joilla lasketaan tilapäisiin arvostuksiin sisällytettävä puskuri lisätappioiden varalta; osatekijät, jotka on vähintään sisällytettävä liiketoiminnan tervehdyttämiseen; kriteerit, jotka liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelman on täytettävä; lopullisen arvostuksen menetelmä, joka perustuu periaatteeseen, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisinratkaisussa huonompaan asemaan; ehdot, joiden mukaisesti määritysosapuolet siirtävät korvauksen asiakkailleen sopimussymmetriaperiaatteen mukaisesti.

(75) Komission olisi kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen kriisinratkaisuviranomaisen tai sen toimivaltaisen viranomaisen omasta aloitteestaan tekemän pyynnön perusteella tai kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen määritysosapuolen valvonnasta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä arvopaperimarkkinaviranomaisen esittävän lausunnon saatuaan voitava keskeyttää mikä tahansa asetuksen (EU) N:o 648/2012 5 artiklan mukaisesti asetettu määritysvelvollisuus tietyntyyppisten vastapuolten tai tiettyjen sellaisten OTC-johdannaislajien osalta, joiden määrittäminen kriisinratkaisun kohteena oleva keskusvastapuoli hoitaa. Päätös määritysvelvollisuuden keskeyttämisestä olisi tehtävä ainoastaan, jos se on välttämätöntä rahoitusvakauden ja markkinoiden luottamuksen säilyttämiseksi ja erityisesti jotta voidaan välttää häiriöiden leviäminen ja ehkäistä vastapuolten ja sijoittajien suuret ja epävarmat keskusvastapuoleen liittyvät vastuut. Päätöksen tekemiseksi komission olisi niiden OTC-johdannaisien osalta, joiden määrittäminen keskeyttämistä pyydetään, otettava huomioon kriisinratkaisutavoitteet ja asetuksessa (EU) N:o 648/2012 esitetyt kriteerit, joiden perusteella OTC-johdannaiset asetetaan selvitysvelvollisuuden piiriin. Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi

voitava pyytää komissiota keskeyttämään asetuksessa (EU) N:o 600/2014⁹ säädetyn kaupankäyntivelvollisuuden, jos se katsoo määritysvelvollisuuden keskeyttämisen olevan kaupankäyntivelvollisuutta koskevien kriteerien olennainen muutos. Keskeytyksen olisi oltava luonteeltaan väliaikainen, ja sitä olisi voitava jatkaa. Samoin asetuksen (EU) N:o 648/2012 28 artiklassa säädetyn keskusvastapuolen riskinarviointikomitean roolia olisi laajennettava niin, että se yhä enemmän kannustaa keskusvastapuolta hallitsemaan riskejään harkitusti ja parantamaan häiriönsietokykyään. Riskinarviointikomitean jäsenten olisi voitava ilmoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle, jos keskusvastapuoli ei noudata riskinarviointikomitean neuvoja, ja riskinarviointikomiteassa olevien määritysosapuolten ja asiakkaiden edustajien olisi voitava käyttää toimitettuja tietoja keskusvastapuoleen liittyvien vastuidensa seuraamiseen luottamuksellisuutta koskevia takeita noudattaen ja sanotun rajoittamatta kilpailulainsäädännössä asetettuja rajoituksia tuollaisten tietojen vaihdolle. Keskusvastapuolten kriisinratkaisuviranomaisten olisi myös voitava saada kaikki tarpeelliset tiedot kauppatietorekistereistä. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 648/2012 ja asetusta (EU) N:o 2365/2015¹⁰ olisi sen vuoksi muutettava tämän mukaisesti.

(75 aa) Sen varmistamiseksi, että finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän korkokantojen vertailuarvouudistus pannaan asianmukaisesti täytäntöön, markkinaosapuolille on annettava selvyys siitä, että korkokantojen vertailuarvoon viittaavia OTC-johdannaistransaktioita (ns. 'vanhat sopimukset') koskevia määritys- tai vakuusvaatimuksia ei sovelleta sellaisiin transaktioihin, jotka on toteutettu tai uusittu ennen kyseisten vaatimusten voimaantuloa, jos ne uusitaan yksinomaan korkokantojen vertailuarvouudistuksen täytäntöönpanoa tai siihen valmistautumista varten. Näin välttyttäisiin myös siltä, että kyseisten vanhojen sopimusten eurooppalaiset vastapuolet eivät olisi valmistautuneita tietyn vertailuarvon olennaiseen muutokseen tai lakkauttamiseen; tällä lievitettäisiin asiaa koskevia rahoitusvakauteen liittyviä huolenaiheita. Tällainen lähestymistapa on Baselin pankkivalvontakomitean ja kansainvälisen arvopaperimarkkinavalvojien yhteisön (IOSCO) kansainvälisten ohjeiden mukainen.

⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 600/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 84).

¹⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2015/2365, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien ja uudelleenkäytön raportoinnista ja läpinäkyvyydestä sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 337, 23.12.2015, s. 1).

(75 b) Jotta keskusvastapuolten kriisinratkaisu voidaan toteuttaa tehokkaasti, direktiivissä 2002/47/EY¹¹ säädettyjä suojatoimia ei olisi sovellettava mihinkään rahoitusvakuusjärjestelyn täytäntöönpanon rajoitukseen tai panttioikeuteen perustuvaa rahoitusvakuusjärjestelyä, sulkeutuvaa nettoutusta tai kuittausta koskevan lausekkeen voimaantulon rajoitukseen, joka on annettu tämän asetuksen nojalla.

(75 c) Direktiivi (EU) 2017/1132/EU¹², direktiivi 2004/25/EY¹³ ja direktiivi 2007/36/EY¹⁴ sisältävät säännöksiä sellaisten keskusvastapuolten osakkeenomistajien ja velkojien suojaamiseksi, joihin näitä direktiivejä sovelletaan. Tilanteissa, joissa kriisinratkaisuviranomaisten on tämän asetuksen mukaisesti toimittava nopeasti, kyseiset säännöt voivat estää kriisinratkaisuviranomaisten tehokkaat kriisinratkaisutoimet ja kriisinratkaisuvälineiden ja -valtuuksien käytön. Direktiivin 2014/59/EU mukaiset poikkeukset olisi sen vuoksi laajennettava koskemaan tämän asetuksen mukaisesti toteutettavia toimia. Sidosryhmien mahdollisimman suuren oikeusvarmuuden takaamiseksi poikkeukset olisi määriteltävä selkeästi ja tarkasti, ja niitä olisi käytettävä ainoastaan yleisen edun nimissä, kun kriisinratkaisun käynnistämisen edellytykset täyttyvät.

(75 d) Vaatimusten päällekkäisyyden välttämiseksi direktiiviä 2014/59/EU ja asetusta (EU) N:o 806/2014 olisi muutettava siten, että niiden soveltamisalan ulkopuolelle jätetään yhteisöt, joilla on myös asetuksen (EU) N:o 648/2012 mukainen toimilupa.

¹¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/47/EY, annettu 6 päivänä kesäkuuta 2002, rahoitusvakuusjärjestelyistä (EYVL L 168, 27.6.2002, s. 43).

¹² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2017/1132, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2017, tietyistä yhtiöoikeuden osa-alueista (EUVL L 169, 30.6.2017, s. 46).

¹³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/25/EY, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, julkisista ostotarjouksista (EUVL L 142, 30.4.2004, s. 12).

¹⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/36/EY, annettu 11 päivänä heinäkuuta 2007, osakkeenomistajien eräiden oikeuksien käyttämisestä julkisesti noteeratuissa yhtiöissä (EUVL L 184, 14.7.2007, s. 17).

(75 e) Asetuksen (EU) N:o 600/2014 54 artiklan 2 kohdassa säädetään siirtymäkaudesta, jonka aikana asetuksen (EU) N:o 600/2014 35 tai 36 artiklaa ei sovellettaisi niihin keskusvastapuoliin tai kauppapaikkoihin, jotka ovat hakeneet toimivaltaiselta viranomaiseltaan lupaa soveltaa siirtymäjärjestelyjä pörssilistattujen johdannaisten osalta. Siirtymäkausi, jonka aikana kansallinen toimivaltainen viranomainen voi vapauttaa kauppapaikan tai keskusvastapuolen asetuksen (EU) N:o 600/2014 35 ja 36 artiklan soveltamisesta pörssilistattujen johdannaisten osalta, päättyi 3 päivänä heinäkuuta 2020. Nykyinen markkinaympäristö, johon liittyy covid-19-pandemian aiheuttama suuri epävarmuus ja volatiliteetti, vaikuttaa kielteisesti keskusvastapuolten ja kauppapaikkojen toimintaan lisäämällä niiden operatiivisia riskejä. Nämä kasvaneet riskit yhdistettynä rajallisiin valmiuksiin arvioida pääsyä koskevia pyyntöjä ja hallita transaktiovirtojen siirtymistä, voivat vaikuttaa markkinoiden moitteettomaan toimintaan tai rahoitusvakauteen. Lisäksi asetuksessa (EU) N:o 600/2014 säädetään uudesta kriittisiin markkinainfrastruktuureihin pääsyä koskevasta pörssilistattujen johdannaisten järjestelmästä, jolla pyritään tasapainottamaan kyseisten infrastruktuurien välistä lisääntyvää kilpailua ja tarvetta säilyttää niiden toiminnan eheys. Vaikka asetuksella (EU) N:o 600/2014 pyritään luomaan kilpailulle avoimet markkinat rahoitusinfrastruktuureille, talouden toimijoiden ei pitäisi odottaa, että voimassa olevat säännöt ja prioriteetit säilytetään, kun taloudelliset olosuhteet muuttuvat erityisesti suuren talouskriisin seurauksena. Tämä koskee erityisesti alaa, jolla kriittisten markkinainfrastruktuurien, kuten kaupankäynti- ja määritysinfrastruktuurien, välinen vuorovaikutus edellyttää poikkeuksellista toiminnallista häiriönsietokykyä, koska mikä tahansa näiden kriittisten infrastruktuurien toimintahäiriö aiheuttaisi suuren riskin rahoitusvakaudelle. Covid-19-pandemian seurauksena uuden avoimen pääsyn järjestelmän soveltamista pörssilistattuja johdannaista koskevia kaupankäynti- ja määrityspalveluja tarjoaviin kauppapaikkoihin ja keskusvastapuoliin lykätään vuodella eli 3 päivään heinäkuuta 2021 asti.

(76) Sen varmistamiseksi, että keskusvastapuolten kriisinratkaisuviranomaiset ovat edustettuina kaikilla asiaankuuluvilla foorumeilla ja että arvopaperimarkkinaviranomaisella on kaikki tarvittava asiantuntemus keskusvastapuolten elvytykseen ja kriisinratkaisuun liittyvien tehtävien hoitamiseksi, asetusta (EU) N:o 1095/2010 olisi muutettava siten, että kyseisen asetuksen mukainen toimivaltaisten viranomaisten määritelmä kattaa myös keskusvastapuolten kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset.

(77) Jotta voidaan valmistella arvopaperimarkkinaviranomaisen päätöksiä, joita se tekee hoitaessaan sille annettuja tehtäviä, jotka liittyvät etu- ja jälkikäteen tehtäviä arvostuksia koskevien sekä kriisinratkaisukollegioita ja -suunnitelmia koskevien teknisten standardien luonnosten laatimiseen sekä kriisinratkaisun edellytyksiä ja sitovaa sovittelua koskevien ohjeiden laatimiseen, ja jotta voidaan varmistaa, että pankkiviranomainen ja sen jäsenet ovat kattavasti mukana kyseisten päätösten valmistelussa, arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi perustettava sisäinen

kriisintarkkailukomitea, jonka jäseninä on kriisintarkkailuviranomaisia. Asetuksessa (EU) N:o 575/2013 määritellyt toimivaltaiset viranomaiset, mukaan lukien Euroopan keskuspankki, ja direktiivissä 2014/59/EU määritellyt kriisintarkkailuviranomaiset, mukaan lukien asetuksella (EU) N:o 806/2014 perustettu yhteinen kriisintarkkailuneuvosto, olisi tarvittaessa kutsuttava osallistumaan tarkkailijoina.

(77 a) Arvopaperimarkkinaviranomaisen kriisintarkkailukomiteaa olisi kuultava valmisteltaessa käsitteellistä kehystä, jolla arvioidaan keskusvastapuolten kykyä kestää epäsuotuisaa markkinakehitystä, kun tähän arviointiin sisältyy keskusvastapuolten elvytys- ja kriisintarkkailujärjestelyjen kokonaisvaikutus unionin rahoitusvakauteen. Tällaisissa tapauksissa arvopaperimarkkinaviranomaisen kriisintarkkailukomiteaa olisi kuultava myös tällaisten stressitestien tuloksia arvioitaessa.

(78) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan perusoikeuskirjassa tunnustettuja oikeuksia, vapauksia ja periaatteita.

(79) Tehdessään päätöksiä tai toteuttaessaan toimia tämän asetuksen nojalla toimivaltaisten viranomaisten ja kriisintarkkailuviranomaisten olisi aina otettava asianmukaisesti huomioon päätöksensä ja toimionsa vaikutus muiden jäsenvaltioiden rahoitusvakauteen ja muiden jäsenvaltioiden taloustilanteeseen ja otettava huomioon määräytösapuolen tai, siinä määrin kuin tieto on saatavilla, määräytösapuolen asiakkaan merkittävyys sen jäsenvaltion rahoitusalan ja talouden kannalta, johon kyseinen määräytösapuoli tai asiakas on sijoittautunut.

(80) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on keskusvastapuolten elvytystä ja kriisintarkkailua koskevien sääntöjen ja prosessien yhdenmukaistaminen, vaan se voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla, koska yhdenkin keskusvastapuolen kaatumisen vaikutukset tuntuvat koko unionissa. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

(81) Tämän asetuksen soveltamista olisi lykättävä [julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 18 kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta] saakka, jotta kaikki olennaiset täytäntöönpanotoimenpiteet saataisiin vahvistettua ja jotta keskusvastapuolet ja muut markkinatoimijat voivat toteuttaa tarvittavat toimet säännösten noudattamiseksi. Keskusvastapuolelle asetettu vaatimus, jonka mukaan sen on käytettävä elvytykseen tähän tarkoitukseen varattuja omia varoja, ja säännökset, jotka koskevat korvausten maksamista määräytösapuolille niissä poikkeuksellisissa tapauksissa, joissa elvytyksessä sovelletaan

vakuuksien vaihteluun perustuvien voittojen arvon alentamista, perustuvat kuitenkin siihen, että asianmukaiset tekniset sääntelystandardit ovat käytössä. Sen vuoksi on aiheellista jatkaa tällaisen säännöksen soveltamispäivän lykkäämistä [julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 24 kuukautta tämän asetuksen voimaantulopäivästä] saakka. Lisäksi tiettyjä säännöksiä, joita sovelletaan keskusvastapuolten elvytyssuunnitelmiin ja elvytyssuunnitelmien hyväksymiseen ja tarkistamiseen, mukaan lukien velvollisuus toimittaa elvytyssuunnitelma, olisi sovellettava aikaisemmasta ajankohdasta alkaen, koska kaikilla keskusvastapuolilla on jo elvytyssuunnitelmat, kuten maksujärjestelmä- ja markkinainfrastruktuurikomitean ja IOSCON julkaisemissa rahoitusmarkkinoiden infrastruktuureja koskevissa periaatteissa edellytetään. Asetuksen (EU) N:o 648/2012 nojalla jo toimiluvan saaneiden keskusvastapuolten olisi toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne voivat toimittaa elvytyssuunnitelmansa toimivaltaisille viranomaisilleen viimeistään [julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 12 kuukautta tämän asetuksen voimaantulopäivästä]. Elvytyssuunnitelmia koskevia säännöksiä olisi sovellettava [julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 12 kuukautta tämän asetuksen voimaantulopäivästä] alkaen. Jos kriisinratkaisuviranomaista ei olisi kuultu keskusvastapuolen elvytyssuunnitelmasta siinä vaiheessa, kun tämän asetuksen muita säännöksiä aletaan soveltaa, keskusvastapuolen toimivaltaisen viranomaisen olisi viipymättä kuultava kriisinratkaisuviranomaista keskusvastapuolen elvytyssuunnitelmasta. Oikeusvarmuuden takaamiseksi vastapuolille asetukseen (EU) N:o 648/2012 tehtyjä muutoksia, joiden tarkoituksena on varmistaa finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän korkokantojen vertailuarvon uudistuksen asianmukainen täytäntöönpano, olisi sovellettava tämän asetuksen voimaantulopäivästä.

(81 a) Jotta voidaan varmistaa, että pörssilistattuja johdannaisia koskevan avoimen pääsyn järjestelmän soveltamisesta aiheutuvat lisääntyneet operatiiviset riskit eivät vaaranna markkinoiden moitteetonta toimintaa tai rahoitusvakautta, ja välttää mahdolliset katkokset, mainittuja siirtymäkausia olisi pidennettävä taannehtivasti 4 päivän heinäkuuta 2020 ja 3 päivän heinäkuuta 2021 välisen ajan.

(81 b) Tällä asetuksella olisi varmistettava, että keskusvastapuolten tappionsietokyky ja uudelleenpääomittamiskyky ovat riittävät, jotta varmistetaan tappioiden kattaminen ja uudelleenpääomittaminen sujuvasti ja nopeasti niin, että vaikutus rahoitusvakauteen on mahdollisimman vähäinen, ja samalla pyritään välttämään veronmaksajiin kohdistuvat vaikutukset. Finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän laatimien, rahoituslaitosten tehokkaita kriisinratkaisujärjestelmiä koskevien kansainvälisesti sovittujen periaatteiden¹⁵ mukaisesti tällä asetuksella olisi varmistettava, että keskusvastapuolen pääoman haltijat kattavat tappiot kriisinratkaisumenettelyssä ensimmäisenä tavalla, joka minimoi riskin siitä, että pääoman haltijat ryhtyvät oikeustoimiin sen vuoksi, että niiden tappiot ovat kriisinratkaisumenettelyssä suuremmat kuin niille olisi aiheutunut tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä (periaate, jonka mukaan

¹⁵ Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions, lokakuu 2011. https://www.fsb.org/wp-content/uploads/r_111104cc.pdf

velkojat eivät saa jäädä kriisinratkaisussa huonompaan asemaan). Finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmä julkaisi 15 päivänä marraskuuta 2018 kuulemisasiakirjan rahoitusvarojen käytöstä keskusvastapuolten kriisinratkaisun tukemiseksi ja keskusvastapuolten oman pääoman kohtelusta kriisinratkaisumenettelyssä¹⁶. Finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmä aikoo kyseisen asiakirjan saaman palautteen ja lisäarviointien perusteella antaa vuoden 2020 lopussa ohjeita siitä, miten pääomaa olisi käytettävä keskusvastapuolten kriisinratkaisussa siten, että minimoidaan riski siitä, että pääoman haltijat ryhtyvät oikeustoimiin sovellettaessa periaatetta, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisinratkaisussa huonompaan asemaan. Komission olisi kyseisten ohjeiden julkaisemisen jälkeen tarkasteltava uudelleen tässä asetuksessa vahvistettujen sääntöjen soveltamista kriisinratkaisun yhteydessä tapahtuvan pääoman alaskirjauksen osalta ottamalla huomioon kyseiset kansainvälisesti sovitut periaatteet. Tämän nimenomaisen tarkastelun lisäksi komission olisi tarkasteltava tämän asetuksen soveltamista viiden vuoden kuluttua sen voimaantulopäivästä ja otettava muun muassa huomioon muu kansainvälinen kehitys. Yleisen uudelleentarkastelun olisi katettava ainakin tietyt keskusvastapuolten elvytykseen ja kriisinratkaisuun liittyvät keskeiset kysymykset, kuten kriisinratkaisuviranomaisten käytettävissä olevat rahoitusvarat muiden kuin maksukyvyttömyyteen liittyvien tappioiden kattamiseksi sekä elvytyksessä ja kriisinratkaisussa käytettävät keskusvastapuolten omat varat.

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO KOHDE JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan säännöt ja menettelyt, jotka koskevat asetuksen (EU) N:o 648/2012 mukaisesti toimiluvan saaneiden keskusvastapuolten elvytystä ja kriisinratkaisua, ja säännöt, jotka koskevat kolmansien maiden kanssa keskusvastapuolten elvytyksen ja kriisinratkaisun suhteen tehtyjä järjestelyjä.

2 artikla

Määritelmät

¹⁶ Financial resources to support CCP resolution and the treatment of CCP equity in resolution – Discussion paper for public consultation <http://www.fsb.org/wp-content/uploads/P151118-2.pdf>

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) 'keskusvastapuolella' asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 1 alakohdassa määriteltyä keskusvastapuolta;
- 2) 'kriisinratkaisukollegiolla' 4 artiklan nojalla perustettua kollegiota;
- 3) 'kriisinratkaisuviranomaisella' jäsenvaltion 3 artiklan mukaisesti nimeämää viranomaista;
- 4) 'kriisinratkaisuvälineellä' 27 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kriisinratkaisuvälinettä;
- 5) 'kriisinratkaisuvaltuuksilla' mitä tahansa 48–58 artiklassa tarkoitetuista valtuuksista;
- 6) 'kriisinratkaisutavoitteilla' 21 artiklassa säädettyjä kriisinratkaisun tavoitteita;
- 7) 'toimivaltaisella viranomaisella' jäsenvaltion asetuksen (EU) N:o 648/2012 22 artiklan mukaisesti nimeämää viranomaista;
 - 7 a) 'maksukyvyttömyystapahtumalla' skenaariota, jossa keskusvastapuoli on julistanut maksukyvyttömäksi:
 - a) yhden tai useamman määrätysosapuolen asetuksen (EU) N:o 648/2012 48 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti; tai
 - b) yhden tai useamman yhteentoimivan keskusvastapuolen asiaankuuluvien sopimusjärjestelyjen tai asetuksen (EU) N:o 648/2012 52 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.
 - 7 b) 'muulla kuin maksukyvyttömyystapahtumalla' skenaariota, jossa keskusvastapuolelle aiheutuvien tappioiden syynä ei ole maksukyvyttömyystapahtuma vaan esimerkiksi liiketoiminnan, säilytyksen tai sijoitustoiminnan epäonnistuminen, oikeudelliset tai toiminnalliset puutteet tai petos, mukaan luettuna kyberhyökkäyksestä johtuva toimintakyvyn menetys;
- 8) 'kriisinratkaisusuunnitelmalla' 13 artiklan mukaisesti keskusvastapuolelle laadittua kriisinratkaisusuunnitelmaa;
- 9) 'kriisinratkaisutoimella' päätöstä asettaa keskusvastapuoli kriisinratkaisuun 22 artiklan nojalla taikka jonkin kriisinratkaisuvälineen tai yhden tai useamman kriisinratkaisuvaltuuden soveltamista keskusvastapuoleen;

- 10) 'määritysosapuolella' asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 14 alakohdassa määriteltyä määritysosapuolta;
- 11) 'emoyrityksellä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 15 alakohdan a alakohdassa määriteltyä emoyritystä;
- 12) 'kolmannen maan keskusvastapuolella' keskusvastapuolta, jonka sääntömääräinen kotipaikka on kolmannessa maassa;
- 13) 'kuittausjärjestelyllä' järjestelyä, jonka nojalla vähintään kaksi kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen ja vastapuolen välillä olevaa saamista tai velvoitetta voidaan kuitata vastakkain;
- 14) 'rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurilla' keskusvastapuolta, arvopaperikeskusta, kauppatietorekisteriä, maksujärjestelmää tai muuta järjestelmää, jonka jäsenvaltio on määritellyt ja nimennyt direktiivin 98/26/EY 2 artiklan a alakohdan mukaisesti;
- 14 a) 'markkinapaikalla' asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 4 alakohdassa määriteltyä markkinapaikkaa;
- 15) 'asiakkaalla' asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 15 alakohdassa määriteltyä asiakasta;
- 15 a) 'muilla järjestelmän kannalta merkittävillä laitoksilla' direktiivin 2013/36/EU 131 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja muita järjestelmän kannalta merkittäviä laitoksia;
- 15 b) 'epäsuoralla asiakkaalla' yritystä, joka on ottanut käyttöön epäsuoria määritysmenettelyjä asetuksen (EU) N:o 648/2012 4 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettun määritysosapuolen kanssa;
- 16) 'yhteentoimivalla keskusvastapuolella' keskusvastapuolta, jonka kanssa on tehty yhteentoimivuusjärjestely;
- 18) 'elvytyssuunnitelmalla' keskusvastapuolen 9 artiklan mukaisesti laatimaa ja ylläpitämää elvytyssuunnitelmaa;

- 19) 'hallituksella' asetuksen (EU) N:o 648/2012 27 artiklan 2 kohdan nojalla kansallisen yhtiöoikeuden mukaisesti perustettua hallinto- tai valvontaelintä tai molempia;
- 20) 'valvontakollegiolla' asetuksen (EU) N:o 648/2012 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kollegiota;
- 21) 'pääomalla' asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 25 alakohdassa määriteltyä pääomaa ;
- 22) 'maksukyvyttömyysjärjestelyllä' asetuksen (EU) N:o 648/2012 45 artiklan mukaista maksukyvyttömyysjärjestelyä;
- 23) 'kriittisillä toiminnoilla' toimintaa, palveluja tai toimintoja, joita tarjotaan keskusvastapuolen ulkopuolisille kolmansille osapuolille ja joiden keskeytyminen todennäköisesti aiheuttaisi reaali talouden kannalta elintärkeiden palvelujen häiriintymisen tai häiritsisi rahoitusvakautta yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa keskusvastapuolen koon tai markkinaosuuden, ulkoisten ja sisäisten sidosten, monitahoisuuden tai rajatylittävän toiminnan johdosta erityisesti tämän toiminnan ja näiden palvelujen tai toimintojen korvattavuus huomioon ottaen;
- 24) 'konsernilla' asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 16 alakohdassa määriteltyä konsernia;
- 25) 'yhteentoimivalla rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurilla' rahoitusmarkkinoiden infrastruktuuria, jonka kanssa keskusvastapuoli on tehnyt sopimusjärjestelyjä, mukaan lukien yhteentoimivuusjärjestelyjä;
- 26) 'poikkeuksellisella julkisella rahoitustuella' Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua keskusvastapuolen elinkelpoisuuden, maksuvalmiuden tai vakavaraisuuden säilyttämiseksi tai palauttamiseksi ennalleen myönnettävää valtiontukea tai mitä tahansa muuta julkista ylikansallista rahoitustukea, joka kansallisella tasolla myönnettynä katsottaisiin valtiontueksi;
- 27) 'rahoitussopimuksilla' direktiivin 2014/59/EU 2 artiklan 1 kohdan 100 alakohdassa esitettyjä sopimuksia;
- 28) 'tavanomaisella maksukyvyttömyysmenettelyllä' kaikkia velkoja koskevaa maksukyvyttömyysmenettelyä, jossa velallinen menettää osittain tai kokonaan määräysvallan ja jossa nimitetään selvittäjä tai hallinnonhoitaja ja jota yleensä sovelletaan keskusvastapuoliin kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja joko erityisesti kyseisiin laitoksiin tai yleisesti kaikkiin luonnollisiin henkilöihin tai oikeushenkilöihin;

- 29) 'omistusinstrumenteilla' osakkeita, muita omistusoikeuteen oikeuttavia instrumentteja, osakkeiksi tai muiksi omistusinstrumenteiksi muunnettavia tai tällaisen osto-oikeuden antavia instrumentteja sekä omistusyhteyttä osakkeisiin tai muihin omistusinstrumentteihin edustavia instrumentteja;
- 30) 'nimetyllä makrovakauseritysvälvonnasta vastaavalla kansallisella viranomaisella' viranomaista, jonka tehtäväksi on annettu kansallisten viranomaisten makrotason valvontatehtävästä 22 päivänä joulukuuta 2011 annettuun Euroopan järjestelmäriskikomitean, jäljempänä 'järjestelmäriskikomitea', suositukseen (EJRK/2011/3) sisältyvässä suosituksessa B1 tarkoitetun makrotason vakautta koskevan politiikan toteuttaminen;
- 31) 'maksukyvyttömyysrahastolla' asetuksen (EU) N:o 648/2012 42 artiklan mukaista keskusvastapuolen hallussa olevaa maksukyvyttömyysrahastoa;
- 32) 'ennalta rahastoiduilla varoilla' varoja, jotka ovat asianomaisen oikeushenkilön hallussa ja vapaasti sen käytettävissä;
- 33) 'ylemmällä johdolla' henkilöä tai henkilöitä, jotka tosiasiallisesti johtavat keskusvastapuolen liiketoimintaa, sekä hallituksen yhtä tai useampaa toimeenpanevaa jäsentä;
- 34) 'kauppatietorekisterillä' asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 2 alakohdassa tai Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/2365¹⁷ 3 artiklan 1 alakohdassa määriteltyä kauppatietorekisteriä;
- 35) 'unionin valtioneuvoston päätöksellä' Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107, 108 ja 109 artiklalla perustettua kehystä sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan 4 kohdan tai 109 artiklan nojalla laadittuja tai hyväksytyjä asetuksia ja kaikkia unionin säädöksiä, mukaan lukien suuntaviivat, tiedonannot ja ilmoitukset;
- 36) 'velkainstrumenteilla' joukkovelkakirjoja tai muuta siirrettävissä olevaa vakuudetonta velkaa sekä instrumentteja, jotka synnyttävät velkaa tai joilla velka tunnustetaan, ja instrumentteja, jotka antavat oikeuden hankkia velkainstrumentteja;
- 36 a) 'alkuvakuudella' vakuuksia, jotka keskusvastapuoli kerää kattaakseen mahdolliset tulevat vastuut, jotka liittyvät vakuuden tarjoaviin määräysosapuoliin ja tarvittaessa yhteentoimiviin

¹⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2015/2365, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien ja uudelleenikäytön raportoinnista ja läpinäkyvyydestä sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 337, 23.12.2015, s. 1).

keskusvastapuoliin viimeisen vakuuksien keräämisen ja määräytösapuolen tai yhteentoimivan keskusvastapuolen maksukyvyttömyyden aiheuttaman positioiden likvidaation välisenä aikana;

36 b) 'vaihtuvalla vakuudella' vakuuksia, jotka kerätään tai maksetaan markkinahintojen tosiasiallisista muutoksista johtuvien tämänhetkisten riskien huomioon ottamiseksi;

37) 'kriisinratkaisumaksuvaatimuksella' kriisinratkaisuviranomaisen käytettävissä 31 artiklan mukaisesti olevien lakisäätteisten valtuuksien perusteella määräytösapuolille esitettyä pyyntöä antaa keskusvastapuolelle käteisvaroja ennalta rahastoitujen varojen lisäksi;

38) 'elvytysmaksuvaatimuksella' keskusvastapuolen toimintasäännöissä esitettyjen sopimusjärjestelyjen perusteella määräytösapuolille esitettyä kriisinratkaisumaksuvaatimuksesta poikkeavaa pyyntöä antaa keskusvastapuolelle käteisvaroja ennalta rahastoitujen varojen lisäksi;

39) 'siirtovaltuuksilla' 48 artiklan 1 kohdan c tai d alakohdassa eriteltyjä oikeuksia siirtää osakkeita, muita omistusinstrumentteja, velkainstrumentteja, varoja, oikeuksia, velvoitteita tai velkoja tai näiden yhdistelmiä kriisinratkaisun kohteena olevasta keskusvastapuolesta vastaanottajalle;

40) 'johdannaisella' asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 5 alakohdassa määriteltyä johdannaista;

41) 'nettoutusjärjestelyllä' järjestelyä, jonka nojalla useat saamiset tai velvoitteet voidaan muuntaa yhdeksi nettosaamiseksi, mukaan lukien sulkeutuva nettoutus, jossa täytäntöönpanoon oikeuttavan tapahtuman (määriteltiinpä se miten tai missä tahansa) toteutuessa osapuolten velvoitteita aikaistetaan niin, että ne erääntyvät välittömästi, tai ne puretaan ja kummassakin tapauksessa muunnetaan yhdeksi nettosaamiseksi tai korvataan yhdellä nettosaamisella, mukaan lukien Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/47/EY¹⁸ 2 artiklan 1 kohdan n alakohdan i alakohdassa määritellyt "sulkeutuvaa nettoutusta koskevat lausekkeet" ja direktiivin 98/26/EY 2 artiklan k alakohdassa määritelty "nettoutus";

42) 'kriisinehkäisytoimella' 10 artiklan 8 ja 9 kohdan mukaista valtuuksien käyttöä, jossa keskusvastapuolta vaaditaan toteuttamaan toimenpiteitä elvytyssuunnitelmansa puutteiden korjaamiseksi, 17 artiklan mukaista valtuuksien käyttöä purkamismahdollisuuksien esteisiin puuttumiseksi tai niiden poistamiseksi tai 19 artiklan mukaisen varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteen toteuttamista;

43) 'sopimuksen purkamisoikeudella' oikeutta purkaa sopimus, velvoitteiden aikaistamista, sulkeutumista, kuittausta tai nettoutusta koskevaa oikeutta tai mitä tahansa vastaavaa sopimuksen osapuolen velvoitetta lykkäävää tai muuttavaa tai sen lakkauttavaa määräystä tai määräystä, joka estää sopimuksesta muussa tapauksessa syntyvän velvoitteen syntymisen;

44) 'omistusoikeuden siirtävällä rahoitusvakuusjärjestelyllä' direktiivin 2002/47/EY 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa määriteltyä omistusoikeuden siirtävää rahoitusvakuusjärjestelyä;

45) 'katetulla joukkolainalla' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/2162 3 artiklan 1 kohdassa määriteltyä katettua joukkolainaa;

46) 'kolmannen maan kriisinsuoritusmenettelyllä' kolmannen maan lainsäädännön mukaista toimea, jonka tarkoituksena on kolmannen maan keskusvastapuolen kaatumisen hallinta ja joka tavoitteiltaan ja odotetuilta tuloksiltaan vastaa tässä asetuksessa tarkoitettuja kriisinsuoritusuotoimia;

47) 'asiaankuuluvilla kansallisilla viranomaisilla' kriisinsuoritusviranomaisia, toimivaltaisia viranomaisia tai toimivaltaisia ministeriöitä, jotka on nimetty tämän asetuksen mukaisesti tai direktiivin 2014/59/EU 3 artiklan mukaisesti, tai muita jäsenvaltioiden viranomaisia, joilla on

¹⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/47/EY, annettu 6 päivänä kesäkuuta 2002, rahoitusvakuusjärjestelyistä (EYVL L 168, 27.6.2002, s. 43).

lainkäyttöalueellaan määrittämissä palveluissa tarjoavien kolmansien maiden keskusvastapuolten varoja, oikeuksia, velvoitteita tai velkoja koskevia valtuuksia;

48) 'asiaankuuluvalla kolmannen maan viranomaisella' kolmannen maan viranomaisena, jonka tehtävät vastaavat tehtäviä, joista kriisinratkaisuviranomaiset tai toimivaltaiset viranomaiset huolehtivat tämän asetuksen nojalla.

II OSASTO

VIRANOMAISET, KRIISINRATKAISUKOLLEGIO JA MENETTELYT

I jakso

Kriisinratkaisuviranomaisten, kriisinratkaisukollegioiden ja Euroopan valvontaviranomaisten osallistuminen

3 artikla

Kriisinratkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten ministeriöiden nimeäminen

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä yksi tai useampi kriisinratkaisuviranomainen, jolla on valtuudet soveltaa tässä asetuksessa säädettyjä kriisinratkaisuvälineitä ja kriisinratkaisuvaltuuksia.

Kriisinratkaisuviranomaisten on oltava kansallisia keskuspankkeja, toimivaltaisia ministeriöitä, hallintoviranomaisia tai muita viranomaisia, joille on annettu hallinnolliset valtuudet.

2. Kriisinratkaisuviranomaisilla on oltava kriisinratkaisutoimenpiteiden soveltamiseen tarvittava asiantuntemus, voimavarat ja toimintakapasiteetti, ja niiden on käytettävä valtuuksiaan kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamisen edellyttämää nopeutta ja joustavuutta osoittaen.

3. Jos 1 kohdan nojalla nimetyille kriisinratkaisuviranomaiselle on annettu muitakin tehtäviä, on käytössä oltava asianmukaiset rakenteelliset järjestelyt, jotta vältetään eturistiriidat kyseiselle viranomaiselle tämän asetuksen nojalla annettujen tehtävien ja kaikkien muiden sille annettujen tehtävien välillä. Erityisesti on otettava käyttöön järjestelyt, joilla varmistetaan kyseisen kriisinratkaisuviranomaisen tosiasiallinen toiminnallinen riippumattomuus, mukaan lukien erilliset henkilöstö, raportointilinjat ja päätöksentekoprosessi, kaikista tehtävistä, joita kriisinratkaisuviranomainen voi hoitaa asetuksen (EU) N:o 648/2012 22 artiklan mukaisesti keskusvastapuolen toimivaltaisena viranomaisena, ja tehtävistä, joita kriisinratkaisuviranomainen voi hoitaa asetuksen (EU) N:o 648/2012 18 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen määritysosapuolten toimivaltaisena viranomaisena.

4. Edellä kolmannessa kohdassa esitetyt vaatimukset eivät estä sitä, että raportointilinjat lähentyvät usealle viranomaiselle yhteisen organisaation ylimmällä tasolla, tai sitä, että henkilöstö voidaan ennalta määritetyin edellytyksin jakaa muiden kriisinratkaisuviranomaiselle annettujen tehtävien kesken väliaikaisesti suuren työmäärän suorittamiseksi, tai sitä, että kriisinratkaisuviranomainen voi hyödyntää jaetun henkilöstön asiantuntemusta.

4 a. Asetuksen N:o 648/2012 ja tämän asetuksen mukaisia valvonta- ja kriisinratkaisutehtäviä suorittavat viranomaiset ja niiden puolesta kyseisiä tehtäviä suorittavat henkilöt tekevät tiivistä yhteistyötä kriisinratkaisupäätösten valmistelussa, suunnittelussa ja soveltamisessa sekä silloin, kun kriisinratkaisuviranomainen ja toimivaltainen viranomainen ovat erillisiä yhteisöjä, että silloin, kun toiminnot suoritetaan samassa yhteisössä.

4 b. Kriisinratkaisuviranomaisen on annettava ja julkistettava sisäiset säännöt, joilla varmistetaan 3 kohdassa asetettujen vaatimusten noudattaminen, mukaan lukien säännöt salassapitovelvollisuudesta ja eri tehtäväalueiden välisestä tiedonvaihdosta.

4 c. Jäsenvaltiot, joihin ei ole sijoittautunut keskusvastapuolta, voivat poiketa 3 kohdassa asetetuista vaatimuksista paitsi, jos on kysymys järjestelyistä eturistiriitojen välttämiseksi.

5. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä yksi ministeriö, joka vastaa tämän asetuksen mukaisten toimivaltaiselle ministeriölle annettujen tehtävien hoitamisesta.

6. Jos jäsenvaltion kriisinratkaisuviranomainen ei ole toimivaltainen ministeriö, kriisinratkaisuviranomaisen on ilman aiheetonta viivytystä ilmoitettava toimivaltaiselle ministeriölle tämän asetuksen nojalla tehtävistä päätöksistä, ja jollei kansallisessa lainsäädännössä toisin säädetä, sen on saatava ministeriön hyväksyntä ennen sellaisten päätösten täytäntöönpanoa, joilla on suoria finanssipoliittisia vaikutuksia tai järjestelmään kohdistuvia vaikutuksia, jotka todennäköisesti aiheuttavat suoria finanssipoliittisia vaikutuksia.

7. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaiselle, jäljempänä 'arvopaperimarkkinaviranomainen', 1 kohdan nojalla nimetyistä kriisinratkaisuviranomaisista.

8. Jos jäsenvaltio nimeää 1 kohdan nojalla useamman kuin yhden kriisinratkaisuviranomaisen, 7 kohdassa tarkoitettuun ilmoitukseen on sisällytettävä seuraavat:

- a) syyt, joilla useamman kriisinratkaisuviranomaisen nimeämistä perustellaan;
- b) tehtävien ja vastuiden jakaminen näiden viranomaisten välillä;
- c) tapa, jolla niiden välinen koordinointi on varmistettu;
- d) kriisinratkaisuviranomainen, joka on nimetty yhteysviranomaiseksi muiden jäsenvaltioiden asiaankuuluvien viranomaisten kanssa tehtävää yhteistyötä ja koordinointia varten.

10. Arvopaperimarkkinaviranomainen julkaisee luettelon 7 kohdan nojalla ilmoitetuista kriisinratkaisuviranomaisista ja yhteysviranomaisista.

4 artikla Kriisinratkaisukollegiot

1. Keskusvastapuolen kriisinratkaisuviranomaisen on perustettava kriisinratkaisukollegio huolehtimaan 13, 16 ja 17 artiklassa tarkoitetuista tehtävistä sekä hallittava ja johdettava sitä, varmistamaan yhteistyö ja koordinointi niiden viranomaisten kanssa, jotka ovat kriisinratkaisukollegion jäseniä, ja tarvittaessa varmistamaan yhteistyö kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinratkaisuviranomaisten kanssa.

Kriisinratkaisukollegioiden on tarjottava kriisinratkaisuviranomaisille ja muille asiaankuuluville viranomaisille puitteet, joissa ne voivat suorittaa seuraavat tehtävät:

- a) kriisinratkaisusuunnitelmien laatimisen kannalta merkityksellisten tietojen vaihtaminen muun muassa kriisinratkaisusuunnitelman täytäntöönpanon systemisen vaikutuksen huomioon ottamiseksi, valmistelu- ja ennaltaehkäisytoimenpiteiden soveltamiseksi ja kriisinratkaisua varten;
- b) kriisinratkaisusuunnitelmien laatiminen 13 artiklan nojalla;
- c) keskusvastapuolten purkamismahdollisuuksien arvioiminen 16 artiklan nojalla;
- d) keskusvastapuolten purkamismahdollisuuksien esteiden määrittäminen, niihin puuttuminen ja niiden poistaminen 17 artiklan nojalla;
- e) kriisinratkaisusuunnitelmia ja -strategioita koskevan julkisen viestinnän koordinointi.

2. Kriisinratkaisukollegion jäseninä ovat seuraavat tahot:

- a) keskusvastapuolen kriisinratkaisuviranomainen;
- b) keskusvastapuolen toimivaltainen viranomainen;
- c) asetuksen (EU) N:o 648/2012 18 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettut määrätyösopuolten toimivaltaiset viranomaiset ja kriisinratkaisuviranomaiset, mukaan lukien

tarvittaessa Euroopan keskuspankki neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013¹⁹ mukaisesti sille annettujen yhteiseen valvontamekanismiin kuuluvien luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvien tehtävien puitteissa ja yhteinen kriisinratkaisuneuvosto Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 806/2014²⁰ mukaisesti sille annettussa tehtävässään yhteiseen kriisinratkaisumekanismiin kuuluvien luottolaitosten toimivaltaisena kriisinratkaisuviranomaisena;

ca) muut kuin c alakohdassa tarkoitetut määräytösapuolten toimivaltaiset viranomaiset ja kriisinratkaisuviranomaiset. Kyseisten toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinratkaisuviranomaisten on ilmoitettava keskusvastapuolen kriisinratkaisuviranomaiselle osallistumisestaan kollegioon ja perusteltava se arvioituaan keskusvastapuolen kriisinratkaisun mahdollisia vaikutuksia kunkin asianomaisen jäsenvaltion rahoitusvakauteen;

cb) määräytösapuolten asiakkaiden toimivaltaiset viranomaiset tai kriisinratkaisuviranomaiset edellyttäen, että kollegiossa ei ole vielä kyseisten jäsenvaltioiden jäsentä tämän kohdan c, ca, d, e tai f alakohdan mukaisesti. Kyseisten viranomaisten on ilmoitettava keskusvastapuolen kriisinratkaisuviranomaiselle osallistumisestaan kollegioon ja perusteltava se arvioituaan keskusvastapuolen kriisinratkaisun mahdollisia vaikutuksia kunkin asianomaisen jäsenvaltion rahoitusvakauteen;

d) asetuksen (EU) N:o 648/2012 18 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitetut toimivaltaiset viranomaiset;

e) asetuksen (EU) N:o 648/2012 18 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitetut keskusvastapuolten toimivaltaiset viranomaiset ja kriisinratkaisuviranomaiset;

f) asetuksen (EU) N:o 648/2012 18 artiklan 2 kohdan f alakohdassa tarkoitetut toimivaltaiset viranomaiset;

g) asetuksen (EU) N:o 648/2012 18 artiklan 2 kohdan g alakohdassa tarkoitetut Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKPJ) jäsenet;

h) asetuksen (EU) N:o 648/2012 18 artiklan 2 kohdan h alakohdassa tarkoitetut *liikkeeseen laskevat* keskuspankit;

ha) muut kuin h alakohdassa tarkoitetut keskuspankit, jotka laskevat liikkeeseen keskusvastapuolessa määritetyissä rahoitusvälineissä käytettäviä unionin valuuttoja.

Kyseisten liikkeeseen laskevien keskuspankkien on ilmoitettava keskusvastapuolen

¹⁹ Neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2013, annettu 15 päivänä lokakuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille (EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63).

²⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 806/2014, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2014, yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismiin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L 225, 30.7.2014, s. 1).

kriisintarkkailuviranomaiselle osallistumisestaan kollegioon ja perusteltava se arvioituaan keskusvastapuolen kriisintarkkailun mahdollisia vaikutuksia kunkin liikkeeseen laskemaan valuuttaan;

- i) soveltuviin tapauksiin emoyrityksen toimivaltainen viranomaisena;
- j) toimivaltainen ministeriö, jos a alakohdassa tarkoitettu kriisintarkkailuviranomaisena ei ole toimivaltainen ministeriö;
- k) arvopaperimarkkinaviranomaisena;
- l) Euroopan pankkiviranomaisena, jäljempänä 'pankkiviranomaisena'.

3. Arvopaperimarkkinaviranomaisella, pankkiviranomaisella ja ca, cb, ha ja i alakohdassa tarkoitetuilla viranomaisilla ei ole äänioikeutta kriisintarkkailukollegioissa.

Jos Euroopan keskuspankki on kollegion jäsen tämän artiklan 2 kohdan c ja h alakohdan nojalla, sillä on kollegiossa kaksi ääntä.

4. Kolmansien maihin sijoittautuneiden määritysosapuolten toimivaltaiset viranomaiset ja kriisintarkkailuviranomaiset sekä sellaisten kolmansien maiden keskusvastapuolten toimivaltaiset viranomaiset ja kriisintarkkailuviranomaiset, joiden kanssa keskusvastapuoli on tehnyt yhteentoimivuusjärjestelyjä, voidaan kutsua osallistumaan kriisintarkkailukollegioon tarkkailijoina. Osallistumisen edellytyksenä on, että kyseisiin viranomaisiin sovelletaan salassapitovelvollisuutta koskevia vaatimuksia, jotka kriisintarkkailukollegion puheenjohtajana toimivan keskusvastapuolen kriisintarkkailuviranomaisen näkemyksen mukaan vastaavat 71 artiklassa säädettyjä vaatimuksia.

Kolmansien maiden viranomaisten osallistuminen kriisintarkkailukollegioon voidaan rajoittaa keskusteluun valikoiduista rajatylittävistä täytäntöönpanokysymyksistä, joihin voivat kuulua seuraavat:

- a) kriisintarkkailutoimien tehokas ja koordinoitu täytäntöönpano erityisesti 53 ja 75 artiklan mukaisesti;
- b) erilaisesta vakuus-, nettoutus- ja kuittausjärjestelylainsäädännöstä ja erilaisista elvytys- ja kriisintarkkailuvaltuuksista tai -strategioista johtuvien tehokkaan kriisintarkkailutoimen mahdollisten esteiden tunnistaminen ja poistaminen;
- c) uusien lupa-, tunnustamis- ja toimilupavaatimusten tarpeen määrittäminen ja koordinointi ottaen huomioon, että kriisintarkkailutoimet on toteutettava oikea-aikaisesti;

d) määritysvelvollisuuden mahdollinen keskeyttäminen asetuksen (EU) N:o 648/2012 6 a artiklan nojalla tai kyseisen kolmannen maan kansallisen lainsäädännön vastaavan säännöksen nojalla niiden omaisuusluokkien osalta, joihin keskusvastapuolen kriisinratkaisu vaikuttaa;

e) eri aikavyöhykkeiden mahdollinen vaikutus kaupankäynnin päättymisajankohtaan.

5. Keskusvastapuolen kriisinratkaisuviranomainen on kriisinratkaisukollegion puheenjohtajana vastuussa seuraavista tehtävistä:

- a) kirjallisten järjestelyjen ja menettelyjen käyttöönotto kriisinratkaisukollegion toimintaa varten kriisinratkaisukollegion muita jäseniä kuultuaan;
- b) kriisinratkaisukollegion kaiken toiminnan koordinointi;
- c) kriisinratkaisukollegion kaikkien kokouksien koollekutsuminen ja niissä puheenjohtajana toimiminen;
- d) täydellisten tietojen toimittaminen ennalta kaikille kriisinratkaisukollegion jäsenille kokousten järjestämisestä, keskeisistä kokouksissa käsiteltävistä kysymyksistä ja niiden käsittelyssä huomioon otettavista asioista;
- e) päättäminen siitä, kutsutaanko tiettyihin kriisinratkaisukollegion kokouksiin 4 kohdan nojalla kolmansien maiden viranomaisia ja mitkä niistä kutsutaan;
- f) kaikkien merkityksellisten tietojen oikea-aikaisen kriisinratkaisukollegion jäsenten välisen vaihdon mahdollistaminen, edistäminen ja koordinointi;
- g) tietojen toimittaminen oikea-aikaisesti kaikille kriisinratkaisukollegion jäsenille kyseisten kokousten päätöksistä ja tuloksista.

5 a. Kollegiolle annettujen tehtävien hoitamisen helpottamiseksi 2 kohdassa tarkoitetuilla kollegion jäsenillä on oikeus osallistua kollegion kokousten esityslistojen vahvistamiseen erityisesti lisäämällä kohtia kokouksen esityslistaan.

6. Jotta voidaan varmistaa kriisinratkaisukollegioiden yhtenäinen ja johdonmukainen toiminta kaikkialla unionissa, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritellään kirjallisten järjestelyjen ja menettelyjen sisältö 1 kohdassa tarkoitettujen kriisinratkaisukollegioiden toimintaa varten.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja sääntelystandardeja laatiessaan arvopaperimarkkinaviranomainen ottaa huomioon komission delegoidun asetuksen (EU)

N:o 876/2013²¹ ja direktiivin 2014/59/EU täydentämisestä direktiivin 2014/59/EU 88 artiklan 7 kohdan nojalla hyväksytyillä teknisillä sääntelystandardeilla annetun komission delegoidun asetuksen (EU) XXX/2016²² 6 luvun 1 jakson asiaa koskevat säännökset.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 12 kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta].

Siirretään komissiolle valta antaa 6 kohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

5 artikla

Arvopaperimarkkinaviranomaisen kriisinratkaisukomitea

1. Arvopaperimarkkinaviranomainen perustaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 41 artiklan nojalla kriisinratkaisukomitean valmistelemaan sille tässä asetuksessa tehtäväksi annetut päätökset lukuun ottamatta tämän asetuksen 12 artiklan nojalla tehtäviä päätöksiä.

Kriisinratkaisukomitean on myös edistettävä kriisinratkaisusuunnitelmien laatimista ja koordinoitua ja kehitettävä menetelmiä lähellä kaatumista olevien keskusvastapuolten kriisinratkaisua varten.

2. Kriisinratkaisukomitea on muodostettava siten, että sen jäseninä ovat tämän asetuksen 3 artiklan 1 kohdan nojalla nimetyt viranomaiset.

Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 4 artiklan 2 kohdan i ja v alakohdassa tarkoitettut viranomaiset on kutsuttava osallistumaan kriisinratkaisukomiteaan tarkkailijoina.

²¹ Komission delegoitu asetus (EU) N:o 876/2013, annettu 28 päivänä toukokuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 täydentämisestä keskusvastapuolten kollegioita koskevien teknisten sääntelystandardien osalta (EUVL L 244, 13.9.2013, s. 19).

²² Komission delegoitu asetus (EU) ..., annettu 23 päivänä maaliskuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU täydentämisestä teknisillä sääntelystandardeilla, joissa määritellään elvytysuunnitelmien, kriisinratkaisusuunnitelmien ja konsernien kriisinratkaisusuunnitelmien sisältö, vähimmäisperusteet, jotka toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava elvytysuunnitelmien ja konsernien elvytysuunnitelmien osalta, konsernin rahoitustuen edellytykset, riippumattomia arvioijia koskevat vaatimukset, alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien tunnustaminen sopimuksissa, ilmoitusvaatimuksiin ja keskeyttämisilmoitukseen liittyvät menettelyt ja sisältö ja kriisinratkaisukollegioiden operatiivinen toiminta, C(2016) 1691 final [julkaisutoimisto: lisätään delegoidun asetuksen numero].

3. Tämän asetuksen soveltamiseksi arvopaperimarkkinaviranomainen tekee yhteistyötä Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ja pankkiviranomaisen kanssa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 54 artiklalla, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 54 artiklalla ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 54 artiklalla perustetun Euroopan valvontaviranomaisten yhteiskomitean puitteissa.

4. Tämän asetuksen soveltamiseksi arvopaperimarkkinaviranomainen varmistaa, että kriisinvaikeuskomitea ja muut asetuksessa (EU) N:o 1095/2010 tarkoitetut tehtävät on rakenteellisesti erotettu toisistaan.

6 artikla

Viranomaisten välinen yhteistyö

1. Toimivaltaisten viranomaisten, kriisinvaikeusviranomaisten ja arvopaperimarkkinaviranomaisen on tehtävä tiivistä yhteistyötä tätä asetusta sovellettaessa. Erityisesti elvytysvaiheen aikana toimivaltaisen viranomaisen ja valvontakollegion jäsenten olisi tehtävä yhteistyötä ja kommunikoidava tehokkaasti kriisinvaikeusviranomaisen kanssa, jotta kriisinvaikeusviranomainen voi toimia oikea-aikaisesti.

1 a. Keskusvastapuolen kriisinvaikeusviranomaisen ja keskusvastapuolen määrätyösopuolten kriisinvaikeusviranomaisten on tehtävä tiivistä yhteistyötä sen varmistamiseksi, ettei kriisinvaikeusviranomaiselle ole esteitä.

2. Toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinvaikeusviranomaisten on tehtävä yhteistyötä arvopaperimarkkinaviranomaisen kanssa tätä asetusta sovellettaessa asetuksen (EU) N:o 1095/2010 mukaisesti.

Toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinvaikeusviranomaisten on asetuksen (EU) N:o 1095/2010 35 artiklan mukaisesti toimitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle viipymättä kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen sen tehtävien hoitamiseksi.

II jakso

Päätöksenteko ja menettelyt

7 artikla

Päätöksenteon yleiset periaatteet

Toimivaltaisten viranomaisten, kriisintarkkailuviranomaisten ja arvopaperimarkkinaviranomaisen on otettava huomioon kaikki seuraavat periaatteet ja näkökohdat tehdessään päätöksiä ja toteuttaessaan toimia tämän asetuksen nojalla:

a) varmistetaan yksittäistä keskusvastapuolta koskevien päätösten ja toimien vaikuttavuus ja oikeasuhteisuus ottaen huomioon ainakin seuraavat tekijät:

i) keskusvastapuolen oikeudellinen muoto sekä omistus- ja organisaatorakenne, mukaan lukien tilanteen mukaan mahdolliset keskinäiset riippuvuussuhteet konsernissa, johon keskusvastapuoli kuuluu;

ii) keskusvastapuolen liiketoiminnan luonne, koko ja monimuotoisuus, erityisesti niiden markkinoiden, joilla se tarjoaa palvelujaan, koko, rakenne ja likviditeetti stressitilanteissa;

iii) keskusvastapuolen määrittäjäosapuolten sekä, siltä osin kuin tietoja on saatavilla, niiden asiakkaiden ja epäsuorien asiakkaiden verkoston rakenne, luonne ja monimuotoisuus;

iii a) keskusvastapuolen kriittisten toimintojen korvattavuus markkinoilla, joilla se tarjoaa palvelujaan;

v) keskusvastapuolen sidokset muihin rahoitusmarkkinoiden infrastruktuureihin, markkinapaikkoihin, rahoituslaitoksiin ja yleensä rahoitusjärjestelmään;

v a) se, määrittääkö keskusvastapuoli OTC-johdannaisopimuksia, jotka kuuluvat OTC-johdannaislajiin, jonka on ilmoitettu kuuluvan määrittäjävelvollisuuden piiriin asetuksen (EU) N:o 648/2012 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

vi) tosiasialliset tai mahdolliset seuraukset 19 artiklan 1 kohdassa ja 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua rikkomisesta;

b) päätöksenteko on tehokasta, oikea-aikaista ja tarvittaessa riittävä nopeaa ja kustannukset pidetään mahdollisimman pieninä tehtäessä päätöksiä ja toteutettaessa toimia samalla varmistaen, että markkinahäiriöitä lievennetään mahdollisimman paljon;

b a) poikkeuksellisen julkisen rahoitustuen käyttämistä vältetään mahdollisimman pitkälle, tällaista tukea on saatavilla ja sitä käytetään vasta viimeisenä keinona 45 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti eikä julkisesta rahoitustuesta luoda odotuksia;

d) kriisintarkkailuviranomaiset, toimivaltaiset viranomaiset ja muut viranomaiset tekevät keskenään yhteistyötä varmistaakseen, että päätökset tehdään ja toimet toteutetaan koordinoitusti ja tehokkaasti;

- e) kunkin jäsenvaltion asiaankuuluvien viranomaisten tehtävät ja vastuut määritellään selkeästi;
- f) asianmukaista huomiota kiinnitetään niiden jäsenvaltioiden etuihin, joissa keskusvastapuoli tarjoaa palveluja ja joihin sen määräytösapuolet ja, siltä osin kuin tietoja on saavilla, niiden asiakkaat ja epäsuorat asiakkaat, myös silloin, kun jäsenvaltiot ovat nimenneet kyseiset asiakkaat tai epäsuorat asiakkaat direktiivin 2013/36/EU 131 artiklan 3 kohdan mukaisesti muiksi järjestelmän kannalta merkittäviksi laitoksiksi, sekä mahdolliset yhteentoimivat rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurit, yhteentoimivat keskusvastapuolet mukaan lukien, ovat sijoittautuneet, ja erityisesti vaikutuksiin, joita mahdollisella päätöksellä tai toimella tai toimimatta jättämisellä on kyseisten jäsenvaltioiden ja koko unionin rahoitusvakauteen tai verovaroihin;
- f a) kriisinratkaisuviranomaiset ja -kollegiot eivät saa edellyttää jäsenvaltioita myöntämään poikkeuksellista julkista rahoitustukea eivätkä vaikuttaa jäsenvaltioiden valtiontaloutta koskevaan määräysvaltaan ja julkisten varojen käyttöä edellyttävään vastuuseen;
- g) asianomaisten määräytösapuolten etujen ja, siltä osin kuin tietoja on saatavilla, niiden asiakkaiden ja epäsuorien asiakkaiden, velkojien ja muiden asianomaisissa jäsenvaltioissa sijaitsevien keskusvastapuolen sidosryhmien etujen välillä on löydettävä tasapaino siten, että vältetään tiettyjen toimijoiden etujen epäoikeudenmukaista rajoittamista tai epäoikeudenmukaista suojelemista ja vastuun epäoikeudenmukaista jakautumista jäsenvaltioissa ja niiden kesken;
- h) tämän asetuksen mukaisesti velvoitteisiin kuulla viranomaista ennen päätöksen tekemistä tai toimen toteuttamista sisältyy ainakin kuulemisvelvoite ehdotetun päätöksen tai toimen niiden tekijöiden osalta, joilla on tai joilla todennäköisesti on:
- i) vaikutuksia määräytösapuoliin, asiakkaisiin, yhteentoimiviin rahoitusmarkkinoiden infrastruktuureihin tai markkinapaikkoihin;
 - ii) vaikutuksia sen jäsenvaltion rahoitusvakauteen, johon määräytösapuolet, asiakkaat, yhteentoimivat rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurit tai markkinapaikat ovat sijoittautuneet tai jossa ne sijaitsevat;
- h a) jos viranomainen ottaa esille oman jäsenvaltionsa rahoitusvakautta koskevan kysymyksen, keskusvastapuolen kriisinratkaisuviranomainen ja kriisinratkaisukollegio tarkastelevat kysymystä perusteellisesti ja jos ne eivät ota esitettyjä huolenaiheita huomioon, perustelevat asian kirjallisesti;
- i) jäljempänä 13 artiklassa tarkoitettuja kriisinratkaisusuunnitelmia noudatetaan, paitsi jos tapauksen olosuhteet huomioon ottaen kriisinratkaisutavoitteet saavutetaan tehokkaammin poikkeamalla kyseisistä suunnitelmista;
- j) avoimuus asiaankuuluvia toimivaltaisista viranomaisista kohtaan varmistetaan mahdollisuuksien mukaan ja joka tapauksessa silloin, kun ehdotetulla päätöksellä tai toimella todennäköisesti on vaikutuksia asianomaisten jäsenvaltioiden rahoitusvakauteen tai verovaroihin;

k) koordinointi ja yhteistyö on mahdollisimman tiivistä, myös kriisinratkaisun kokonaiskustannusten pienentämiseksi;

l) päätöksillä, jotka kohdistuvat kaikkiin sellaisiin jäsenvaltioihin, joissa keskusvastapuoli tarjoaa palveluja ja joihin sen määritysosapuolet ja, siinä määrin kuin tietoja on saatavilla, niiden asiakkaat ja epäsuorat asiakkaat, myös siinä tapauksessa, että jäsenvaltiot ovat direktiivin 2013/36/EU 131 artiklan 3 kohdan mukaisesti nimenneet kyseiset asiakkaat tai epäsuorat asiakkaat muiksi järjestelmän kannalta merkittäviksi laitoksiksi, sekä kaikki yhteentoimivat rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurit, yhteentoimivat keskusvastapuolet mukaan luettuina, ovat sijoittautuneet, on mahdollisimman vähän kielteisiä taloudellisia ja sosiaalisia vaikutuksia, mukaan lukien kielteiset vaikutukset rahoitusvakauteen.

8 artikla

Tiedonvaihto

1. Kriisinratkaisuviranomaisten, toimivaltaisten viranomaisten ja arvopaperimarkkinaviranomaisen on omasta aloitteestaan tai pyynnöstä annettava toisilleen oikea-aikaisesti kaikki tiedot, joilla on merkitystä niiden tämän asetuksen mukaisten tehtävien hoitamisessa.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, kriisinratkaisuviranomaiset saavat paljastaa kolmannen maan viranomaisen antamia luottamuksellisia tietoja ainoastaan, jos kyseinen viranomainen on antanut siihen etukäteen kirjallisen suostumuksensa.

Kriisinratkaisuviranomaisten on annettava toimivaltaiselle ministeriölle kaikki sellaisiin päätöksiin tai toimenpiteisiin liittyvät tiedot, jotka edellyttävät ilmoittamista toimivaltaiselle ministeriölle, sen kuulemista tai sen suostumusta.

III OSASTO VALMISTELU

I LUKU

Elvytyksen ja kriisinvratkaisun suunnittelu

1 jakso

Elvytyksen suunnittelu

9 artikla

Elvytyssuunnitelmat

1. Kun keskusvastapuolen rahoitustilanne on heikentynyt merkittävästi tai kun on vaarana, että se ei täytä asetuksessa (EU) N:o 648/2012 säädettyjä pääoma- ja vakavaraisuusvaatimuksia, sen on laadittava elvytyssuunnitelma, jossa esitetään toimenpiteitä, joita keskusvastapuolen on määrä toteuttaa maksukyvyttömyystapahtumissa ja muissa kuin maksukyvyttömyystapahtumissa sekä näiden yhdistelmissä palauttaakseen taloudellisen vakautensa ennalleen ilman julkista rahoitustukea ja voidakseen jatkaa kriittisten toimintojen tarjoamista, ja ylläpidettävä tällaista suunnitelmaa.

Elvytyssuunnitelmaan sisältyvissä toimenpiteissä on

- a) puututtava kattavasti ja tehokkaasti kaikkiin eri skenaarioissa yksilöityihin riskeihin, mukaan lukien mahdolliset kattamattomat likviditeettivajeet;
- b) maksukyvyttömyystapahtumasta aiheutuvien tappioiden tapauksessa varmistettava, että positiokanta täsmäytetään uudelleen ja että kattamattomat tappiot kohdennetaan täysimääräisesti määritysosapuolille ja niiden asiakkaille, jos kyseiset asiakkaat ovat keskusvastapuolen välittömiä velkojia, sekä osakkeenomistajille, ottaen huomioon kaikkien sidosryhmien edut;
- b a) sisällytettävä mukaan tappionkattamisjärjestelyt, jotka riittävät kattamaan kaikentyyppisistä muista kuin maksukyvyttömyystapahtumista mahdollisesti aiheutuvat tappiot;
- c) annettava mahdollisuus keskusvastapuolen rahoitusvarojen, sen omat varat mukaan lukien, täydentämiseen riittävälle tasolle, jotta keskusvastapuoli voi täyttää sille asetuksen (EU) N:o 648/2012 mukaisesti kuuluvat velvoitteet, sekä tuettava keskusvastapuolen kriittisten toimintojen jatkuvaa ja oikea-aikaista toteuttamista.

2. Elvytysuunnitelman on sisällettävä keskusvastapuolen riskiprofiiliin perustuvat indikaattorit, joilla määritetään olosuhteet, joissa elvytysuunnitelman toimenpiteet on toteutettava. Indikaattorit voivat olla keskusvastapuolen taloudelliseen vakauteen ja toimintakelpoisuuteen liittyen joko laadullisia tai määrällisiä, ja niiden avulla olisi voitava toteuttaa elvytystoimenpiteitä ajoissa niin, että suunnitelman toteuttamiseen jää riittävästi aikaa.

Keskusvastapuolten on otettava käyttöön asianmukaiset järjestelyt, joiden avulla indikaattoreita voidaan seurata säännöllisesti. Keskusvastapuolten on raportoitava tämän seurannan tuloksista toimivaltaisille viranomaisilleen. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava tiedot valvontakollegiolle, jos ne pitävät niitä merkittävinä.

Arvopaperimarkkinaviranomainen antaa yhteistyössä järjestelmäriskikomitean kanssa viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [lisätään päivämäärä, joka on yksi vuosi tämän asetuksen voimaantulosta] asetuksen (EU) N:o 1095/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita, joissa esitetään luettelo tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista laadullisista ja määrällisistä indikaattoreista, jotka suunnitelmaan on vähintään sisällyttävä.

3. Keskusvastapuolten on sisällytettävä toimintasääntöihinsä määräyksiä, joissa esitetään pääpiirteissään menettelyt, joita ne noudattavat ehdottaessaan elvytysprosessin tavoitteiden saavuttamiseksi, että

- a) elvytysuunnitelman mukaiset toimenpiteet toteutetaan, vaikka asiaankuuluvat indikaattorit eivät ole täyttyneet; tai
- b) elvytysuunnitelman mukaisista toimenpiteistä pidätetään, vaikka asiaankuuluvat indikaattorit ovat täyttyneet.

Kaikista tämän kohdan nojalla tehdyistä päätöksistä ja niiden perusteluista on ilmoitettava viipymättä toimivaltaiselle viranomaiselle.

4. Jos keskusvastapuoli aikoo ottaa käyttöön elvytysuunnitelmansa, sen on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle havaitsemiensa ongelmien luonne ja suuruus, esitettävä kaikki asiaan vaikuttavat olosuhteet ja ilmoitettava, mitä elvytys- tai muita toimenpiteitä se aikoo toteuttaa tilanteen korjaamiseksi, sekä suunnitellut määräajat, joiden kuluessa niiden taloudellinen vakaus palautetaan edellä mainittujen toimenpiteiden avulla.

Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että elvytystoimenpide, jonka keskusvastapuoli aikoo toteuttaa, voi aiheuttaa merkittävää haittaa rahoitusjärjestelmälle tai se on todennäköisesti tehoton, se voi vaatia keskusvastapuolta pidättymään toimenpiteestä.

Toimivaltaisen viranomaisen on 3 kohdan toisen alakohdan nojalla vastaanotetun ilmoituksen jälkeen välittömästi arvioitava, edellyttävätkö olosuhteet varhaisen tilanteeseen puuttumisen valtuuksien käyttöä 19 artiklan mukaisesti.

5. Toimivaltaisen viranomaisen on viipymättä ilmoitettava kriisiratkaisuviranomaiselle ja valvontakollegiolle ja kriisiratkaisuviranomaisen on vuorostaan viipymättä ilmoitettava kriisiratkaisukollegiolle 3 kohdan toisen alakohdan ja 4 kohdan ensimmäinen alakohdan nojalla saaduista ilmoituksista ja toimivaltaisen viranomaisen sen jälkeen 4 kohdan toisen alakohdan nojalla antamista ohjeista.

Jos toimivaltainen viranomainen saa 4 kohdan toisen alakohdan mukaisesti ilmoituksen, sen on kiellettävä oman pääoman ehtoihin tai sellaisina kohdeltaviin instrumentteihin liittyvien suoritusten maksaminen tai rajoitettava sitä mahdollisimman suuressa laajuudessa aiheuttamatta kuitenkaan maksukyvyttömyystapahtumaa, mukaan lukien keskusvastapuolen osinkomaksut ja takaisinostot, ja se voi kieltää tai jädyyttää asetuksen (EU) N:o 648/2012 26 artiklan 5 kohdan mukaisessa keskusvastapuolen palkka- ja palkkiopolitiikassa määriteltyjen muuttuvien palkkioiden, lisäeläke-etuuksien tai erorahojen maksaminen asetuksessa (EU) N:o 648/2012 määritellylle ylimmälle johdolle tai rajoittaa sitä.

6. Keskusvastapuolten on *tarkistettava, testattava ja tarvittaessa päivitettävä* elvytysuunnitelmansa ainakin vuosittain ja *joka tapauksessa* sellaisten niiden oikeudellisessa rakenteessa tai organisaatorakenteessa, liiketoiminnassa tai rahoitustilanteessa tapahtuneiden *muutosten* jälkeen, joka saattaa vaikuttaa olennaisesti kyseisiin suunnitelmiin tai muutoin edellyttää niiden muuttamista. Toimivaltaiset viranomaiset voivat edellyttää, että keskusvastapuolet päivittävät elvytysuunnitelmansa tätä useammin.

7. Elvytys suunnitelmat on laadittava liitteessä olevan A jakson mukaisesti, ja niissä on otettava huomioon sen konsernin asiaankuuluvat keskinäiset riippuvuussuhteet, johon keskusvastapuoli kuuluu. Toimivaltaiset viranomaiset voivat edellyttää, että keskusvastapuolet esittävät lisätietoja elvytys suunnitelmissaan. Keskusvastapuolen toimivaltaisen viranomaisen on tarvittaessa kuultava keskusvastapuolen emoyrityksen toimivaltaista viranomaista.

7 a. Elvytys suunnitelmissa

- a) ei saa olettaa, että poikkeuksellista julkista rahoitustukea, keskuspankin antamaa maksuvalmiusapua tai keskuspankin epätavallisin vakuuksia, juoksuaikaa ja korkoa koskevin ehdoin antamaa maksuvalmiusapua on saatavissa tai että sitä saadaan;
- b) on otettava huomioon kaikkien sellaisten sidosryhmien edut, joihin suunnitelma todennäköisesti vaikuttaa, mukaan lukien määritys osapuolet ja, siinä määrin kuin tiedot ovat saatavilla, niiden suorat ja epäsuorat asiakkaat; ja
- c) varmistettava, ettei määritys osapuolilla ole keskusvastapuoliin liittyviä rajoittamattomia vastuita ja että sidosryhmien mahdolliset tappiot ja likvideettivajeet ovat läpinäkyviä, mitattavissa, hallittavissa ja valvottavissa.

7 c. Arvopaperimarkkinaviranomainen antaa yhteistyössä järjestelmäriskikomitean kanssa viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [lisätään päivämäärä, joka on 12 kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta] asetuksen (EU) N:o 1095/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita, joissa täsmennetään, millaisia skenaarioita 1 kohdan mukaisesti on tarkasteltava. Tällaisia ohjeita antaessaan arvopaperimarkkinaviranomainen ottaa tarvittaessa huomioon valvonnan stressitestit.

7 d. Jos keskusvastapuoli on osa konsernia ja emoyhtiön tai konsernin sopimusperusteiset tukisopimukset ovat osa elvytys suunnitelmaa, elvytys suunnitelmissa on tarkasteltava skenaarioita, joissa kyseisiä sopimuksia ei voida noudattaa.

7 f. Maksukyvyttömyystapahtuman tai muun kuin maksukyvyttömyystapahtuman jälkeen keskusvastapuolen on käytettävä ennalta rahastoitujen tähän tarkoitukseen varattujen omien varojen lisämäärä ennen liitteessä olevan A jakson 1 kohdan 12 alakohdassa tarkoitettujen järjestelyjen ja toimenpiteiden käyttöä. Tämä määrä ei saa olla pienempi kuin 10 prosenttia eikä suurempi kuin 25 prosenttia asetuksen (EU) N:o 648/2012 16 artiklan 2 kohdan mukaisesti lasketuista riskiperusteisista pääomavaatimuksista.

Tämän vaatimuksen noudattamiseksi keskusvastapuolet voivat vähimmäispääomavaatimustensa lisäksi käyttää hallussaan olevan pääoman määrää noudattaakseen asetuksen (EU) N:o 648/2012 16 artiklan 3 kohdan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä tarkoitettua ilmoituskynnysarvoa.

7 g. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii tiiviissä yhteistyössä pankkiviranomaisen kanssa ja Euroopan keskuspankkijärjestelmää kuultuaan luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään menetelmä, jolla lasketaan 7 f kohdan mukaisesti käytettävä ennalta rahastoitujen tähän tarkoitukseen varattujen omien varojen lisämäärä ja ylläpidetään sitä. Kyseisiä teknisiä standardeja laatiessaan arvopaperimarkkinaviranomainen ottaa huomioon kaikki seuraavat seikat:

a) keskusvastapuolten rakenne ja sisäinen organisaatio sekä niiden toiminnan luonne, laajuus ja monitahoisuus;

b) keskusvastapuolten osakkeenomistajien, johdon, määritysosapuolten ja näiden määritysosapuolten asiakkaiden kannustinrakenne;

c) se, miten asianmukaista keskusvastapuolten on, riippuen valuutoista, joiden määräisinä keskusvastapuolten määrittämät rahoitusvälineet ovat, keskusvastapuolten vakuudeksi hyväksytyistä valuutoista ja niiden toiminnasta aiheutuvasta riskistä, erityisesti, jos ne eivät määritä asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 7 alakohdassa määriteltyjä OTC-johdannaisia, sijoittaa kyseinen tähän tarkoitukseen varattujen omien varojen lisämäärä muihin kuin mainitun asetuksen 47 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin varoihin;

d) kolmansien maiden keskusvastapuoliin sovellettavat säännöt ja niiden käytännöt sekä keskusvastapuolten elvytykseen ja kriisinratkaisuun liittyvä kansainvälinen kehitys, jotta voidaan säilyttää kansainvälisesti toimivien unionin keskusvastapuolten kilpailukyky ja unionin keskusvastapuolten kilpailukyky verrattuna unionissa määrittämissä palveluissa tarjoaviin kolmansien maiden keskusvastapuoliin.

Jos arvopaperimarkkinaviranomainen toteaa ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettujen kriteerien perusteella, että tiettyjen keskusvastapuolten on voitava sijoittaa tämä ennalta rahastoitujen tähän tarkoitukseen varattujen omien varojen lisämäärä muihin kuin asetuksen (EU) N:o 648/2012 47 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin varoihin, sen on myös täsmennettävä:

- a) Menettely, jolla keskusvastapuolet voivat, jos kyseisiä varoja ei ole välittömästi saatavilla, turvautua elvytystoimenpiteisiin, jotka edellyttävät muiden kuin maksukyvyttömiä määritysosaapuolten rahoitusosuutta.
- b) Menettely, jota keskusvastapuolten on noudatettava maksaakseen myöhemmin takaisin a alakohdassa tarkoitetuille muille kuin maksukyvyttömiä määritysosaapuolille enintään 7 f kohdan mukaisesti käytettävän määrän.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 12 kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

7 j. Keskusvastapuolen on kehitettävä asiaankuuluvat mekanismit, joilla otetaan elvytysuunnitelman laadintaan mukaan sellaiset yhteentoimivat rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurit ja sidosryhmät, jotka kantaisivat tappiot tai joille aiheutuisi kustannuksia tai jotka osallistuisivat likviditeettivajeiden kattamiseen, jos elvytysuunnitelma pantaisiin täytäntöön.

8. Keskusvastapuolen hallituksen on arvioitava ja hyväksyttävä elvytysuunnitelma ennen sen toimittamista toimivaltaiselle viranomaiselle ottaen huomioon riskinarviointikomitean asetuksen (EU) N:o 648/2012 28 artiklan 3 kohdan nojalla antamat neuvot.

8 a. Jos keskusvastapuolen hallitus on päättänyt olla noudattamatta riskinarviointikomitean neuvoja, sen on viipymättä ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle asetuksen (EU) N:o 648/2012 28 artiklan 5 kohdan mukaisesti ja perusteltava päätöksensä yksityiskohtaisesti toimivaltaiselle viranomaiselle.

9. Elvytyssuunnitelmat on sisällytettävä keskusvastapuolen hallinnointi- ja ohjausjärjestelmään ja yleiseen riskienhallintakehykseen.

Elvytyssuunnitelmissa esitettyjen toimenpiteiden, joilla luodaan taloudellisia tai sopimusvelvoitteita määritysosapuolille ja tapauksen mukaan asiakkaille ja epäsuorille asiakkaille, yhteentoimiville rahoitusmarkkinoiden infrastruktuureille tai markkinapaikoille, on oltava osa keskusvastapuolten toimintasääntöjä.

Keskusvastapuolten on varmistettava, että elvytyssuunnitelmissa esitetyt toimenpiteet ovat täytäntöönpanokelpoisia kaikkina aikoina kaikilla lainkäyttöalueilla, joilla määritysosapuolet, yhteentoimivat rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurit tai markkinapaikat sijaitsevat.

Keskusvastapuolten velvoitetta sisällyttää elvytyssuunnitelmiinsa oikeus esittää elvytysmaksuvaatimus ja tarvittaessa alentaa niiden voittojen arvoa, jotka keskusvastapuolten on maksettava muille kuin maksukyvyttömille määritysosapuolille, ei sovelleta asetuksen (EU) N:o 648/2012 1 artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin.

9 a. Määritysosapuolten on ilmoitettava asiakkailleen selkeällä ja avoimella tavalla, voivatko keskusvastapuolen elvytyssuunnitelmaan sisältyvät toimenpiteet vaikuttaa niihin ja millä tavoin.

10 artikla

Elvytyssuunnitelmien arviointi

1. Keskusvastapuolten on toimitettava elvytyssuunnitelmansa toimivaltaiselle viranomaiselle.

Toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava suunnitelmat valvontakollegiolle ja kriisinhallintaviranomaiselle ilman aiheetonta viivytystä. Toimivaltaisen viranomaisen on kuuden kuukauden kuluessa elvytyssuunnitelman toimittamisesta koordinoitusti valvontakollegion kanssa 12 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen tarkasteltava kyseistä suunnitelmaa ja arvioitava, missä määrin se täyttää 9 artiklassa esitetyt vaatimukset.

3. Elvytyssuunnitelmaa arvioidessaan toimivaltaisen viranomaisen ja valvontakollegion on otettava huomioon seuraavat tekijät:

a) keskusvastapuolen pääomarakenne, sen maksukyvyttömyysjärjestely, organisaatorakenteen monitahoisuus, sen toimintojen korvattavuus ja keskusvastapuolen riskiprofiili, myös taloudellisten, operatiivisten ja kyberriskien suhteen;

b) elvytyssuunnitelman toteuttamisen kokonaisvaikutus:

i. määritysosapuoliin ja, siltä osin kuin tietoja on saatavilla, niiden asiakkaisiin ja epäsuoriin asiakkaisiin, myös silloin, kun ne on nimetty muiksi järjestelmän kannalta merkittäviksi laitoksiksi direktiivin 2013/36/EU 131 artiklan 3 kohdan mukaisesti;

ii. yhteentoimiviin rahoitusmarkkinoiden infrastruktuureihin;

iii. rahoitusmarkkinoihin, mukaan lukien markkinapaikat, joilla keskusvastapuoli tarjoaa palvelujaan; ja

iv. jäsenvaltioiden ja koko unionin rahoitusjärjestelmään;

c) se, tarjoavatko elvytyssuunnitelmassa määritellyt elvytysvälineet ja niiden järjestys keskusvastapuolen omistajille, määritysosapuolille ja mahdollisuuksien mukaan niiden asiakkaille asianmukaisia kannustimia hallita riskiä, jonka ne tuovat järjestelmään tai jolle ne altistuvat järjestelmässä, seurata keskusvastapuolen riskinottoa ja riskinhallintaa ja osallistua sen maksukyvyttömyyden hallintamenettelyyn.

3 a. Elvytyssuunnitelmaa arvioidessaan toimivaltaisen viranomaisen on otettava emoyrityksen antamaa tukea koskevat sopimukset huomioon elvytyssuunnitelman pätevinä osina vain, jos ne synnyttävät sitovia sopimusvelvoitteita.

4. Kriisinratkaisuviranomaisen on tarkasteltava elvytyssuunnitelmaa havaitakseen toimenpiteet, jotka saattaisivat vaikuttaa kielteisesti keskusvastapuolen purkamismahdollisuuksiin. Jos tällaisia toimenpiteitä havaitaan, kriisinratkaisuviranomaisen on kahden kuukauden kuluessa siitä, kun toimivaltainen viranomainen on toimittanut kunkin elvytyssuunnitelman, saatettava ne toimivaltaisen viranomaisen tietoon ja esitettävä toimivaltaiselle viranomaiselle suosituksia tavoista, joilla kyseisten toimenpiteiden kielteinen vaikutus keskusvastapuolen purkamismahdollisuuksiin voidaan ratkaista.

5. Jos toimivaltainen viranomainen päättää olla noudattamatta kriisinratkaisuviranomaisen 4 kohdan nojalla antamia suosituksia, sen on kaikilta osin perusteltava kyseinen päätös kriisinratkaisuviranomaiselle.

6. Jos toimivaltainen viranomainen yhtyy kriisinratkaisuviranomaisen suositukseen tai koordinoitusti valvontakollegion kanssa 12 artiklan mukaisesti katsoo, että elvytyssuunnitelmassa

on olennaisia puutteita tai että sen täytäntöönpanolle on olennaisia esteitä, sen on ilmoitettava asiasta keskusvastapuolelle ja annettava sille mahdollisuus esittää näkemyksensä.

7. Toimivaltainen viranomainen voi keskusvastapuolen näkemykset huomioon ottaen vaatia keskusvastapuolta toimittamaan kahden kuukauden määräajassa, jota toimivaltaisen viranomaisen suostumuksella voidaan pidentää yhdellä kuukaudella, tarkistettu suunnitelma, josta käy ilmi, millä tavoin kyseiset puutteet korjataan tai esteet poistetaan. Tarkistettu suunnitelma on arvioitava tämän artiklan 2–6 kohdan mukaisesti.

8. Jos toimivaltainen viranomainen kriisinratkaisuviranomaista kuultuaan ja koordinoidusti valvontakollegion kanssa 12 artiklan mukaisesti katsoo, että tarkistetussa suunnitelmassa ei ole riittävässä määrin korjattu puutteita ja poistettu esteitä, tai jos keskusvastapuoli ei ole toimittanut tarkistettua suunnitelmaa, toimivaltaisen viranomaisen on vaadittava keskusvastapuolta tekemään suunnitelmaan erityisiä muutoksia toimivaltaisen viranomaisen määrittelemän kohtuullisen ajan kuluessa.

9. Jos puutteita tai esteitä ei ole mahdollista riittävässä määrin korjata tai poistaa tekemällä suunnitelmaan erityisiä muutoksia, toimivaltaisen viranomaisen on kriisinratkaisuviranomaista kuultuaan ja koordinoidusti valvontakollegion kanssa 12 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen vaadittava keskusvastapuolta yksilöimään kohtuullisen ajan kuluessa muutokset, joita sen on tehtävä liiketoimintaansa voidakseen korjata elvytysuunnitelman puutteet tai poistaa sen täytäntöönpanon esteet.

Jos keskusvastapuoli ei yksilöi tällaisia muutoksia toimivaltaisen viranomaisen asettamassa määräajassa tai jos toimivaltainen viranomainen kriisinratkaisuviranomaista kuultuaan ja koordinoidusti valvontakollegion kanssa 12 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen katsoo, että ehdotetuilla toimilla ei riittävässä määrin korjattaisi elvytysuunnitelman puutteita tai poistettaisiin sen täytäntöönpanon esteitä, toimivaltaisen viranomaisen on vaadittava keskusvastapuolta toteuttamaan toimivaltaisen viranomaisen määrittelemän kohtuullisen ajan kuluessa erityisiä toimia, jotka koskevat yhtä tai useampaa seuraavista tavoitteista, ottaen huomioon puutteiden ja esteiden vakavuus sekä toimenpiteiden vaikutus keskusvastapuolen liiketoimintaan ja kykyyn noudattaa edelleen asetusta (EU) N:o 648/2012:

- a) madaltaa keskusvastapuolen riskiprofiilia;
- b) parantaa keskusvastapuolen kykyä vahvistaa pääomapohjaa oikea-aikaisesti pääoma- ja vakavaraisuusvaatimusten täyttämiseksi;
- c) tarkistaa keskusvastapuolen strategiaa ja rakennetta;

- d) tehdä muutoksia maksukyvyttömyysjärjestelyyn, elvytystoimenpiteisiin ja muihin tappioiden kohdentamisjärjestelyihin purkamismahdollisuuksien ja kriittisten toimintojen häiriönsietokyvyn parantamiseksi;
- e) tehdä muutoksia keskusvastapuolen päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontarakenteeseen.

10. Edellä 9 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun pyynnön on oltava perusteltu, ja se on annettava keskusvastapuolelle kirjallisesti tiedoksi.

10 a. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii yhteistyössä Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja järjestelmäriskikomitean kanssa luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa yksilöidään 3 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetut perusteet.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [lisätään päivämäärä, joka on 12 kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

12 artikla

Elvytyssuunnitelmien koordinoitimenettely

-1. Valvontakollegion on tutkittava jokainen elvytyssuunnitelma, ja jos yksikin kollegion jäsen katsoo, että elvytyssuunnitelmassa on olennaisia puutteita tai että sen täytäntöönpanolle on olennaisia esteitä, kyseisen kollegion jäsenen on annettava keskusvastapuolen toimivaltaiselle viranomaiselle suosituksia näistä seikoista kahden kuukauden kuluessa siitä, kun toimivaltainen viranomainen on toimittanut elvytyssuunnitelman.

1. Valvontakollegion on saatava aikaan yhteinen päätös kaikista seuraavista:

- a) elvytyssuunnitelman tarkastaminen ja arviointi;
- b) 10 artiklan 6, 7, 8 ja 9 kohdassa tarkoitettujen toimien soveltaminen.

2. Valvontakollegion on saatava aikaan yhteinen päätös 1 kohdan a ja b alakohdan kysymyksistä neljän kuukauden kuluessa päivästä, jona toimivaltainen viranomainen on välittänyt elvytyssuunnitelman.

Arvopaperimarkkinaviranomainen voi valvontakollegioon kuuluvan toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä auttaa valvontakollegiota saamaan aikaan yhteisen päätöksen asetuksen (EU) N:o 1095/2010 31 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti.

3. Jos kollegio ei ole neljän kuukauden kuluessa päivästä, jona elvytysuunnitelma on välitetty, saanut aikaan yhteistä päätöstä 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuista kysymyksistä, keskusvastapuolen toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä oma päätöksensä.

Keskusvastapuolen toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu päätös ottaen huomioon muiden kollegion jäsenten neljän kuukauden määräajan kuluessa ilmaiset kannat. Keskusvastapuolen toimivaltaisen viranomaisen on annettava kyseinen päätös kirjallisesti tiedoksi keskusvastapuolelle ja muille kollegion jäsenille.

4. Jos yhteistä päätöstä ei ole saatu aikaan neljän kuukauden määräajan päättyessä ja äänioikeutettujen jäsenten yksinkertainen enemmistö on eri mieltä toimivaltaisen viranomaisen ehdotuksesta yhteiseksi päätökseksi asiassa, joka liittyy elvytysuunnitelmien arviointiin tai toimenpiteiden toteuttamiseen tämän asetuksen 10 artiklan 9 kohdan a, b ja d alakohdan mukaisesti, kuka tahansa kyseisistä äänioikeutetuista jäsenistä voi kyseisen enemmistön perusteella saattaa asian arvopaperimarkkinaviranomaisen käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklan mukaisesti. Keskusvastapuolen toimivaltaisen viranomaisen on odotettava arvopaperimarkkinaviranomaisen asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti tekemää päätöstä ja tehtävä päätös arvopaperimarkkinaviranomaisen päätöksen mukaisesti.

5. Neljän kuukauden määräaika pidetään asetuksessa (EU) N:o 1095/2010 tarkoitettuna sovitteluvaiheena. Arvopaperimarkkinaviranomainen tekee päätöksensä kuukauden kuluessa siitä, kun asia on saatettu sen käsiteltäväksi. Asiaa ei voida saattaa arvopaperimarkkinaviranomaisen käsiteltäväksi sen jälkeen, kun neljän kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös. Jos arvopaperimarkkinaviranomainen ei ole tehnyt päätöstä kuukauden kuluessa, sovelletaan keskusvastapuolen toimivaltaisen viranomaisen päätöstä.

2 JAKSO

KRIISINRATKAISUN SUUNNITTELU

13 artikla

Kriisinratkaisusuunnitelmat

1. Keskusvastapuolen kriisintarkkaisuviranomaisen on toimivaltaista viranomaista kuultuaan ja koordinoitusti kriisintarkkaisuorganisaation kanssa laadittava 15 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen keskusvastapuolelle kriisintarkkaisu-suunnitelma.
2. Kriisintarkkaisu-suunnitelmassa on varauduttava kriisintarkkaisu-toimiin, jotka kriisintarkkaisuviranomainen voi toteuttaa, jos keskusvastapuoli täyttää 22 artiklassa tarkoitetut kriisintarkkaisu-edellytykset.
3. Kriisintarkkaisu-suunnitelmassa on otettava huomioon ainakin seuraavat:
 - a) keskusvastapuolen kaatuminen, joka johtuu jostakin seuraavista tai niiden yhdistelmästä:
 - i. maksukyvyttömyystapahtumat, ja
 - ii. muut kuin maksukyvyttömyystapahtumat, myös tilanteissa, joissa on kyse laajemmasta rahoitusalan epävakauksesta tai koko järjestelmää koskevista tapahtumista;
 - b) vaikutus, joka elvytys-suunnitelman toteuttamisella olisi:
 - i. määritysosaan ja, siltä osin kuin tietoja on saatavilla, niiden asiakkaisiin ja epäsuoriin asiakkaisiin, myös silloin, kun ne on nimetty muiksi järjestelmän kannalta merkittäviksi laitoksiksi direktiivin 2013/36/EU 131 artiklan 3 kohdan mukaisesti, sekä niihin, joihin direktiivin 2014/59/EU mukaiset elvytystoimenpiteet tai kriisintarkkaisu-toimet todennäköisesti kohdistuvat;
 - ii. yhteentoimivien rahoitusmarkkinoiden infrastruktuureihin;
 - iii. rahoitusmarkkinoihin, mukaan lukien markkinapaikat, joilla keskusvastapuoli tarjoaa palvelujaan; ja
 - iv. rahoitusjärjestelmään missä tahansa jäsenvaltiossa tai koko unionissa ja mahdollisuuksien mukaan kolmansissa maissa, joissa se tarjoaa palveluja;
 - c) se, miten ja missä olosuhteissa keskusvastapuoli voi hakeutua tavallisiin vakuuksiin, juoksuaikaa ja korkoa koskevin ehdoin tarjottujen keskuspankin järjestelyjen piiriin, ja erittely varoista, joiden voidaan olettaa käyvän vakuudesta.
4. Kriisintarkkaisu-suunnitelmassa ei saa olettaa saatavan mitään seuraavista:
 - a) poikkeuksellista julkista rahoitustukea;
 - b) keskuspankin hätärahoituksena antamaa maksuvalmiusapua;
 - c) keskuspankin epätavallisiin vakuuksiin, juoksuaikaa ja korkoa koskevin ehdoin antamaa maksuvalmiusapua.

4 a. Kriisinratkaisusuunnitelmassa on tehtävä varovaisia oletuksia kriisinratkaisuvälineinä käytettävissä olevista rahoitusvaroista, jotka voivat olla tarpeen kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi, ja varoista, joiden siinä odotetaan olevan saatavilla keskusvastapuolen sääntöjen ja järjestelyjen mukaisesti kriisinratkaisun käynnistyessä. Näissä varovaisissa oletuksissa on otettava huomioon asetuksen (EU) N:o 1095/2010 32 artiklan 2 kohdan mukaisesti tehtyjen ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 24 a artiklan 7 kohdan b alakohdassa täsmennettyjen viimeisimpien stressitestien asiaa koskevat tulokset sekä keskusvastapuolen elvytysuunnitelmassa esitetyjä skenaarioita pidemmälle ulottuvien äärimmäisten markkinaolosuhteiden skenaariot.

5. Keskusvastapuolen kriisinratkaisuviranomaisen on toimivaltaista viranomaista kuultuaan ja koordinoitusti kriisinratkaisukollegion kanssa 15 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen tarkistettava ja tarvittaessa päivitettävä kriisinratkaisusuunnitelmat ainakin vuosittain ja joka tapauksessa jokaisen sellaisen keskusvastapuolen oikeudellisessa rakenteessa tai organisaatorakenteessa, liiketoiminnassa tai rahoitustilanteessa tapahtuneen muutoksen jälkeen, joka saattaa vaikuttaa olennaisesti suunnitelman tehokkuuteen.

Keskusvastapuolen ja toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava viipymättä kriisinratkaisuviranomaiselle kaikista tällaisista muutoksista.

6. Kriisinratkaisusuunnitelmassa on täsmennettävä olosuhteet ja skenaariot, joissa kriisinratkaisuvälineitä ja -valtuuksia käytetään. Siinä on erityisesti eri skenaarioiden avulla erotettava selvästi toisistaan kaatumiset, jotka johtuvat maksukyvyttömyystapahtumista, muista kuin maksukyvyttömyystapahtumista ja näiden yhdistelmästä, sekä erityyppiset muut kuin maksukyvyttömyystapahtumat. Kriisinratkaisusuunnitelmassa on esitettävä tarvittaessa ja mahdollisuuksien mukaan määrällisesti ilmaistuna

- a) yhteenveto suunnitelman keskeisistä osista siten, että erotetaan toisistaan maksukyvyttömyystapahtumat, muut kuin maksukyvyttömyystapahtumat ja näiden kahden yhdistelmät;
- b) tiivistelmä keskusvastapuoleen kriisinratkaisusuunnitelman viimeisimmän päivityksen jälkeen kohdistuneista olennaisista muutoksista;
- c) kuvaus siitä, miten keskusvastapuolen kriittiset toiminnot voitaisiin tarvittavassa määrin erotella oikeudellisesti ja taloudellisesti sen muista toiminnoista niiden jatkuvuuden varmistamiseksi keskusvastapuolen kriisinratkaisun yhteydessä;
- d) arvio suunnitelman jokaisen olennaisen osan toteuttamiseen tarvittavasta ajasta, keskusvastapuolen rahoitusvarojen täydentäminen mukaan luettuna;
- e) yksityiskohtainen kuvaus 16 artiklan mukaisesti tehdystä purkamismahdollisuuksien arvioinnista;

- f) kuvaus 17 artiklan nojalla edellytettävistä toimenpiteistä, joilla puututaan 16 artiklan mukaisesti tehdyn arvioinnin perusteella todettuihin purkamismahdollisuuksien esteisiin tai poistetaan ne;
- g) kuvaus prosesseista, joilla määritetään keskusvastapuolen kriittisten toimintojen ja varojen arvo ja markkinoitavuus;
- h) yksityiskohtainen kuvaus järjestelyistä, joilla varmistetaan, että 14 artiklan nojalla edellytetyt tiedot ovat ajan tasalla ja aina kriisinratkaisuviranomaisten saatavilla;
- i) selvitys siitä, miten kriisinratkaisutoimet voitaisiin rahoittaa olettamatta 4 kohdassa tarkoitettuja tekijöitä;
- j) yksityiskohtainen kuvaus erilaisista kriisinratkaisustrategioista, joita voitaisiin soveltaa erilaisten mahdollisten skenaarioiden ja niihin liittyvien määräaikojen mukaisesti;
- k) kuvaus kriittisistä keskinäisistä riippuvuussuhteista keskusvastapuolen ja muiden markkinatoimijoiden sekä keskusvastapuolen ja kriittisten palvelujen tarjoajien välillä sekä yhteentoimivuuksijärjestelyistä ja yhteyksistä muihin rahoitusmarkkinoiden infrastruktuureihin sekä tavoista käsitellä kaikkia kyseisiä keskinäisiä riippuvuussuhteita;
- k a) kuvaus konserninsisäisistä kriittisistä keskinäisistä riippuvuussuhteista ja tavoista käsitellä niitä;
- l) kuvaus eri vaihtoehdoista, joilla varmistetaan

- i. maksu- ja määrittämissuhteiden ja muiden infrastruktuurien jatkuva käytettävyys;
- ii. niiden velvoitteiden oikea-aikainen täyttäminen, joita keskusvastapuolella on määritysosapuolia ja tarvittaessa niiden asiakkaita ja mahdollisia yhteentoimivia rahoitusmarkkinoiden infrastruktuureja kohtaan;
- iii. määritysosapuolten ja tarvittaessa niiden asiakkaiden avoin ja syrjimätön pääsy keskusvastapuolen tarjoamiin arvopaperi- tai käteistileihin ja keskusvastapuolelle asetettuihin ja sen hallussa oleviin arvopapereihin tai käteisvakuuksiin, joiden edunsaajina on tällaisia osapuolia;
- iv. keskusvastapuolen ja muiden rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien sekä keskusvastapuolten ja markkinapaikkojen välisten yhteyksien toiminnan jatkuminen;
- v. asiakkaiden ja epäsuorien asiakkaiden positoiden ja niihin liittyvien omaisuuserien siirrettävyyden säilyminen ennallaan;
- vi. keskusvastapuolen kriittisten toimintojen jatkuvuuden kannalta välttämättömien keskusvastapuolen lupien, toimilupien, tunnustamisten ja oikeudellisten nimitysten säilyttäminen, mukaan lukien sen tunnustaminen selvityksen lopullisuutta koskevien sääntöjen soveltamiseksi ja sen osallisuus muissa rahoitusmarkkinoiden infrastruktuureissa ja sen yhteydet niihin tai muihin markkinapaikkoihin;

- l a) kuvaus siitä, miten kriisinratkaisuviranomainen saa 24 artiklassa tarkoitetun arvostuksen suorittamiseksi tarvittavat tiedot;

m) selvitys suunnitelman vaikutuksista keskusvastapuolen työntekijöihin, mukaan lukien arvio mahdollisista liitännäiskustannuksista, sekä kuvaus suunnitelluista menettelyistä henkilöstön kuulemiseksi kriisinratkaisumenettelyn aikana, ottaen huomioon työmarkkinaosapuolten kanssa käytävää vuoropuhelua koskevat kansalliset säännöt ja järjestelmät;

n) tiedotusvälineille ja yleisölle tiedottamista koskeva suunnitelma mahdollisimman suuren avoimuuden varmistamiseksi;

o) kuvaus toiminnoista ja järjestelmistä, jotka ovat olennaisia keskusvastapuolen operatiivisten prosessien jatkuvan toiminnan ylläpitämiseksi;

o a) kuvaus järjestelyistä, joilla kriisinratkaisukollegiolle ilmoitetaan 70 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

p) kuvaus toimenpiteistä, joilla helpotetaan maksukyvyttömän keskusvastapuolen määräytösapuolten ja asiakkaiden positioiden ja niihin liittyvien omaisuuserien siirrettävyyttä maksukyvyttömältä keskusvastapuolelta toiselle keskusvastapuolelle tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalle keskusvastapuolelle siten, että se ei vaikuta määräytösapuolten ja niiden asiakkaisen välisiin sopimussuhteisiin.

Tämän 6 kohdan a alakohdassa tarkoitetut tiedot on luovutettava asianomaiselle keskusvastapuolelle. Keskusvastapuoli voi esittää kriisinratkaisuviranomaiselle kirjallisesti näkemyksensä kriisinratkaisusuunnitelmasta. Tämä näkemys on sisällytettävä suunnitelmaan.

8. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii suhteellisuusperiaatetta noudattaen järjestelmäriskikomiteaa kuultuaan ja direktiivin 2014/59/EU täydentämisestä direktiivin 2014/59/EU 10 artiklan 9 kohdan nojalla hyväksytyillä teknisillä sääntelystandardeilla annetun komission delegoidun asetuksen (EU) XXX/2016 asiaa koskevat säännökset huomioon ottaen luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään kriisinratkaisusuunnitelman sisältö 6 kohdan mukaisesti.

Laatiessaan teknisten sääntelystandardien luonnoksia arvopaperimarkkinaviranomainen antaa kriisinratkaisuviranomaisille riittävästi joustovaraa, jotta ne voivat ottaa huomioon maksukyvyttömyyslainsäädäntöön liittyvän kansallisen lainsäädäntökehyksensä erityispiirteet sekä keskusvastapuolten harjoittaman määräystoiminnan luonteen ja monitahoisuuden.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 12 kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

14 artikla

Keskusvastapuolten velvollisuus tehdä yhteistyötä ja toimittaa tietoja

Keskusvastapuolten on tehtävä yhteistyötä siinä määrin kuin se on tarpeen kriisinratkaisusuunnitelmien laatimiseksi ja toimitettava kriisinratkaisuviranomaiselleen joko suoraan tai toimivaltaisen viranomaisensa välityksellä kaikki kriisinratkaisusuunnitelmien laatimiseksi ja täytäntöön panemiseksi tarvittavat tiedot, mukaan lukien liitteessä olevassa B jaksossa määritellyt tiedot ja selvitykset.

Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava kriisinratkaisuviranomaisille kaikki ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tiedot, jotka niillä jo on hallussaan.

Kriisinratkaisuviranomaiset voivat vaatia keskusvastapuolta toimittamaan niille yksityiskohtaiset tiedot asetuksen (EU) N:o 648/2012 29 artiklassa tarkoitetuista sopimuksista, joissa se on osapuolena. Kriisinratkaisuviranomaiset voivat asettaa määräajan kyseisten tietojen toimittamiselle, ja ne voivat asettaa eri määräajat eri sopimustyypeille.

Keskusvastapuolen on vaihdettava oikea-aikaisesti tietoja toimivaltaisten viranomaistensa kanssa helpottaakseen keskusvastapuolen riskiprofiilien sekä sen ja muiden rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien, muiden rahoituslaitosten ja koko rahoitusjärjestelmän keskinäisten sidosten arviointia tämän asetuksen 9 ja 10 artiklan mukaisesti. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava tiedot valvontakollegiolle, jos ne pitävät niitä merkittävänä.

15 artikla

Kriisinratkaisusuunnitelmien koordinoitimenettely

1. Kriisinratkaisukollegion on saatava aikaan yhteinen päätös kriisinratkaisusuunnitelmasta ja kaikista siihen tehdyistä muutoksista neljän kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona kriisinratkaisuviranomainen toimittaa kyseisen suunnitelman 2 kohdan mukaisesti.

2. Kriisintarkaisuviranomaisen on toimitettava kriisintarkaisukollegiolla kriisintarkaisusuunnitelman luonnos, 14 artiklan nojalla toimitetut tiedot ja mahdolliset muut tiedot, joilla on kriisintarkaisukollegiolla merkitystä.

Kriisintarkaisuviranomaisen on varmistettava, että arvopaperimarkkinaviranomaiselle toimitetaan kaikki tiedot, joilla on merkitystä sen tämän artiklan mukaisten tehtävien kannalta.

3. Kriisintarkaisuviranomainen voi 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti päättää ottaa kriisintarkaisusuunnitelman laadintaan ja tarkistamiseen mukaan kolmansien maiden viranomaisia edellyttäen, että ne noudattavat 71 artiklassa säädettyjä salassapitovelvollisuutta koskevia vaatimuksia ja ovat lainkäyttöalueilta, joille jokin seuraavista on asettautunut:

- a) keskusvastapuolen mahdollinen emoyritys;
- b) ne keskusvastapuolen määritysosapuolet, joiden keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon yhden vuoden aikana suorittamat maksut ovat kokonaismäärän perusteella suuremmat kuin asetuksen (EU) N:o 648/2012 18 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetuista, suurimmat maksut suorittavista jäsenvaltioista kolmannen maksut;
- c) keskusvastapuolen mahdolliset tytäryritykset;
- d) muut keskusvastapuolelle kriittisiä palveluita tarjoavat toimijat;
- e) yhteentoimivat keskusvastapuolet.

4. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi kriisintarkaisuviranomaisen pyynnöstä auttaa kriisintarkaisukollegiota saamaan aikaan yhteisen päätöksen asetuksen (EU) N:o 1095/2010 31 artiklan toisen kohdan c alakohdan mukaisesti.

5. Jos kriisintarkaisukollegio ei ole neljän kuukauden kuluessa päivästä, jona kriisintarkaisusuunnitelma on toimitettu, saanut aikaan yhteistä päätöstä, kriisintarkaisuviranomaisen on tehtävä oma päätöksensä kriisintarkaisusuunnitelmasta. Kriisintarkaisuviranomaisen on tehtävä päätöksensä ottaen huomioon muiden kriisintarkaisukollegion jäsenten neljän kuukauden määräajan kuluessa ilmaisemat kannat. Kriisintarkaisuviranomaisen on annettava kyseinen päätös kirjallisesti tiedoksi keskusvastapuolelle ja muille kriisintarkaisukollegion jäsenille.

6. Jos yhteistä päätöstä ei ole saatu aikaan neljän kuukauden määräajan päättyessä ja äänioikeutettujen jäsenten yksinkertainen enemmistö on eri mieltä kriisintarkaisuviranomaisen ehdotuksesta yhteiseksi päätökseksi kriisintarkaisusuunnitelmaan liittyvässä asiassa, kuka tahansa kyseisistä äänioikeutetuista jäsenistä voi kyseisen enemmistön perusteella saattaa asian arvopaperimarkkinaviranomaisen käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklan

mukaisesti. Keskusvastapuolen kriisinratkaisuviranomaisen on odotettava arvopaperimarkkinaviranomaisen asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti tekemää päätöstä ja tehtävä päätös arvopaperimarkkinaviranomaisen päätöksen mukaisesti.

Neljän kuukauden määräaika pidetään asetuksessa (EU) N:o 1095/2010 tarkoitettuna sovitteluvaiheena. Arvopaperimarkkinaviranomainen tekee päätöksensä kuukauden kuluessa siitä, kun asia on saatettu sen käsiteltäväksi. Asiaa ei voida saattaa arvopaperimarkkinaviranomaisen käsiteltäväksi sen jälkeen, kun neljän kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös. Jos arvopaperimarkkinaviranomainen ei ole tehnyt päätöstä yhden kuukauden kuluessa, sovelletaan kriisinratkaisuviranomaisen päätöstä.

7. Kun yhteinen päätös tehdään 1 kohdan nojalla ja jokin kriisinratkaisuviranomaisista tai toimivaltainen ministeriö katsoo 6 kohdan nojalla, että erimielisyys on asiasisällöltään sellainen, että se vaikuttaa kyseisen viranomaisen jäsenvaltion finanssipoliittiseen vastuuseen, keskusvastapuolen kriisinratkaisuviranomaisen on käynnistettävä kriisinratkaisusuunnitelman uudelleenarviointi.

II LUKU

Purkamismahdollisuudet

16 artikla

Purkamismahdollisuuksien arviointi

1. Kriisinratkaisuviranomaisen on koordinoitusti kriisinratkaisukollegion kanssa 17 artiklan mukaisesti ja toimivaltaista viranomaista kuultuaan arvioitava, missä määrin keskusvastapuoli on purkamiskelpoinen olettamatta mitään seuraavista:

- a) poikkeuksellista julkista rahoitustukea;
- b) keskuspankin hätärahoituksena antamaa maksuvalmiusapua;
- c) keskuspankin epätavallisin vakuuksia, juoksuaikaa ja korkoa koskevin ehdoin antamaa maksuvalmiusapua.

2. Keskusvastapuoli katsotaan purkamiskelpoiseksi, jos kriisinratkaisuviranomainen pitää mahdollisena toteuttaa uskottavasti joko sen selvitys tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä tai sen kriisinratkaisu kriisinratkaisuvälineitä ja -valtuuksia käyttäen niin, että samalla varmistetaan keskusvastapuolen kriittisten toimintojen jatkuminen ja vältetään käyttämästä poikkeuksellista julkista rahoitustukea sekä mahdollisimman pitkälle

aiheuttamasta merkittävää haittaa rahoitusjärjestelmälle ja mahdollista perusteetonta haittaa asianomaisille sidosryhmille.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun haittaan kuuluvat laajempi rahoitusalan epävakaus tai koko järjestelmän laajuiset tapahtumat missä tahansa jäsenvaltiossa.

Kriisinratkaisuviranomaisen on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle hyvissä ajoin, jos se ei katso keskusvastapuolta purkamiskelpoiseksi.

3. Keskusvastapuolen on kriisinratkaisuviranomaisen pyynnöstä osoitettava, että

a) kriisinratkaisuvaltuuksien käyttämisestä ei seuraa esteitä omistusinstrumenttien arvon alentamiselle riippumatta siitä, onko täyttämättömät sopimusjärjestelyt tai muut keskusvastapuolen elvytysuunnitelman toimenpiteet hyödynnetty kokonaan;

b) sopimukset, joita keskusvastapuoli on tehnyt määritysosapuolten tai kolmansien osapuolten kanssa, eivät anna kyseisille määritysosapuolille tai kolmansille osapuolille oikeutta riitauttaa kriisinratkaisuviranomaisen kriisinratkaisuvaltuuksien käyttöä tai muulla tavalla välttyä kyseisten valtuuksien käytöltä.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun purkamismahdollisuuksien arvioinnin yhteydessä kriisinratkaisuviranomaisen on arvioitava liitteessä olevassa C jaksossa eritellyt seikat soveltuvin osin.

4 a. Arvopaperimarkkinaviranomainen antaa tiiviissä yhteistyössä järjestelmäriskikomitean kanssa viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [18 kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta] asetuksen (EU) N:o 1095/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita, joilla edistetään liitteessä olevan C jakson soveltamiseen liittyvien kriisinratkaisukäytäntöjen lähentämistä.

5. Kriisinratkaisuviranomaisen on *koordinoidusti kriisinratkaisukollegion kanssa* toteutettava purkamismahdollisuuksien arviointi samanaikaisesti 13 artiklan mukaisen kriisinratkaisusuunnitelman laatimisen ja päivittämisen kanssa.

17 artikla

Purkamismahdollisuuksien esteisiin puuttuminen tai esteiden poistaminen

1. Jos kriisinratkaisuviranomainen koordinoidusti kriisinratkaisukollegion kanssa 18 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toteaa 16 artiklassa tarkoitetun arvioinnin jälkeen, että keskusvastapuolen purkamismahdollisuuksille on olennaisia esteitä, kriisinratkaisuviranomaisen on

yhteistyössä toimivaltaisen viranomaisen kanssa laadittava asiaa koskeva kertomus ja toimitettava se keskusvastapuolelle ja kriisinratkaisukollegiolle.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettussa kertomuksessa on käsiteltävä kriisinratkaisuvälineiden ja -valtuuksien tehokkaan käytön olennaisia esteitä suhteessa keskusvastapuoleen, tarkasteltava niiden vaikutusta keskusvastapuolen liiketoimintamalliin ja suositeltava kohdennettuja toimenpiteitä näiden esteiden poistamiseksi.

2. Edellä 15 artiklassa kriisinratkaisukollegioille asetettua vaatimusta saada aikaan yhteinen päätös kriisinratkaisusuunnitelmista ei sovelleta 1 kohdassa tarkoitettun kertomuksen lähettämisen jälkeen siihen asti, kun kriisinratkaisuviranomainen on tämän artiklan 3 kohdan nojalla hyväksynyt toimenpiteet purkamismahdollisuuksien olennaisten esteiden poistamiseksi tai tehnyt päätöksen vaihtoehtoisista toimenpiteistä tämän artiklan 4 kohdan mukaisesti.

3. Keskusvastapuolen on neljän kuukauden kuluessa päivästä, jona se vastaanottaa 1 kohdan mukaisesti toimitettavan kertomuksen, ehdotettava kriisinratkaisuviranomaiselle mahdollisia toimenpiteitä, joilla puututaan kertomuksessa yksilöityihin olennaisiin esteisiin tai poistetaan ne. Kriisinratkaisuviranomaisen on ilmoitettava keskusvastapuolen mahdollisesti ehdottamat toimenpiteet kriisinratkaisukollegiolle. Kriisinratkaisuviranomaisen ja kriisinratkaisukollegion on 18 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla arvioitava, voidaanko näillä toimenpiteillä tosiasiallisesti puuttua kyseisiin esteisiin tai poistaa ne.

4. Jos kriisinratkaisuviranomainen koordinoitusti kriisinratkaisukollegion kanssa 18 artiklan mukaisesti arvioi, etteivät keskusvastapuolen 3 kohdan mukaisesti ehdottamat toimenpiteet tosiasiasa pienennä tai poista kertomuksessa mainittuja esteitä, kriisinratkaisuviranomaisen on määritettävä vaihtoehtoisia toimenpiteitä, jotka sen on ilmoitettava kriisinratkaisukollegiolle 18 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla tehtävää yhteistä päätöstä varten.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa vaihtoehtoisissa toimenpiteissä on otettava huomioon seuraavat seikat:

- a) kyseisten keskusvastapuolen purkamismahdollisuuksien *olennaisten* esteiden rahoitusvakaudelle muodostama uhka;
- b) vaihtoehtoisten toimenpiteiden todennäköiset vaikutukset:
 - i. keskusvastapuoleen, mukaan lukien sen liiketoimintamalliin ja toiminnan tehokkuuteen;

- ii) sen määrittelyosuuteen ja, siltä osin kuin tietoja on saatavilla, niiden asiakkaisiin ja epäsuoriin asiakkaisiin, myös silloin, kun ne on nimetty muiksi järjestelmän kannalta merkittäviksi laitoksiksi direktiivin 2013/36/EU 131 artiklan 3 kohdan mukaisesti;
- iii) yhteentoimiviin rahoitusmarkkinoiden infrastruktuureihin;
- iv) rahoitusmarkkinoihin, mukaan lukien markkinapaikat, joilla keskusvastapuoli tarjoaa palvelujaan;
- v. jäsenvaltioiden tai koko unionin rahoitusjärjestelmään; ja
- vi. sisämarkkinoihin;

b a) vaikutukset yhdenmukaisen määrittelypalvelujen tarjoamiseen erilaisille tuotteille ja salkun vakuusvaatimuksiin eri omaisuuseräluokissa.

Sovellettaessa toisen alakohdan a ja b alakohtaa kriisinratkaisuviranomaisen on kuultava toimivaltaista viranomaista ja kriisinratkaisukollegiota sekä tarvittaessa asiaankuuluvia nimettyjä makrovakauseräluokista vastaavia kansallisia viranomaisia.

5. Kriisinratkaisuviranomaisen on 18 artiklan nojalla ilmoitettava keskusvastapuolelle kirjallisesti joko suoraan tai toimivaltaisen viranomaisen välityksellä vaihtoehtoisista toimenpiteistä, jotka on toteutettava, jotta purkamismahdollisuuksien esteiden poistamistavoite voidaan saavuttaa.

Kriisinratkaisuviranomaisen on perusteltava, miksi keskusvastapuolen ehdottamilla toimenpiteillä ei kyettäisi poistamaan purkamismahdollisuuksien olennaisia esteitä ja miten tähän kyettäisiin vaihtoehtoisilla toimenpiteillä.

6. Keskusvastapuolen on kuukauden kuluessa ehdotettava suunnitelmaa ja kohtuullista aikataulua vaihtoehtoisten toimenpiteiden toteuttamiseksi. Kriisinratkaisuviranomainen voi lyhentää tai pidentää ehdotettua määräaikaa, jos se katsoo sen tarpeelliseksi.

7. Kriisinratkaisuviranomainen voi 4 kohtaa soveltaessaan toimivaltaista viranomaista kuultuaan ja kohtuullisen toteuttamisaikataulun huomioon ottaen

- a) vaatia keskusvastapuolta tarkistamaan ja laatimaan joko konsernin sisällä tai kolmansien osapuolten kanssa palvelusopimuksia, joilla hoidetaan kriittisten toimintojen tarjoaminen;
- b) vaatia keskusvastapuolta rajoittamaan kattamattomien yksittäisten riskiensä tai kattamattoman kokonaisriskinsä enimmäismäärää;
- c) vaatia keskusvastapuolta tekemään muutoksia siihen, miten se asetuksen (EU) N:o 648/2012 41 artiklan nojalla kerää ja pitää hallussaan vakuuksia;

- d) vaatia keskusvastapuolta tekemään muutoksia asetuksen (EU) N:o 648/2012 42 artiklassa tarkoitettujen maksukyvyttömyysrahastojensa koostumukseen ja lukumäärään;
- e) vaatia keskusvastapuolelta erityisiä tai yleisiä lisätietoja;
- f) vaatia keskusvastapuolta luopumaan tietyistä varoista;
- g) vaatia keskusvastapuolta rajoittamaan tai lopettamaan yksittäisiä nykyisiä tai ehdotettuja toimintoja;
- h) vaatia keskusvastapuolta tekemään muutoksia elvytysuunnitelmaansa, toimintasäntöihinsä ja muihin sopimusjärjestelyihinsä;
- i) rajoittaa uusien tai olemassa olevien liiketoiminta-alueiden kehitystä tai uusien tai olemassa olevien palveluiden tarjoamista tai estää ne;
- j) vaatia muutoksia keskusvastapuolen tai minkä tahansa suoraan tai välillisesti sen määräysvallassa olevan konserniyhteisön oikeudellisiin tai toiminnallisiin rakenteisiin sen varmistamiseksi, että kriittiset toiminnot voidaan erotella oikeudellisesti ja toiminnallisesti muista toiminnoista kriisinratkaisuvälineitä käyttäen;
- j a) velvoittaa keskusvastapuolen erittelemään eri määrityspalvelunsa toiminnallisesti ja taloudellisesti, jotta tietyt omaisuuseräluokat voidaan eristää muista omaisuuseräluokista ja tarvittaessa rajoittaa eri omaisuuseräluokkia kattavia nettoutusryhmiä;
- k) velvoittaa keskusvastapuolen perustamaan emoyrityksen unioniin;
- l) velvoittaa keskusvastapuolen laskemaan liikkeeseen velkoja, jotka voidaan alaskirjata tai muuntaa, tai mitätöimään muita rahoitusvaroja, jotta sen kapasiteettia tappioiden kattamiseen, pääomapohjan vahvistamiseen ja ennalta rahastoitujen varojen täydentämiseen voidaan lisätä;
- m) velvoittaa keskusvastapuolen toteuttamaan muita toimenpiteitä, joilla mahdollistetaan tappioiden kattaminen pääomalla, muilla veloilla tai sopimuksilla, vahvistetaan keskusvastapuolen pääomapohjaa tai täydennetään ennalta rahastoituja varoja. Erityisesti voidaan pyrkiä neuvottelemaan uudelleen keskusvastapuolen mahdollisia liikkeeseen laskemia velkoja tai tarkistamaan sopimusehtoja sen varmistamiseksi, että kriisinratkaisuviranomaisen mahdollinen päätös alaskirjata, muuntaa tai uudelleenjärjestellä asianomainen velka, instrumentti tai sopimus tehtäisiin sen lainkäyttöalueen lainsäädännön mukaisesti, jota kyseiseen velkaan tai instrumenttiin sovelletaan;
- n) sikäli kuin keskusvastapuoli on tytäryritys, koordinoita asiaankuuluvien viranomaisten kanssa, jotta emoyritys voidaan velvoittaa perustamaan erillinen holdingyhtiö valvomaan keskusvastapuolta, jos tämä on tarpeen keskusvastapuolen kriisinratkaisun edistämiseksi ja sen välttämiseksi, että kriisinratkaisuvälineiden ja -valtuuksien käyttö vaikuttaisi haitallisesti konsernin muihin yhteisöihin;
- n a) rajoittaa keskusvastapuolen yhteentoimivia yhteyksiä tai kieltää ne, jos tällainen rajoitus tai kieltäminen on tarpeen, jotta vältetään haitalliset vaikutukset kriisinratkaisuun.

18 artikla

Koordinointimenettely purkamismahdollisuuksien esteisiin puuttumiseksi tai niiden poistamiseksi

1. Kriisinratkaisukollegion on saatava aikaan yhteinen päätös seuraavista:

- a) 16 artiklan 1 kohdan nojalla tehtävä purkamismahdollisuuksien olennaisten esteiden yksilöiminen;
- b) keskusvastapuolen 17 artiklan 3 kohdan nojalla tarpeen mukaan ehdottamien toimenpiteiden arviointi;
- c) 17 artiklan 4 kohdan nojalla vaaditut vaihtoehtoiset toimenpiteet.

2. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu yhteinen päätös purkamismahdollisuuksien olennaisten esteiden yksilöinnistä on tehtävä neljän kuukauden kuluessa siitä, kun 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu kertomus on toimitettu kriisinratkaisukollegiolle.

Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu yhteinen päätös on tehtävä neljän kuukauden kuluessa siitä, kun 17 artiklan 3 kohdassa tarkoitettut keskusvastapuolen ehdottamat toimenpiteet purkamismahdollisuuksien esteiden poistamiseksi on toimitettu.

Edellä 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu yhteinen päätös on tehtävä neljän kuukauden kuluessa siitä, kun vaihtoehtoisista toimenpiteistä on ilmoitettu kriisinratkaisukollegiolle 17 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisten päätösten on oltava perusteltuja, ja kriisinratkaisuviranomaisen on annettava ne keskusvastapuolelle ja, jos kriisinratkaisuviranomainen katsoo sen olevan tarpeen, emoyritykselle kirjallisesti tiedoksi.

Arvopaperimarkkinaviranomainen voi keskusvastapuolen kriisinratkaisuviranomaisen pyynnöstä auttaa kriisinratkaisukollegiota saamaan aikaan yhteisen päätöksen asetuksen (EU) N:o 1095/2010 31 artiklan toisen kohdan c alakohdan mukaisesti.

3. Jos kriisinratkaisukollegio ei ole neljän kuukauden kuluessa päivästä, jona 17 artiklan 1 kohdassa säädetty kertomus on toimitettu, tehnyt yhteistä päätöstä, kriisinratkaisuviranomaisen on tehtävä oma päätöksensä 17 artiklan 5 kohdan nojalla toteutettavista asianmukaisista toimenpiteistä. Kriisinratkaisuviranomaisen on tehtävä päätöksensä ottaen huomioon muiden kriisinratkaisukollegion jäsenten neljän kuukauden määräajan kuluessa ilmaisemat kannat.

Kriisinratkaisuviranomaisen on annettava päätös kirjallisesti tiedoksi keskusvastapuolelle, sen mahdolliselle emoyritykselle ja muille kriisinratkaisukollegion jäsenille.

4. Jos yhteistä päätöstä ei ole saatu aikaan neljän kuukauden määräajan päättyessä ja äänioikeutettujen jäsenten yksinkertainen enemmistö on eri mieltä kriisinratkaisuviranomaisen ehdotuksesta yhteiseksi päätökseksi tämän asetuksen 17 artiklan 7 kohdan j, k tai n alakohdassa tarkoitettussa asiassa, kuka tahansa kyseisistä äänioikeutetuista jäsenistä voi kyseisen enemmistön perusteella saattaa asian arvopaperimarkkinaviranomaisen käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklan mukaisesti. Keskusvastapuolen kriisinratkaisuviranomaisen on odotettava arvopaperimarkkinaviranomaisen asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti tekemää päätöstä ja tehtävä päätös arvopaperimarkkinaviranomaisen päätöksen mukaisesti.

Neljän kuukauden määräaikaa pidetään asetuksessa (EU) N:o 1095/2010 tarkoitettuna sovitteluvaiheena. Arvopaperimarkkinaviranomainen tekee päätöksensä kuukauden kuluessa siitä, kun asia on saatettu sen käsiteltäväksi. Asiaa ei voida saattaa arvopaperimarkkinaviranomaisen käsiteltäväksi sen jälkeen, kun neljän kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös. Jos arvopaperimarkkinaviranomainen ei ole tehnyt päätöstä yhden kuukauden kuluessa, sovelletaan kriisinratkaisuviranomaisen päätöstä.

IV OSASTO VARHAINEN TILANTEeseen PUUTTUMINEN

19 artikla

Varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet

1. Jos keskusvastapuoli rikkoo tai todennäköisesti rikkoo lähitulevaisuudessa asetuksen (EU) N:o 648/2012 pääoma- ja vakavaraisuusvaatimuksia tai vaarantaa unionin tai yhden tai useamman jäsenvaltion rahoitusvakauden tai jos toimivaltainen viranomainen on todennut, että on olemassa muita merkkejä syntymässä olevasta kriisitilanteesta, joka voi vaikuttaa keskusvastapuolen toimintaan tai erityisesti sen kykyyn tarjota määrityspalveluja, toimivaltaiset viranomaiset voivat

a) edellyttää, että keskusvastapuoli päivittää elvytysuunnitelman 9 artiklan 6 kohdan nojalla, kun varhaiseen tilanteeseen puuttumiseen johtaneet olosuhteet eroavat alkuperäisessä elvytysuunnitelmassa esitetyistä olettamuksista;

- b) edellyttää, että keskusvastapuoli toteuttaa yhden tai useamman elvytysuunnitelmassa esitetyn järjestelyn tai toimenpiteen tietyssä määräajassa. Jos suunnitelmaa päivitetään a alakohdan nojalla, kyseisiin järjestelyihin tai toimenpiteisiin on sisällyttävä kaikki päivitetty järjestelyt tai toimenpiteet;
- c) edellyttää, että keskusvastapuoli määrittää 1 kohdassa mainitun rikkomisen tai todennäköisen rikkomisen syyt ja laatii toimintaohjelman, joka sisältää asianmukaiset toimenpiteet ja määräajat;
- d) edellyttää, että keskusvastapuoli kutsuu osakkeenomistajien kokouksen koolle tai, jos keskusvastapuoli ei täytä tätä vaatimusta, toimivaltaiset viranomaiset kutsuvat kokouksen koolle itse. Molemmista tapauksista toimivaltaisen viranomaisen on laadittava esityslista, johon sisältyvät osakkeenomistajien hyväksyttäväksi esitettävät päätökset;
- e) edellyttää, että yksi tai useampi hallituksen tai ylimmän johdon jäsen erotetaan tai vaihdetaan, jos kyseiset henkilöt todetaan soveltumattomiksi hoitamaan asetuksen (EU) N:o 648/2012 27 artiklan mukaisia tehtäviään;
- f) edellyttää muutoksia keskusvastapuolen liiketoimintastrategiaan;
- g) edellyttää muutoksia keskusvastapuolen oikeudellisiin tai toiminnallisiin rakenteisiin;
- h) antaa kriisinratkaisuviranomaiselle kaikki tarvittavat tiedot keskusvastapuolen kriisinratkaisusuunnitelman päivittämiseksi, jotta kriisinratkaisuviranomainen voi valmistautua keskusvastapuolen mahdolliseen kriisinratkaisuun ja sen varojen ja velkojen arvostukseen 24 artiklan mukaisesti, sekä paikalla tehtävissä tarkastuksissa saatavat tiedot;
- i) edellyttää tarvittaessa ja 4 kohdan mukaisesti keskusvastapuolen elvytystoimenpiteiden toteuttamista;
- j) edellyttää, että keskusvastapuoli pidättäytyy toteuttamasta tiettyjä elvytystoimenpiteitä, jos toimivaltainen viranomainen on todennut, että kyseisten toimenpiteiden toteuttaminen saattaa vaikuttaa haitallisesti unionin tai yhden tai useamman jäsenvaltion rahoitusvakauteen;
- k) edellyttää, että keskusvastapuoli täydentää rahoitusvarojaan oikea-aikaisesti, jotta se voi noudattaa pääoma- ja vakavaraisuusvaatimuksiaan.
- k a) edellyttää, että keskusvastapuoli ohjeistaa määritysosapuolia pyytämään asiakkaitaan osallistumaan suoraan keskusvastapuolen järjestämiin huutokauppoihin, jos tällainen poikkeuksellinen osallistuminen on perusteltua huutokaupan luonteen vuoksi. Määritysosapuolten on ilmoitettava asiakkailleen kattavasti huutokaupasta keskusvastapuolelta saatujen ohjeiden mukaisesti. Keskusvastapuolen on erityisesti asetettava määräaika, jonka jälkeen huutokauppaan osallistuminen ei ole mahdollista. Asiakkaiden on ennen määräajan päättymistä ilmoitettava suoraan keskusvastapuolelle halukkuudestaan osallistua huutokauppaan. Keskusvastapuolen on tämän jälkeen helpotettava tarjousmenettelyä kyseisten asiakkaiden osalta. Asiakas saa luvan osallistua huutokauppaan ainoastaan, jos se pystyy osoittamaan keskusvastapuolelle, että se on luonut asianmukaisen sopimussuhteen määritysosapuolen kanssa toteuttaakseen ja määrittääkseen huutokaupasta mahdollisesti aiheutuvat transaktiot;

k b)kieltää oman pääoman ehtoiisiin tai sellaisina kohdeltaviin instrumentteihin liittyvien suoritusten maksaminen tai rajoittaa sitä mahdollisimman suuressa laajuudessa aiheuttamatta kuitenkaan maksukyvyttömyystapahtumaa, mukaan lukien keskusvastapuolen osinkomaksut ja takaisinostot, ja sen nojalla olisi voitava kieltää tai jäädyttää asetuksen (EU) N:o 648/2012 26 artiklan 5 kohdan mukaisessa keskusvastapuolen palkka- ja palkkiopolitiikassa määriteltyjen muuttuvien palkkioiden, lisäeläke-etuuksien tai erorahojen maksaminen asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 29 alakohdassa määritellylle ylimmälle johdolle tai rajoittaa sitä.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on asetettava kunkin tällaisen toimenpiteen toteuttamiselle asianmukainen määräaika ja arvioitava toimenpiteiden vaikuttavuus sen jälkeen, kun ne on toteutettu.

3. Toimivaltainen viranomainen voi soveltaa 1 kohdan a–k b alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä ainoastaan sen jälkeen, kun se on ottanut huomioon kyseisten toimenpiteiden vaikutuksen muissa jäsenvaltioissa, joissa keskusvastapuoli toimii tai tarjoaa palveluja, ja ilmoitettuaan asiasta asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille, erityisesti niissä tapauksissa, joissa keskusvastapuolen toiminta on kriittistä tai tärkeää paikallisille rahoitusmarkkinoille, mukaan luettuina paikat, joihin määrittelyosapuolten yhteentoimivat markkinapaikat ja rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurit ovat sijoittautuneet.

4. Toimivaltainen viranomainen voi soveltaa 1 kohdan i alakohdassa tarkoitettua toimenpidettä ainoastaan, kun toimenpide on yleisen edun mukainen ja tarpeen, jotta saavutetaan jokin seuraavista tavoitteista:

- a) säilytetään unionin tai sen yhden tai useamman jäsenvaltion rahoitusvakaus;
- b) säilytetään keskusvastapuolen kriittisten toimintojen jatkuvuus ja näiden palvelujen saatavuus avoimesti ja syrjimättömästi;
- c) ylläpidetään keskusvastapuolen häiriönsietokykyä tai palautetaan se.

Toimivaltainen viranomainen ei saa soveltaa 1 kohdan i alakohdassa tarkoitettua toimenpidettä sellaisten toimenpiteiden yhteydessä, joihin liittyy toisen keskusvastapuolen omaisuuden, oikeuksien tai velkojen siirto.

5. Jos keskusvastapuoli käyttää muiden kuin maksukyvyttömien määräytösosapuolten maksukyvyttömyysrahastoon suorittamia maksuja asetuksen (EU) N:o 648/2012 45 artiklan 3 kohdan mukaisesti, sen on ilmoitettava tästä toimivaltaiselle viranomaiselle ja kriisinratkaisuviranomaiselle ilman aiheutonta viivytystä ja selostettava, onko tämä seurausta kyseisen keskusvastapuolen puutteista tai ongelmista.

6. Jos 1 kohdassa tarkoitettut edellytykset täyttyvät, toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja kriisinratkaisuviranomaiselle asiasta ja kuultava valvontakollegiota suunnitelluista toimenpiteistä, joista säädetään 1 kohdassa.

Tehtyään nämä ilmoitukset ja kuultuaan valvontakollegiota toimivaltaisen viranomaisen on päätettävä, sovelletaanko jotakin 1 kohdassa säädettyistä toimenpiteistä. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava päätös toteutettavista toimenpiteistä valvontakollegiolla, kriisinratkaisuviranomaiselle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle.

7. Vastaanotettuaan 6 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettun ilmoituksen kriisinratkaisuviranomainen voi vaatia, että keskusvastapuoli ottaa yhteyttä mahdollisiin ostajiin kriisinratkaisunsa valmistelemiseksi noudattaen 41 artiklassa säädettyjä edellytyksiä ja 71 artiklassa säädettyjä salassapitosäännöksiä.

8. Arvopaperimarkkinaviranomainen antaa viimeistään [julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 12 kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta] asetuksen (EU) N:o 1095/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet, jotta voidaan edistää tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden käytön käynnistävän tekijän yhdenmukaista soveltamista.

20 artikla

Ylimmän johdon ja hallituksen erottaminen

1. Jos keskusvastapuolen rahoitustilanne on heikentynyt huomattavasti tai keskusvastapuoli rikkoo lakisääteisiä vaatimuksiaan, myös toimintasääntöjään, ja muut 19 artiklan mukaisesti toteutetut toimenpiteet eivät riitä kääntämään kehitystä parempaan suuntaan, toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia, että keskusvastapuolen ylin johto tai hallitus erotetaan kokonaan tai osittain.

Jos toimivaltainen viranomainen vaatii keskusvastapuolen ylimmän johdon tai hallituksen erottamista kokonaan tai osittain, sen on ilmoitettava asiasta arvopaperimarkkinaviranomaiselle, kriisinratkaisuviranomaiselle ja valvontakollegiolle.

2. Uuden ylimmän johdon tai hallituksen nimittämisessä on noudatettava asetuksen (EU) N:o 648/2012 27 artiklan säännöksiä, ja se edellyttää toimivaltaisen viranomaisen hyväksyntää tai suostumusta. Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että tässä artiklassa tarkoitettu ylimmän johdon tai hallituksen korvaaminen ei riitä, se voi nimittää keskusvastapuoleen yhden tai useamman väliaikaisen hallinnonhoitajan korvaamaan keskusvastapuolen hallituksen ja ylimmän johdon tai työskentelemään väliaikaisesti niiden kanssa. Väliaikaisella hallinnonhoitajalla on oltava tehtäviensä hoitamiseen tarvittava pätevyys, taidot ja tiedot eikä hänellä saa olla minkäänlaisia eturistiriitoja.

20 a artikla

Keskusvastapuolen tulevia tuottoja koskevien omistusinstrumenttien liikkeeseen laskeminen tappioita kärsineille määritysosapuolille

1. Jos muun kuin maksukyvyttömyystapahtuman vuoksi elvytyksen kohteena oleva keskusvastapuoli on soveltanut muille kuin maksukyvyttömille määritysosapuolille maksettavien voittojen arvon alentamisen mahdollistavia järjestelyjä ja toimenpiteitä, joista määrätään sen elvytyssuunnitelmassa, ja se on tämän ansiosta välttänyt kriisinratkaisun, keskusvastapuolen toimivaltainen viranomainen voi vaatia keskusvastapuolta korvaamaan määritysosapuolille niiden tappiot käteismaksuin tai tarvittaessa vaatia keskusvastapuolta laskemaan liikkeeseen instrumentteja, joilla tunnustetaan keskusvastapuolen tulevia tuottoja koskeva saatava, sanotun kuitenkin rajoittamatta määritysosapuolten velvollisuutta osallistua sellaisten tappioiden kattamiseen, joita ei saada katettua maksukyvyttömyysjärjestelyllä. Mahdollisuutta maksaa korvaus muille kuin maksukyvyttömille määritysosapuolille ei sovelleta maksukyvyttömyyden hallintavaiheen tai elvytysvaiheen aikaisiin tappioihin, joihin ne ovat sopimusperusteisesti sitoutuneet.

Käteismaksujen taikka kullekin tappioita kärsineelle muulle kuin maksukyvyttömälle määritysosapuolelle liikkeeseen laskettujen ja keskusvastapuolen tuleviin tuottoihin kohdistuvan saatavan tunnustavien instrumenttien arvon on oltava oikeassa suhteessa sen sopimusperusteiset sitoumukset ylittävään tappioon. Nämä instrumentit, joissa tunnustetaan keskusvastapuolen tuleviin tuottoihin kohdistuva saatava, oikeuttavat omistajansa saamaan keskusvastapuolelta vuosittain maksuja, kunnes tappiot on mahdollisuuksien mukaan maksettu täysin takaisin tai kunnes liikkeeseenlaskupäivästä on kulunut asianmukainen vuosissa ilmaistava enimmäisaika. Jos muut kuin maksukyvyttömät määritysosapuolet ovat siirtäneet ylimenevän osan tappioista asiakkailleen, kyseiset määritysosapuolet on veloitettava siirtämään keskusvastapuolen saamat maksut asiakkailleen siltä osin kuin korvattavat tappiot liittyvät asiakkaiden positioihin. Näihin instrumentteihin liittyviin maksuihin on käytettävä asianmukainen enimmäisosuus keskusvastapuolen vuotuisista tuotoista.

2. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään korvausten maksamisjärjestys sekä 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettun asianmukaisen vuosissa ilmaistavan enimmäisajan pituus ja keskusvastapuolen vuotuisista tuotoista käytettävän asianmukaisen enimmäisosuuden suuruus.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [12 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta].

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tässä kohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

V OSASTO KRIISINRATKAISU

I LUKU Tavoitteet, edellytykset ja yleiset periaatteet

21 artikla Kriisinratkaisutavoitteet

Käyttäessään kriisinratkaisuvälineitä ja -valtuuksia kriisinratkaisuviranomaisen on otettava huomioon kaikki seuraavat, keskenään yhtä merkittävät kriisinratkaisutavoitteet ja luotava niiden välille asianmukainen tasapaino kunkin tapauksen luonteen ja olosuhteiden mukaisesti:

- a) keskusvastapuolen kriittisten toimintojen jatkuvuuden varmistaminen, erityisesti
 - i) keskusvastapuolen velvoitteiden oikea-aikainen suoritus sen määräytösapuolille ja tapauksen mukaan niiden asiakkaille;
 - ii) määräytösapuolten ja tapauksen mukaan niiden asiakkaiden jatkuva pääsy keskusvastapuolen tarjoamiin arvopaperi- tai käteistileihin sekä keskusvastapuolen hallussa rahoitusvarojen muodossa oleviin vakuuksiin;
- b) jatkuvuuden varmistaminen yhteyksissä muihin rahoitusmarkkinoiden infrastruktuureihin, sillä yhteyksien katkeamisella olisi merkittävä kielteinen vaikutus unionin tai sen yhden tai useamman jäsenvaltion rahoitusvakautteen tai maksu-, määräytös-, toimitus- ja rekisterinpitotoimintojen oikea-aikaiseen päätökseen saattamiseen;
- c) unionin tai sen yhden tai useamman jäsenvaltion rahoitusjärjestelmään kohdistuvien merkittävien haittojen välttäminen erityisesti estämällä rahoitusvaikeuksien leviäminen keskusvastapuolen määräytösapuoliin, niiden asiakkaisiin tai rahoitusjärjestelmään laajemmin, mukaan lukien muut rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurit, tai hillitsemällä rahoitusvaikeuksien leviämistä sekä ylläpitämällä markkinakuria ja kansalaisten luottamusta;
- d) julkisten varojen suojaaminen huolehtimalla siitä, että poikkeukselliseen julkiseen rahoitustukeen turvaudutaan mahdollisimman vähän ja että veronmaksajille mahdollisesti aiheutuvien tappioiden riski on mahdollisimman vähäinen;

Edellä mainittuihin tavoitteisiin pyrkiessään kriisinratkaisuviranomaisen on pyrittävä pitämään kriisinratkaisusta kaikille asianomaisille sidosryhmille aiheutuvat kustannukset mahdollisimman alhaisina ja välttämään keskusvastapuolen arvon alentumista, ellei tällainen arvon alentaminen ole kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamisen kannalta välttämätöntä.

22 artikla
Kriisinratkaisun edellytykset

1. Kriisinratkaisuviranomaisen on toteutettava keskusvastapuoleen kohdistuva kriisinratkaisutoimi edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
- a) jokin seuraavista toteaa, että keskusvastapuoli on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu:
 - i) toimivaltainen viranomaisen kriisinratkaisuviranomaista kuultuaan;
 - ii) kriisinratkaisuviranomainen toimivaltaista viranomaista kuultuaan, jos kriisinratkaisuviranomaisella on tarvittavat välineet tällaista toteamista varten;
 - b) ei voida kohtuudella olettaa, että jokin vaihtoehtoinen yksityisen sektorin toimenpide, mukaan lukien keskusvastapuolen elvytysuunnitelma tai muut sopimusjärjestelyt, tai valvontatoimi, kuten toteutetut varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet, estäisivät kohtuullisessa ajassa keskusvastapuolen kaatumisen ottaen huomioon kaikki asiaan vaikuttavat olosuhteet; ja
 - c) kriisinratkaisutoimi on yleisen edun kannalta välttämätön yhden tai useamman kriisinratkaisutavoitteen saavuttamiseksi ja oikeassa suhteessa yhteen tai useampaan tällaiseen tavoitteeseen, ja keskusvastapuolen toimintojen lopettamisella tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä ei saavutettaisi kyseisiä tavoitteita samassa laajuudessa.

Sovellettaessa a alakohdan ii alakohtaa toimivaltaisen viranomaisen on annettava kriisinratkaisuviranomaiselle viipymättä ja omasta aloitteestaan kaikki tiedot, jotka saattavat antaa viitteitä siitä, että keskusvastapuoli on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu. Toimivaltaisen viranomaisen on myös toimitettava kriisinratkaisuviranomaiselle pyynnöstä kaikki muut tiedot, joita se tarvitsee arviointiaan varten.

2. Sovellettaessa 1 kohdan a alakohtaa keskusvastapuolen on katsottava olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan, jos se on yhdessä tai useammassa seuraavista tilanteista:
- a) keskusvastapuoli rikkoo tai todennäköisesti rikkoo toimilupavaatimuksiaan tavalla, joka oikeuttaisi sen toimiluvan peruuttamisen asetuksen (EU) N:o 648/2012 20 artiklan nojalla;
 - b) keskusvastapuoli ei pysty tai ei todennäköisesti pysty harjoittamaan kriittistä toimintoa;
 - c) keskusvastapuoli ei pysty tai ei todennäköisesti pysty palauttamaan elinkelpoisuuttaan toteuttamalla elvytystoimenpiteitään;

d) keskusvastapuoli ei pysty tai ei todennäköisesti pysty maksamaan velkojaan tai suoriutumaan muista vastuistaan niiden erääntyessä;

e) keskusvastapuoli tarvitsee poikkeuksellista julkista rahoitustukea.

Sovellettaessa e alakohtaa poikkeuksellinen julkinen rahoitustuki ei saa sisältää sellaista julkista rahoitustukea, joka täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

i) se annetaan valtion takauksena keskuspankin tarjoamille maksuvalmiusjärjestelyille

keskuspankin ehtojen mukaisesti tai valtion takauksena hiljattain liikkeeseen lasketuille veloille;

ii) edellä i alakohdassa tarkoitetut valtion takaukset ovat tarpeen jäsenvaltion talouden vakavan häiriön korjaamiseksi ja rahoitusvakauden säilyttämiseksi;

iii) edellä i alakohdassa tarkoitetut valtion takaukset rajoittuvat vakavaraisiin keskusvastapuoliin, edellyttävät unionin valtioneuvoston nojalla annettua lopullista hyväksyntää, ovat luonteeltaan väliaikaisia varotoimia, ovat oikeasuhteisia korjaamaan i b alakohdassa tarkoitetun vakavan häiriön seuraukset eikä niitä käytetä keskusvastapuolelle aiheutuneiden tai todennäköisesti tulevaisuudessa aiheutuvien tappioiden kattamiseen.

3. Kriisinratkaisuviranomainen voi myös toteuttaa kriisinratkaisutoimen, jos se katsoo, että keskusvastapuoli on soveltanut tai aikoo soveltaa elvytystoimenpiteitä, jotka voisivat estää keskusvastapuolen kaatumisen mutta aiheuttaa merkittävää haittaa unionin tai sen yhden tai useamman jäsenvaltion rahoitusjärjestelmälle.

4. Arvopaperimarkkinaviranomainen hyväksyy viimeistään ... päivänä ...kuuta ...

[julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 12 kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta]

ohjeet sellaisten valvonta- ja kriisinratkaisukäytäntöjen lähentämisen edistämiseksi, joita sovelletaan olosuhteissa, joissa keskusvastapuolen katsotaan olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan, ottaen tarvittaessa huomioon unioniin sijoittautuneiden keskusvastapuolten luonteen ja niiden tarjoamien palvelun monimuotoisuuden.

Arvopaperimarkkinaviranomainen ottaa kyseisiä ohjeita laatiessaan huomioon direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan 6 kohdan mukaisesti annetut ohjeet.

23 artikla

Kriisinratkaisua koskevat yleiset periaatteet

1. Kriisinratkaisuviranomaisen on toteutettava kaikki asianmukaiset toimenpiteet 27 artiklassa tarkoitettujen kriisinratkaisuvälineiden käyttämiseksi ja käytettävä 48 artiklassa tarkoitettuja kriisinratkaisuvaltuuksia seuraavien periaatteiden mukaisesti:

- a) kaikki keskusvastapuolen elvytyssuunnitelmaan sisältyvät sopimusvelvoitteet ja muut järjestelyt pannaan täytäntöön siltä osin kuin niitä ei ole kokonaan suoritettu ennen kriisinratkaisun käynnistymistä, paitsi jos kriisinratkaisuviranomainen toteaa, että kriisinratkaisutavoitteiden oikea-aikaisen saavuttamisen kannalta on tarkoituksenmukaisempaa toteuttaa jompikumpi tai molemmat seuraavista:
 - i) pidättäydytään panemasta täytäntöön tiettyjä keskusvastapuolen elvytyssuunnitelman mukaisia sopimusvelvoitteita tai poiketaan siitä muulla tavoin;
 - ii) käytetään kriisinratkaisuvälineitä tai -valtuuksia;
- b) kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen osakkeenomistajat vastaavat ensimmäiseksi tappioista, jotka aiheutuvat kaikkien a alakohdassa tarkoitettujen velvoitteiden ja järjestelyjen kyseisen alakohdan mukaisesti tapahtuvasta täytäntöönpanosta;
- c) kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen velkojat vastaavat tappioista osakkeenomistajien jälkeen tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisessa saamisten etusijajärjestyksessä, jollei tässä asetuksessa nimenomaisesti toisin säädetä;
- d) samaan luokkaan kuuluvia keskusvastapuolen velkojia kohdellaan yhtäläisellä tavalla;
- e) keskusvastapuolen osakkeenomistajille, määritysosapuolille ja muille velkojille ei saisi aiheutua suurempia tappioita kuin niille olisi aiheutunut 60 artiklassa tarkoitetuissa olosuhteissa;
- f) kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen hallitus ja ylin johto vaihdetaan, paitsi jos kriisinratkaisuviranomainen katsoo, että hallituksen ja ylimmän johdon tai niiden osan jatkaminen tehtävässään on tarpeen kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi;
- g) kriisinratkaisuviranomaiset tiedottavat työntekijöiden edustajille ja kuulevat heitä kansallisten lakien, työehtosopimusten tai käytäntöjen mukaisesti;
- g a) kriisinratkaisuvälineitä ja -valtuuksia käytetään siten, että se ei vaikuta työntekijöiden edustusta hallintoelimissä koskevien kansallisten lakien, työehtosopimusten tai käytäntöjen soveltamiseen;

h) jos keskusvastapuoli kuuluu konserniin, kriisinratkaisuviranomaisten on otettava huomioon muihin konserniyhteisöihin ja koko konserniin kohdistuva vaikutus erityisesti silloin, kun konserniin kuuluu muita rahoitusmarkkinoiden infrastruktuureja.

1 a. Kriisinratkaisuviranomaiset voivat toteuttaa 1 kohdan d tai e alakohdan periaatteista poikkeavan kriisinratkaisutoimen, jos se on yleisen edun vuoksi perusteltua kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi ja oikeassa suhteessa riskiin, johon puututaan. Jos kuitenkin tämän poikkeavan toimen johdosta osakkeenomistajalle, määrätyösapuolelle tai muulle velkojalle aiheutuu suurempia tappioita kuin niille olisi aiheutunut 60 artiklassa tarkoitetuissa olosuhteissa, sovelletaan 62 artiklan mukaista oikeutta saada korvaus erotuksesta.

2. Kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen hallituksen ja ylimmän johdon on annettava kriisinratkaisuviranomaiselle kaikki tarvittava tuki kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi.

II LUKU

Arvostus

24 artikla

Arvostuksen tavoitteet

1. Kriisinratkaisuviranomaisten on huolehdittava siitä, että kriisinratkaisutoimi toteutetaan sellaisen arvostuksen perusteella, jolla varmistetaan, että keskusvastapuolen varat, velat, oikeudet ja velvoitteet arvioidaan oikeudenmukaisesti, varovaisesti ja realistisesti.

2. Ennen kuin kriisinratkaisuviranomainen asettaa keskusvastapuolen kriisinratkaisuun, sen on varmistettava, että tehdään ensimmäinen arvostus sen määrittämiseksi, täytyvätkö 22 artiklan 1 kohdan mukaiset kriisinratkaisun edellytykset.

3. Kun kriisinratkaisuviranomainen on päättänyt asettaa keskusvastapuolen kriisinratkaisuun, sen on varmistettava, että tehdään toinen arvostus,

a) joka toimii perustana asianmukaisen kriisinratkaisutoimen toteuttamista koskevalle päätökselle;

b) jolla varmistetaan, että mahdolliset keskusvastapuolen varoihin ja oikeuksiin kohdistuvat tappiot otetaan kokonaisuudessaan huomioon sillä hetkellä, kun kriisinratkaisuvälineitä käytetään;

- c) joka toimii perustana omistusinstrumenttien mitätöimisen tai laimentamisen laajuutta koskevalle päätökselle ja kriisinratkaisuvaltuuksien käytön johdosta liikkeeseen laskettujen tai siirrettyjen omistusinstrumenttien arvoa ja lukumäärää koskevalle päätökselle;
- d) joka toimii perustana vakuudettomien velkojen, kuten velkainstrumenttien, alaskirjauksen tai muuntamisen laajuutta koskevalle päätökselle;
- e) joka tappioiden ja positioiden jakamisvälineitä käytettäessä toimii perustana päätökselle siitä, missä laajuudessa tappiot otetaan huomioon niissä tappioita kärsineiden velkojien saamisissa, täyttämättömissä velvoitteissa tai maksamattomissa positioissa, joita niillä on keskusvastapuoleen nähden, ja onko kriisinratkaisumaksuvaatimus tarpeen ja missä laajuudessa;
- f) joka keskusvastapuolta omaisuudenhoitoyhtiönä käytettäessä toimii perustana päätökselle varoista, veloista, oikeuksista ja velvoitteista tai omistusinstrumenteista, jotka voidaan siirtää omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalle keskusvastapuolelle, ja perustana päätökselle sellaisten vastikkeiden arvosta, jotka voidaan maksaa kriisinratkaisun kohteena olevalle keskusvastapuolelle tai tapauksen mukaan omistusinstrumenttien haltijoille;
- g) joka liiketoimintaa myytäessä toimii perustana päätökselle varoista, veloista, oikeuksista ja velvoitteista tai omistusinstrumenteista, jotka voidaan siirtää ostajana olevalle kolmannelle osapuolelle, sekä apuna kriisinratkaisuviranomaiselle, kun se muodostaa käsityksen siitä, mitkä ovat 40 artiklaa sovellettaessa käytettävät kaupalliset ehdot.

Sovellettaessa d alakohtaa arvostuksessa on otettava huomioon mahdolliset tappiot, jotka katettaisiin panemalla täytäntöön kaikki määräytösapuolten tai muiden kolmansien osapuolten täyttämättömät velvoitteet keskusvastapuolta kohtaan, ja velkainstrumentteihin sovellettava muuntamisen taso.

4. Edellä 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuihin arvostuksiin voidaan hakea muutosta 72 artiklan nojalla ainoastaan hakemalla samalla muutosta päätökseen käyttää kriisinratkaisuvälinettä tai kriisinratkaisuvaltuuksia.

25 artikla

Arvostusta koskevat vaatimukset

1. Kriisinratkaisuviranomaisen on varmistettava, että 24 artiklassa tarkoitettut arvostukset tekee
 - a) viranomaisista ja keskusvastapuolesta riippumaton henkilö;
 - b) kriisinratkaisuviranomainen, jos a alakohdassa tarkoitettu henkilö ei voi tehdä kyseisiä arvostuksia.

2. Edellä 24 artiklassa tarkoitettuja arvostuksia on pidettävä lopullisina, kun ne on tehnyt 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu henkilö ja kaikki tässä artiklassa säädetyt vaatimukset täyttyvät.

3. Lopullisen arvostuksen on perustuttava varovaisiin oletuksiin eikä siihen saa sisältyä oletusta mistään mahdollisesta poikkeuksellisesta julkisesta rahoitustuesta, keskuspankin hätärahoituksena antamasta maksuvalmiusavusta tai keskuspankin epätavallisin vakuuksia, juoksuaikaa ja korkoa koskevin ehdoin antamasta maksuvalmiusavusta keskusvastapuolelle siitä ajankohdasta alkaen, jona kriisinratkaisutoimi toteutetaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta mahdollista unionin valtiontukikehyksen soveltamista. Arvostuksessa on lisäksi otettava huomioon kriisinratkaisun kohteena olevalle keskusvastapuolelle mahdollisesti aiheutuneiden kohtuullisten kustannusten takaisinperintä 27 artiklan 9 kohdan nojalla.

4. Lopullista arvostusta on täydennettävä seuraavilla keskusvastapuolen hallussa olevilla tiedoilla:

- a) päivitetty tase ja keskusvastapuolen rahoitusasemaa koskeva selvitys, johon sisältyvät tiedot jäljellä olevista, käytettävissä olevista ennakoon rahastoiduista varoista ja maksattamatta olevista rahoitussitoumuksista;
- b) tiedot asetuksen (EU) N:o 648/2012 29 artiklassa tarkoitetuista määritetyistä sopimuksista;
- c) tiedot keskusvastapuolen varojen, velkojen ja positioiden, myös asianomaisten keskusvastapuolen saamisten ja sille täyttämättömien velvoitteiden, markkina- ja kirjanpitoarvoista.

5. Lopullisessa arvostuksessa on ilmoitettava velkojen jaottelu luokkiin sovellettavan maksukyvyttömyyslainsäädännön mukaisessa saamisten etusijajärjestyksessä. Siinä on myös arvioitava kohtelu, jonka kunkin osakkeenomistajien ja velkojen luokan olisi odotettu saavan sovellettaessa 23 artiklan e alakohdassa säädettyä periaatetta.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu arvio ei vaikuta 61 artiklassa tarkoitettuun arvostukseen.

6. Arvopaperimarkkinaviranomainen ottaa huomioon direktiivin 2014/59/EU 36 artiklan 14 ja 15 kohdan nojalla laaditut tekniset sääntelystandardit ja laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään

- a) olosuhteet, joissa henkilön katsotaan olevan riippumaton sekä kriisinratkaisuviranomaisesta että keskusvastapuolesta tämän artiklan 1 kohtaa sovellettaessa;

- b) menetelmät keskusvastapuolen varojen ja velkojen arvon arvioimiseksi;
- c) 24 ja 61 artiklassa tarkoitettujen arvostusten pitäminen erillään.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [julkaisuautoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 12 kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

26 artikla Tilapäinen arvostus

1. Edellä 24 artiklassa tarkoitettut arvostukset, jotka eivät täytä 25 artiklan 2 kohdassa säädettyjä vaatimuksia, on katsottava tilapäisiksi arvostuksiksi.

Tilapäisiin arvioihin on sisällyttävä puskuri lisätappioita varten ja asianmukaiset perustelut tällaiselle puskurille.

2. Jos kriisinratkaisuviranomaiset toteuttavat kriisinratkaisutoimen tilapäisen arvostuksen perusteella, niiden on varmistettava, että lopullinen arvostus tehdään mahdollisimman pian.

Kriisinratkaisuviranomaisen on varmistettava, että ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu lopullinen arvostus

- a) mahdollistaa keskusvastapuolen mahdollisten tappioiden kirjaamisen täysimääräisinä sen positiokantoihin;
- b) toimii perustana päätökselle velkojen saamisten palauttamisesta kirjanpitoon tai maksetun vastikkeen arvon korottamisesta 3 kohdan nojalla.

3. Jos keskusvastapuolen varojen nettoarvo arvioidaan lopullisessa arvostuksessa korkeammaksi kuin se arvioitiin tilapäisessä arvostuksessa, kriisinratkaisuviranomainen voi

- a) korottaa asianomaisten velkojen sellaisten saamisten arvoa, jotka on alaskirjattu tai uudelleenjärjestelty;

b) vaatia omaisuudenhoitoyhtiönä toimivaa keskusvastapuolta suorittamaan varojen, velkojen, oikeuksien tai velvoitteiden osalta uuden vastikemaksun kriisinratkaisun kohteena olevalle keskusvastapuolelle tai tapauksen mukaan omistusrakenteiden osalta kyseisten instrumenttien omistajille.

4. Arvopaperimarkkinaviranomainen ottaa huomioon mahdolliset direktiivin 2014/59/EU 36 artiklan 15 kohdan nojalla laaditut tekniset sääntelystandardit ja laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään tämän artiklan 1 kohdan soveltamiseksi menetelmät, joilla lasketaan tilapäisiin arvostuksiin sisällytettävä puskuri lisätappioiden varalta.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 12 kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

III LUKU

Kriisinratkaisuvälineet

1 JAKSO

YLEISET PERIAATTEET

27 artikla

Kriisinratkaisuvälineitä koskevat yleiset säännökset

1. Kriisinratkaisuviranomaisten on toteutettava 21 artiklassa tarkoitetut kriisinratkaisutoimet käyttäen seuraavia kriisinratkaisuvälineitä yksittäin tai minä tahansa yhdistelmänä:

- a) positioiden ja tappioiden kohdentaminen;
- b) alaskirjaus ja muuntaminen;
- c) liiketoiminnan myynti;
- d) keskusvastapuolen käyttö omaisuudenhoitoyhtiönä.

2. Järjestelmäkriisin tapauksessa jäsenvaltio voi myös viimeisenä keinona antaa poikkeuksellista julkista rahoitustukea käyttämällä julkisyhteisöjen vakausvälineitä 45, 46 ja 47 artiklan mukaisesti sillä edellytyksellä, että rahoituksella on unionin valtioneuvoston mukainen ennakkohyväksyntä ja lopullinen hyväksyntä ja että on säädetty uskottavia järjestelyjä 9 artiklan mukaista oikea-aikaista ja kattavaa takaisinperintää varten.

3. Ennen 1 kohdassa tarkoitettujen välineiden käyttöä kriisinratkaisuviranomaisen on pantava täytäntöön

a) kaikki keskusvastapuolen voimassa olevat täyttämättömät oikeudet, myös määrätysoapuolten sopimusvelvoitteet vastata elvytysmaksuvaatimuksiin, tarjota lisävaroja keskusvastapuolelle tai ottaa vastattavaksi positioita maksukyvyttömyiltä määrätysoapuolilta joko huutokaupalla tai keskusvastapuolen toimintasäännöissä sovitulla muilla tavoilla;

b) kaikki voimassa olevat täyttämättömät sopimusvelvoitteet, jotka sitovat muita osapuolia kuin määrätysoapuolia mihin tahansa rahoitustuen muotoon.

Kriisinratkaisuviranomainen voi panna a ja b alakohdassa tarkoitettut sopimusvelvoitteet täytäntöön osittain, jos niitä ei voida panna täytäntöön kokonaan kohtuullisessa ajassa.

4. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, kriisinratkaisuviranomainen voi pidättyä panemasta täytäntöön asiaa koskevia voimassa olevia täyttämättömiä velvoitteita joko osittain tai kokonaan välttääkseen merkittävien haittojen aiheutumisen rahoitusjärjestelmälle tai häiriöiden laajan leviämisen taikka jos 1 kohdassa tarkoitettujen välineiden käyttö on asianmukaisempaa kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi oikea-aikaisesti.

4 a. Jos kriisinratkaisuviranomainen pidättyy panemasta täytäntöön olemassa olevia täyttämättömiä velvoitteita joko osittain tai kokonaan 3 kohdan toisen alakohdan tai 4 kohdan mukaisesti, se voi panna jäljellä olevat velvoitteet täytäntöön 18 kuukauden kuluessa siitä, kun keskusvastapuolen katsotaan 22 artiklan mukaisesti olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan edellyttäen, että näiden oikeuksien täytäntöönpanosta pidättymiseen ei ole enää perusteita.

Kriisinratkaisuviranomaisen on ilmoitettava määrätysoapuolelle ja toiselle osapuolelle kolmesta kuuteen kuukautta ennen kyseisen velvoitteen täytäntöönpanoa. Jäljellä olevien velvoitteiden täytäntöönpanosta saatava tuotto käytetään julkisten varojen takaisinperintään.

Kriisinratkaisuviranomaisen on asianomaisten määrätysoapuolten toimivaltaisia viranomaisia ja kriisinratkaisuviranomaisia sekä muita osapuolia, joita olemassa olevat täyttämättömät velvoitteet sitovat, kuultuaan määritettävä, ovatko voimassa olevien täyttämättömien velvoitteiden

täytäntöönpanosta pidättymisen perusteet lakanneet olemasta ja pannaanko jäljellä olevat velvoitteet täytäntöön. Jos kriisinratkaisuviranomainen poikkeaa kuultujen viranomaisten esittämistä näkemyksistä, sen on annettava tähän asianmukaiset perustelut kirjallisesti.

Vaatus jäljellä olevien velvoitteiden täyttämistä tässä kohdassa tarkoitetuissa olosuhteissa on sisällytettävä keskusvastapuolen sääntöihin ja muihin sopimusjärjestelyihin.

5. Kriisinratkaisuviranomainen voi vaatia keskusvastapuolta korvaamaan muille kuin maksukyvyttömille määritysosapuolille tappioiden kohdentamisvälineiden soveltamisesta aiheutuvat tappiot, jos ne ovat suuremmat kuin niille olisi aiheutunut keskusvastapuolen toimintasääntöjen mukaisista velvoitteista edellyttäen, että muu kuin maksukyvytön määritysosapuoli olisi ollut oikeutettu saamaan 62 artiklassa tarkoitetun korvauksen erotuksesta.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu korvaus voi olla muodoltaan omistusinstrumentteja, velkainstrumentteja tai instrumentteja, joilla tunnustetaan keskusvastapuolen tuleviin voittoihin kohdistuva saatava.

Kullekin asianomaiselle muulle kuin maksukyvyttömälle määritysosapuolelle liikkeeseen laskettujen instrumenttien määrän on oltava oikeassa suhteessa yli menevään osaan tappiosta. Siinä on otettava huomioon määritysosapuolten mahdolliset täyttämättömät sopimusvelvoitteet keskusvastapuolta kohtaan, ja se on vähennettävä kaikista oikeuksista saada 62 artiklassa tarkoitettu korvaus erotuksesta.

Instrumenttien määrän on perustuttava 24 artiklan 3 kohdan mukaisesti tehtyyn arvostukseen.

6. Jos käytetään jotain julkisyhteisöjen vakauserävälinettä, kriisinratkaisuviranomaisen on käytettävä valtuuksiaan kirjata alas ja muuntaa omistusinstrumentteja ja velkainstrumentteja tai muita vakuudettomia velkoja välittömästi ennen julkisyhteisöjen vakauserävälineen käyttöä tai yhdessä sen käytön kanssa.

Jos muun kriisinratkaisuvälineen kuin alaskirjaus- ja muuntamisvälineen käyttö aiheuttaa määritysosapuolille taloudellisia tappioita, kriisinratkaisuviranomaisen on käytettävä valtuuksiaan kirjata alas ja muuntaa omistusinstrumentteja ja velkainstrumentteja tai muita vakuudettomia velkoja välittömästi ennen kriisinratkaisuvälineen käyttöä tai yhdessä sen käytön kanssa, paitsi jos erilaista järjestystä käyttämällä voitaisiin poiketa mahdollisimman vähän 60 artiklassa vahvistetusta periaatteesta, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisinratkaisussa huonompaan asemaan, ja saavuttaa paremmin kriisinratkaisutavoitteet.

7. Jos käytetään ainoastaan 1 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettuja kriisinratkaisuvälineitä ja vain osa kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen varoista, oikeuksista, velvoitteista tai veloista siirretään 40 ja 42 artiklan mukaisesti, kyseisen keskusvastapuolen jäljelle jäävä osa on likvidoitava tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä.

8. Kansallisen maksukyvyttömyyslainsäädännön säännöksiä, jotka koskevat velkojia vahingoittavien oikeustoimien pätemättömyyttä tai peräyttämistä, ei sovelleta sellaisten varojen, oikeuksien, velvoitteiden tai velkojen siirtoihin keskusvastapuolesta, joiden osalta käytetään kriisinratkaisuvälineitä tai julkisyhteisöjen rahoitusvakaussäädöksiä.

9. Jäsenvaltioiden on perittävä asianmukaisen ajan kuluessa takaisin kaikki julkiset varat, joita käytetään tämän luvun 7 jaksossa tarkoitettuna julkisyhteisöjen rahoitusvakaussäädöksenä, ja kriisinratkaisuviranomaisten on perittävä takaisin kaikki kohtuulliset kustannukset, joita niille on aiheutunut kriisinratkaisuvälineiden tai -valtuuksien käytöstä. Takaisinperintä on suoritettava muun muassa:

- a) kriisinratkaisun kohteena olevalta keskusvastapuolelta etuoikeutettuna velkojana, mukaan lukien kaikki sen saatavat maksukyvyttömyysmääritysosapuolilta;
- b) ostajan keskusvastapuolelle etuoikeutettuna velkojana maksamista vastikkeista ennen 40 artiklan 3 a kohdan soveltamista, jos liiketoiminta on myyty;
- c) omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen toiminnan päättymisestä syntyneestä tuotosta etuoikeutettuna velkojana ennen 42 artiklan 4 a kohdan soveltamista;
- d) kaikista 46 artiklassa tarkoitettujen julkisen pääomatuen ja 47 artiklassa tarkoitettujen tilapäisten julkisen omistuksen käytöstä saatavista tuotosta, mukaan lukien niiden myynnistä saadut tuotot.

10. Kriisinratkaisuviranomaisten on kriisinratkaisuvälineitä käyttäessään varmistettava 25 artiklan mukaisen arvostuksen perusteella positiokannan uudelleentäsmäyttäminen, tappioiden täysimääräinen kohdentaminen, keskusvastapuolen tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen ennakkoon rahastoitujen varojen täydentäminen ja keskusvastapuolen tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen pääomapohjan vahvistaminen.

Kriisinratkaisuviranomaisten on varmistettava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu ennakkoon rahastoitujen varojen täydentäminen ja keskusvastapuolen tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen pääomapohjan vahvistaminen riittävässä määrin, jotta voidaan palauttaa keskusvastapuolen tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen kyky noudattaa toimiluvan ehtoja ja jatkaa keskusvastapuolen tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan

keskusvastapuolen kriittisten toimintojen harjoittamista keskusvastapuolen tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen toimintasäännöt huomioon ottaen.

Kriisintarkaisuviranomaiset voivat käyttää 30 ja 31 artiklassa tarkoitettuja välineitä keskusvastapuolen pääomapolun vahvistamiseen muiden kriisintarkaisuvälineiden käytöstä riippumatta.

2 JAKSO

POSITIOIDEN JA TAPPIOIDEN KOHDENTAMISVÄLINEET

28 artikla

Positioiden ja tappioiden kohdentamisvälineiden tavoite ja soveltamisala

1. Kriisintarkaisuviranomaisten on käytettävä positioiden kohdentamisvälinettä 29 artiklan mukaisesti ja tappioiden kohdentamisvälineitä 30 ja 31 artiklan mukaisesti.
2. Kriisintarkaisuviranomaisten on käytettävä 1 kohdassa tarkoitettuja välineitä sellaisten sopimusten osalta, jotka koskevat määrityspalveluja ja kyseisiin palveluihin liittyviä keskusvastapuolelle asetettuja vakuuksia.
3. Kriisintarkaisuviranomaisten on käytettävä 29 artiklassa tarkoitettua positioiden kohdentamisvälinettä tapauksen mukaan keskusvastapuolen tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen positiokannan uudelleentäsmäyttämiseen.

Kriisintarkaisuviranomaisten on käytettävä 30 ja 31 artiklassa tarkoitettuja tappioiden kohdentamisvälineitä seuraaviin tarkoituksiin:

- a) kattamaan 25 artiklan mukaisesti arvioidut keskusvastapuolen tappiot;
- b) palauttamaan keskusvastapuolen kyky vastata maksuvelvoitteistaan niiden erääntyessä;
- d) saavuttamaan a ja b alakohdassa tarkoitettuja tavoitteita omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen osalta;
- e) tukemaan keskusvastapuolen liiketoiminnan siirtämistä myymällä liiketoiminta vakavaraiselle kolmannelle osapuolelle.

Kriisintarkaisuviranomaiset saavat käyttää 30 artiklassa tarkoitettua tappioiden kohdentamisvälinettä suhteessa tappioihin, jotka aiheutuvat maksukyvyttömyystapahtumasta tai muusta kuin maksukyvyttömyystapahtumasta. Jos 30 artiklassa tarkoitettua tappioiden kohdentamisvälinettä käytetään suhteessa tappioihin, jotka aiheutuvat muusta kuin maksukyvyttömyystapahtumasta, sitä voidaan käyttää ainoastaan enintään sellaiseen kumulatiiviseen määrään asti, joka vastaa määritysosapuolten keskusvastapuolen

maksukyvyttömyysrahastoon suorittamaa maksua ja joka on jaettu määritysosapuolten kesken suhteutettuna niiden maksukyvyttömyysrahastoihin maksamiin maksuihin.

4. Kriisinratkaisuviranomaiset eivät saa käyttää 30 ja 31 artiklassa tarkoitettuja tappioiden kohdentamisvälineitä asetuksen (EU) N:o 648/2012 1 artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen osalta.

29 artikla

Sopimusten purkaminen osittain tai kokonaan

1. Kriisinratkaisuviranomainen voi purkaa joitakin tai kaikki seuraavista kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen sopimuksista:

- a) maksukyvyttömiä määritysosapuolten sopimukset;
- b) asianomaista määrityspalvelua tai omaisuuseräluokkaa koskevat sopimukset;
- c) kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen muut sopimukset.

Kriisinratkaisuviranomainen voi purkaa ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettut sopimukset ainoastaan, jos kyseisistä sopimuksista johtuvien omaisuuserien ja positioiden siirto ei ole tapahtunut asetuksen (EU) N:o 648/2012 48 artiklan 5 ja 6 kohdassa tarkoitettulla tavalla.

Kriisinratkaisuviranomaisen on ensimmäisen alakohdan mukaisia valtuuksia käyttäessään purettava a, b ja c alakohdassa tarkoitettut sopimukset samalla tavoin ilman näiden sopimusten vastapuolten välistä syrjintää niitä sopimusvelvoitteita lukuun ottamatta, joita ei voida panna täytäntöön kohtuullisessa ajassa.

3. Kriisinratkaisuviranomaisen on ilmoitettava kaikille asianomaisille määritysosapuolille päivä, jona 1 kohdassa tarkoitettujen sopimusten voimassaolo päättyy.

4. Ennen 1 kohdassa tarkoitettujen sopimusten purkamista kriisinratkaisuviranomaisen on toteutettava seuraavat toimet:

- a) vaadittava kriisinratkaisun kohteena olevaa keskusvastapuolta määrittämään kunkin sopimuksen arvo ja päivittämään kunkin määritysosapuolen tilien saldot;

- b) määritettävä kunkin määräytösapuolen maksettavaksi tuleva tai kullekin määräytösapuolelle maksettava nettomäärä ottaen huomioon mahdollinen maksettavaksi tullut vaihtuva vakuus, jota ei ole vielä maksettu, myös vaihtuva vakuus, joka on tullut maksettavaksi a alakohdassa tarkoitettujen sopimuserkostusten johdosta;
- c) ilmoitettava kullekin määräytösapuolelle määritetyt nettomäärät ja vaadittava keskusvastapuolta maksamaan tai keräämään ne.

Määritytösapuolten olisi ilman aiheetonta viivytystä ilmoitettava asiakkailleen tällaisen välineen käytöstä ja siitä, miten käyttö vaikuttaa niihin.

4 a. Edellä 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettun arvostuksen olisi mahdollisuuksien mukaan perustuttava käypään markkinahintaan, joka määritetään keskusvastapuolen omien sääntöjen ja järjestelyjen perusteella, ellei kriisinratkaisuviranomainen katso tarpeelliseksi käyttää jotain muuta asianmukaista hinnanmuodostusmenetelmää.

5. Jos muu kuin maksukyvytön määräytösapuoli ei kykene maksamaan 4 kohdan mukaisesti määritettyä nettomäärää, kriisinratkaisuviranomainen voi 21 artiklan huomioon ottaen vaatia keskusvastapuolta toteamaan muun kuin maksukyvyttömän määräytösapuolen maksukyvyttömäksi ja käyttämään sen alkuvakuudet ja maksukyvyttömyysrahastoon suoritettun maksun asetuksen (EU) N:o 648/2012 45 artiklan mukaisesti.

6. Jos kriisinratkaisuviranomainen on purkanut yhden tai useamman 1 kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitettun tyyppisen sopimuksen, se voi väliaikaisesti estää keskusvastapuolta määrittämästä uusia sopimuksia, jotka ovat saman tyyppisiä kuin purettu sopimus.

Kriisinratkaisuviranomainen voi antaa keskusvastapuolen jatkaa tämän tyyppisten sopimusten määrittäystä vain, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) keskusvastapuoli täyttää asetuksessa (EU) N:o 648/2012 säädetyt vaatimukset;
- b) kriisinratkaisuviranomainen antaa ja julkaisee asiaa koskevan ilmoituksen käyttäen 70 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja välineitä.

7. Arvopaperimarkkinaviranomainen antaa viimeistään ... [12 kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta] asetuksen (EU) N:o 1095/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita, joissa täsmennetään menetelmät, joita kriisinratkaisuviranomainen käyttää tämän artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettun arvostuksen määrittämiseksi.

30 artikla

Keskusvastapuolen muille kuin maksukyvyttömille määritysosapuolille maksamien voittojen arvon alentaminen

1. Kriisinratkaisuviranomainen voi alentaa niiden keskusvastapuolen maksuvelvoitteiden määrää, joita tällä on muille kuin maksukyvyttömille määritysosapuolille, jos nämä velvoitteet johtuvat voitoista, jotka ovat tulleet maksettaviksi keskusvastapuolen vaihtuvan vakuuden tai taloudelliselta vaikutukseltaan samanlaisen maksun maksamista koskevien menettelyjen mukaisesti.
2. Kriisinratkaisuviranomaisen on laskettava 1 kohdassa tarkoitettujen maksuvelvoitteiden arvon alentaminen käyttämällä tasapuolista kohdentamismenetelmää, joka on määritetty 24 artiklan 3 kohdan mukaisesti tehdyn arvostuksen yhteydessä ja ilmoitettu määritysosapuolille heti, kun kriisinratkaisuvälinettä käytetään. Määritysosapuolten olisi ilman aiheutonta viivytystä ilmoitettava asiakkailleen tällaisen välineen käytöstä ja siitä, miten käyttö vaikuttaa niihin. Alennettavat kokonaisnettovoitot on kunkin määritysosapuolen osalta suhteutettava keskusvastapuolen maksettaviksi tulleisiin määriin.
3. Maksettavien voittojen arvon alennus tulee voimaan ja sitoo välittömästi keskusvastapuolta ja asianomaisia määritysosapuolia siitä hetkestä lähtien, jona kriisinratkaisuviranomainen toteuttaa kriisinratkaisutoimen.
4. Muu kuin maksukyvytön määritysosapuoli ei saa esittää missään myöhemmässä menettelyssä keskusvastapuolta tai sen seuraajayhteisöä vastaan vaadetta, joka perustuu 1 kohdassa tarkoitettujen maksuvelvoitteiden arvon alentamiseen.

Ensimmäisen alakohta ei estä kriisinratkaisuviranomaisia vaatimasta keskusvastapuolta suorittamaan korvaus määritysosapuolille, kun tilapäiseen arvostukseen perustuvan arvon alennuksen tason todetaan ylittävän vaaditut määrät, kun sitä arvioidaan suhteessa 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun lopulliseen arvostukseen.

5. Jos kriisinratkaisuviranomainen alentaa maksettavien voittojen arvoa ainoastaan osittain, jäljellä oleva maksettava määrä kuuluu edelleen maksettavaksi muulle kuin maksukyvyttömälle määritysosapuolelle.

5 a. Keskusvastapuolen on sisällytettävä toimintasääntöihinsä viittaus 1 kohdassa tarkoitettuihin valtuuksiin alentaa maksuvelvoitteiden arvoa muiden kyseisissä toimintasäännöissä määriteltyjen vastaavien elvytysvaiheen järjestelyjen lisäksi ja varmistettava, että toteutetaan sopimusjärjestelyt, jotka antavat kriisinratkaisuviranomaiselle mahdollisuuden käyttää sillä tämän artiklan mukaisesti olevia valtuuksia.

1. Kriisinratkaisuviranomainen voi vaatia muita kuin maksukyvyttömiä määritysosapuolia suorittamaan keskusvastapuolelle käteismaksun, joka on enintään kaksi kertaa niin suuri kuin niiden keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon suorittama maksu. Tämä käteismaksua koskeva velvoite on sisällytettävä myös keskusvastapuolen sääntöihin ja muihin sopimusjärjestelyihin kriisinratkaisumaksuvaatimuksena, joka on varattu kriisinratkaisuviranomaiselle kriisinratkaisun yhteydessä. Jos kriisinratkaisuviranomainen vaatii maksamaan maksukyvyttömyysrahastoon suoritettun maksun lisäksi ylimääräisen maksun, sen on ensin arvioitava yhteistyössä muiden kuin maksukyvyttömien määritysosapuolten kriisinratkaisuviranomaisten kanssa tämän välineen vaikutus muihin kuin maksukyvyttömiin määritysosapuoliin ja jäsenvaltioiden rahoitusvakauteen.

Jos keskusvastapuolella on useita maksukyvyttömyysrahastoja ja välinettä käytetään maksukyvyttömyystapahtuman käsittelemiseksi, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettulla käteismaksun määrällä tarkoitetaan määritysosapuolen asianomaista määrityspalvelua tai omaisuuseräluokkaa koskevaan maksukyvyttömyysrahastoon suorittamaa maksua.

Jos keskusvastapuolella on useita maksukyvyttömyysrahastoja ja välinettä käytetään muun kuin maksukyvyttömyystapahtuman käsittelemiseksi, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettulla käteismaksun määrällä tarkoitetaan määritysosapuolen kaikkiin keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoihin suorittamaa maksua.

Kriisinratkaisuviranomainen voi esittää kriisinratkaisumaksuvaatimuksen riippumatta siitä, onko kaikki sellaiset sopimusvelvoitteet jo suoritettu, jotka edellyttävät käteismaksuja muilta kuin maksukyvyttömiltä määritysosapuolilta.

Kriisinratkaisuviranomaisen on määritettävä kunkin muun muin maksukyvyttömän määritysosapuolen käteismaksun määrä suhteessa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun enimmäismäärään, joka määritysosapuolen on suoritettava maksukyvyttömyysrahastoon.

Kriisinratkaisuviranomainen voi vaatia keskusvastapuolta maksamaan määritysosapuolille takaisin kriisinratkaisumaksuvaatimuksen mahdollisen ylijäämän, jos tilapäisen arvostuksen perusteella esitetyn kriisinratkaisumaksuvaatimuksen määrän todetaan ylittävän 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa lopullisessa arvostuksessa arvioidut vaaditut määrät.

2. Jos muu kuin maksukyvytön määräytösapuoli ei maksa vaadittua määrää, kriisinratkaisuviranomainen voi vaatia keskusvastapuolta toteamaan kyseisen määräytösapuolen maksukyvyttömäksi ja käyttämään määräytösapuolen alkuvakuuden ja maksukyvyttömyysrahastoon suoritettun maksun enintään vaadittuun määrään saakka asetuksen (EU) N:o 648/2012 45 artiklan mukaisesti.

3 JAKSO

OMISTUS- JA VELKAINSTRUMENTTIEN TAI MUIDEN VAKUUDETTOMIEN VELKOJEN ALASKIRJAUS JA MUUNTAMINEN

32 artikla

Omistus- ja velkainstrumenttien tai muiden vakuudettomien velkojen alaskirjausta ja muuntamista koskeva vaatimus

1. Kriisinratkaisuviranomaisen on käytettävä alaskirjaus- ja muuntamisvälinettä 33 artiklan mukaisesti kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen liikkeeseen laskemiin omistus- ja velkainstrumentteihin tai muihin vakuudettomiin velkoihin tappioiden kattamiseksi, kyseisen keskusvastapuolen tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen pääomapohjan vahvistamiseksi tai liiketoiminnan myynnin tukemiseksi.

2. Kriisinratkaisuviranomaisen on määritettävä 24 artiklan 3 kohdan nojalla toteutettavan arvostuksen perusteella seuraavat:

- a) määrä, jolla omistus- ja velkainstrumentit tai muut vakuudettomat velat on alaskirjattava ottaen huomioon mahdolliset tappiot, jotka on määrä kattaa panemalla täytäntöön määräytösapuolten tai muiden kolmansien osapuolten kaikki velvoitteet, jotka niillä on täyttämättä keskusvastapuolta kohtaan;
- b) määrä, jolla velkainstrumentit tai muut vakuudettomat velat on muunnettava omistusinstrumenteiksi keskusvastapuolen tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen *pääomavaatimusten* palauttamiseksi.

33 artikla

Omistus- ja velkainstrumenttien tai muiden vakuudettomien velkojen alaskirjausta ja muuntamista koskevat säännökset

1. Kriisinratkaisuviranomaisen on käytettävä alaskirjaus- ja muuntamisvälinettä tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä sovellettavan saamisten etusijajärjestyksen mukaisesti.
2. Kriisinratkaisuviranomaisen on ennen velkainstrumenttien tai muiden vakuudettomien velkojen pääoman määrän vähentämistä tai muuntamista vähennettävä omistusinstrumenttien nimellismäärää suhteessa tappioihin ja, jos se on tarpeen, näiden instrumenttien ja velkojen täyteen arvoon.

Jos 24 artiklan 3 kohdan nojalla tehtävän arvostuksen perusteella keskusvastapuolen nettoarvo on positiivinen omistusinstrumenttien nimellismäärän vähennyksen jälkeen, kriisinratkaisuviranomaisen on tapauksen mukaan peruutettava kyseiset omistusinstrumentit tai laimennettava niitä.

3. Kriisinratkaisuviranomaisten on vähennettävä, muunnettava tai sekä vähennettävä että muunnettava velkainstrumenttien ja muiden vakuudettomien velkojen pääoman määrää siinä määrin kuin se on tarpeen kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi ja, jos se on tarpeen, näiden instrumenttien tai velkojen täyteen arvoon.

4. Kriisinratkaisuviranomainen ei saa käyttää alaskirjaus- ja muuntamisvälineitä seuraaviin velkoihin:

- a) henkilöstön saamiset kertyneen palkan, eläke-etuuksien tai muun kiinteän palkkion osalta, lukuun ottamatta palkkion muuttuvaa osaa, jota ei säännellä työehtosopimuksella;
- b) kaupallisten velkojen saamiset, jotka johtuvat keskusvastapuolen jokapäiväisen toiminnan kannalta kriittisten tavaroiden tai palvelujen, mukaan lukien IT-palvelut, yleishyödylliset palvelut sekä tilojen vuokraus, huolto ja ylläpito, toimittamisesta tai suorittamisesta keskusvastapuolelle;
- c) vero- ja sosiaaliturvaviranomaisten saamiset, edellyttäen että kyseiset velat ovat etuoikeutettuja sovellettavan maksukyvyttömyyslainsäädännön nojalla;
- d) velat, joiden edunsaajina ovat direktiivin 98/26/EY mukaisesti nimetyt järjestelmät tai järjestelmien ylläpitäjät, niiden osapuolet sikäli kuin velat aiheutuvat niiden osallistumisesta tällaisiin järjestelmiin, muut keskusvastapuolet ja keskuspankit;

e) alkuvakuudet.

5. Jos omistusinstrumentin nimellismäärää taikka velkainstrumentin tai muiden vakuudettomien velkojen pääoman määrää vähennetään, on sovellettava seuraavia edellytyksiä:

a) vähennyksen on oltava pysyvä;

b) instrumentin haltijalla ei saa olla tähän vähennykseen kohdistuvaa vaatetta, lukuun ottamatta mahdollisia jo kertyneitä vastuita sekä vahingonkorvausvastuuta, joka voi syntyä muutoksenhaulla, jolla riitautetaan tällaisen vähennyksen laillisuus, mitä tahansa muuta vaatetta, joka perustuu tämän artiklan 6 kohdan nojalla liikkeeseen laskettuihin tai siirrettyihin omistusinstrumentteihin, tai mitä tahansa 62 artiklan mukaista maksuvaadetta;

c) jos kyseinen vähennys on vain osittainen, sopimusta, jonka nojalla alkuperäinen vastuu syntyi, on sovellettava edelleen jäljellä olevaan määrään edellyttäen, että sopimuksen ehtoihin tehdään mahdolliset vähennyksen vuoksi tarvittavat muutokset.

Edellä oleva a alakohta ei estä kriisinratkaisuviranomaisia soveltamasta arvon korotusmekanismia, jolla voidaan suorittaa korvaus velkainstrumenttien tai muiden vakuudettomien velkojen haltijoille sekä sen jälkeen omistusinstrumenttien haltijoille, kun tilapäiseen arvostukseen perustuvan alaskirjauksen tason todetaan ylittävän vaaditut määrät, kun sitä arvioidaan suhteessa 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun lopulliseen arvostukseen.

6. Muuntaessaan velkainstrumentteja tai muita vakuudettomia velkoja 3 kohdan nojalla kriisinratkaisuviranomainen voi vaatia keskusvastapuolta laskemaan liikkeeseen tai siirtämään omistusinstrumentteja velkainstrumenttien tai muiden vakuudettomien velkojen haltijoille.

7. Kriisinratkaisuviranomainen saa muuntaa velkainstrumentteja tai muita vakuudettomia velkoja 3 kohdan nojalla ainoastaan, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

b) omistusinstrumentit lasketaan liikkeeseen ennen kuin keskusvastapuoli laskee liikkeeseen mitään omistusinstrumentteja siinä tarkoituksessa, että valtio tai julkisyhteisö lisäisi keskusvastapuolen omia varoja;

c) muuntokurssi on asianomaisille velkainstrumenttien haltijoille asianmukainen korvaus mistä tahansa mahdollisesta tappiosta, joka alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien käytöstä aiheutuu, niihin tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä sovelletun kohtelun mukaisesti.

Kun velkainstrumentteja tai muita vakuudettomia velkoja on muunnettu omistusinstrumenteiksi, tällaiset omistusinstrumentit on merkittävä tai siirrettävä viipymättä muuntamisen jälkeen.

8. Sovellettaessa 7 kohtaa kriisinratkaisuviranomaisen on varmistettava keskusvastapuolen kriisinratkaisusuunnitelman laatimisen ja ylläpidon yhteydessä ja osana toimivaltaa poistaa keskusvastapuolen purkamismahdollisuuksien esteet, että keskusvastapuoli voi laskea aina tarvittavan määrän omistusinstrumentteja liikkeeseen.

34 artikla

Alaskirjauksen ja muuntamisen vaikutus

Kriisinratkaisuviranomaisen on saatettava päätökseen tai vaadittava saattamaan päätökseen kaikki alaskirjaus- tai muuntamisvälineen käytön kannalta tarpeelliset hallintotoimet ja menettelyt, mukaan lukien

- a) kaikkien asiaa koskevien rekistereiden muuttaminen;
- b) omistus- tai velkainstrumenttien poistaminen pörssilistalta tai kaupankäynnistä;
- c) uusien omistusinstrumenttien lisääminen pörssilistalle tai ottaminen kaupankäynnin kohteeksi;
- d) alaskirjattujen velkainstrumenttien uudelleenlistaus tai ottaminen uudelleen kaupankäynnin kohteeksi ilman vaatimusta antaa esite asetuksen (EU) 2017/1129²³ mukaisesti.

35 artikla

Alaskirjausta ja muuntamista koskevien menettelyllisten esteiden poistaminen

Sovellettaessa 32 artiklan 1 kohtaa toimivaltaisen viranomaisen on vaadittava keskusvastapuolta ylläpitämään aina riittävää määrää omistusinstrumentteja sen varmistamiseksi, että keskusvastapuoli voi laskea liikkeeseen riittävän määrän uusia omistusinstrumentteja ja että omistusinstrumenttien liikkeeseenlasku tai omistusinstrumenteiksi muuntaminen voidaan tosiasiallisesti toteuttaa.

Kriisinratkaisuviranomaisen on käytettävä alaskirjaus- ja muuntamisvälinettä riippumatta keskusvastapuolen perustamiskirjan tai yhtiöjärjestyksen määräyksistä, mukaan luettuina määräykset, jotka koskevat osakkeenomistajien merkintäetuoikeuksia tai pääoman korottamiseen vaadittavaa osakkeenomistajien suostumusta.

²³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/1129, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2017, arvopapereiden yleisölle tarjoamisen tai kaupankäynnin kohteeksi säännellyllä markkinalla ottamisen yhteydessä julkaistavasta esitteestä ja direktiivin 2003/71/EY kumoamisesta (EUVL L 168, 30.6.2017, s. 12–82).

36 artikla

Liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelman toimittaminen

1. Keskusvastapuolten on kuukauden kuluessa 32 artiklassa tarkoitettujen välineiden käytöstä tehtävä selvitys kaatumisensa syistä ja toimitettava se sekä 37 artiklan mukainen liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelma kriisinratkaisuviranomaiselle. Siltä osin kuin sovelletaan unionin valtioneuvoston päätöksen, kyseisen suunnitelman sekä siihen myöhemmin mahdollisesti 38 mukaisesti tehtyjen ja 39 artiklan mukaisesti toteutettujen muutosten on oltava yhteensopivia rakenneuudistussuunnitelman kanssa, joka keskusvastapuolen on toimitettava komissiolle unionin valtioneuvoston päätöksen mukaisesti.

Kriisinratkaisuviranomainen voi pidentää ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua määräaikaan enintään kahteen kuukauteen, jos se on tarpeen kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi.

2. Kun rakenneuudistussuunnitelma on ilmoitettava unionin valtioneuvoston päätöksen puitteissa, liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelman toimittamisella ei ole vaikutusta unionin valtioneuvoston päätöksessä kyseisen rakenneuudistussuunnitelman toimittamiselle vahvistettuun määräaikaan.

3. Kriisinratkaisuviranomaisen on toimitettava selvitys sekä liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelma ja sen mahdolliset 38 artiklan mukaiset tarkistukset toimivaltaiselle viranomaiselle ja kriisinratkaisukollegiolla.

37 artikla

Liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelman sisältö

1. Edellä 36 artiklassa tarkoitettussa liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelmassa on esitettävä toimenpiteet keskusvastapuolen tai sen liiketoiminnan osien pitkän aikavälin elinkelpoisuuden palauttamiseksi kohtuullisessa ajassa. Toimenpiteiden on perustuttava realistisiin oletuksiin niistä talouden ja rahoitusmarkkinoiden olosuhteista, joissa keskusvastapuoli toimii.

Liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelmassa on otettava huomioon rahoitusmarkkinoiden nykyinen tilanne ja mahdolliset tilanteet sekä optimistisimmat ja pessimistisimmät oletukset, mukaan lukien tapahtumien yhdistelmät, joiden avulla voidaan määrittää keskusvastapuolen merkittävimmät haavoittuvuudet. Olettamuksia on verrattava asianmukaisiin toimialakohtaisiin vertailuarvoihin.

2. Liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelmassa on esitettävä vähintään seuraavat osatekijät:
- a) yksityiskohtainen analyysi tekijöistä ja olosuhteista, joiden vuoksi keskusvastapuoli on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu;
 - b) kuvaus toimenpiteistä, jotka toteutetaan keskusvastapuolen pitkän aikavälin elinkelpoisuuden palauttamiseksi;
 - c) kyseisten toimenpiteiden toteuttamisaikataulu.
3. Toimenpiteisiin, joilla pyritään palauttamaan keskusvastapuolen pitkän aikavälin elinkelpoisuus, voivat kuulua
- a) keskusvastapuolen toimintojen tervehdyttäminen ja uudelleenjärjestely;
 - b) muutokset keskusvastapuolen toiminnallisiin järjestelmiin ja infrastruktuuriin;
 - c) omaisuuserien tai liiketoiminta-alueiden myynti;
 - d) muutokset keskusvastapuolen riskienhallintaan.

3 a. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [24 kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta] luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään osatekijät, jotka olisi vähintään sisällytettävä liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelmaan 2 kohdan mukaisesti.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

38 artikla

Liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelman arviointi ja hyväksyminen

1. Kriisinratkaisuviranomaisen ja toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava kuukauden kuluessa siitä, kun keskusvastapuoli on toimittanut liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelman 36 artiklan 1 kohdan nojalla, voidaanko suunnitelmassa esitetyillä toimenpiteillä luotettavasti palauttaa keskusvastapuolen pitkän aikavälin elinkelpoisuus.

Jos kriisinratkaisuviranomainen ja toimivaltainen viranomainen katsovat, että suunnitelman avulla voidaan palauttaa keskusvastapuolen pitkän aikavälin elinkelpoisuus, kriisinratkaisuviranomaisen on hyväksyttävä suunnitelma.

2. Jos kriisinratkaisuviranomainen ja toimivaltainen viranomainen eivät ole vakuuttuneita siitä, että suunnitelman toimenpiteillä voitaisiin palauttaa keskusvastapuolen pitkän aikavälin

elinkelpoisuus, kriisinratkaisuviranomaisen on ilmoitettava keskusvastapuolelle niiden huolenaiheista ja vaadittava keskusvastapuolta toimittamaan kahden viikon kuluessa ilmoituksesta muutettu suunnitelma, jossa kyseiset huolenaiheet on otettu huomioon.

3. Kriisinratkaisuviranomaisen ja toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava uudelleentoimitettu suunnitelma ja ilmoitettava keskusvastapuolelle viikon kuluessa suunnitelman vastaanottamisesta, onko huolenaiheet otettu asianmukaisesti huomioon vai tarvitaanko vielä muita muutoksia.

3 a. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [24 kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta] luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään perusteet, jotka liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelman on vähintään täytettävä, jotta kriisinratkaisuviranomainen voi hyväksyä sen 1 kohdan mukaisesti.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

39 artikla

Liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelman toteuttaminen ja seuranta

1. Keskusvastapuolen on toteutettava liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelma ja toimitettava kriisinratkaisuviranomaiselle ja toimivaltaiselle viranomaiselle pyynnöstä ja vähintään kuuden kuukauden välein raportti edistymisestään suunnitelman toteuttamisessa.

2. Kriisinratkaisuviranomainen voi yhteisymmärryksessä toimivaltaisen viranomaisen kanssa vaatia, että keskusvastapuoli tarkistaa suunnitelmaa, jos se on tarpeen 37 artiklan 1 kohdassa tarkoitettun tavoitteen saavuttamiseksi.

4 JAKSO

LIIKETOIMINNAN MYYNTI

40 artikla

Liiketoiminnan myynti

1. Kriisinratkaisuviranomainen voi siirtää seuraavat ostajalle, joka ei ole omaisuudenhoitoyhtiönä toimiva keskusvastapuoli:

- a) kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen liikkeeseen laskemat omistusinstrumentit;
- b) kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen kaikki varat, oikeudet, velvoitteet tai velat.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu siirto on toteutettava ilman keskusvastapuolen osakkeenomistajien tai minkään muun kolmannen osapuolen kuin ostajan suostumusta ja noudattamatta muita yhtiöoikeus- tai arvopaperilainsäädännössä asetettuja menettelyllisiä vaatimuksia kuin 41 artiklassa säädettyjä vaatimuksia.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettu siirto on tehtävä kaupallisin ehdoin olosuhteet huomioon ottaen ja unionin valtiontukikehyksen mukaisesti.

Sovellettaessa ensimmäistä alakohtaa kriisinratkaisuviranomaisen on toteutettava kaikki kohtuulliset toimet saavuttaakseen kaupalliset ehdot, jotka vastaavat 24 artiklan 3 kohdan nojalla tehtyä arvostusta.

3. Jollei 27 artiklan 9 kohdasta muuta johdu, kaikkien ostajan maksamien vastikkeiden on koiduttava seuraavien hyödyksi:

- a) omistusinstrumenttien omistajat, jos liiketoiminnan myynti on tapahtunut siirtämällä keskusvastapuolen liikkeeseen laskemia omistusinstrumentteja näiden instrumenttien haltijoilta ostajalle;
- b) keskusvastapuoli, jos liiketoiminnan myynti on tapahtunut siirtämällä jotkin tai kaikki keskusvastapuolen varat tai velat ostajalle;
- c) kaikki ne muut kuin maksukyvyttömät määritysosapuolet, jotka ovat kärsineet tappioita sovellettaessa kriisinratkaisuvälineitä suhteutettuna niiden kriisinratkaisun yhteydessä kärsimiin tappioihin.

3 a. Ostajan 3 kohdan mukaisesti maksamat vastikkeet jaetaan seuraavasti:

- a) asetuksen (EU) N:o 648/2012 43 ja 45 artiklassa säädetyn keskusvastapuolen maksukyvyttömyysjärjestelyn piiriin kuuluvan tapahtuman toteutuessa käänteisessä järjestyksessä keskusvastapuolen maksukyvyttömyysjärjestelyssä määrättyyn tappioiden järjestykseen nähden; tai
- b) sellaisen tapahtuman toteutuessa, joka ei kuulu asetuksen (EU) N:o 648/2012 43 ja 45 artiklassa säädetyn keskusvastapuolen maksukyvyttömyysjärjestelyn piiriin, käänteisessä järjestyksessä siihen järjestykseen nähden, jossa tappiot kohdennettiin keskusvastapuolen sovellettavien sääntöjen mukaisesti.

Jäljellä olevat vastikkeet jaetaan tämän jälkeen tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä sovellettavan saamisten etusijajärjestyksen mukaisesti.

4. Kriisinratkaisuviranomainen voi käyttää 1 kohdassa tarkoitettuja siirtovaltuuksia useammin kuin kerran keskusvastapuolen liikkeeseen laskemien omistusinstrumenttien tai, tapauksen mukaan, keskusvastapuolen varojen, oikeuksien, velvoitteiden tai velkojen täydentävien siirtojen suorittamiseksi.

5. Kriisinratkaisuviranomainen voi ostajan suostumuksella siirtää ostajalle siirretyt varat, oikeudet, velvoitteet tai velat takaisin keskusvastapuolelle tai omistusinstrumentit takaisin niiden alkuperäisille omistajille.

Jos kriisinratkaisuviranomainen käyttää ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja siirtovaltuuksia, keskusvastapuolen tai alkuperäisten omistajien on otettava takaisin kaikki tällaiset varat, oikeudet, velvoitteet tai velat taikka omistusinstrumentit.

6. Edellä olevan 1 kohdan nojalla tehtävän siirron on tapahduttava riippumatta siitä, onko ostajalla lupa tarjota niitä palveluja ja harjoittaa sitä toimintaa, jotka hankinnasta seuraavat.

Jos ostajalla ei ole lupaa tarjota niitä palveluja ja harjoittaa sitä toimintaa, jotka hankinnasta seuraavat, kriisinratkaisuviranomaisen on toimivaltaista viranomaisesta kuultuaan toteutettava ostajan asianmukainen due diligence -tarkastus ja varmistettava, että ostajalla on ammatilliset ja tekniset valmiudet suorittaa hankkimansa keskusvastapuolen tehtävät ja että ostaja hakee toimilupaa niin pian kuin mahdollista ja viimeistään kuukauden kuluessa liiketoiminnan myynnistä. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että tällainen toimilupahakemus käsitellään kiireellisenä.

7. Jos 1 kohdassa tarkoitettu omistusinstrumenttien siirto johtaa asetuksen (EU) N:o 648/2012 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua merkittävän omistusosuuden hankintaan tai lisääntymiseen, toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava kyseisessä artiklassa tarkoitettu arviointi aikataulussa, jolla ei viivästytetä liiketoiminnan myyntiä eikä estetä kriisinratkaisutoimea saavuttamasta asiaankuuluvia kriisinratkaisutavoitteita.

8. Jos toimivaltainen viranomainen ei ole saattanut päätökseen 7 kohdassa tarkoitettua arviointia viimeistään sinä päivänä, jona omistusinstrumenttien siirto tulee voimaan, sovelletaan seuraavaa:

a) omistusinstrumenttien siirrolla on välitön oikeusvaikutus siitä päivästä, jona ne on siirretty;

- b) arviointikautena ja f alakohdassa säädettyinä luopumisaikana kyseisiin omistusinstrumentteihin liittyvä ostajan äänioikeus on keskeytettävä ja osoitettava yksinomaan kriisintarkkaisuviranomaiselle, joka ei ole millään tavoin velvollinen käyttämään tällaista äänioikeutta eikä, ellei toimien toteuttaminen tai toteuttamatta jättäminen johdu törkeästä huolimattomuudesta tai vakavasta väärinkäytöksestä, minkäänlaisessa vastuussa tällaisen äänioikeuden käyttämisestä tai käyttämättä jättämisestä;
- c) arviointikautena ja f alakohdassa säädettyinä luopumisaikana kyseiseen siirtoon ei sovelleta asetuksen (EU) N:o 648/2012 22 artiklan 3 kohdassa säädettyjä seuraamuksia tai mainitun asetuksen 30 artiklassa säädettyjä toimenpiteitä, joita sovelletaan rikottaessa merkittävän omistusosuuden hankkimista tai sen luovuttamista koskevia vaatimuksia;
- d) toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava kriisintarkkaisuviranomaiselle ja ostajalle kirjallisesti asetuksen (EU) N:o 648/2012 32 artiklan mukaisen arviointinsa tuloksesta viipymättä arvioinnin valmistumisen jälkeen;
- e) jos toimivaltainen viranomainen ei vastusta siirtoa, kyseisiin omistusinstrumentteihin liittyvän äänioikeuden katsotaan kuuluvan täysimääräisesti ostajalle d alakohdassa tarkoitetusta ilmoituksesta alkaen;
- f) jos toimivaltainen viranomainen vastustaa omistusinstrumenttien siirtoa, b alakohtaa sovelletaan edelleen ja kriisintarkkaisuviranomainen voi, otettuaan huomioon markkinaolosuhteet, vahvistaa luopumisajan, jonka kuluessa ostajan on luovuttava kyseisistä omistusinstrumenteista.

9. Asetuksessa (EU) N:o 648/2012 säädetyn palvelujen tarjoamista koskevan oikeuden käyttämiseksi ostajan katsotaan jatkavan kriisintarkkaisuun kohteena olevan keskusvastapuolen toimintaa, ja se voi käyttää edelleen mitä tahansa kriisintarkkaisuun kohteena olevan keskusvastapuolen käyttämää oikeutta siirrettyjen varojen, oikeuksien, velvoitteiden tai velkojen suhteen.

10. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua ostajaa ei saa estää käyttämästä oikeutta keskusvastapuolen maksu- ja selvitysjärjestelmien sekä muiden yhteentoimivien rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien ja markkinapaikkojen jäsenyyteen ja käyttöön, jos ostaja täyttää näihin järjestelmiin, infrastruktuureihin tai markkinapaikkoihin osallistumista koskevat jäsenyys- ja osallistumisvaatimukset.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, ostajalta ei saa evätä maksu- ja selvitysjärjestelmien sekä muiden yhteentoimivien rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien ja markkinapaikkojen käyttöä sillä perusteella, että ostajalla ei ole luottoluokituslaitoksen antamaa luokitusta tai että tämä luokitus alittaa tason, jota kyseisten järjestelmien, infrastruktuurien tai markkinapaikkojen käyttö edellyttää.

Jos ostaja ei täytä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja vaatimuksia, se voi käyttää edelleen keskusvastapuolen oikeutta kyseisten järjestelmien, muiden infrastruktuurien ja markkinapaikkojen jäsenyyteen ja käyttöön kriisinratkaisuviranomaisen määrittelemän ajan. Kyseinen aika saa olla enintään 12 kuukautta.

12. Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen osakkeenomistajilla, velkojilla, määräytösapuolilla ja asiakkailta sekä muilla kolmansilla osapuolilla, joiden varoja, oikeuksia, velvoitteita tai velkoja ei ole siirretty, ei ole minkäänlaisia oikeuksia siirrettyihin varoihin, oikeuksiin, velvoitteisiin tai velkoihin nähden eikä niihin liittyen.

41 artikla

Liiketoiminnan myynti: menettelylliset vaatimukset

1. Jos keskusvastapuolen liiketoiminta myydään, kriisinratkaisuviranomaisen on mainostettava tarjolla olevia varoja, oikeuksia, velvoitteita, velkoja tai omistusinstrumentteja, jotka on tarkoitus siirtää, tai tehtävä järjestelyjä niiden markkinoimiseksi. Yhdisteltyjä varoja, oikeuksia, velvoitteita ja velkoja voidaan markkinoida erikseen.
2. Rajoittamatta mahdollista unionin valtioneuvoston suositusta on 1 kohdassa tarkoitettussa markkinoinnissa noudatettava seuraavia perusteita:
 - a) markkinointi tapahtuu mahdollisimman läpinäkyvästi eikä se saa olennaisesti vääristää keskusvastapuolen varoja, oikeuksia, velvoitteita, velkoja tai omistusinstrumentteja ottaen huomioon olosuhteet ja erityisesti tarve säilyttää rahoitusvakaus;
 - b) markkinointi ei perusteettomasti suosi eikä syrji mitään mahdollista ostajaa;
 - c) markkinointiin ei liity minkäänlaista eturistiriitaa;
 - d) markkinoinnissa otetaan huomioon tarve toteuttaa kriisinratkaisutoimi nopeasti;
 - e) markkinoinnissa pyritään mahdollisuuksien mukaan maksimoimaan sen kohteena olevien omistusinstrumenttien, varojen, oikeuksien, velvoitteiden tai velkojen myyntihinta.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut perusteet eivät estä kriisinratkaisuviranomaista etsimästä tietynkaltaisia mahdollisia ostajia.

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, kriisintarkaisuviranomainen voi myydä liiketoimintaa noudattamatta markkinointivaatimusta tai markkinoida varoja, oikeuksia, velvoitteita, velkoja tai omistusinstrumentteja noudattamatta 2 kohdassa tarkoitettuja perusteita, jos se katsoo, että kyseisten perusteiden noudattaminen todennäköisesti heikentäisi yhden tai useamman kriisintarkaisutavoitteen saavuttamista muun muassa aiheuttamalla merkittävän uhan rahoitusvakaudelle.

5 JAKSO

OMAISUUDENHOITOYHTIÖNÄ TOIMIVA KESKUSVASTAPUOLI

42 artikla

Omaisuu denhoitoyhtiönä toimiva keskusvastapuoli

1. Kriisintarkaisuviranomainen voi siirtää omaisuud enhoitoyhtiönä toimivalle keskusvastapuolelle
 - a) kriisintarkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen liikkeeseen laskemat omistusinstrumentit;
 - b) kriisintarkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen kaikki varat, oikeudet, velvoitteet tai velat.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu siirto voidaan toteuttaa ilman kriisintarkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen osakkeenomistajien tai minkään muun kolmannen osapuolen kuin omaisuud enhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen suostumusta ja noudattamatta muita yhtiöoikeus- tai arvopaperilainsäädännössä asetettuja menettelyllisiä vaatimuksia kuin 43 artiklassa säädettyjä vaatimuksia.

2. Omaisuu denhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen on oltava oikeushenkilö, joka täyttää kaikki seuraavat vaatimukset:
 - a) se on kriisintarkaisuviranomaisen määräysvallassa ja sen omistaa kokonaan tai osittain yksi tai useampi viranomainen, joihin voi kuulua kriisintarkaisuviranomainen;
 - b) se perustetaan tai sitä käytetään kriisintarkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen liikkeeseen laskemien kaikkien tai joidenkin omistusinstrumenttien taikka kyseisen keskusvastapuolen kaikkien tai joidenkin varojen, oikeuksien, velvoitteiden tai velkojen vastaanottamista ja hallussapitoa varten, jotta keskusvastapuolen kriittisiä toimintoja voidaan ylläpitää ja jotta keskusvastapuoli voidaan myöhemmin myydä.

3. Kriisinratkaisuviranomaisen on omaisuudenhoitoyhtiönä toimivaa keskusvastapuolta käyttäessään varmistettava, että omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalle keskusvastapuolelle siirrettyjen velkojen ja veloitteiden kokonaisarvo ei ylitä kriisinratkaisun kohteena olevasta keskusvastapuolesta siirrettyjen oikeuksien ja varojen kokonaisarvoa.

4. Jollei 27 artiklan 9 kohdasta muuta johdu, kaikkien omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen maksamien vastikkeiden on koiduttava seuraavien hyödyksi:

- a) omistusinstrumenttien omistajat, jos siirto omaisuudenhoitoyhtiönä toimivaan keskusvastapuoleen on tapahtunut siirtämällä kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen liikkeeseen laskemia omistusinstrumentteja näiden instrumenttien haltijoilta omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalle keskusvastapuolelle;
- b) kriisinratkaisun kohteena oleva keskusvastapuoli, jos siirto omaisuudenhoitoyhtiönä toimivaan keskusvastapuoleen on tapahtunut siirtämällä jotkin tai kaikki kyseisen keskusvastapuolen varat tai velat omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalle keskusvastapuolelle;
- c) kaikki ne muut kuin maksukyvyttömät määritysosa-alueet, jotka ovat kärsineet tappioita sovellettaessa kriisinratkaisuvälineitä kriisinratkaisun yhteydessä.

4 a. Omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen 4 kohdan mukaisesti maksamat vastikkeet jaetaan seuraavasti:

- a) asetuksen (EU) N:o 648/2012 43 ja 45 artiklassa säädetyn keskusvastapuolen maksukyvyttömyysjärjestelyn piiriin kuuluvan tapahtuman toteutuessa käänteisessä järjestyksessä keskusvastapuolen maksukyvyttömyysjärjestelyssä määrättyyn tappioiden järjestykseen nähden; tai
- b) sellaisen tapahtuman toteutuessa, joka ei kuulu asetuksen (EU) N:o 648/2012 43 ja 45 artiklassa säädetyn keskusvastapuolen maksukyvyttömyysjärjestelyn piiriin, käänteisessä järjestyksessä siihen järjestykseen nähden, jossa tappiot kohdennettiin keskusvastapuolen sovellettavien sääntöjen mukaisesti.

Jäljellä olevat vastikkeet jaetaan tämän jälkeen tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä sovellettavan saamisten etusijajärjestyksen mukaisesti.

5. Kriisinratkaisuviranomainen voi käyttää 1 kohdassa tarkoitettuja siirtovaltuuksia useammin kuin kerran keskusvastapuolen liikkeeseen laskemien omistusinstrumenttien tai sen varojen, oikeuksien, veloitteiden tai velkojen täydentävien siirtojen suorittamiseksi.

6. Kriisinratkaisuviranomainen voi siirtää omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalle keskusvastapuolelle siirretyt oikeudet, veloitteet, varat tai velat takaisin kriisinratkaisun kohteena olevalle keskusvastapuolelle tai omistusinstrumentit takaisin niiden alkuperäisille omistajille, kun siirrosta määrätään nimenomaisesti instrumentissa, jonka nojalla 1 kohdassa tarkoitettu siirto on tehty.

Jos kriisinratkaisuviranomainen käyttää ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja siirtovaltuuksia, kriisinratkaisun kohteena olevalla keskusvastapuolella tai alkuperäisillä omistajilla on velvollisuus ottaa takaisin kaikki tällaiset varat, oikeudet, velvoitteet tai velat taikka omistusinstrumentit edellyttäen, että tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tai 7 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät.

7. Jos yksittäiset omistusinstrumentit, varat, oikeudet, velvoitteet tai velat eivät kuulu sellaisiin omistusinstrumenttien, varojen, oikeuksien, velvoitteiden tai velkojen luokkiin tai ne eivät täytä sellaisia omistusinstrumenttien, varojen, oikeuksien, velvoitteiden tai velkojen siirtämisen edellytyksiä, jotka on määritelty instrumentissa, jonka nojalla siirto on tehty, kriisinratkaisuviranomainen voi siirtää ne omaisuudenhoitoyhtiönä toimivasta keskusvastapuolesta takaisin kriisinratkaisun kohteena olevalle keskusvastapuolelle tai alkuperäisille omistajille.

8. Edellä 6 ja 7 kohdassa tarkoitettu siirto voidaan tehdä milloin tahansa, ja sen on oltava mahdollisten muiden instrumentissa, jonka nojalla siirto on tehty, kyseistä tarkoitusta varten määriteltyjen ehtojen mukainen.

9. Kriisinratkaisuviranomainen voi siirtää omistusinstrumentteja taikka varoja, velkoja, oikeuksia tai velvoitteita omaisuudenhoitoyhtiönä toimivasta keskusvastapuolesta kolmannelle osapuolelle.

10. Asetuksessa (EU) N:o 648/2012 säädetyn palvelujen tarjoamista koskevan oikeuden käyttämiseksi omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen katsotaan jatkavan kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen toimintaa ja se voi käyttää edelleen mitä tahansa kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen käyttämää oikeutta siirrettyjen varojen, velkojen, oikeuksien tai velvoitteiden suhteen.

Muilta osin kriisinratkaisuviranomaiset voivat vaatia, että omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen katsotaan jatkavan kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen toimintaa ja että se pystyy käyttämään edelleen mitä tahansa kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen käyttämää oikeutta siirrettyjen varojen, velkojen, oikeuksien tai velvoitteiden suhteen.

11. Omaisuudenhoitoyhtiönä toimivaa keskusvastapuolta ei saa estää käyttämästä oikeutta maksu- ja selvitysjärjestelmien sekä muiden yhteensopivien rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien ja markkinapaikkojen jäsenyyteen ja käyttöön, jos se täyttää näihin järjestelmiin tai infrastruktuureihin tai markkinapaikkoihin osallistumista koskevat jäsenyys- ja osallistumisvaatimukset.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalta keskusvastapuolelta ei saa evätä maksu- ja selvitysjärjestelmien sekä muiden rahoitusmarkkinoiden

infrastruktuurien ja markkinapaikkojen käyttöä sillä perusteella, että omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalla keskusvastapuolella ei ole luottoluokituslaitoksen antamaa luokitusta tai että tämä luokitus alittaa tason, jota kyseisten järjestelmien, infrastruktuurien tai markkinapaikkojen käyttö edellyttää.

Jos omaisuudenhoitoyhtiönä toimiva keskusvastapuoli ei täytä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja vaatimuksia, omaisuudenhoitoyhtiönä toimiva keskusvastapuoli voi käyttää edelleen keskusvastapuolen oikeutta kyseisten järjestelmien ja muiden infrastruktuurien ja markkinapaikkojen jäsenyyteen ja käyttöön kriisinratkaisuviranomaisen määrittelemän ajan. Kyseinen aika saa olla enintään 12 kuukautta.

13. Kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen osakkeenomistajilla tai velkojilla ja muilla kolmansilla osapuolilla, joiden varoja, oikeuksia, velvoitteita tai velkoja ei ole siirretty omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalle keskusvastapuolelle, ei saa olla minkäänlaisia vaateita omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalle keskusvastapuolelle siirrettyihin varoihin, oikeuksiin, velvoitteisiin tai velkoihin nähden eikä niihin liittyen tai vaateita sen hallitusta tai ylintä johtoa kohtaan.

14. Omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalla keskusvastapuolella ei ole minkäänlaista velvoitetta tai vastuuta kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen osakkeenomistajiin tai velkoihin nähden, eivätkä sen hallitus tai ylin johto ole näille osakkeenomistajille tai velkojille vastuussa toimista, jotka ne toteuttavat tai jättävät toteuttamatta osana tehtäviensä suorittamista, jollei toimien toteuttaminen tai toteuttamatta jättäminen johdu kansallisessa lainsäädännössä tarkoitetusta törkeästä huolimattomuudesta tai vakavasta väärinkäytöksestä.

43 artikla

Omaisuudenhoitoyhtiönä toimiva keskusvastapuoli: menettelylliset vaatimukset

1. Omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen on haettava kriisinratkaisuviranomaisen hyväksyntää kaikille seuraaville:

- i) omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen perustamissäännöt;
- ii) omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen hallituksen jäsenet, jollei kriisinratkaisuviranomainen ole itse nimittänyt kyseisiä jäseniä;
- iii) omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen hallituksen jäsenten vastuualueet ja palkitseminen, jollei kriisinratkaisuviranomainen ole määrittänyt palkitsemista ja vastuualueita;
- iv) omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen strategia ja riskiprofiili;

b) omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen on otettava haltuunsa kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen toimiluvat tarjota palveluja tai harjoittaa toimintaa, joka johtuu 42 artiklan 1 kohdassa tarkoitettusta siirrosta, asetuksen (EU) N:o 648/2012 mukaisesti.

Sen estämättä, mitä ensimmäisen alakohdan b alakohdassa säädetään ja jos se on kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamisen kannalta tarpeen, omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalle keskusvastapuolelle voidaan antaa toimilupa noudattamatta asetusta (EU) N:o 648/2012 lyhyen aikaa sen toiminnan alkuvaiheessa. Tätä varten kriisinratkaisuviranomaisen on toimitettava tällaista toimilupaa koskeva pyyntö toimivaltaiselle viranomaiselle. Jos toimivaltainen viranomainen päättää antaa tällaisen toimiluvan, sen on ilmoitettava ajanjakso, jona omaisuudenhoitoyhtiönä toimiva keskusvastapuoli on vapautettu noudattamasta asetuksen (EU) N:o 648/2012 vaatimuksia. Tämä ajanjakso on enintään 12 kuukautta. Tänä aikana omaisuudenhoitoyhtiönä toimivaa keskusvastapuolta on pidettävä asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 88 alakohdassa määriteltynä ehdot täyttävänä keskusvastapuolena.

Toisessa alakohdassa tarkoitettua ajanjaksosta huolimatta asetuksen (EU) N:o 648/2012 IV osaston 3 luvun vakavaraisuusvaatimusten soveltamisesta voidaan vapauttaa ainoastaan enintään kolmen kuukauden ajaksi. Kyseistä vapautusta voidaan jatkaa kerran tai kaksi enintään kolmella kuukaudella, jos se on tarpeen kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi.

2. Jollei unionin tai kansallisten kilpailusääntöjen mukaisesti asetetuista rajoituksista muuta johdu, omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen johdon tavoitteena on toiminnassaan oltava omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen kriittisten toimintojen jatkuvuuden ylläpitäminen ja omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen tai sen minkä tahansa varojen, oikeuksien, velvoitteiden ja velkojen myynti yhdelle tai useammalle yksityiseltä sektorilta tulevalle ostajalle. Tällaisen myynnin on tapahduttava, kun markkinaehdot ovat asianmukaiset, ja tämän artiklan 5 kohdassa ja tapauksen mukaan 6 kohdassa asetetun määräajan kuluessa.

3. Kriisinratkaisuviranomaisen on päätettävä, että omaisuudenhoitoyhtiönä toimiva keskusvastapuoli ei enää ole 42 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu omaisuudenhoitoyhtiönä toimiva keskusvastapuoli, jos sitä koskee jokin seuraavista tilanteista:

- a) kriisinratkaisun tavoitteet täyttyvät;
- b) omaisuudenhoitoyhtiönä toimiva keskusvastapuoli sulautuu toisen yhteisön kanssa;
- c) omaisuudenhoitoyhtiönä toimiva keskusvastapuoli ei enää täytä 42 artiklan 2 kohdassa säädettyjä vaatimuksia;
- d) omaisuudenhoitoyhtiönä toimiva keskusvastapuoli tai lähes kaikki sen varat, oikeudet, velvoitteet tai velat on myyty 2 ja 4 kohdan mukaisesti;

- e) jäljempänä 5 kohdassa tai tapauksen mukaan 6 kohdassa täsmennetty määräaika päättyy;
- f) omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen määrittämät sopimukset on selvitetty, niiden voimassaoloaika on päätynyt tai ne on suljettu ja keskusvastapuolen näihin sopimuksiin liittyvät oikeudet ja velvoitteet on siten kokonaan suoritettu.

4. Ennen omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen tai sen varojen, oikeuksien, velvoitteiden tai velkojen myyntiä kriisinratkaisuviranomaisen on mainostettava myytäviksi aiottuja kohteita ja varmistettava, että niitä markkinoidaan avoimella ja läpinäkyvällä tavalla ja että niitä ei olennaisesti vääristetä.

Kriisinratkaisuviranomaisen on toteutettava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu myynti kaupallisin ehdoin, eikä se saa perusteettomasti suosia tai syrjiä mitään mahdollista ostajaa.

5. Kriisinratkaisuviranomaisen on lopetettava omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen toiminta kahden vuoden kuluttua päivästä, jona viimeinen siirto kriisinratkaisun kohteena olevasta keskusvastapuolesta on tehty.

Kun kriisinratkaisuviranomainen lopettaa omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen toiminnan, sen on pyydettävä toimivaltaista viranomaista peruuttamaan omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen toimilupa.

6. Kriisinratkaisuviranomainen voi pidentää 5 kohdassa tarkoitettua määräaikaa yhdellä tai useammalla lisävuodella, jos se on tarpeen omaisuudenhoitoyhtiönä 3 kohdan a–d alakohdassa tarkoitettujen tulosten saavuttamiseksi.

Päätös pidentää 5 kohdassa tarkoitettua määräaikaa on perusteltava, ja siihen on sisällyttävä yksityiskohtainen arviointi omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen tilanteesta merkityksellisten markkinaolosuhteiden ja markkinanäkymien kannalta.

7. Jos omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen toiminta lopetetaan 3 kohdan d tai e alakohdassa mainituissa olosuhteissa, omaisuudenhoitoyhtiönä toimiva keskusvastapuoli on likvidoitava tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä.

Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen toiminnan lopettamisesta saatavan mahdollisen tuoton on koiduttava sen osakkeenomistajien hyödyksi.

Jos omaisuudenhoitoyhtiönä toimivaa keskusvastapuolta käytetään useamman kuin yhden kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen varojen ja velkojen siirtoon, toisessa alakohdassa tarkoitettu tuotto on jaettava suhteessa kustakin kriisinratkaisun kohteena olevasta keskusvastapuolesta siirrettyihin varoihin ja velkoihin.

6 JAKSO
MUUT RAHOITUSJÄRJESTELYT

44 artikla
Vaihtoehtoiset rahoitusjärjestelyt

Kriisinratkaisuviranomainen voi tehdä sopimuksia muiden rahoitustuen muotojen lainaamisesta tai hankkimisesta muun muassa ennalta rahastoiduista varoista, joita on saatavilla kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoista, joita ei ole käytetty loppuun, jos se on tarpeen tilapäisten likviditeettitarpeiden täyttämiseksi ja kriisinratkaisuvälineiden tuloksellisen käytön varmistamiseksi.

7 JAKSO
JULKISYHTEISÖJEN VAKAUSVÄLINEET

45 artikla
Julkisyhteisöjen rahoitusvakaussvälineet

1. Jäsenvaltiot voivat erittäin epätavallisessa järjestelmäkriisitilanteessa käyttää julkisyhteisöjen vakaussvälineitä 46 ja 47 artiklan mukaisesti keskusvastapuolen kriisinratkaisuun ainoastaan, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) rahoitustuki on tarpeen 21 artiklassa tarkoitettujen kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi;
- b) rahoitustukea käytetään vasta viimeisenä keinona 3 kohdan mukaisesti sen jälkeen, kun on arvioitu ja hyödynnetty kaikkia kriisinratkaisuvälineitä niin laajalti kuin mahdollista samalla rahoitusvakautta ylläpitäen;
- ba) rahoitustuki on kestoaltaan ajallisesti rajattua;
- c) rahoitustuki on unionin valtiontukikehyksen mukainen;
- d) jäsenvaltio on ennakolta määritellyt unionin valtiontukikehystä noudattaen kattavia ja uskottavia järjestelyjä käytettyjen julkisten varojen perimiseksi 27 artiklan 9 kohdan mukaisesti takaisin sopivana ajanjaksona sikäli kuin niitä ei ole jo saatu takaisin kokonaisuudessaan yksityisille ostajille 46 artiklan 3 kohdan tai 47 artiklan 2 kohdan mukaisesti tapahtuneen myynnin kautta.

Julkisyhteisöjen vakautussvälineitä on käytettävä kansallisen lainsäädännön mukaisesti joko toimivaltaisen ministeriön tai julkisyhteisön johdolla tiiviissä yhteistyössä kriisinratkaisuviranomaisen kanssa tai kriisinratkaisuviranomaisen johdolla.

2. Toimivaltaisilla ministeriöillä tai julkisyhteisöillä on julkisyhteisöjen rahoitusvakausvälineiden toteuttamiseksi oltava 48–58 artiklassa määritellyt asiaankuuluvat kriisinratkaisuvalluudet, ja niiden on varmistettava, että 52, 54 ja 70 artiklaa noudatetaan.

3. Julkisyhteisöjen rahoitusvakausvälineitä on katsottava käytetyn 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettulla tavalla viimeisenä keinona, jos vähintään yksi seuraavista ehdoista täyttyy:

- a) toimivaltainen ministeriö tai julkisyhteisö ja kriisinratkaisuviranomainen päättävät keskuspankkia ja toimivaltaista viranomaista kuultuaan, että jäljellä olevien kriisinratkaisuvälineiden käyttö ei riittäisi rahoitusvakauteen kohdistuvien merkittävien haittojen torjumiseen;
- b) toimivaltainen ministeriö tai julkisyhteisö ja kriisinratkaisuviranomainen päättävät, että jäljellä olevien kriisinratkaisuvälineiden käyttö ei riittäisi suojelemaan yleistä etua, kun keskuspankki on jo myöntänyt keskusvastapuolelle poikkeuksellista maksuvalmiusapua;
- c) tilapäisen julkisen omistuksen ollessa kyseessä toimivaltainen ministeriö tai julkisyhteisö päättää toimivaltaista viranomaista ja kriisinratkaisuviranomaista kuultuaan, että jäljellä olevien kriisinratkaisuvälineiden käyttö ei riittäisi suojelemaan yleistä etua, kun keskusvastapuolelle on jo annettu julkista pääomatukea.

46 artikla

Julkinen pääomatuki

1. Julkista rahoitustukea voidaan antaa keskusvastapuolen pääomapohjan vahvistamiseksi omistusinstrumentteja vastaan.

2. Julkista pääomatukea saavia keskusvastapuolia on hallinnoitava kaupallisin ja ammattimaisin perustein.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut omistusinstrumentit on myytävä yksityiselle ostajalle heti, kun kaupalliset ja rahoitusolosuhteet sen sallivat.

47 artikla

Tilapäinen julkinen omistus

1. Keskusvastapuoli voidaan ottaa tilapäiseen julkiseen omistukseen käyttäen yhtä tai useampaa omistusinstrumenttien siirtomääräystä, joilla jäsenvaltio toteuttaa siirron siirronsaajalle, joka on jokin seuraavista:

- a) jäsenvaltion nimeämä edustaja;
- b) jäsenvaltion kokonaan omistama yhtiö.

2. Tilapäisessä julkisessa omistuksessa olevia keskusvastapuolia on hallinnoitava kaupallisin ja ammattimaisin perustein, ja ottaen huomioon mahdollisuuden periä kriisinratkaisun kustannukset takaisin, ne on myytävä yksityiselle ostajalle heti, kun kaupalliset ja rahoitusolosuhteet sen sallivat. Keskusvastapuolen myynnin ajoitusta määritettäessä on otettava huomioon rahoitustilanne ja merkitykselliset markkinaolosuhteet.

IV LUKU Kriisinratkaisuvaltuudet

48 artikla Yleiset valtuudet

1. Kriisinratkaisuviranomaisella on oltava kaikki tarvittavat valtuudet käyttää kriisinratkaisuvälineitä tuloksellisesti, mukaan lukien valtuudet

- a) vaatia mitä tahansa henkilöä antamaan kriisinratkaisuviranomaiselle kaikki tiedot, joita se tarvitsee kriisinratkaisutoimesta päättämiseksi ja sen valmistelemiseksi, mukaan lukien kriisinratkaisusuunnitelmissa annettujen tietojen ja paikan päällä tehtävien tarkastusten yhteydessä vaadittujen tietojen päivitykset ja täydennykset;
- b) ottaa kriisinratkaisun kohteena oleva keskusvastapuoli määräysvaltaansa ja käyttää kaikkia omistusinstrumenttien haltijoille ja keskusvastapuolen hallitukselle annettuja oikeuksia ja valtuuksia mukaan lukien keskusvastapuolen toimintasäännöissä annetut oikeudet ja valtuudet;
- c) siirtää kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen liikkeeseen laskemia omistusinstrumentteja;
- d) siirtää keskusvastapuolen varat, oikeudet, velvoitteet tai velat toiseen yhteisöön sen suostumuksella;
- e) vähentää, myös nollaan, kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen velkainstrumenttien tai muiden vakuudettomien velkojen pääoma tai maksamatta oleva määrä;
- f) muuntaa kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen velkainstrumentteja tai muita vakuudettomia velkoja kyseisen keskusvastapuolen omistusinstrumenteiksi tai sellaisen omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen omistusinstrumenteiksi, jolle kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen varat, oikeudet, velvoitteet tai velat on siirretty;

- g) mitätöidä kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen liikkeeseen laskemia velkainstrumentteja;
- h) vähentää, myös nollaan, kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen omistusinstrumenttien nimellismäärä ja mitätöidä kyseiset omistusinstrumentit;
- i) vaatia kriisinratkaisun kohteena olevaa keskusvastapuolta laskemaan liikkeeseen uusia omistusinstrumentteja, myös etuoikeutettuja osakkeita ja ehdollisia vaihtokelpoisia instrumentteja;
- j) muuttaa keskusvastapuolen velkainstrumenttien ja muiden velkojen maturiteettia, maksettavan koron määrää tai päivämäärää, jona korko lankeaa maksettavaksi, myös keskeyttämällä maksaminen tilapäisesti;
- k) sulkea ja purkaa rahoitussopimuksia;
- l) erottaa tai vaihtaa kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen hallitus ja ylin johto;
- m) vaatia toimivaltaista viranomaista arvioimaan merkittävän omistusosuuden ostaja oikea-aikaisesti, poiketen asetuksen (EU) N:o 648/2012 31 artiklassa säädetyistä määräajoista;
- n) vähentää, myös nollaan, kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen määritysosapuolelle maksettava vaihtuva vakuus;
- o) siirtää avoimet positiot ja kaikki niihin liittyvät varat, mukaan lukien asiaa koskevat omistusoikeuden siirtojärjestelyt ja panttioikeuteen perustuvat rahoitusvakuusjärjestelyt, kuittausjärjestelyt ja nettoutusjärjestelyt, maksukyvyttömän määritysosapuolen tililtä muulle kuin maksukyvyttömälle määritysosapuolelle asetuksen (EU) N:o 648/2012 48 artiklan mukaisella tavalla;
- p) panna täytäntöön kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen määritysosapuolten kaikki voimassa olevat täyttämättömät sopimusvelvoitteet tai, jos kriisinratkaisutavoitteiden saavuttaminen sitä edellyttää, pidättyä panemasta täytäntöön tällaisia sopimusvelvoitteita tai muutoin poiketa keskusvastapuolen toimintasäännöistä;
- q) panna täytäntöön kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen emoyrityksen kaikki voimassa olevat täyttämättömät velvoitteet ja myös antaa keskusvastapuolelle rahoitustukea takausten ja luottolimiittien muodossa;
- r) vaatia määritysosapuolia suorittamaan lisää käteismaksuja 31 artiklassa tarkoitetun enimmäismäärän puitteissa.

Kriisinratkaisuviranomaiset voivat käyttää ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja valtuuksia yksittäin tai minä tahansa yhdistelmänä.

2. Jollei tässä asetuksessa ja unionin valtiotukikehyksessä toisin säädetä, kriisinratkaisuviranomaiseen ei saa soveltaa seuraavia vaatimuksia, kun se käyttää 1 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia:

- a) vaatimus hankkia hyväksyntä tai suostumus julkis- tai yksityisoikeudelliselta henkilöltä;
- b) vaatimukset, jotka koskevat kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen rahoitusvälineiden, oikeuksien, velvoitteiden, varojen tai velkojen siirtoa;
- c) vaatimus ilmoittaa julkis- tai yksityisoikeudelliselle henkilölle;
- d) vaatimus julkistaa kaikki ilmoitukset tai esitteet;
- e) vaatimus toimittaa tai ilmoittaa kaikki asiakirjat mille tahansa muulle viranomaiselle.

49 artikla Lisävaltuudet

1. Käyttäessään 48 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia kriisinratkaisuviranomainen voi käyttää myös seuraavia lisävaltuuksia:

- a) jollei 65 artiklasta muuta johdu, valtuus huolehtia siitä, että siirto tapahtuu ilman, että siirrettyihin rahoitusvälineisiin, oikeuksiin, velvoitteisiin, varoihin tai velkoihin liittyy mitään niihin vaikuttavaa velvollisuutta tai vastuuta;
- b) valtuus poistaa oikeudet hankkia uusia omistusinstrumentteja;
- c) valtuus vaatia asiaankuuluvaa viranomaista lopettamaan tai keskeyttämään keskusvastapuolen liikkeeseen laskemien rahoitusvälineiden ottaminen kaupankäynnin kohteeksi säännellyllä markkinalla tai viralliselle listalle Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/34/EY²⁴ mukaisesti;
- d) valtuus huolehtia siitä, että 40 artiklassa tarkoitettua ostajaa ja 42 artiklassa tarkoitettua omaisuudenhoitoyhtiönä toimivaa keskusvastapuolta kohdellaan kuin se olisi kriisinratkaisun kohteena oleva keskusvastapuoli kaikkien kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen oikeuksien tai velvoitteiden taikka sen toteuttamien toimien osalta, mukaan lukien kaikki oikeudet tai velvoitteet, jotka liittyvät osallistumiseen johonkin markkinainfrastruktuuriin;
- e) valtuus vaatia kriisinratkaisun kohteena olevaa keskusvastapuolta taikka tapauksen mukaan ostajaa tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivaa keskusvastapuolta vaihtamaan keskenään tietoja ja antamaan toisilleen apua;
- f) valtuus huolehtia siitä, että määräytösapuoli, joka on 48 artiklan 1 kohdan o ja p alakohdassa tarkoitettujen valtuuksien nojalla siirrettyjen positioiden vastaanottaja, ottaa kyseisten positioiden osalta vastatakseen kaikista oikeuksista tai velvoitteista, jotka liittyvät sen osallisuuteen keskusvastapuolella;
- g) valtuus peruuttaa kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen tekemän sopimuksen ehdot tai muuttaa niitä taikka korvata kriisinratkaisun kohteena oleva keskusvastapuoli sopimuksen osapuolena ostajalla tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalla keskusvastapuolella;
- h) valtuus muuttaa kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen toimintasääntöjä, myös niiden ehtojen osalta, jotka koskevat sen määräytösapuolten ja muiden osallistujien pääsyä määritysjärjestelmiin ;

²⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/34/EY, annettu 28 päivänä toukokuuta 2001, arvopaperien ottamisesta viralliselle pörssilistalle sekä siihen liittyvästä tiedonantovelvollisuudesta (EYVL L 184, 6.7.2001, s. 1).

i) valtuus siirtää määritysosapuolen jäsenyys kriisinratkaisun kohteena olevasta keskusvastapuolesta keskusvastapuolen ostajaan tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivaan keskusvastapuoleen.

Ensimmäisen alakohdan a alakohtaa sovellettaessa tässä asetuksessa säädettyä oikeutta korvaukseen ei pidetä velvollisuutena tai vastuuna.

2. Kriisinratkaisuviranomainen voi määrätä tarvittavista jatkuvuusjärjestelyistä sen varmistamiseksi, että kriisinratkaisutoimi on tulokellinen ja että ostaja tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimiva keskusvastapuoli voi harjoittaa siirrettyä liiketoimintaa. Näitä jatkuvuutta koskevia järjestelyjä voivat olla

- a) kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen tekemien sopimusten jatkaminen, jotta ostaja tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimiva keskusvastapuoli ottaa vastattavakseen kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen oikeudet ja velat, jotka liittyvät siirrettyihin rahoitusvälineisiin, oikeuksiin, velvoitteisiin, varoihin tai velkoihin, ja korvaa kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen nimenomaisesti tai hiljaisesti kaikissa asianomaisissa sopimusasiakirjoissa;
- b) kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen korvaaminen ostajalla tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalla keskusvastapuolella kaikissa oikeudellisissa menettelyissä, jotka liittyvät siirrettyihin rahoitusvälineisiin, oikeuksiin, velvoitteisiin, varoihin tai velkoihin.

3. Edellä 1 kohdan d alakohdassa ja 2 kohdan b alakohdassa säädetyt valtuudet eivät vaikuta

- a) keskusvastapuolen työntekijöiden oikeuteen purkaa työsopimus;
- b) sopimuksen osapuolen oikeuteen käyttää sopimuksesta johtuvia oikeuksia, mukaan lukien oikeus purkaa sopimus, jos se on sopimusehtojen mukaan mahdollista jonkin sellaisen toimen seurauksena, jonka keskusvastapuoli on toteuttanut tai jättänyt toteuttamatta ennen siirtoa tai jonka ostaja tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimiva keskusvastapuoli on toteuttanut tai jättänyt toteuttamatta siirron jälkeen, jollei 55, 56 ja 57 artiklasta muuta johdu.

50 artikla

Poikkeustoimenpiteenä nimetty johto

1. Kriisinratkaisuviranomainen voi nimittää yhden tai useamman erityisjohtajan korvaamaan kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen hallituksen. Erityisjohtajan on oltava riittävän hyvämaineinen, ja hänellä on asetuksen (EU) N:o 648/2012 27 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaan oltava asianmukainen asiantuntemus finanssipalveluista, riskienhallinnasta ja määrittämissä palveluista.

2. Erityisjohtajalla on oltava kaikki keskusvastapuolen osakkeenomistajien ja hallituksen valtuudet. Erityisjohtaja voi käyttää näitä valtuuksia ainoastaan kriisinratkaisuviranomaisen valvonnan alaisena. Kriisinratkaisuviranomainen voi rajoittaa erityisjohtajan toimia tai vaatia ennakkolupaa tiettyjä toimia varten.

Kriisinratkaisuviranomaisen on julkistettava 1 kohdassa tarkoitettu nimitys ja siihen liittyvät ehdot ja edellytykset.

3. Erityisjohtaja voidaan nimittää enintään vuoden pituiseksi toimikaudeksi. Kriisinratkaisuviranomainen voi uusida tämän toimikauden, jos se on välttämätöntä kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi.

4. Erityisjohtajan on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet kriisinratkaisutavoitteiden edistämiseksi ja pantava täytäntöön kriisinratkaisuviranomaisen vahvistamat kriisinratkaisutoimet. Mikäli ilmenee epäjohtonmukaisuutta tai ristiriitoja, tätä lakisääteistä tehtävää on pidettävä ensisijaisena suhteessa kaikkiin muihin keskusvastapuolen yhtiöjärjestyksestä tai kansallisesta lainsäädännöstä johtuviin johdon tehtäviin.

5. Erityisjohtajan on laadittava nimittävälle kriisinratkaisuviranomaiselle raportteja kriisinratkaisuviranomaisen määrittämin säännöllisin väliajoin sekä toimikauden alussa ja sen päättyessä. Kyseisissä raporteissa on kuvailtava yksityiskohtaisesti keskusvastapuolen taloudellista tilannetta ja ilmoitettava perusteet toteutetuille toimenpiteille.

6. Kriisinratkaisuviranomainen voi erottaa erityisjohtajan milloin tahansa. Sen on joka tapauksessa erotettava erityisjohtaja seuraavissa tapauksissa:

- a) jos erityisjohtaja ei hoida tehtäviään kriisinratkaisuviranomaisen asettamien ehtojen ja edellytysten mukaisesti;
- b) jos kriisinratkaisun tavoitteet voitaisiin saavuttaa paremmin siten, että erityisjohtaja erotetaan tai korvataan;
- c) jos nimityksen edellytykset eivät enää täyty.

51 artikla

Valtuudet vaatia palvelujen ja toimintojen tarjoamista

1. Kriisinratkaisuviranomainen voi vaatia kriisinratkaisun kohteena olevaa keskusvastapuolta tai mitä tahansa keskusvastapuolen kanssa samaan konsernin kuuluvista yhteisöistä taikka määräytösapuolista tarjoamaan tarvittavat palvelut ja toiminnot, jotta ostaja tai omaisuudenhoidoyhtiönä toimiva keskusvastapuoli voi harjoittaa sille siirrettyä liiketoimintaa tuloksellisesti.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan riippumatta siitä, onko keskusvastapuolen kanssa samaan konserniin kuuluva yhteisö tai jokin keskusvastapuolen määräytösapuolista asetettu tavanomaiseen maksukyvyttömyysmenettelyyn tai onko se itse kriisinratkaisun kohteena.

2. Kriisinratkaisuviranomainen voi panna täytäntöön muiden jäsenvaltioiden kriisinratkaisuviranomaisten 1 kohdan nojalla määräämät velvoitteet, jos näitä valtuuksia käytetään kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen kanssa samaan konserniin kuuluviin yhteisöihin tai kyseisen keskusvastapuolen määräytösapuoliin.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut palvelut ja toiminnot eivät saa sisältää minkäänlaista rahoitustukea.

4. Edellä 1 kohdan nojalla tarjottavat palvelut ja toiminnot on tarjottava

a) samoin kaupallisin ehdoin kuin niitä tarjottiin keskusvastapuolelle välittömästi ennen kriisinratkaisutoimen toteuttamista, jos tätä varten on olemassa sopimus;

b) kohtuullisin kaupallisin ehdoin, jos tätä varten ei ole sopimusta tai jos tämä sopimus on päättynyt.

52 artikla

Valtuudet panna täytäntöön kriisinratkaisu- tai kriisinehkäisytoimia muissa jäsenvaltioissa

1. Jos kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen omistusinstrumentit, varat, oikeudet, velvoitteet tai velat sijaitsevat muussa jäsenvaltiossa kuin kriisinratkaisuviranomaisen jäsenvaltiossa tai niihin sovelletaan kyseisen toisen jäsenvaltion lainsäädäntöä, kyseisten instrumenttien, varojen, oikeuksien, velvoitteiden tai velkojen siirrolla tai niihin liittyvällä kriisinratkaisutoimella on vaikutus kyseisen toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti.

2. Toisten asianomaisten jäsenvaltioiden viranomaisten on annettava jäsenvaltion kriisinratkaisuviranomaiselle kaikki tarvittava apu sen varmistamiseksi, että kaikki

omistusinstrumentit, varat, oikeudet, velvoitteet tai velat siirretään ostajalle tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalle keskusvastapuolelle tai että kaikki muut kriisinratkaisutoimet pannaan täytäntöön sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

3. Osakkeenomistajilla, velkojilla ja kolmansilla osapuolilla, joihin 1 kohdassa tarkoitettu omistusinstrumenttien, varojen, oikeuksien, velvoitteiden tai velkojen siirto vaikuttaa, ei ole oikeutta estää, riitauttaa tai mitätöidä siirtoa sen jäsenvaltion, jossa varat sijaitsevat, lainsäädännön tai omistusinstrumenttien, varojen, oikeuksien, velvoitteiden tai velkojen siirtoon sovellettavan lainsäädännön nojalla.

4. Jos jäsenvaltion kriisinratkaisuviranomainen käyttää 28–32 artiklassa tarkoitettuja kriisinratkaisuvälineitä, ja kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen sopimuksiin, velkoihin, omistusinstrumentteihin tai velkainstrumentteihin kuuluu instrumentteja, sopimuksia tai velkoja, joihin sovelletaan toisen jäsenvaltion lakia, tai velkoja kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa sijaitseville velkojille ja sopimuksia, jotka liittyvät kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa sijaitseviin määritysosapuoliin ja tarvittaessa niiden asiakkaisiin, kyseisen toisen jäsenvaltion asianomaisten viranomaisten on varmistettava, että kaikki kyseisistä kriisinratkaisuvälineistä johtuvat toimet tulevat voimaan.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa osakkeenomistajilla, velkojilla ja määritysosapuolilla ja tarvittaessa niiden asiakkaila, joihin kyseiset kriisinratkaisuvälineet vaikuttavat, on oikeus riitauttaa tapauksen mukaan instrumentin tai velan pääoman tai maksettavan määrän vähentäminen tai instrumentin tai velan muuntaminen tai uudelleenjärjestely ainoastaan kriisinratkaisuviranomaisen jäsenvaltion lainsäädännön nojalla.

5. Seuraavat oikeudet ja suoja-toimet on määritettävä kriisinratkaisuviranomaisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti:

- a) osakkeenomistajien, velkojien ja kolmansien osapuolten oikeus hakea muutosta 72 artiklan mukaisesti tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun omistusinstrumenttien, varojen, oikeuksien, velvoitteiden tai velkojen siirtoon;
- b) asianomaisten velkojien oikeus hakea muutosta 72 artiklan mukaisesti tämän artiklan 4 kohdan soveltamisalaan kuuluvan instrumentin, velan tai sopimuksen pääoman tai maksettavan määrän vähentämiseen tai kyseisen instrumentin, velan tai sopimuksen muuntamiseen tai uudelleenjärjestelyyn;
- c) V luvussa tarkoitettut osittaisia siirtoja koskevat suoja-toimet, jotka koskevat tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja varoja, oikeuksia, velvoitteita tai velkoja.

53 artikla

Valtuudet, jotka liittyvät kolmannen maan lainsäädännön soveltamisalaan kuuluviin tai kolmannessa maassa sijaitsevien henkilöiden varoihin, sopimuksiin, oikeuksiin, velkoihin, velvoitteisiin ja omistusinstrumentteihin

1. Jos kriisinratkaisutoimi koskee kolmannessa maassa sijaitsevien henkilöiden varoja tai sopimuksia tai kolmannen maan lainsäädännön soveltamisalaan kuuluvia omistusinstrumentteja, oikeuksia, velvoitteita tai velkoja, kriisinratkaisuviranomainen voi vaatia, että
 - a) kriisinratkaisun kohteena oleva keskusvastapuoli ja kyseisten varojen, sopimusten, omistusinstrumenttien, oikeuksien, velvoitteiden tai velkojen vastaanottajat toteutettavat kaikki tarvittavat toimet sen varmistamiseksi että kriisinratkaisutoimi tulee voimaan;
 - b) kriisinratkaisun kohteena oleva keskusvastapuoli pitää omistusinstrumentit, varat tai oikeudet hallussaan tai suorittaa velat tai täyttää velvoitteet vastaanottajan puolesta, kunnes kriisinratkaisutoimi tulee voimaan;
 - c) kohtuulliset kulut, joita vastaanottajalle asianmukaisesti aiheutuu tämän kohdan a ja b alakohdan nojalla vaadittujen toimien toteuttamisesta, katetaan jollakin 27 artiklan 9 kohdassa tarkoitetuista tavoista.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa kriisinratkaisuviranomaisen on vaadittava keskusvastapuolta varmistamaan, että sen kolmansissa maissa sijaitsevien tai kolmannen maan lainsäädännön piiriin kuuluvien määrätyösopimusten ja omistus- ja velkainstrumenttien haltijoiden kanssa tekemiin sopimuksiin sisällytetään määräys, jossa ne sitoutuvat hyväksymään kriisinratkaisuviranomaisen niiden varojen, sopimusten, oikeuksien, velvoitteiden ja velkojen osalta toteuttamat toimet, myös 28, 32, 55, 56 ja 57 artiklan soveltamisen.

Kriisinratkaisuviranomainen voi vaatia keskusvastapuolta varmistamaan, että tällainen määräys sisällytetään sen kolmansissa maissa sijaitsevien tai kolmansien maiden lainsäädännön piiriin kuuluvien muiden velkojen haltijoiden kanssa tekemiin sopimuksiin. Kriisinratkaisuviranomainen voi vaatia keskusvastapuolta toimittamaan sille riippumattoman oikeudellisen asiantuntijan laatiman perustellun oikeudellisen lausunnon, jossa vahvistetaan tällaisten määräysten täytäntöönpanokelpoisuus ja vaikuttavuus.

3. Jos 1 kohdassa tarkoitettu kriisinratkaisutoimi ei tule voimaan, kyseinen toimi on mitätön asianomaisiin omistusinstrumentteihin, varoihin, oikeuksiin, velvoitteisiin tai velkoihin nähden.

54 artikla

Tiettyjen sopimusehtojen poissulkeminen varhaisesta tilanteeseen puuttumisesta ja kriisinratkaisusta

1. Tämän asetuksen mukaisesti toteutettua kriisinehkäisy- tai kriisinratkaisutoimea tai tällaisen toimen soveltamiseen suoraan liittyvää tapahtumaa ei pidetä direktiivissä 2002/47/EY tarkoitettuna täytäntöönpanoon oikeuttavana tapahtumana tai direktiivissä 98/26/EY taikka asetuksessa (EU) N:o 575/2013 tarkoitettuna maksukyvyttömyystapahtumana edellyttäen, että aineelliset sopimusvelvoitteet, kuten maksu- ja toimitusvelvoitteet sekä vakuuksien antaminen, täytetään edelleen.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyä, joka on tunnustettu 75 artiklan nojalla tai muulla tavoin, jos kriisinratkaisuviranomainen niin päättää, pidetään tämän asetuksen mukaisesti toteutettuna kriisinratkaisutoimena.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua kriisinehkäisy- tai kriisinratkaisutoimea ei saa käyttää

- a) purkamis-, keskeyttämis-, muuttamis-, nettoutus- tai kuittausoikeuksien käyttämiseksi, myös sellaisen sopimuksen osalta, jonka on tehnyt samaan konserniin keskusvastapuolen kanssa kuuluva yhteisö ja johon sisältyy ristikkäisiä maksukyvyttömyysmääräyksiä tai velvoitteita, joiden takaamisesta tai muunlaisesta tukemisesta vastaa konserniyhteisö;
- b) asianomaisen keskusvastapuolen tai konserniyhteisön omaisuuden haltuun saamiseksi sellaiseen sopimukseen liittyen, johon sisältyy ristikkäisiä maksukyvyttömyysmääräyksiä, määräysvallan käyttämiseksi tällaisen omaisuuden suhteen tai minkä tahansa vakuuden täytäntöönpanemiseksi tällaisen omaisuuden suhteen;
- c) asianomaisen keskusvastapuolen tai konserniyhteisön sopimuksesta johtuviin oikeuksiin vaikuttamiseksi sellaiseen sopimukseen liittyen, johon sisältyy ristikkäisiä maksukyvyttömyysmääräyksiä.

55 artikla

Valtuudet keskeyttää tietyt velvoitteet

1. Kriisinratkaisuviranomainen voi keskeyttää kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen tekemän sopimuksen kummankin osapuolen maksu- tai toimitusvelvoitteet 70 artiklan mukaisesta keskeyttämisilmoituksen julkaisemisesta alkaen kyseistä julkaisemista seuraavan työpäivän päättymiseen saakka.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa työpäivän päättymisellä tarkoitetaan keskiyötä kriisinratkaisuviranomaisen jäsenvaltiossa.

2. Kun maksu- tai toimitusvelvoite olisi erääntynyt keskeyttämisjakson aikana, maksu- tai toimitusvelvoite erääntyy välittömästi keskeyttämisjakson päätyttyä.
3. Kriisinratkaisuviranomainen ei saa käyttää 1 kohdassa tarkoitettua valtuutta maksu- ja toimitusvelvoitteisiin, jotka liittyvät direktiiviä 98/26/EY sovellettaessa nimettyihin järjestelmiin tai järjestelmien ylläpitäjiin, mukaan lukien muut *keskusvastapuolet* ja keskuspankit.

56 artikla

Valtuudet rajoittaa vakuusoikeuksien täytäntöönpanoa

1. Kriisinratkaisuviranomainen voi estää kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen vakuudellisia velkojia panemasta täytäntöön kyseisen kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen varoihin liittyviä vakuusoikeuksia 70 artiklan mukaisesta rajoittamisilmoituksen julkaisemisesta alkaen kyseistä julkaisemista seuraavan työpäivän päättymiseen saakka.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa työpäivän päättymisellä tarkoitetaan keskiyötä kriisinratkaisuviranomaisen jäsenvaltiossa.

2. Kriisinratkaisuviranomainen ei saa käyttää 1 kohdassa tarkoitettua valtuutta direktiiviä 98/26/EY sovellettaessa nimettyjen järjestelmien tai järjestelmien ylläpitäjien, muiden keskusvastapuolten ja keskuspankkien vakuusoikeuksiin, jotka koskevat kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen marginaalina tai vakuutena asettamia tai tarjoamia varoja.

57 artikla

Valtuudet keskeyttää tilapäisesti sopimuksen purkamisoikeudet

1. Kriisinratkaisuviranomainen voi keskeyttää kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen kanssa tehdyn sopimuksen osapuolen purkamisoikeudet 70 artiklan mukaisesta keskeyttämisilmoituksen julkaisemisesta alkaen kyseistä julkaisemista seuraavan työpäivän päättymiseen saakka edellyttäen, että maksu- ja toimitusvelvoitteet sekä vakuuksien antaminen täytetään edelleen.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa työpäivän päättymisellä tarkoitetaan keskiyötä kriisinratkaisuviranomaisen jäsenvaltiossa.

2. Kriisinratkaisuviranomainen ei saa käyttää 1 kohdassa tarkoitettua valtuutta direktiiviä 98/26/EY sovellettaessa nimettyihin järjestelmiin tai järjestelmien ylläpitäjiin, mukaan lukien muut keskusvastapuolet ja keskuspankit.

3. Sopimuksen osapuoli voi käyttää sopimuksen purkamisoikeutta sopimuksen nojalla ennen 1 kohdassa tarkoitettua ajanjakson päättymistä, jos kyseinen osapuoli on saanut kriisinratkaisuviranomaiselta ilmoituksen siitä, että sopimuksen kattamia oikeuksia ja velkoja ei

a) siirretä toiselle yhteisölle;

b) alaskirjata tai muunneta tai että niihin ei sovelleta kriisinratkaisuvälinettä tappioiden tai positioiden kohdentamiseksi.

4. Jos 3 kohdassa tarkoitettua ilmoitusta ei ole annettu, purkamisoikeuksia voidaan käyttää keskeyttämisjakson päätyttyä, jollei 54 artiklasta muuta johdu, seuraavasti:

a) jos sopimuksen kattamat oikeudet ja velat on siirretty toiselle yhteisölle, vastapuoli voi käyttää sopimuksen purkamisoikeuksia kyseisen sopimuksen ehtojen mukaisesti vain, kun vastaanottava yhteisö aiheuttaa täytäntöönpanoon oikeuttavan tapahtuman tai aiheuttaa sen jatkumisen;

b) jos sopimuksen kattamat oikeudet ja velat jäävät keskusvastapuoleen, vastapuoli voi käyttää purkamisoikeuksia keskusvastapuolen ja kyseisen vastapuolen välisessä sopimuksessa vahvistettujen purkamisehtojen mukaisesti vain, jos täytäntöönpanoon oikeuttava tapahtuma tapahtuu tai jatkuu 1 kohdassa tarkoitettua keskeyttämisjakson jälkeen.

58 artikla

Valtuudet käyttää määräysvaltaa keskusvastapuolella

1. Kriisinratkaisuviranomainen voi käyttää määräysvaltaa kriisinratkaisun kohteena olevassa keskusvastapuolella

a) hallinnoidakseen osakkeenomistajien ja hallituksen valtuuksia käyttäen keskusvastapuolen toimintoja ja palveluja;

aa) kuullakseen riskinarviointikomitea;

b) hallinnoidakseen ja luovuttaakseen kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen varoja ja omaisuutta.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua määräysvaltaa voivat käyttää suoraan kriisinratkaisuviranomainen tai välillisesti kriisinratkaisuviranomaisen 50 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimittämä erityisjohtaja.

2. Jos kriisinratkaisuviranomainen käyttää määräysvaltaa keskusvastapuolella, sitä ei saa pitää kansallisen lainsäädännön mukaisena varjojohtajana eikä tosiasiallisena johtajana.

59 artikla

Kriisinratkaisuviranomaisten valtuuksien käyttö

Jollei 72 artiklasta muuta johdu, kriisinratkaisuviranomaisten on toteutettava kriisinratkaisutoimia täytäntöönpanomääräyksellä kansallisten hallinnollisten toimivaltuuksien ja menettelyjen mukaisesti.

IV LUKU

Suojatoimenpiteet

60 artikla

Periaate, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisinratkaisussa huonompaan asemaan

Jos kriisinratkaisuviranomainen käyttää yhtä tai useampaa kriisinratkaisuvälinettä, sen on varmistettava, että osakkeenomistajille, määritysosapuolille ja muille velkojille ei aiheudu suurempia tappioita kuin niille olisi aiheutunut, jos kriisinratkaisuviranomainen ei olisi toteuttanut keskusvastapuolta koskevaa kriisinratkaisutoimea ajankohtana, jona kriisinratkaisuviranomainen katsoi, että 22 artiklan 1 kohdan mukaiset kriisinratkaisun edellytykset täyttyivät, ja jos keskusvastapuoli olisi sen sijaan likvidoitu tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä sen jälkeen, kun sovellettavia sopimusvelvoitteita ja keskusvastapuolen toimintasäntöihin sisältyviä muita järjestelyjä olisi sovellettu täysimääräisesti.

61 artikla

Arvostus sen periaatteen soveltamiseksi, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisinratkaisussa huonompaan asemaan

1. Arvioitaessa sen 60 artiklassa säädetyn periaatteen noudattamista, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisinratkaisussa huonompaan asemaan, kriisinratkaisuviranomaisen on varmistettava, että arvostuksen suorittaa riippumaton henkilö mahdollisimman pian kriisinratkaisutoimen tai -toimien toteuttamisen jälkeen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa arvostuksessa on otettava huomioon,

a) miten osakkeenomistajia, määräytösapuolia ja muita velkojia olisi kohdeltu, jos kriisinratkaisuviranomainen ei olisi toteuttanut keskusvastapuolta koskevaa kriisinratkaisutoimea ajankohtana, jona kriisinratkaisuviranomainen katsoi, että 22 artiklan 1 kohdan mukaiset kriisinratkaisun edellytykset täyttyivät, ja jos keskusvastapuoli olisi likvidoitu tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä sen jälkeen, kun sovellettavia sopimusvelvoitteita ja keskusvastapuolen toimintasääntöihin sisältyviä muita järjestelyjä olisi sovellettu täysimääräisesti;

b) miten osakkeenomistajia, määräytösapuolia ja velkojia on tosiasiallisesti kohdeltu keskusvastapuolen kriisinratkaisun yhteydessä;

c) eroaako a alakohdassa tarkoitettu kohtelu b alakohdassa tarkoitettusta kohtelusta.

3. Tehtäessä 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja kohteluja koskevia laskelmia, 1 kohdassa tarkoitettun arvostuksen on

a) jätettävä huomiotta kaikki kriisinratkaisun kohteena olevalle keskusvastapuolelle annettu poikkeuksellinen julkinen rahoitustuki, keskuspankin hätärahoituksena antama maksuvalmiusapu tai keskuspankin epätavallisin vakuuksia, juoksuaikaa ja korkoa koskevin ehdoin antama maksuvalmiusapu;

b) perustuttava realistisiin tappioihin, joita määräytösapuolille ja muille velkojille olisi aiheutunut, jos keskusvastapuoli olisi likvidoitu tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä sen jälkeen, kun sovellettavia sopimusvelvoitteita ja keskusvastapuolen toimintasääntöihin sisältyviä muita järjestelyjä olisi sovellettu täysimääräisesti;

c) otettava huomioon taloudellisesti järkevä arvio välittömistä jälleenhankintakustannuksista, mukaan lukien mahdolliset lisävakuusvaatimukset, joita määräytösapuolille aiheutuu vertailukelpoisten nettopositioidensa uudelleenavaamisesta markkinoilla asianmukaisen ajanjakson kuluessa, ottamalla huomioon tosiasialliset markkinaolosuhteet, mukaan lukien markkinoiden syvyys ja markkinoiden kyky käsitellä tällaisten nettopositioiden volyyymi kyseisen ajanjakson kuluessa;

d) perustuttava keskusvastapuolen omaan hinnanmääritysmenetelmään, paitsi jos tällaisessa menetelmässä ei oteta huomioon tosiasiallisia markkinaolosuhteita.

Ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitetun ajanjakson pituudessa on otettava huomioon sovellettavan maksukyvyttömyyslainsäädännön vaikutukset ja asianomaisten nettopositioiden ominaispiirteet.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu arvostus on tehtävä erillään 24 artiklan 3 kohdan nojalla tehtävästä arvostuksesta.

5. Arvopaperimarkkinaviranomainen ottaa huomioon mahdolliset direktiivin 2014/59/EU 49 artiklan 5 kohdan ja 74 artiklan 4 kohdan nojalla laaditut tekniset sääntelystandardit ja laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään menetelmät 1 kohdassa tarkoitetun arvostuksen tekemiseksi, mukaan lukien sellaisten likvidaation jälkeisten tappioiden laskenta, jotka johtuisivat 3 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitetuista kustannuksista, jos keskusvastapuoli olisi likvidoitu tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä sen jälkeen, kun sovellettavia sopimusvelvoitteita ja keskusvastapuolen toimintasääntöihin sisältyviä muita järjestelyjä olisi sovellettu täysimääräisesti.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [julkaisuautoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 12 kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

62 artikla

Osakkeenomistajiin, määritysosapuoliin ja muihin velkojiin kohdistuvat suojatoimet

Jos 61 artiklan mukaisesti tehtävän arvostuksen perusteella osakkeenomistajalle, määritysosapuolelle tai velkojalle on aiheutunut suurempia tappioita kuin sille olisi aiheutunut, jos kriisinratkaisuviranomainen ei olisi toteuttanut keskusvastapuolta koskevaa kriisinratkaisutoimea ja keskusvastapuoli olisi likvidoitu tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä sen jälkeen, kun sovellettavia sopimusvelvoitteita ja keskusvastapuolen toimintasääntöihin sisältyviä muita järjestelyjä olisi sovellettu täysimääräisesti, kyseinen osakkeenomistaja, määritysosapuoli tai muu velkoja on oikeutettu saamaan korvauksen erotuksesta.

62 a artikla

Asiakkaisiin ja epäsuoriin asiakkaisiin kohdistuvat suojatoimet

1. Sopimusjärjestelyihin, joiden mukaisesti määräysosapuolet voivat siirtää kriisinratkaisuvälineiden kielteiset seuraukset asiakkailleen, on sisällyttävä vastaavin ja oikeasuhteisin perustein myös asiakkaiden oikeus korvauksiin, joita määräysosapuolet saavat 20 a artiklan ja 27 artiklan 5 kohdan mukaisesti, tai tällaisia korvauksia vastaavaan määrään käteisvaroja taikka tuottoon, jonka ne saavat 62 artiklan mukaisesti esitetyn vaateen johdosta, siltä osin kuin tuotot liittyvät asiakaspositioihin. Näitä säännöksiä on sovellettava myös epäsuoria määrätyspalveluja asiakkailleen tarjoavien asiakkaiden ja epäsuorien asiakkaiden sopimusjärjestelyihin.

2. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään avoimella tavalla ja sopimusjärjestelyjen luottamuksellisuuden sallimissa rajoissa edellytykset, joiden täytyessä edellytetään 1 kohdassa tarkoitettujen korvausten, korvauksia vastaavien käteisvarojen tai muun tuoton siirtämistä edelleen, sekä edellytykset, joiden täytyessä siirtoa on pidettävä oikeasuhteisena.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [julkaisuutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 12 kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

62 b artikla Maksujen kattaminen

Kriisinratkaisuviranomaisen on perittävä mahdollisimman suuressa määrin takaisin kaikki kohtuulliset kustannukset, jotka ovat aiheutuneet 62 artiklassa tarkoitetun maksun yhteydessä, jollakin seuraavista tavoista:

- a) kriisinratkaisun kohteena olevalta keskusvastapuolelta etuoikeutettuna velkojana;
- b) ostajan maksamista vastikkeista, jos liiketoiminta on myyty;
- c) omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen toiminnan päättymisestä syntyneestä tuotosta etuoikeutettuna velkojana.

63 artikla Vastapuoliin kohdistuvat suojatoimet osittaisissa siirroissa

Jäljempänä 64, 65 ja 66 artiklassa säädettyä suojaa sovelletaan seuraavissa tapauksissa:

- a) kun kriisinratkaisuviranomainen siirtää kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varat, oikeudet, velvoitteet tai velat osittain mutta ei kokonaan toiselle yhteisölle tai jotakin kriisinratkaisuvälinettä käytettäessä omaisuudenhoitoyhtiönä toimivasta keskusvastapuolesta ostajalle;
- b) kun kriisinratkaisuviranomainen käyttää 49 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettuja valtuuksia.

64 artikla

Rahoitusvakuus-, kuittaus- ja nettoutusjärjestelyjen suoja

Kriisinratkaisuviranomaisen on varmistettava, että 29 artiklassa tarkoitettua positioiden kohdentamisvälinettä lukuun ottamatta kriisinratkaisuvälineen käyttö ei johda oikeuksien ja velkojen siirtämiseen osittain mutta ei kokonaan kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen ja järjestelyjen muiden osapuolten välillä omistusoikeuden siirtävän rahoitusvakuusjärjestelyn, kuittausjärjestelyn tai nettoutusjärjestelyn mukaisesti tai kyseisten järjestelyjen mukaisten oikeuksien ja velkojen muuttamiseen tai purkamiseen lisävaltuuksia käyttämällä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin järjestelyihin on sisällyttävä kaikki järjestelyt, joissa osapuolilla on oikeus kuitata tai nettouttaa kyseiset oikeudet ja velat.

65 artikla

Vakuusjärjestelyjen suoja

Kriisinratkaisuviranomaisen on varmistettava, että kriisinratkaisuvälineen käyttö ei aiheuta kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen ja vakuusjärjestelyjen muiden osapuolten välisten vakuusjärjestelyjen osalta mitään seuraavista:

- a) velan vakuutena olevien varojen siirto, paitsi jos myös kyseinen velka ja itse vakuus siirretään;
- b) vakuudellisen velan siirto, paitsi jos myös itse vakuus siirretään;
- c) vakuuden siirto, paitsi jos myös itse vakuudellinen velka siirretään;
- d) vakuusjärjestelyn muuttaminen tai purkaminen lisävaltuuksia käyttämällä, jos velka ei enää ole vakuudellinen tämän muuttamisen tai purkamisen johdosta.

66 artikla

Strukturoitujen rahoitusjärjestelyjen ja katettujen joukkovelkakirjalainojen suoja

Kriisinratkaisuviranomaisen on varmistettava, että kriisinratkaisuvälineen käyttö ei aiheuta strukturoitujen rahoitusjärjestelyjen ja katettujen joukkovelkakirjalainojen osalta mitään seuraavista:

- a) sellaisten varojen, oikeuksien ja velkojen siirto osittain mutta ei kokonaan, jotka muodostavat strukturoidun rahoitusjärjestelyn tai osan strukturoidusta rahoitusjärjestelystä, jonka osapuolena kriisinratkaisun kohteena oleva keskusvastapuoli on;
- b) sellaisten varojen, oikeuksien ja velkojen purkaminen tai muuttaminen lisävaltuuksia käyttämällä, jotka muodostavat strukturoidun rahoitusjärjestelyn tai osan strukturoidusta rahoitusjärjestelystä, jonka osapuolena kriisinratkaisun kohteena oleva keskusvastapuoli on.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa strukturoituihin rahoitusjärjestelyihin sisältyvät arvopaperistamiset ja suojaustarkoituksessa käytetyt instrumentit, jotka muodostavat katepoolin erottamattoman osan ja jotka ovat kansallisen lainsäädännön mukaisesti samalla tavalla vakuudellisia kuin katetut joukkovelkakirjalainat, joissa järjestelyn osapuoli taikka omaisuudenhoitaja, asiamies tai nimetty edustaja antaa vakuuden ja pitää sitä hallussaan.

67 artikla

Osittaiset siirrot: kaupankäynti- ja selvitysjärjestelmien suoja

1. Kriisinratkaisuviranomaisen on varmistettava, että kriisinratkaisuvälineen käyttö ei vaikuta direktiivin 98/26/EY soveltamisalaan kuuluvien järjestelmien toimintaan ja sääntöihin, jos kriisinratkaisuviranomainen

- a) siirtää kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen varat, oikeudet, velvoitteet tai velat osittain mutta ei kokonaan toiselle yhteisölle;
- b) peruuttaa kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen tekemän sopimuksen ehdot tai muuttaa niitä taikka korvaa kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen sopimuksen osapuolena ostajalla tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalla keskusvastapuolella.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa kriisinratkaisuviranomaisen on varmistettava, että kriisinratkaisuvälineiden käyttö ei saa

- a) johtaa siirtomääräyksen peruuttamiseen direktiivin 98/26/EY 5 artiklan mukaisesti;
- b) vaikuttaa direktiivin 98/26/EY 3 ja 5 artiklassa säädettyyn siirtomääräysten ja nettoutuksen täytäntöönpanokelpoisuuteen;
- c) vaikuttaa direktiivin 98/26/EY 4 artiklassa säädettyyn varojen, vakuuksien tai luottojärjestelyjen käyttöön;
- d) vaikuttaa direktiivin 98/26/EY 9 artiklassa säädettyyn vakuuden suojaan.

VI LUKU Menettelylliset velvoitteet

68 artikla Ilmoitusvaatimukset

1. Keskusvastapuolen on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle, jos se katsoo, että se on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla.
2. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava kriisintarkaisuviranomaiselle mahdollisista 1 kohdan mukaisesti vastaanottamistaan ilmoituksista ja kaikista IV osaston mukaisista elvytys- ja muista toimenpiteistä, joita toimivaltainen viranomainen vaatii keskusvastapuolen toteuttavan.

Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava kriisintarkaisuviranomaiselle asetuksen (EU) N:o 648/2012 24 artiklassa tarkoitettua mahdollisesta keskusvastapuoleen liittyvästä hätätilanteesta ja kaikista kyseisen asetuksen 48 artiklan nojalla vastaanottamistaan ilmoituksista.

3. Jos toimivaltainen viranomainen tai kriisintarkaisuviranomainen toteaa, että 22 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tai 22 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen edellytykset täyttyvät keskusvastapuolen suhteen, sen on ilmoitettava asiasta ilman aiheetonta viivytystä seuraaville tahoille:

- a) kyseisen keskusvastapuolen toimivaltainen viranomainen tai kriisintarkaisuviranomainen;
- b) keskusvastapuolen emoyrityksen toimivaltainen viranomainen;
- c) keskuspankki;
- d) toimivaltainen ministeriö;
- e) järjestelmäriskikomitea ja nimetty makrovakauserävalvonnasta vastaava kansallinen viranomainen;
- f) kyseisen keskusvastapuolen valvontakollegio ja kriisintarkaisukollegio.

69 artikla

Kriisinratkaisuviranomaisen päätös

1. Saatuaan 68 artiklan 3 kohdan nojalla ilmoituksen toimivaltaiselta viranomaiselta kriisinratkaisuviranomaisen on päätettävä, onko kriisinratkaisutoimi tarpeen.
2. Päätökseen siitä, toteutetaanko kriisinratkaisutoimi keskusvastapuolen osalta vai ei, on sisällytettävä seuraavat tiedot:
 - a) kriisinratkaisuviranomaisen arvio siitä, täyttääkö keskusvastapuoli kriisinratkaisun edellytykset;
 - b) kaikki toimet, jotka kriisinratkaisuviranomainen aikoo toteuttaa, mukaan lukien päätös hakea likvidaatiota, hallinnonhoitajan nimittäminen tai mikä tahansa muu sovellettavan tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukainen tai 27 artiklan 1 kohdan e alakohtaa sovellettaessa kansallisen lainsäädännön mukainen toimenpide.

70 artikla

Kriisinratkaisuviranomaisia koskevat menettelylliset velvoitteet

1. Kriisinratkaisuviranomaisen on ilmoitettava kriisinratkaisukollegiolle ne kriisinratkaisutoimet, jotka se aikoo toteuttaa. Kyseisessä ilmoituksessa on myös ilmoitettava, poikkeavatko kriisinratkaisutoimet kriisinratkaisusuunnitelmasta.

Niin pian kuin se on käytännössä mahdollista kriisinratkaisutoimen toteuttamisen jälkeen kriisinratkaisuviranomaisen on ilmoitettava asiasta kaikille seuraaville:

- a) kriisinratkaisun kohteena oleva keskusvastapuoli;
- b) kriisinratkaisukollegio;
- c) nimetty makrovakauserävalvonnasta vastaava kansallinen viranomainen ja järjestelmäriskikomitea;
- d) komissio, Euroopan keskuspankki ja Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen;
- e) sellaisten direktiivin 98/26/EY soveltamisalaan kuuluvien järjestelmien ylläpitäjät, joihin kriisinratkaisun kohteena oleva keskusvastapuoli osallistuu.

2. Edellä 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuun ilmoitukseen on liitettävä jäljennös määräyksestä tai instrumentista, jonka nojalla toimi toteutetaan, ja siinä on ilmoitettava päivämäärä, josta alkaen kriisintarkaisutoimi on voimassa.

Kriisintarkaisukollegiolle 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti annettavassa ilmoituksessa on esitettävä perustelut, jos kriisintarkaisusuunnitelmasta poiketaan.

3. Jäljennös siitä määräyksestä tai instrumentista, jonka nojalla kriisintarkaisutoimi toteutetaan, tai ilmoitus, jossa esitetään tiivistetysti kriisintarkaisutoimen vaikutukset sekä mahdollisen 55, 56 ja 57 artiklassa tarkoitettujen keskeyttämisen tai rajoittamisen ehdot ja kesto, on julkaistava kaikissa seuraavissa:

- a) kriisintarkaisuviranomaisen verkkosivustolla;
- b) toimivaltaisen viranomaisen verkkosivustolla, jos viranomainen on muu kuin kriisintarkaisuviranomainen, ja arvopaperimarkkinaviranomaisen verkkosivustolla;
- c) kriisintarkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen verkkosivustolla;
- d) käyttäen samoja säänneltyjen tietojen paljastamista koskevia tapoja, joista säädetään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/109/EY²⁵ 21 artiklan 1 kohdassa, jos kriisintarkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen omistus- tai velkainstrumentit on otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyllä markkinalla.

4. Jos omistus- tai velkainstrumentteja ei ole otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyllä markkinalla, kriisintarkaisuviranomaisen on varmistettava, että 3 kohdassa tarkoitettua määräyksestä todistavat asiakirjat toimitetaan niille kriisintarkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen omistusinstrumenttien haltijoille ja velkojille, jotka ovat tiedossa kriisintarkaisuviranomaisen saatavilla olevien kriisintarkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen rekisterien tai tietokantojen kautta.

71 artikla

Luottamuksellisuus

1. Salassapitovelvollisuus sitoo seuraavia henkilöitä:

²⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/109/EY, annettu 15 päivänä joulukuuta 2004, säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopaperien liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta ja direktiivin 2001/34/EY muuttamisesta (EUVL L 390, 31.12.2004, s. 38).

- a) kriisinratkaisuviranomaiset;
- b) toimivaltaiset viranomaiset, arvopaperimarkkinaviranomainen ja pankkiviranomainen;
- c) toimivaltaiset ministeriöt;
- d) tämän asetuksen nojalla nimitetyt erityisjohtajat tai väliaikaiset hallinnonhoitajat;
- e) mahdolliset ostajat, joihin toimivaltaiset viranomaiset ovat ottaneet yhteyttä, tai kriisinratkaisuviranomaisten etsimät mahdolliset ostajat riippumatta siitä, tapahtuiko yhteydenotto tai etsintä osana liiketoiminnan myynnin valmistelua ja johtiko etsintä ostoon;
- f) tilintarkastajat, kirjanpitäjät, oikeudelliset ja muut ammatilliset neuvonantajat, arvioijat sekä muut asiantuntijat, joita kriisinratkaisuviranomaiset, toimivaltaiset viranomaiset, toimivaltaiset ministeriöt tai e alakohdassa tarkoitettut mahdolliset ostajat ovat suoraan tai välillisesti ottaneet palvelukseensa;
- g) keskuspankit ja muut kriisinratkaisuprosessiin osallistuvat viranomaiset;
- h) omaisuudenhoitoyhtiönä toimiva keskusvastapuoli;
- j) keskusvastapuolen ylin johto ja hallituksen jäsenet sekä edellä a–k alakohdassa tarkoitettujen elinten tai yhteisöjen työntekijät ennen näiden nimittämistä, sen aikana ja sen jälkeen;
- k) kaikki muut kriisinratkaisukollegion jäsenet, joita ei ole mainittu a, b, c ja g alakohdassa;
- l) muut henkilöt, jotka suoraan tai välillisesti, pysyvästi tai satunnaisesti tarjoavat tai ovat tarjonneet palveluja a–k alakohdassa tarkoitetuille henkilöille.

2. Sen varmistamiseksi, että 1 ja 3 kohdassa säädettyjä salassapitovelvollisuutta koskevia vaatimuksia noudatetaan, 1 kohdan a, b, c, g, h ja k alakohdassa tarkoitettujen henkilöiden on varmistettava, että asiasta on olemassa sisäisiä sääntöjä, mukaan lukien säännöt tietojen salassapidon turvaamiseksi kriisinratkaisuprosessiin suoraan osallistuvien henkilöiden välillä.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut toimijat eivät saa luovuttaa yhdellekään henkilölle tai viranomaiselle luottamuksellisia tietoja, jotka ne ovat saaneet osana työnkuvaansa tai toimivaltaiselta viranomaiselta tai kriisinratkaisuviranomaiselta tämän asetuksen mukaisten tehtäviensä yhteydessä, paitsi tiedot antaneen viranomaisen taikka keskusvastapuolen nimenomaisella etukäteen antamalla luvalla tai kun kyse on tämän asetuksen mukaisten tehtävien hoitamisesta tai tiedot ovat sellaisena tiivistelmänä tai koosteena, ettei niiden perusteella voi tunnistaa kyseisiä yksittäisiä keskusvastapuolia.

Ennen kuin minkään tyyppisiä tietoja luovutetaan, 1 kohdassa tarkoitettujen toimijoiden on arvioitava vaikutukset, joita luovuttamisella saattaa olla finanssi-, raha- tai talouspolitiikkaa koskevaan yleiseen etuun, luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden kaupallisiin etuihin, tarkastusten tarkoitukseen, tutkimuksiin ja tilintarkastuksiin.

Menettelyssä, jolla tutkitaan tietojen luovuttamisen vaikutukset, on erityisesti arvioitava 9 ja 13 artiklassa tarkoitettujen elvytys- ja kriisinratkaisusuunnitelmien sisällön ja yksityiskohtien sekä 10 ja 16 artiklan nojalla tehtyjen arviointien tulosten paljastamisen vaikutukset.

Edellä 1 kohdassa tarkoitettut henkilöt tai yhteisöt ovat kansallisen lainsäädännön mukaisesti siviilioikeudellisessa vastuussa tämän artiklan vaatimusten rikkomisesta.

4. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, 1 kohdassa tarkoitettut henkilöt voivat vaihtaa luottamuksellisia tietoja seuraavien henkilöiden ja tahojen kanssa edellyttäen, että vastaanottajaan sovelletaan salassapitovaatimuksia tällaisessa vaihdossa:

- a) kuka tahansa muu henkilö, jos se on tarpeen kriisinratkaisutoimen suunnittelemiseksi tai toteuttamiseksi;
- b) parlamentaariset tutkintavaliokunnat asianomaisessa jäsenvaltiossa, tilintarkastustuomioistuimet asianomaisessa jäsenvaltiossa ja muut asianomaisessa jäsenvaltiossa tutkinnasta vastaavat elimet;
- c) maksujärjestelmien valvonnasta vastaavat kansalliset viranomaiset, tavanomaisista maksukyvyttömyysmenettelyistä vastaavat viranomaiset, muiden finanssialan yhteisöjen julkisesta valvonnasta vastuussa olevat viranomaiset, rahoitusmarkkinoiden ja vakuutusyritysten valvonnasta vastuussa olevat viranomaiset ja niiden puolesta toimivat tarkastajat, rahoitusjärjestelmän vakauden ylläpitämisestä jäsenvaltioissa makrotason vakavaraisuussääntöjen kautta vastaavat viranomaiset, rahoitusjärjestelmän vakauden säilyttämisestä vastaavat viranomaiset ja lakisääteisen tilintarkastuksen suorittamisesta vastuussa olevat henkilöt.

5. Tämän artiklan säännökset eivät estä

- a) edellä 1 kohdan a–g ja k alakohdassa tarkoitettujen elinten tai yhteisöjen työntekijöitä ja asiantuntijoita vaihtamasta tietoja keskenään kyseisen elimen tai yhteisön sisällä;
- b) kriisinratkaisuviranomaisia ja toimivaltaisia viranomaisia, niiden työntekijät ja asiantuntijat mukaan lukien, vaihtamasta tietoja keskenään ja muiden unionin kriisinratkaisuviranomaisten, muiden unionin toimivaltaisten viranomaisten, toimivaltaisten ministeriöiden, keskuspankkien, tavanomaisista maksukyvyttömyysmenettelyistä vastaavien viranomaisten, rahoitusjärjestelmän vakauden ylläpitämisestä jäsenvaltioissa makrovakaussääntöjen avulla vastaavien viranomaisten, lakisääteisten tilintarkastusten tekemisestä vastaavien henkilöiden, pankkiviranomaisen, arvopaperimarkkinaviranomaisen tai, jollei 78 artiklan säännöksistä muuta johdu, sellaisten kolmannen maan viranomaisten kanssa, jotka suorittavat vastaavia toimintoja kuin

kriisinratkaisuviranomaiset, taikka, tiukkoja salassapitovelvollisuutta koskevia vaatimuksia noudattaen mahdollisen ostajan kanssa kriisinratkaisutoimen suunnittelemiseksi tai toteuttamiseksi.

6. Tämän artiklan säännökset eivät vaikuta tietojen luovuttamista rikos- tai riita-asioiden oikeudenkäyntejä varten koskevan kansallisen lainsäädännön soveltamiseen.

VII LUKU

Muutoksenhakuoikeus ja muiden toimien poissulkeminen

72 artikla

Tuomioistuimen ennakkohyväksyntä ja muutoksenhakuoikeudet

1. Päätös toteuttaa kriisinehkäisy- tai kriisinratkaisutoimi saattaa kansallisen lainsäädännön mukaisesti edellyttää tuomioistuimen ennakkohyväksyntää, jos kyseiseen hyväksyntään liittyvä menettely ja tarkastelu tuomioistuimessa hoidetaan kiireellisinä.
2. Kaikilla henkilöillä, joihin kriisinehkäisytoimen toteuttamispäätös tai muun valtuuden käyttämispäätös kuin kriisinratkaisutoimen toteuttamispäätös vaikuttaa, on oikeus hakea muutosta kyseiseen päätökseen.
3. Kaikilla henkilöillä, joihin kriisinratkaisutoimen toteuttamispäätös vaikuttaa, on oikeus hakea kyseiseen päätökseen muutosta.
4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettuun muutoksenhakuoikeuteen sovelletaan seuraavia edellytyksiä:
 - a) muutoksen hakeminen ei saa automaattisesti keskeyttää riitautetun päätöksen vaikutuksia;
 - a) kriisinratkaisuviranomaisen päätöksen on oltava välittömästi täytäntöönpanokelpoinen, ja sen on johdettava kumottavissa olevaan olettamaan, että sen täytäntöönpanon keskeyttäminen olisi yleisen edun vastaista;
 - b) muutoksenhakua koskevan menettelyn on oltava nopea;
- 4 a. Tuomioistuimen on käytettävä kriisinratkaisuviranomaisen tekemiä tosiseikkojen taloudellisia arviointeja oman arviointinsa perustana.

5. Jos se on tarpeen sellaisten kolmansien osapuolten etujen suojelemiseksi, jotka ovat vilpittömässä mielessä hankkineet kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen omistusinstrumentteja, varoja, oikeuksia, velvoitteita tai velkoja kriisinratkaisutoimen perusteella, kriisinratkaisuviranomaisen päätöksen mitättömäksi julistaminen ei saa vaikuttaa mahdollisiin myöhempisiin hallinnollisiin toimiin tai transaktioihin, jotka asianomainen kriisinratkaisuviranomainen on toteuttanut mitätöidyn päätöksen nojalla.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa hakijan käytettävissä olevat oikeuskeinot siinä tapauksessa, että kriisinratkaisuviranomaisen päätös julistetaan mitättömäksi, on rajoitettava korvaukseen vahingosta, joka sille on aiheutunut tästä päätöksestä.

73 artikla

Muiden menettelyjen rajoitukset

1. Tavanomaista maksukyvyttömyysmenettelyä ei saa aloittaa keskusvastapuolen suhteen muuten kuin kriisinratkaisuviranomaisen aloitteesta tai sen suostumuksella 3 kohdan mukaisesti.
2. Toimivaltaisille viranomaisille ja kriisinratkaisuviranomaisille on ilmoitettava viipymättä hakemuksista, jotka koskevat tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista keskusvastapuolen suhteen, riippumatta siitä, onko keskusvastapuoli kriisinratkaisun kohteena tai onko päätös julkistettu 70 artiklan 3 kohdan mukaisesti.
3. Tavanomaisesta maksukyvyttömyysmenettelystä vastaavat viranomaiset voivat aloittaa tämän menettelyn vasta sen jälkeen, kun kriisinratkaisuviranomainen on ilmoittanut niille päätöksestään olla toteuttamatta kriisinratkaisutoimea keskusvastapuolen suhteen tai jos ilmoitusta ei ole vastaanotettu seitsemän päivän kuluessa 2 kohdassa tarkoitettusta ilmoituksesta.

Kriisinratkaisuviranomaiset voivat pyytää tuomioistuinta lykkäämään tilapäisesti sellaista oikeudenkäyntiä tai oikeudellista menettelyä, jossa kriisinratkaisun kohteena oleva keskusvastapuoli on osapuolena tai johon se saattaa tulla osapuoleksi, tavoitteen saavuttamisen kannalta tarvittavan ajan verran, jos se on kriisinratkaisuvälineiden ja -valtuuksien tuloksellisen käytön kannalta tarpeen.

VI OSASTO

SUHTEET KOLMANSIIN MAIHIN

74 artikla

Kolmansien maiden kanssa tehdyt sopimukset

1. Komissio voi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 218 artiklan mukaisesti antaa neuvostolle suosituksia yhden tai useamman kolmannen maan kanssa tehtävien sellaisten sopimusten neuvottelemisesta, jotka koskevat keinoja kriisinratkaisuviranomaisten ja asiaankuuluvien kolmansien maiden viranomaisten väliseen yhteistyöhön keskusvastapuolten ja kolmansien maiden keskusvastapuolten elvytys- ja kriisinratkaisusuunnittelussa seuraavissa tilanteissa:

- a) jos kolmannen maan keskusvastapuoli tarjoaa palveluja tai sillä on tytäryrityksiä yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa;
- b) jos jäsenvaltioon sijoittautunut keskusvastapuoli tarjoaa palveluja tai sillä on yksi tai useampi tytäryritys kolmannessa maassa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuilla sopimuksilla on erityisesti pyrittävä varmistamaan, että vahvistetaan yhteistyöprosessit ja -järjestelyt 77 artiklassa tarkoitettuja tehtäviä suoritettaessa ja valtuuksia käytettäessä, mukaan lukien näitä tarkoituksia varten tarvittavien tietojen vaihto.

75 artikla

Kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyjen tunnustaminen ja täytäntöönpano

1. Kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyihin sovelletaan tätä artiklaa, paitsi jos ja siihen saakka kun 74 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu asianomaisen kolmannen maan kanssa tehty kansainvälinen sopimus tulee voimaan. Sitä sovelletaan myös 74 artiklan 1 kohdassa tarkoitettun asianomaisen kolmannen maan kanssa tehdyn kansainvälisen sopimuksen voimaantulon jälkeen siltä osin kuin kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyjen tunnustaminen ja täytäntöönpano eivät kuulu kyseisen sopimuksen soveltamisalaan.

2. Asianomaisten kansallisten viranomaisten on tunnustettava kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyt kolmannen maan keskusvastapuolen suhteen seuraavissa tapauksissa:

- a) kolmannen maan keskusvastapuoli tarjoaa palveluja yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa tai sillä on tytäryrityksiä, jotka ovat sijoittautuneet yhteen tai useampaan jäsenvaltioon;
- b) kolmannen maan keskusvastapuolella on varoja, oikeuksia, velvoitteita tai velkoja, jotka sijaitsevat yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa tai joihin sovelletaan kyseisten jäsenvaltioiden lainsäädäntöä.

Asianomaisten kansallisten viranomaisten on varmistettava, että tunnustetut kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyt pannaan täytäntöön niiden kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

3. Asianomaisilla kansallisilla viranomaisilla on oltava vähintään valtuudet

a) käyttää kriisinratkaisuvaltuuksia seuraaviin:

i) kolmannen maan keskusvastapuolen varat, jotka sijaitsevat niiden omassa jäsenvaltiossa tai joihin sovelletaan niiden oman jäsenvaltion lainsäädäntöä;

ii) kolmannen maan keskusvastapuolen oikeudet tai velat, jotka on kirjattu niiden omassa jäsenvaltiossa tai joihin sovelletaan niiden oman jäsenvaltion lainsäädäntöä tai joihin liittyvät vaateet ovat täytäntöönpanokelpoisia niiden omassa jäsenvaltiossa;

b) saattaa päätökseen tai vaatia toista henkilöä saattamaan päätökseen nimeävään jäsenvaltioon sijoittautuneen tytäryrityksen omistusinstrumenttien siirto;

c) käyttää 55, 56 ja 57 artiklan mukaisia valtuuksia tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetun yhteisön kanssa tehdyn sopimuksen osapuolten oikeuksien suhteen, jos tällaiset valtuudet ovat tarpeen kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyjen panemiseksi täytäntöön;

d) tehdä täytäntöönpanokelvottomiksi kaikki sopimusperusteiset oikeudet purkaa, realisoida tai nopeuttaa 2 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja muiden konserniyhteisöjen sopimuksia tai vaikuttaa 2 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja muiden konserniyhteisöjen sopimusperusteisiin oikeuksiin, kun kyseinen oikeus johtuu kolmannen maan keskusvastapuolen suhteen toteutetusta kriisinratkaisutoimesta, riippumatta siitä, onko kolmannen maan kriisinratkaisuviranomainen itse toteuttanut toimen vai onko se muuten toteutettu kyseisen maan kriisinratkaisujärjestelyjä koskevien säädöksiin tai määräyksiin perustuvien vaatimusten nojalla, edellyttäen, että aineelliset sopimusvelvoitteet, kuten maksu- ja toimitusvelvoitteet sekä vakuuksien antaminen, täytetään edelleen.

4. Kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyjen tunnustamisella ja täytäntöönpanolla ei rajoiteta kansallisen lainsäädännön mukaista tavanomaista maksukyvyttömyysmenettelyä.

76 artikla

Oikeus kieltäytyä tunnustamasta tai panemasta täytäntöön kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyä

Poiketen siitä, mitä 75 artiklan 2 kohdassa säädetään, asianomaiset kansalliset viranomaiset voivat kieltäytyä tunnustamasta tai panemasta täytäntöön kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyä seuraavissa tapauksissa:

- a) kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyllä olisi kielteinen vaikutus rahoitusvakauteen niiden jäsenvaltiossa;
- b) velkojat, määritysosapuolet ja tarvittaessa niiden jäsenvaltiossa sijaitsevat asiakkaat, eivät saisi samaa kohtelua kuin kolmannen maan velkojat, määritysosapuolet ja asiakkaat, joilla on samanlaiset lakisääteiset oikeudet kolmannen maan kotimaan kriisinratkaisumenettelyssä;
- c) kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyn tunnustamisella tai täytäntöönpanolla olisi niiden jäsenvaltion kannalta olennaisia finanssipoliittisia vaikutuksia;
- d) tunnustaminen tai täytäntöönpano olisi kansallisen lainsäädännön vastaista.

77 artikla

Yhteistyö kolmansien maiden viranomaisten kanssa

1. Tätä artiklaa sovelletaan yhteistyöhön kolmannen maan kanssa, paitsi jos ja siihen saakka kun 74 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu asianomaisen kolmannen maan kanssa tehty kansainvälinen sopimus tulee voimaan. Sitä sovelletaan myös 74 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun asianomaisen kolmannen maan kanssa tehdyn kansainvälisen sopimuksen voimaantulon jälkeen, siltä osin kuin tämän artiklan kohde ei kuulu kyseisen sopimuksen soveltamisalaan.
2. Toimivaltaisten viranomaisten tai tapauksen mukaan kriisinratkaisuviranomaisten on sovittava yhteistyöjärjestelyistä seuraavien asiaankuuluvien kolmannen maan viranomaisten kanssa ottaen huomioon asetuksen (EU) N:o 648/2012 25 artiklan 7 kohdan mukaisesti vahvistetut voimassa olevat yhteistyöjärjestelyt:
 - a) jos kolmannen maan keskusvastapuoli tarjoaa palveluja tai sillä on tytäryrityksiä yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa, sen kolmannen maan asiaankuuluvat viranomaiset, johon keskusvastapuoli on sijoittautunut;
 - b) jos keskusvastapuoli tarjoaa palveluja tai sillä on yksi tai useampi tytäryritys kolmannessa maassa, niiden kolmansien maiden asiaankuuluvat viranomaiset, joissa kyseisiä palveluja tarjotaan tai joihin tytäryritykset ovat sijoittautuneet.
3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetuissa yhteistyöjärjestelyissä on vahvistettava osallistuvien viranomaisten väliset prosessit ja järjestelyt tarvittavien tietojen vaihtoa ja yhteistyötä varten seuraavien tehtävien hoitamiseksi ja seuraavien valtuuksien käyttämiseksi 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuihin keskusvastapuoliin tai kyseisiä keskusvastapuolia käsittäviin konserneihin:

- a) kriisinratkaisusuunnitelmien laatiminen 13 artiklan ja asianomaisten kolmansien maiden lainsäädännön vastaavien vaatimusten mukaisesti;
- b) kyseisten keskusvastapuolten ja konsernien purkamismahdollisuuksien arviointi 16 artiklan ja asianomaisten kolmansien maiden lainsäädännön vastaavien vaatimusten mukaisesti;
- c) valtuuksien käyttäminen purkamismahdollisuuksien esteisiin puuttumiseksi tai niiden poistamiseksi 17 artiklan nojalla ja asianomaisten kolmansien maiden lainsäädännön vastaavien valtuuksien käyttäminen;
- d) varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden toteuttaminen 19 artiklan nojalla ja asianomaisten kolmansien maiden lainsäädännön vastaavien valtuuksien käyttäminen;
- e) kriisinratkaisuvälineiden ja kriisinratkaisuvaltuuksien käyttäminen sekä asianomaisten kolmansien maiden viranomaisille annettujen vastaavien valtuuksien käyttäminen.

4. Jäsenvaltioiden kriisinratkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten sekä kolmansien maiden välillä 2 kohdan nojalla tehtäviin yhteistyöjärjestelyihin voidaan liittää määräyksiä seuraavista seikoista:

- a) kriisinratkaisusuunnitelmien valmistelun ja ylläpitämisen edellyttämä tiedonvaihto;
- b) kriisinratkaisusuunnitelmien laatimiseen liittyvä kuuleminen ja yhteistyö, mukaan lukien periaatteet 75 artiklan mukaisten valtuuksien ja asianomaisten kolmansien maiden lainsäädännön vastaavien valtuuksien käyttämiselle;
- c) tiedonvaihto, jota tarvitaan kriisinratkaisuvälineiden ja kriisinratkaisuvaltuuksien käyttämiseksi sekä asianomaisten kolmansien maiden lainsäädännön vastaavien valtuuksien käyttämiseksi;
- d) yhteistyöjärjestelyn osapuolten varoittaminen varhaisessa vaiheessa tai kuuleminen ennen sellaisten tämän asetuksen mukaisten tai asianomaisen kolmannen maan lainsäädännön mukaisten merkittävien toimien toteuttamista, jotka vaikuttavat keskusvastapuoleen tai konserniin, jota järjestely koskee;
- e) julkisen viestinnän koordinointi yhteisten kriisinratkaisutoimien tapauksessa;
- f) menettelyt ja järjestelyt a–e alakohdan mukaista tiedonvaihtoa ja yhteistyötä varten, mukaan lukien tarvittaessa kriisinhallintaryhmien perustaminen ja toiminta.

Jotta varmistetaan 3 kohdan yhteinen, yhdenmukainen ja johdonmukainen soveltaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen antaa ohjeita 4 kohdassa tarkoitettujen säännösten tyypeistä ja sisällöstä viimeistään [julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 18 kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta].

5. Kriisintarkkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle kaikista yhteistyösopimuksista, jotka ne ovat tehneet tämän artiklan nojalla.

78 artikla

Luottamuksellisten tietojen vaihto

1. Kriisintarkkaisuviranomaisten, toimivaltaisten viranomaisten, toimivaltaisten ministeriöiden ja tarvittaessa muiden asiaankuuluvien kansallisten viranomaisten on vaihdettava luottamuksellisia tietoja, mukaan lukien elvytyssuunnitelmat, asiaankuuluvien kolmannen maan viranomaisten kanssa ainoastaan, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) kyseisiin kolmannen maan viranomaisiin sovellettavat salassapitovelvollisuutta koskevat vaatimukset katsotaan kaikkien asianomaisten viranomaisten näkemyksen mukaan vähintään vastaaviksi kuin 71 artiklassa asetetut vaatimukset;
- b) tiedot ovat tarpeen, jotta asiaankuuluvat kolmannen maan viranomaiset voivat suorittaa kansallisen lainsäädännön mukaiset tehtävänsä, jotka vastaavat tämän asetuksen mukaisia tehtäviä, ja tietoja ei käytetä mihinkään muihin tarkoituksiin.

2. Siltä osin kuin tiedonvaihto liittyy henkilötietoihin, tällaisten henkilötietojen käsittelyyn ja toimittamiseen kolmannen maan viranomaisille sovelletaan unionin ja kansallista tietosuojalainsäädäntöä.

3. Jos luottamukselliset tiedot ovat peräisin toisesta jäsenvaltiosta, kriisintarkkaisuviranomaiset, toimivaltaiset viranomaiset ja toimivaltaiset ministeriöt eivät saa luovuttaa niitä asiaankuuluville kolmannen maan viranomaisille, paitsi jos seuraavat ehdot täyttyvät:

- a) sen jäsenvaltion asiaankuuluva viranomainen, josta tiedot ovat peräisin, hyväksyy tietojen luovuttamisen;
- b) tiedot luovutetaan ainoastaan a alakohdassa tarkoitettun viranomaisen sallimiin tarkoituksiin.

4. Tätä artiklaa sovellettaessa tiedot katsotaan luottamuksellisiksi, jos niihin sovelletaan unionin lainsäädännön mukaisia salassapitovelvollisuutta koskevia vaatimuksia.

VI a OSASTO
HALLINNOLLISET TOIMENPITEET JA SEURAAMUKSET

78 a artikla

Hallinnolliset seuraamukset ja muut hallinnolliset toimenpiteet

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä hallinnollisia seuraamuksia ja muita hallinnollisia toimenpiteitä koskevat säännöt, joita sovelletaan, jos tämän asetuksen säännöksiä ei ole noudatettu, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että säännöt pannaan täytäntöön, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden oikeutta säätää ja määrätä rikosoikeudellisia seuraamuksia.

Mikäli jäsenvaltiot päättävät, että ne eivät säädä hallinnollisia seuraamuksia koskevia sääntöjä niiden rikkomusten osalta, joihin sovelletaan kansallista rikosoikeutta, niiden on ilmoitettava komissiolle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle asianomaiset rikosoikeudelliset säännökset. Hallinnollisten seuraamusten ja muiden hallinnollisten toimenpiteiden on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

Jäsenvaltioiden on annettava ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettut säännöt yksityiskohtaisesti tiedoksi komissiolle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle viimeistään [julkaisutoimisto: lisätään 83 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu päivämäärä]. Niiden on ilmoitettava komissiolle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle viipymättä kaikista kyseisten sääntöjen muutoksista.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun keskusvastapuoliin ja määrätyösapuoliin sovelletaan 1 kohdassa tarkoitettuja velvoitteita, niitä rikottaessa on kansallisessa lainsäädännössä vahvistetuin edellytyksin mahdollista soveltaa hallinnollisia seuraamuksia tai muita hallinnollisia toimenpiteitä keskusvastapuolen hallitukseen ja ylimmän hallintoelimen jäseniin, määrätyösapuoliin ja muihin luonnollisiin henkilöihin, jotka kansallisen lainsäädännön nojalla ovat rikkomuksesta vastuussa.

3. Tässä asetuksessa säädetty toimivalta määrätä hallinnollisia seuraamuksia tai muita hallinnollisia toimenpiteitä on rikkomuksen lajin mukaan annettava kriisinratkaisuviranomaisille tai, jos kyseessä on eri viranomainen, toimivaltaisille viranomaisille. Kriisinratkaisuviranomaisilla ja toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava kaikki tiedonkeruu- ja tutkintavaltuudet, jotka ovat tarpeen niiden tehtävien hoitamiseksi. Kriisinratkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten on seuraamusten määräämistä koskevia valtuuksiaan käyttäessään tehtävä tiivistä yhteistyötä, jotta varmistetaan, että hallinnollisilla seuraamuksilla tai muilla hallinnollisilla toimenpiteillä saavutetaan toivotut tulokset, ja rajatylittäviä tapauksia käsitellessään koordinoitava toimintaansa.

4. Kriisinratkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten on käytettävä hallinnollisia valtuuksiaan määrätä seuraamuksia tämän asetuksen ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti jollakin seuraavista tavoista:

- a) suoraan;
- b) yhteistyössä muiden viranomaisten kanssa;
- c) omalla vastuullaan antamalla tehtävä tällaisille viranomaisille;
- d) saattamalla asia toimivaltaisten oikeusviranomaisten käsiteltäväksi.

78 b artikla Erityissäännökset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä vahvistetaan seuraamuksia ja muita hallinnollisia toimenpiteitä vähintään seuraavissa tapauksissa:

- a) elvytysuunnitelmat jätetään laatimatta, ylläpitämättä ja päivittämättä 9 artiklan vastaisesti;
- b) kaikkia kriisinratkaisusuunnitelmien laatimiseksi tarvittavia tietoja ei anneta 14 artiklan vastaisesti;
- c) keskusvastapuoli jättää ilmoittamatta toimivaltaiselle viranomaiselle, kun se on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu, 68 artiklan 1 kohdan vastaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hallinnollisiin seuraamuksiin ja muihin hallinnollisiin toimenpiteisiin, joita voidaan soveltaa 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, kuuluvat ainakin seuraavat:

- a) julkinen lausuma, jossa ilmoitetaan vastuussa oleva luonnollinen henkilö, keskusvastapuoli tai muu oikeushenkilö ja rikkomuksen luonne;
- b) määräys, jolla vastuussa olevaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä vaaditaan lopettamaan rikkominen ja olemaan toistamatta sitä;
- c) väliaikainen kieltäminen, jolla keskusvastapuolen ylimmän johdon jäseniä tai muita vastuussa olevia luonnollisia henkilöitä kielletään hoitamasta tehtäviä keskusvastapuolessa;
- d) kun on kyse oikeushenkilöstä, hallinnolliset sakot, jotka ovat enintään 10 prosenttia kyseisen oikeushenkilön vuotuisesta kokonaisliikevaihdosta edellisenä tilikautena. Jos oikeushenkilö on emoyrityksen tytäryritys, asiaankuuluva liikevaihto on perimmäisen emoyrityksen konsolidoidun tilinpäätöksen mukainen liikevaihto edellisenä tilikautena;

- e) kun on kyse luonnollisesta henkilöstä, enintään 5 000 000 euron suuruiset hallinnolliset sakot tai niissä jäsenvaltioissa, joissa euro ei ole virallinen valuutta, vastaava arvo kansallisena valuuttana [tämän asetuksen voimaantulopäivänä];
- f) hallinnolliset sakot, jotka ovat enintään kaksi kertaa suuremmat kuin rikkomuksesta saatu hyöty, jos se voidaan määrittää.

78 c artikla

Hallinnollisten seuraamusten tai muiden hallinnollisten toimenpiteiden julkistaminen

1. Kriisinratkaisuviranomaisten tai toimivaltaisten viranomaisten on julkistettava virallisella verkkosivustollaan ne tämän asetuksen rikkomisesta määräämänsä hallinnolliset seuraamukset tai hallinnolliset toimenpiteet, joihin ei ole haettu muutosta tai joihin muutoksenhakuoikeus on rauennut. Julkistamisen on tapahduttava ilman aiheetonta viivytystä sen jälkeen, kun luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle on ilmoitettu kyseisestä seuraamuksesta tai muusta toimenpiteestä, ja sen on sisällettävä tiedot rikkomuksen lajista ja luonteesta sekä sen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön nimi, jolle seuraamus tai muu toimenpide on määrätty.

Jos jäsenvaltiot sallivat sellaisten hallinnollisten seuraamusten tai muiden hallinnollisten toimenpiteiden julkistamisen, joihin voi hakea muutosta, kriisinratkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten on ilman aiheetonta viivytystä julkistettava virallisella verkkosivustollaan myös tiedot muutoksenhaun tilanteesta ja sen lopputuloksesta.

2. Kriisinratkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten on julkistettava määräämänsä hallinnolliset seuraamukset tai muut hallinnolliset toimenpiteet ilman nimiä kansallisen lainsäädännön mukaisella tavalla seuraavissa tilanteissa:

- a) hallinnollinen seuraamus tai muu hallinnollinen toimenpide on määrätty luonnolliselle henkilölle ja henkilötietojen julkistaminen osoittautuu tällaisen julkistamisen oikeasuhteisuudesta tehdyn pakollisen ennakoarvioinnin perusteella kohtuuttomaksi;
- b) julkistaminen vaarantaisi rahoitusmarkkinoiden vakauden tai käynnissä olevan rikostutkinnan tai -oikeudenkäynnin;
- c) julkistaminen aiheuttaisi suhteetonta vahinkoa asianomaiselle keskusvastapuolelle tai asianomaisille luonnollisille henkilöille, niiltä osin kuin se on määritettävissä.

Vaihtoehtoisesti tällaisissa tapauksissa voidaan kyseessä olevien tietojen julkistamista lykätä kohtuulliseksi ajaksi, jos on nähtävissä, että ilman nimiä tapahtuvan julkistamisen perusteet lakkaavat olemasta kyseisellä ajanjaksolla.

3. Kriisinvirkautusviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että tämän artiklan mukaisesti julkistetut tiedot pysyvät niiden virallisella verkkosivustolla vähintään viiden vuoden ajan. Julkaistut henkilötiedot säilytetään kriisinvirkautusviranomaisen tai toimivaltaisen viranomaisen virallisella verkkosivustolla ainoastaan kulloinkin sovellettavien tietosuojasääntöjen mukaisesti tarvittavan ajan.

4. Arvopaperimarkkinaviranomainen antaa viimeistään [julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 18 kuukautta tämän asetuksen soveltamispäivästä] komissiolle kertomuksen 2 kohdassa säädetystä hallinnollisten seuraamusten ja muiden hallinnollisten toimenpiteiden julkistamisesta ilman nimiä jäsenvaltioissa ja erityisesti siitä, onko jäsenvaltioiden välillä ollut tältä osin merkittäviä eroja. Lisäksi kertomuksessa käsitellään mahdollisia merkittäviä eroja hallinnollisten seuraamusten ja muiden hallinnollisten toimenpiteiden julkistamista koskevan jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön mukaisessa hallinnollisten seuraamusten ja muiden hallinnollisten toimenpiteiden julkistamisen kestossa.

78 d artikla

Arvopaperimarkkinaviranomaisen keskustietokannan ylläpitäminen

1. Jollei 71 artiklassa tarkoitetuista salassapitovelvollisuutta koskevista vaatimuksista muuta johdu, kriisinvirkautusviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle kaikista 78 a artiklan nojalla määräämistään hallinnollisista seuraamuksista ja muutoksenhaun tilanteesta ja sen lopputuloksesta.

2. Arvopaperimarkkinaviranomainen pitää yllä keskustietokantaa sille ilmoitetuista hallinnollisista seuraamuksista yksinomaan kriisinvirkautusviranomaisten välistä tiedonvaihtoa varten. Ainoastaan kriisinvirkautusviranomaisilla on pääsy tietokantaan, jota päivitetään kriisinvirkautusviranomaisten antamien tietojen perusteella.

3. Arvopaperimarkkinaviranomainen pitää yllä keskustietokantaa sille ilmoitetuista hallinnollisista seuraamuksista yksinomaan toimivaltaisten viranomaisten välistä tiedonvaihtoa varten. Ainoastaan kriisinvirkautusviranomaisilla on pääsy tietokantaan, jota päivitetään toimivaltaisten viranomaisten antamien tietojen perusteella.

4. Arvopaperimarkkinaviranomainen pitää yllä verkkosivua, jolta on linkit kunkin kriisinratkaisuviranomaisen ja kunkin toimivaltaisen viranomaisen 78 c artiklan nojalla julkistamiin hallinnollisiin seuraamuksiin, ja se ilmoittaa ajanjakson, jolta kukin jäsenvaltio julkistaa seuraamuksia.

78 e artikla

Toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinratkaisuviranomaisten hallinnollisten seuraamusten ja muiden hallinnollisten toimenpiteiden määräämistä koskevien valtuuksien käyttö ja kyseisten seuraamusten ja toimenpiteiden tehokas soveltaminen

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset ja kriisinratkaisuviranomaiset ottavat hallinnollisten seuraamusten tai muiden hallinnollisten toimenpiteiden lajia sekä hallinnollisten sakkojen tasoa määrittäessään huomioon kaikki asiaan vaikuttavat olosuhteet, mukaan lukien tarvittaessa seuraavat:

- a) rikkomuksen vakavuus ja ajallinen kesto;
- b) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön vastuun aste;
- c) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön taloudellinen vahvuus, josta ovat osoituksena esimerkiksi vastuussa olevan oikeushenkilön kokonaisliikevaihto tai vastuussa olevan luonnollisen henkilön vuosiansiot;
- d) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön saamien voittojen tai välttämien tappioiden määrä, jos ne ovat määritettävissä;
- e) rikkomuksen kolmansille osapuolille aiheuttamat tappiot, jos ne ovat määritettävissä;
- f) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön halukkuus tehdä yhteistyötä toimivaltaisen viranomaisen ja kriisinratkaisuviranomaisen kanssa;
- g) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön aiemmat rikkomukset;
- h) rikkomuksen mahdolliset seuraukset järjestelmän kannalta.

VII OSASTO

ASETUSTEN (EU) N:o 1095/2010, (EU) N:o 648/2012, (EU) N:o 600/2014, (EU) N:o 806/2014 ja (EU) 2015/2365 SEKÄ DIREKTIIVIEN 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2007/36/EY, (EU) 2017/32 ja 2014/59/EU MUUTTAMINEN

79 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1095/2010 muuttaminen

Muutetaan asetusta (EU) N:o 1095/2010 seuraavasti:

1) Lisätään 4 artiklan 3 kohtaan iv alakohta seuraavasti:

"iv) [keskusvastapuolten elvytyksestä ja kriisinratkaisusta annetun] asetuksen (EU) osalta kyseisen asetuksen 2 artiklan 1 kohdan 3 alakohdassa määriteltyä kriisinratkaisuviranomaista."

2) Lisätään 40 artiklan 5 kohtaan alakohta seuraavasti:

"Kun toimitaan [keskusvastapuolten elvytyksestä ja kriisinratkaisusta annetun] asetuksen (EU) soveltamisalalla, 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun hallintoneuvoston jäsenen mukana voi tarvittaessa olla kyseisen jäsenvaltion kriisinratkaisuviranomaisen edustaja, joka ei osallistu äänestyksiin."

80 artikla
Asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) N:o 648/2012 seuraavasti:

1) Lisätään 6 b artikla seuraavasti:

"6 b artikla
Määritysvelvollisuuden keskeyttäminen kriisinratkaisussa

1. Jos keskusvastapuoli täyttää [keskusvastapuolten elvytyksestä ja kriisinratkaisusta annetun] asetuksen (EU) 22 artiklassa säädetyt edellytykset, kyseisen asetuksen 3 artiklan 1 kohdan nojalla nimetty keskusvastapuolen kriisinratkaisuviranomainen tai tämän asetuksen 22 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimetty toimivaltainen viranomainen voi omasta aloitteestaan tai kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen määritysosapuolen valvonnasta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä pyytää komissiota keskeyttämään 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun määritysvelvollisuuden tiettyjen OTC-johdannaislajien tai tietyn tyyppisen vastapuolen osalta, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) kriisinratkaisun kohteena olevalla keskusvastapuolella on lupa määrittää tietyt määritysvelvollisuuden piiriin kuuluvat OTC-johdannaislajit, joiden osalta keskeyttämistä pyydetään;
- b) määritysvelvollisuuden keskeyttäminen kyseisten tiettyjen OTC-johdannaislajien tai tietyn tyyppisen vastapuolen osalta on tarpeen, jotta voidaan välttää rahoitusvakauteen tai

rahoitusmarkkinoiden moitteettomaan toimintaan kohdistuva vakava uhka unionissa tai puuttua siihen keskusvastapuolen kriisintarkkailun yhteydessä, ja keskeyttäminen on oikeasuhteinen kyseisiin tavoitteisiin nähden.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun pyyntöön on liitettävä näyttö siitä, että ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

Edellä olevan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun viranomaisen on toimitettava perusteltu pyyntönsä arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja järjestelmäriskikomitealle samalla, kun se toimittaa pyynnön komissiolle.

2. Arvopaperimarkkinaviranomainen antaa 24 tunnin kuluessa 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua viranomaisen pyyntöä koskevan ilmoituksen vastaanottamisesta ja järjestelmäriskikomiteaa tarvittaessa kuultuaan lausunnon aiotusta keskeyttämisestä ottaen huomioon tarve välttää rahoitusvakauteen tai rahoitusmarkkinoiden moitteettomaan toimintaan kohdistuva vakava uhka unionissa tai tarve puuttua siihen, [keskusvastapuolten elvytyksestä ja kriisintarkkailusta annetun] asetuksen (EU) 21 artiklassa vahvistetut kriisintarkkailutavoitteet ja tämän asetuksen 5 artiklan 4 ja 5 kohdassa esitetyt perusteet.

2 a. Jos arvopaperimarkkinaviranomainen pitää määräysvelvollisuuden keskeyttämistä asetuksen (EU) N:o 600/2014 32 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuna kaupankäyntivelvollisuuden voimaantuloa koskevien perusteiden huomattavana muutoksena, se voi pyytää komissiota keskeyttämään mainitun asetuksen 28 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyt kaupankäyntivelvollisuuden samojen tiettyjen OTC-johdannaislajien osalta, joita määräysvelvollisuuden keskeyttämispyyntö koskee.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa perustellun pyyntönsä tiedoksi 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettulle viranomaiselle sekä järjestelmäriskikomitealle samalla, kun se toimittaa pyynnön komissiolle.

3. Edellä 1 ja 2 a kohdassa tarkoitettuja pyyntöjä sekä 2 kohdassa tarkoitettua lausuntoa ei saa julkaista.

4. Komissio joko keskeyttää täytäntöönpanosäädöksellä määräysvelvollisuuden tiettyjen OTC-johdannaislajien osalta tai hylkää keskeytyspyynnön ilman aiheetonta viivytystä 1 kohdassa tarkoitettua pyynnön vastaanottamisen jälkeen 1 kohdassa tarkoitetun viranomaisen antamien perustelujen ja näytön perusteella.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua täytäntöönpanosäädöstä hyväksyessään komissio ottaa huomioon 2 kohdassa tarkoitetun arvopaperimarkkinaviranomaisen antaman lausunnon, [keskusvastapuolten elvytyksestä ja kriisintarkkailusta annetun] asetuksen (EU) 21 artiklassa

tarkoitettut kriisinratkaisutavoitteet, tämän asetuksen 5 artiklan 4 ja 5 kohdassa säädetyt perusteet, jotka koskevat kyseisiä OTC-johdannaislajeja, ja keskeyttämisen tarpeen, jotta vältetään rahoitusvakauteen tai rahoitusmarkkinoiden moitteettomaan toimintaan unionissa kohdistuva vakava uhka tai puututaan siihen.

Jos komissio hylkää pyydetyn keskeytyksen, sen on perusteltava päätöksensä kirjallisesti 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettulle pyynnön esittäneelle viranomaiselle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle. Komissio ilmoittaa tästä välittömästi Euroopan parlamentille ja neuvostolle ja välittää niille 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettulle pyynnön esittäneelle viranomaiselle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle esitetyt perusteet. Kyseisiä tietoja ei saa julkaista.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu täytäntöönpanosäädös hyväksytään 86 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

4 a. Jos arvopaperimarkkinaviranomainen sitä pyytää 2 a kohdan mukaisesti, määräysvelvollisuuden keskeyttävällä täytäntöönpanosäädöksellä voidaan myös keskeyttää asetuksen (EU) N:o 600/2014 28 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetty kaupankäyntivelvollisuus samojen tiettyjen OTC-johdannaislajien osalta, joita kyseinen määräysvelvollisuuden keskeyttäminen koskee.

5. Määritysvelvollisuuden ja soveltuvin osin kaupankäyntivelvollisuuden keskeyttäminen on annettava tiedoksi 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettulle pyynnön esittäneelle viranomaiselle sekä arvopaperimarkkinaviranomaiselle, ja se on julkaistava Euroopan unionin virallisessa lehdessä, komission verkkosivustolla ja 6 artiklassa tarkoitettussa julkisessa rekisterissä.

6. Edellä 4 kohdassa tarkoitettu määräysvelvollisuuden keskeytys on voimassa aluksi enintään kolme kuukautta kyseisen keskeyttämisen soveltamispäivästä.

Edellä 4 a kohdassa tarkoitettu kaupankäyntivelvollisuuden keskeytys on voimassa saman alkuvaiheen ajan.

7. Jos keskeytyksen perusteet ovat edelleen voimassa, komissio voi täytäntöönpanosäädöksellä jatkaa 4 kohdassa tarkoitettun keskeytyksen voimassaoloa enintään kolmen kuukauden jaksoissa siten, että keskeytyksen kokonaiskesto ei ylitä 12 kuukautta. Keskeytyksen jatkaminen julkaistaan 5 kohdan mukaisesti.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu täytäntöönpanosäädös hyväksytään 86 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

7 a. Edellä 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut viranomaiset voivat riittävän ajoissa ennen 4 kohdassa tarkoitettun keskeyttämisen alkuvaiheen tai 7 kohdassa tarkoitettun keskeytystä jatkavan jakson päättymistä pyytää komissiota jatkamaan määräysvelvollisuuden keskeytystä.

Pyyntöön on liitettävä näyttö siitä, että 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät edelleen.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettun viranomaisen on toimitettava perusteltu pyyntönsä tiedoksi arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja järjestelmäriskikomitealle samalla, kun se toimittaa pyynnön komissiolle.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua pyyntöä ei saa julkaista.

Arvopaperimarkkinaviranomainen antaa pyyntöä koskevan ilmoituksen vastaanottamisen jälkeen ilman aiheutonta viivytystä ja järjestelmäriskikomiteaa tarvittaessa kuultuaan komissiolle lausunnon siitä, ovatko keskeytyksen perusteet edelleen voimassa, ottaen huomioon tarve välttää rahoitusvakauteen tai rahoitusmarkkinoiden moitteettomaan toimintaan unionissa kohdistuva vakava uhka tai tarve puuttua siihen, [keskusvastapuolten elvytyksestä ja kriisinratkaisusta annetun] asetuksen (EU) 21 artiklassa vahvistetut kriisinratkaisun tavoitteet ja tämän asetuksen 5 artiklan 4 ja 5 kohdassa esitetyt perusteet. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava jäljennös kyseisestä lausunnosta Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Kyseistä lausuntoa ei saa julkaista.

Täytäntöönpanosäädöksellä, jolla jatketaan määräysvelvollisuuden keskeytystä, voidaan myös jatkaa 4 a kohdassa tarkoitettua kaupankäyntivelvollisuuden keskeytystä.

Kaupankäyntivelvollisuuden keskeytyksen jatkamisen on oltava voimassa saman ajan kuin määräysvelvollisuuden keskeytyksen jatkaminen."

1 a) Lisätään 13 a artikla seuraavasti:

"13 a artikla

Korkokantojen vertailuarvojen korvaaminen vanhoissa sopimuksissa

1. Edellä 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen keskusvastapuolten voivat edelleen soveltaa riskienhallintamenettelyjä, jotka niillä on käytössä tämän asetuksen soveltamispäivänä sellaisten OTC-johdannaissovimusten osalta, joita ei määritetä keskusvastapuolella ja jotka on tehty tai uusittu ennen sitä päivää, jona 11 artiklan 3 kohdan mukainen velvoite soveltaa riskienhallintamenettelyjä tulee voimaan, jos tämän asetuksen voimaantulon jälkeen sopimukset uusitaan yksinomaan niissä käytetyn korkokantojen vertailuarvon korvaamiseksi tai kyseistä vertailuarvoa koskevien vaihtoehtoisten säännösten käyttöönottamiseksi.
2. Transaktiot, jotka on toteutettu tai uusittu ennen sitä päivää, jona määräysvelvollisuus tulee voimaan 4 artiklan mukaisesti ja jotka tämän asetuksen voimaantulon jälkeen uusitaan myöhemmin yksinomaan niissä käytetyn korkokantojen vertailuarvon korvaamiseksi tai kyseistä vertailuarvoa koskevien vaihtoehtoisten säännösten käyttöönottamiseksi, eivät tästä syystä kuulu 4 artiklassa tarkoitettujen määräysvelvollisuuden piiriin."

1 b) Muutetaan 24 a artiklan 7 kohdan b alakohta seuraavasti:

"b) vähintään vuosittain aloitettava ja sovitettava yhteen unionin laajuisia arviointeja keskusvastapuolten kyvystä kestää epäsuotuisaa markkinakehitystä asetuksen (EU) N:o 1095/2010 32 artiklan 2 kohdan mukaisesti ottaen mahdollisuuksien mukaan huomioon keskusvastapuolten elvytys- ja kriisinratkaisujärjestelyjen kokonaisvaikutus unionin rahoitusvakauteen;"

2) Korvataan 28 artiklan 3 kohta seuraavasti:

"3. Riskinarviointikomitean on annettava hallitukselle neuvoja järjestelyistä, jotka voivat vaikuttaa keskusvastapuolen riskienhallintaan, esimerkiksi sen riskimallin merkittävästä muuttumisesta, maksukyvyttömyyttä koskevista menettelyistä, määräysosapuolten hyväksymisperusteista, uusien välinelajien määrittämisestä tai toimintojen ulkoistamisesta. Riskinarviointikomitean on ilmoitettava hallitukselle viipymättä kaikista uusista riskeistä, jotka vaikuttavat keskusvastapuolen häiriönsietokykyyn. Riskinarviointikomitean neuvoja ei pyydetä keskusvastapuolen päivittäistä toimintaa varten. Häätätilanteissa ryhdytään kohtuullisiin toimiin riskinarviointikomitean kuulemiseksi keskusvastapuolen riskienhallintaan vaikuttavasta kehityksestä, kuten kehityksestä, joka liittyy määräysosapuoliin liittyviin keskusvastapuolen riskeihin ja keskinäisiin riippuvuussuhteisiin muiden keskusvastapuolten kanssa."

3) Korvataan 28 artiklan 5 kohta seuraavasti:

"5. Keskusvastapuolen on viipymättä ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle ja riskinarviointikomitealle kaikista päätöksistä, joissa hallitus päättää olla noudattamatta riskinarviointikomitean neuvoja, ja annettava selvitys tällaisista päätöksistä. Riskinarviointikomitea tai joku riskinarviointikomitean jäsenistä voi ilmoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle osa-alueista, joiden osalta se katsoo, että riskinarviointikomitean neuvoja ei ole noudatettu."

4) Lisätään 38 artiklaan 6 kohta seuraavasti:

"Keskusvastapuolen määrittämien osapuolten on selkeästi ilmoitettava niiden nykyisille ja mahdollisille tuleville asiakkaille mahdollisista tappioista tai muista kustannuksista, joita niille voi aiheutua keskusvastapuolen toimintasäännöissä vahvistettujen maksukyvyttömyyden hallinnointimenettelyjen sekä tappioiden ja positioiden kohdentamisjärjestelyjen soveltamisen tuloksena, mukaan lukien minkä tyyppisen korvauksen ne voivat saada, ottaen huomioon 48 artiklan 7 kohta. Asiakkaille on annettava riittävän yksityiskohtaiset tiedot sen varmistamiseksi, että ne ymmärtävät, millaisia tappioita tai muita kustannuksia niille voi pahimmassa tapauksessa aiheutua, jos keskusvastapuoli toteuttaa elvytystoimenpiteitä."

4 a) Lisätään uusi 45 a artikla:

"45 a artikla

Väliaikaiset rajoitukset merkittävän muun kuin maksukyvyttömyystapahtuman tapauksessa

1. Jos kyseessä on [keskusvastapuolten elvytyksestä ja kriisinratkaisusta annetun] asetuksen 2 artiklan 7 b kohdassa määritelty merkittävä muu kuin maksukyvyttömyystapahtuma, toimivaltainen viranomainen voi vaatia keskusvastapuolta pidättymään kaikista seuraavista toimista toimivaltaisen viranomaisen määrittämän ajanjakson ajan, joka ei saa olla pidempi kuin viisi vuotta:

- osingonjaon tekeminen tai osingonjaon tekemistä koskevan peruuttamattoman sitoumuksen antaminen, lukuun ottamatta oikeuksia osinkoihin, jotka on nimenomaisesti mainittu [keskusvastapuolten elvytyksestä ja kriisinratkaisusta annetussa] asetuksessa korvausmuotona;
- kantaosakkeiden takaisinosto;
- velvoitteen luominen tämän asetuksen 26 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua keskusvastapuolen palkitsemisjärjestelmässä määritellyn muuttuvan palkkion, lisäeläke-etuuksien tai erorahapakettien maksamiseksi tämän asetuksen 2 artiklan 29 kohdassa määritellylle ylimmälle johdolle.

Toimivaltainen viranomainen ei saa rajoittaa keskusvastapuolta toteuttamasta mitään ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista toimista, jos keskusvastapuoli on oikeudellisesti velvoitettu toteuttamaan kyseiset toimet ja velvoite on laadittu ennen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tapahtumia.

2. Toimivaltainen viranomainen voi päättää olla soveltamatta 1 kohdassa tarkoitettuja rajoituksia, jos se katsoo, että näistä rajoituksista luopuminen ei vähentäisi keskusvastapuolen omien varojen, erityisesti elvytystoimenpiteenä käytettävissä olevien omien varojen, määrää tai saatavuutta.

3. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii viimeistään ... [12 kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta] asetuksen (EU) N:o 1095/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet, joissa täsmennetään olosuhteet, joissa toimivaltainen viranomainen voi vaatia keskusvastapuolta pidättäytymään kaikista 1 kohdassa tarkoitetuista toimista."

4 a) Lisätään 37 artiklan 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

"Keskusvastapuolen on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun keskusvastapuolen arvioinnin tai muun johtopäätökseltään vastaavan arvioinnin yhteydessä todetusta minkä tahansa määrittömyysapuolensa riskiprofiilin mahdollisesta merkittävästä kielteisestä kehityksestä, mukaan lukien minkä tahansa määrittömyysapuolensa keskusvastapuolelle aiheuttaman sellaisen riskin kasvu, jonka keskusvastapuoli katsoo voivan käynnistää maksukyvyttömyysmenettelyn. ";

5) Lisätään 81 artiklan 3 kohtaan q alakohta seuraavasti:

"q) [keskusvastapuolten elvytyksestä ja kriisinratkaisusta annetun] asetuksen (EU) N:o 3 artiklan nojalla nimitetyt kriisinratkaisuviranomaiset."

81 artikla

Asetuksen (EU) 2015/2365 muuttaminen

Lisätään 12 artiklan 2 kohtaan n alakohta seuraavasti:

"n) [keskusvastapuolten elvytyksestä ja kriisinratkaisusta annetun] asetuksen (EU) 3 artiklan mukaisesti nimitetyt kriisinratkaisuviranomaiset."

81 a artikla
Direktiivin 2002/47/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2002/47/EY seuraavasti:

1) Korvataan 1 artiklan 6 kohta seuraavasti:

"6. Tämän direktiivin 4–7 artiklaa ei sovelleta mihinkään rahoitusvakuusjärjestelyn täytäntöönpanon rajoitukseen tai panttioikeuteen perustuvaa rahoitusvakuusjärjestelyä, sulkeutuvaa nettoutusta tai kuittausta koskevan lausekkeen voimaantulon rajoitukseen, joka on annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU IV osaston V tai VI luvun taikka [keskusvastapuolten elvytyksestä ja kriisinratkaisusta annetun] asetuksen (EU) V osaston III luvun III jakson tai IV luvun nojalla, tai mihinkään rajoitukseen, joka on annettu jäsenvaltion lainsäädännössä vastaavien valtuuksien nojalla, jotta helpotetaan tämän artiklan 2 kohdan c alakohdan iv alakohdassa tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön hallittua kriisinratkaisua, johon sovelletaan suojatoimia, jotka vastaavat tasoltaan vähintään direktiivin 2014/59/EU IV osaston VII luvussa tai [keskusvastapuolten elvytyksestä ja kriisinratkaisusta annetun] asetuksen (EU) V osaston V luvussa säädettyjä suojatoimia."

2) Korvataan 9 a artikla seuraavasti:

"9 a artikla

Direktiivi 2008/48/EY, direktiivi 2014/59/EU ja asetus (EU) N:o [keskusvastapuolten elvytyksestä ja kriisinratkaisusta]

Tämä direktiivi ei rajoita direktiivin 2008/48/EY, direktiivin 2014/59/EU ja asetuksen (EU) N:o [keskusvastapuolten elvytyksestä ja kriisinratkaisusta] soveltamista."

81 b artikla
Direktiivin 2004/25/EY muuttaminen

Korvataan 4 artiklan 5 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

"Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän direktiivin 5 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta, jos käytetään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU IV osastossa tai asetuksen (EU) N:o [keskusvastapuolten elvytyksestä ja kriisinratkaisusta] V osastossa säädettyjä kriisinratkaisuvälineitä, -valtuuksia ja -mekanismeja."

81 c artikla
Direktiivin (EU) 2017/1132 muuttaminen

Korvataan 120 artiklan 4 kohta seuraavasti:

"4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tätä lukua ei sovelleta yhtiöihin, joihin sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU IV osastossa tai asetuksen (EU) N:o [keskusvastapuolten elvytyksestä ja kriisinratkaisusta] V osastossa säädettyjä kriisinratkaisuvälineitä, -valtuuksia ja -mekanismeja."

81 d artikla
Direktiivin 2007/36/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2007/36/EY seuraavasti:

1) Korvataan 1 artiklan 4 kohta seuraavasti:

"4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tätä direktiiviä ei sovelleta, jos käytetään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU IV osastossa tai asetuksen (EU) N:o [keskusvastapuolten elvytyksestä ja kriisinratkaisusta] V osastossa säädettyjä kriisinratkaisuvälineitä, -valtuuksia ja -mekanismeja."

2) Korvataan 5 artiklan 5 kohta seuraavasti:

"5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että direktiiviä 2014/59/EU ja asetusta (EU) N:o [keskusvastapuolten elvytyksestä ja kriisinratkaisusta] sovellettaessa yhtiökokous voi kahden kolmasosan enemmistöllä pätevästi annettujen äänien määrästä päättää, tai muuttaa yhtiöjärjestystä siten, että kutsu yhtiökokoukseen, jossa päätetään pääoman korotuksesta, lähetetään lyhyemmällä varoitusaajalla kuin tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, edellyttäen että kokouksen ajankohtaan on vähintään kymmenen kalenteripäivää kutumisesta ja että direktiivin 2014/59/EU 27 tai 29 artiklan tai asetuksen (EU) N:o [keskusvastapuolten elvytyksestä ja kriisinratkaisusta] 19 artiklan edellytykset täyttyvät ja että pääoman korotus on välttämätön direktiivin 2014/59/EU 32 ja 33 artiklassa tai asetuksen (EU) N:o [keskusvastapuolen elvytyksestä ja kriisinratkaisusta] 22 artiklassa vahvistettujen kriisinratkaisuedellytysten välttämiseksi."

81 e artikla

Direktiivin (EU) 2017/1132 muuttaminen

Korvataan 87 artiklan 4 kohta seuraavasti:

"4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tätä lukua ei sovelleta yhtiöihin, joihin sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU IV osastossa tai asetuksen (EU) N:o [keskusvastapuolten elvytyksestä ja kriisinratkaisusta] V osastossa säädettyjä kriisinratkaisuvälineitä, -valtuuksia ja -mekanismeja."

81 f artikla

Direktiivin (EU) 2017/1132 muuttaminen

Korvataan 84 artiklan 3 kohta seuraavasti:

"3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän direktiivin 49 artiklaa, 58 artiklan 1 kohtaa, 68 artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa, 70 artiklan 2 kohdan ensimmäistä alakohtaa sekä 72–75, 79, 80 ja 81 artiklaa ei sovelleta, jos käytetään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU IV osastossa tai asetuksen (EU) N:o [keskusvastapuolen elvytyksestä ja kriisinratkaisusta] V osastossa säädettyjä kriisinratkaisuvälineitä, -valtuuksia ja -mekanismeja."

81 h artikla

Direktiivin 2014/59/EU muuttaminen

Lisätään 1 artiklaan 3 kohta seuraavasti:

"3. Tätä direktiiviä ei sovelleta yhteisöihin, joilla on myös asetuksen (EU) N:o 648/2012 14 artiklan mukainen toimilupa."

81 i artikla

Asetuksen (EU) 806/2014 muuttaminen

Lisätään 2 artiklaan 2 kohta seuraavasti:

"2. Tätä asetusta ei sovelleta yhteisöihin, joilla on myös asetuksen (EU) N:o 648/2012 14 artiklan mukainen toimilupa."

81 j artikla
Asetuksen (EU) N:o 600/2014 muuttaminen

Muutetaan 54 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

"Jos komissio arvioi, että pörssilistattuja johdannaisia ei ole tarpeen jättää 35 ja 36 artiklan soveltamisalan ulkopuolelle 52 artiklan 12 kohdan mukaisesti, keskusvastapuoli tai kauppapaikka voi ennen tämän asetuksen soveltamisen alkamista hakea toimivaltaiselta viranomaiseltaan lupaa siirtymäjärjestelyjen käyttämiseen. Ottaen huomioon riskit, jotka aiheutuvat 35 tai 36 artiklan mukaisten pääsyoikeuksien soveltamisesta asianomaisen keskusvastapuolen tai kauppapaikan moitteettomaan toimintaan pörssilistattujen johdannaisten osalta, toimivaltainen viranomainen voi päättää, että 35 tai 36 artiklaa ei sovelleta asianomaiseen keskusvastapuoleen tai kauppapaikkaan pörssilistattujen johdannaisten osalta siirtymäkautena, joka päättyy 3 päivänä heinäkuuta 2021. Jos tällainen siirtymäkausi hyväksytään, keskusvastapuoli tai kauppapaikka ei voi siirtymäkauden aikana hyödyntää 35 tai 36 artiklan mukaisia pääsyoikeuksia pörssilistattujen johdannaisten osalta. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja keskusvastapuolen tapauksessa kyseisen keskusvastapuolen toimivaltaisten viranomaisten kollegiolle, kun siirtymäkausi on hyväksytty."

VIII OSASTO
LOPPUSÄÄNNÖKSET

82 artikla
Uudelleentarkastelu

Arvopaperimarkkinaviranomainen arvioi viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [kolme vuotta tämän asetuksen voimaantulopäivästä] tämän asetuksen mukaisten valtuuksiensa ja tehtäviensä vastaanottamisesta aiheutuvat henkilöstö- ja resurssitarpeensa ja toimittaa kertomuksen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.

Komissio arvioi tämän asetuksen täytäntöönpanoa ja toimittaa sitä koskevan kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on viiden vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä]. Se arvioi ainakin seuraavia:

- a) kriisintarkistusviranomaisen käytettävissä olevien rahoitusvarojen soveltuvuutta ja riittävyyttä muusta kuin maksukyvyttömyystapahtumasta aiheutuvien tappioiden kattamiseen;
- b) elvytyksessä ja kriisintarkistuksessa käytettävien keskusvastapuolen omien varojen määrää ja niiden käyttötapoja;
- c) sitä, ovatko kriisintarkistusviranomaisen käytettävissä olevat kriisintarkistusvälineet riittäviä.

Kertomukseen liitetään tarvittaessa ehdotuksia tämän asetuksen tarkistamiseksi.

Komissio tarkastelee 27 artiklan 6 kohdan soveltamista 31 päivään joulukuuta 2021 mennessä. Komissio arvioi erityisesti, onko tarpeen tehdä lisämuutoksia alaskirjaus- ja muuntamisvälineen käyttöön keskusvastapuolten kriisintarkistuksen yhteydessä yhdessä muiden sellaisten kriisintarkistusvälineiden kanssa, jotka aiheuttavat taloudellisia tappioita määritysosapuolille. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle asiasta kertomuksen ja liittää siihen tarvittaessa ehdotuksia tämän direktiivin tarkistamiseksi.

Komissio arvioi viimeistään [julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on kuuden ja puolen vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä] tätä asetusta ja sen täytäntöönpanoa ja arvioi keskusvastapuolten elvytystä ja kriisintarkistusta koskevien hallintojärjestelyjen tehokkuutta unionissa ja antaa siitä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, johon se liittää tarvittaessa ehdotuksia tämän direktiivin tarkistamiseksi.

83 artikla Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenäkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan ... päivästä ...kuuta ... [julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 18 kuukautta tämän asetuksen voimaantulopäivästä] lukuun ottamatta:

- a) 81 j artiklaa, jota sovelletaan 4 päivästä heinäkuuta 2020;
- b) 80 artiklan 1 a kohtaa, jota sovelletaan ... päivästä ...kuuta ... [julkaisutoimisto: lisätään tämän asetuksen voimaantulopäivä];

- c) 9 artiklan 1, 2, 3, 3a, 4, 6, 7, 7 c, 7 d, 7 j, 8, 8 a ja 9 kohtaa ja 10 artiklan 1, 2, 3, 7, 8, 9, 10 ja 10 a kohtaa, joita sovelletaan ... päivästä ...kuuta ... [julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 12 kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta];
- d) 9 artiklan 7 f, 7 g ja 7 i kohtaa ja 20 a artiklaa, joita sovelletaan ... päivästä ...kuuta ... [julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 24 kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta].

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

LIITE

A JAKSO

Elvytysuunnitelmia koskevat vaatimukset

Elvytysuunnitelmassa on oltava seuraavat tiedot:

- 1) tiivistelmä suunnitelman keskeisistä osista ja yhteenveto kokonaiselvytyskapasiteetista;
 - 2) tiivistelmä keskusvastapuoleen viimeisimmän sitä koskevan elvytysuunnitelman jälkeen tehdyistä olennaisista muutoksista;
 - 3) viestintä- ja julkistamissuunnitelma, jossa esitetään, millä tavoin keskusvastapuoli aikoo tiedottaa toimivaltaiselle viranomaiselleen elvytystilanteesta ja hallita mahdollisia kielteisiä markkinareaktioita toimien samalla mahdollisimman avoimesti;
 - 4) kattavat pääomatoimet, tappioiden ja positioiden kohdentamistoimet sekä maksuvalmiustoimet, jotka tarvitaan, jotta voidaan säilyttää keskusvastapuolen elinkelpoisuus ja taloudellinen vakaus tai palauttaa ne ennalleen, mukaan luettuina keskusvastapuolen positiokannan täsmäyttämisen uudelleen ja pääoman palauttaminen ennalleen, ja jotta voidaan täydentää ennalta rahastoituja varoja ja säilyttää sellaisten riittävien likviditeettilähteiden saatavuus, jotka tarvitaan, jotta keskusvastapuoli voi pitää yllä elinkelpoisuuttaan ja toimintansa jatkuvuutta ja tarjota edelleen kriittisiä palvelujaan komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 152/2013 1 artiklan 2 kohdan ja komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 153/2013 32 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti. Tappioiden kohdentamistoimiin voi sisältyä elvytysmaksuvaatimuksia ja keskusvastapuolen muille kuin maksukyvyttömille määritysosapuolille maksamien voittojen arvon alentamista, jos keskusvastapuolen toimintasäännöissä on niin määritelty; toimissa ei saa käyttää tappioiden kohdentamiseksi muiden kuin maksukyvyttömien määritysosapuolten asettamia alkuvakuuksia asetuksen (EU) N:o 648/2012 45 artiklan 4 kohdan mukaisesti;
- 4 a) elvytysvaihtoehtojen arviointi seuraavien seikkojen osalta:

- i) niiden täytäntöönpanon vaikutus keskusvastapuolen vakavaraisuuteen, likviditeettiin, rahoituspositioihin, kannattavuuteen ja toimintaan;
- ii) niiden täytäntöönpanon ulkoiset ja systeemiset vaikutukset keskusvastapuolen kriittisiin toimintoihin, osakkeenomistajiin, määritysosapuoliin, velkoihin ja muihin sidosryhmiin ja tapauksen mukaan muuhun konserniin, ja siinä määrin kuin tiedot ovat saatavilla, keskusvastapuolen asiakkaisiin ja epäsuoriin asiakkaisiin;
- iii) niiden toteuttamiskelpoisuus riskeistä, esteistä ja esteiden poistamiseen liittyvistä ratkaisuista tehdyn yksityiskohtaisen analyysin pohjalta;

iv)niiden täytäntöönpanon vaikutukset toiminnan jatkuvuuteen, erityisesti henkilöresursseihin ja tietotekniikkaan, sekä mahdollisuuteen käyttää muita rahoitusinfrastruktuureja.

5) asianmukaiset edellytykset ja menettelyt, joilla varmistetaan elvytystoimien oikea-aikainen täytäntöönpano, mukaan luettuna arvio suunnitelman jokaisen olennaisen osan toteuttamiseen tarvittavasta ajasta;

6) yksityiskohtainen kuvaus mahdollisista olennaisista esteistä suunnitelman tehokkaalle ja oikea-aikaiselle toteuttamiselle, mukaan lukien vaikutus määräysosapuoliin ja asiakkaisiin myös tapauksissa, joissa määräysosapuolet todennäköisesti toteuttavat toimenpiteitä direktiivin 2014/59/EU 5 ja 7 artiklassa tarkoitettujen elvytysuunnitelmiansa mukaisesti, ja tarvittaessa vaikutus muuhun konserniin;

6 a) arvio elvytysvaihtoehtojen soveltuvuudesta kutakin asiaankuuluvaa elvytysuunnitelman skenaariota varten sen perusteella, miten kyseiset vaihtoehdot:

i) varmistavat avoimuuden ja antavat niille, jotka saattavat altistua tappioille ja likviditeettivajeille, mahdollisuuden mitata, hallita ja valvoa tällaisia mahdollisia tappioita ja vajeita;

ii) tarjoavat kannustimia osakkeenomistajille, määräysosapuolille ja niiden asiakkaille sekä rahoitusjärjestelmälle; ja

iii) minimoivat kielteiset vaikutukset, jotka kohdistuvat määräysosapuoliin ja niiden asiakkaisiin sekä rahoitusjärjestelmään;

7) kriittisten toimintojen yksilöinti;

8) yksityiskohtainen kuvaus menetelmistä, joilla määritetään keskusvastapuolen ydinliiketoiminta-alueiden, toimintojen ja varojen arvo ja markkinoitavuus;

9) yksityiskohtainen kuvaus siitä, miten elvytysuunnittelu sisällytetään keskusvastapuolen päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontarakenteeseen ja osaksi keskusvastapuolen toimintasääntöjä, jotka määräysosapuolet ovat hyväksyneet, sekä periaatteet ja menettelyt, joilla ohjataan elvytysuunnitelman hyväksymistä ja yksilöidään henkilöt, jotka organisaatiossa vastaavat suunnitelman valmistelusta ja täytäntöönpanosta;

10) järjestelyt ja toimenpiteet, joilla kannustetaan muita kuin maksukyvyttömiä määräysosapuolia esittämään kilpailukykyisiä tarjouksia maksukyvyttömien osapuolten positioita koskevissa huutokaupoissa;

11) järjestelyt ja toimenpiteet, joilla varmistetaan, että keskusvastapuolella on riittävät vararahoituslähteet, mukaan luettuina mahdolliset likviditeettilähteet, sen mahdollistamiseksi, että keskusvastapuoli pystyy edelleen suorittamaan toimintonsa ja täyttämään velvoitteensa niiden erääntyessä;

11 a) arvio käytettävissä olevista vakuuksista ja arvio mahdollisuudesta siirtää varoja tai likviditeettiä eri liiketoiminta-alueiden välillä;

12) seuraavat järjestelyt ja toimenpiteet:

- i) järjestelyt ja toimenpiteet, joilla vähennetään riskiä;
- ii) järjestelyt ja toimenpiteet, joilla sopimuksia, oikeuksia ja varoja ja velkoja järjestellään uudelleen;
- iii) järjestelyt ja toimenpiteet, joilla liiketoiminta-alueita järjestellään uudelleen;
- iv) järjestelyt ja toimenpiteet, jotka ovat tarpeen rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien ja kauppapaikkojen jatkuvan käytettävyyden ylläpitämiseksi;
- v) järjestelyt ja toimenpiteet, jotka ovat tarpeen keskusvastapuolen toiminnallisten prosessien jatkuvuuden ylläpitämiseksi, infrastruktuuri ja tietotekniikkapalvelut mukaan lukien;
- vi) järjestelyt ja toimenpiteet, joilla sopimukset puretaan osittain tai täydellisesti;
- vii) järjestelyt ja toimenpiteet, joilla soveltuvin osin alennetaan niiden voittojen arvoa, jotka keskusvastapuolen on maksettava määräytösapuolelle, joka ei ole maksukyvytön, keskusvastapuolen määrittämien instrumenttien tyypistä riippuen;
- viii) muita kuin maksukyvyttömiä määräytösapuolia koskeva vaatimus suorittaa keskusvastapuolelle käteismaksu, joka vastaa enimmäismäärältään vähintään kunkin keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon suorittamaa maksua. Tämä elvytysmaksuvaatimusta koskeva velvoite on myös sisällytettävä keskusvastapuolen sääntöihin ja muihin sopimusjärjestelyihin, ja siihen on viitattava niissä.

13) valmistelevat järjestelyt, joilla helpotetaan varojen tai liiketoiminta-alueiden myyntiä taloudellisen vakauden ennalleen palauttamisen kannalta asianmukaisessa ajassa, mukaan lukien arvio myynnin mahdollisista vaikutuksista keskusvastapuolen toimintaan;

14) jos suunnitellaan muita johdon toimia tai strategioita taloudellisen vakauden palauttamiseksi, kuvaus kyseisistä toimista tai strategioista ja niiden ennakoituista taloudellisista vaikutuksista;

15) valmistelutoimenpiteet, jotka keskusvastapuoli on toteuttanut tai aikoo toteuttaa helpottaakseen elvytysuunnitelman täytäntöönpanoa, mukaan luettuina tarvittavat toimenpiteet, joilla voidaan vahvistaa keskusvastapuolen pääomapohjaa oikea-aikaisesti, uudelleentäsmäyttää sen positiokanta ja täydentää sen ennalta rahastoituja varoja, sekä varmistaa sen täytäntöönpanokelpoisuuden yli rajojen;

16) määrälliset ja laadulliset indikaattorit, joilla yksilöidään, missä vaiheessa suunnitelmassa tarkoitettuja asianmukaisia toimia voidaan ryhtyä toteuttamaan;

17) tarvittaessa selvitys siitä, miten ja milloin keskusvastapuoli voi hakeutua keskuspankin järjestelyjen piiriin, kun olosuhteet ovat sellaiset, joiden varalta suunnitelma on laadittu, ja erittely varoista, joiden voidaan olettaa käyvän vakuudesta keskuspankin järjestelyjen ehdoilla;

18) asetuksen (EU) N:o 648/2012 49 artiklan 1 kohdan säännökset huomioon ottaen joukko skenaarioita, jotka vaikuttaisivat vakavasti keskusvastapuolen taloudelliseen vakauteen tai toimintakelpoisuuteen ja jotka ilmentävät keskusvastapuolen erityisolosuhteita, kuten sen tuotevalikoimaa, liiketoimintamallia sekä maksuvalmiuden ja riskien hallinnan järjestelmää, mukaan luettuina skenaariot, joihin liittyy koko järjestelmän laajuisia tilanteita sekä tilanteita, jotka ovat ominaisia kyseiselle oikeushenkilölle ja sille konsernille, johon se kuuluu, sekä keskusvastapuolen yksittäisiä määräytösapuolia tai, tapauksen mukaan, yhteentoimivia rahoitusmarkkinoiden infrastruktuureja koskevat erityiset stressitilanteet;

19) ottaen huomioon asetuksen (EU) N:o 648/2012 34 artiklan ja 49 artiklan 1 kohdan säännökset joukko skenaarioita, jotka vaikuttaisivat vakavasti keskusvastapuolen taloudelliseen vakauteen tai toimintakelpoisuuteen ja jotka johtuisivat sekä keskusvastapuolen yhden tai useamman osapuolen stressitilanteesta tai maksukyvyttömyydestä, mukaan lukien skenaariot, jotka menevät pidemmälle kuin ainakin kahden sellaisen määritysosapuolen stressitilanne tai maksukyvyttömyys, joihin nähden keskusvastapuolella on suurimmat vastuut, äärimmäisissä mutta mahdollisissa markkinaolosuhteissa, että muista syistä, mukaan lukien keskusvastapuolen sijoitustoiminnasta tai toiminnallisista ongelmista aiheutuvat tappiot (myös keskusvastapuolen toimintoihin kohdistuvat vakavat ulkoiset uhkat, jotka johtuvat ulkoisesta häiriöstä, sokista tai kybertapahtumasta).

B JAKSO

Tiedot, joita kriisinratkaisuviranomaiset voivat pyytää keskusvastapuolia toimittamaan kriisinratkaisusuunnitelmien laadintaa ja ylläpitoa varten

Kriisinratkaisuviranomaiset voivat pyytää keskusvastapuolia toimittamaan kriisinratkaisusuunnitelmien laadintaa ja ylläpitoa varten vähintään seuraavat tiedot:

- 1) yksityiskohtainen kuvaus keskusvastapuolen organisaatorakenteesta, mukaan luettuna luettelo kaikista oikeushenkilöistä;
- 2) suorien haltijoiden tunnistetiedot ja kunkin oikeushenkilön äänioikeudelliset ja äänioikeudettomat prosentimääräiset omistusosuudet;
- 3) kunkin oikeushenkilön sijainti, perustamispaikan lainkäyttöalue, toimilupa ja toimiva johto;
- 4) kartoitus keskusvastapuolen kriittisistä toiminnoista ja ydinliiketoiminta-alueista, mukaan luettuina näitä toimintoja ja liiketoiminta-alueita koskevat tasetiedot kunkin oikeushenkilön osalta;
- 5) keskusvastapuolen ja sen kaikkien oikeussubjektien liiketoiminnan osatekijöiden yksityiskohtainen kuvaus, jossa erotellaan ainakin palvelutyypit ja vastaavat määritysvolyymit ja avointen sopimusten, alkuvakuuksien, vaihtuvien vakuuksien, maksukyvyttömyysrahastojen ja niihin liittyvien arviointioikeuksien tai muiden tällaisia liiketoiminta-alueita koskevien elvytystoimien määrät;
- 6) tiedot keskusvastapuolen ja sen oikeussubjektien liikkeeseen laskemista pääoma- ja velkainstrumenteista;
- 7) tiedot siitä, keiltä keskusvastapuoli on saanut vakuuksia ja missä muodossa ne on saatu (omistusoikeus vai vakuusoikeus) ja keille se on antanut vakuuksia ja missä muodossa ne on annettu ja ketkä pitävät vakuuksia hallussaan, ja kummassakin tapauksessa tiedot siitä, millä lainkäyttöalueella vakuudet sijaitsevat;
- 8) kuvaus keskusvastapuolen ja sen oikeussubjektien taseen ulkopuolisista sitoumuksista, mukaan luettuna kartoitus suhteessa sen kriittisiin toimintoihin ja ydinliiketoiminta-alueisiin;

9) keskusvastapuolen olennaiset suojaukset, mukaan luettuna kartoitus oikeushenkilöittäin;

10) tiedot keskusvastapuolen määritysosapuolten vastuista ja merkityksestä sekä selvitys keskusvastapuolen suurimpien määritysosapuolten kaatumisen vaikutuksista;

11) kaikki järjestelmät, joissa keskusvastapuoli harjoittaa merkittävässä määrin tai merkittävän arvoista arvopaperikauppaa, mukaan lukien kartoitus suhteessa keskusvastapuolen oikeushenkilöihin, kriittisiin toimintoihin ja ydinliiketoiminta-alueisiin;

12) kaikki maksu- ja selvitysjärjestelmät, joiden jäsenenä keskusvastapuoli välittömästi tai välillisesti on, mukaan lukien kartoitus suhteessa keskusvastapuolen oikeushenkilöihin, kriittisiin toimintoihin ja ydinliiketoiminta-alueisiin;

13) yksityiskohtainen luettelo ja kuvaus johdon keskeisistä tietojärjestelmistä, mukaan lukien keskusvastapuolen käyttämät riskinhallinnan, kirjanpidon sekä taloudellisen ja lakisääteisen raportoinnin järjestelmät, myös kartoitus suhteessa keskusvastapuolen oikeushenkilöihin, kriittisiin toimintoihin ja ydinliiketoiminta-alueisiin;

14) tunnistetiedot 13 kohdassa lueteltujen järjestelmien omistajista, näitä koskevista palvelutasosopimuksista ja mahdollisista ohjelmistoista ja järjestelmistä tai käyttöoikeuksista, mukaan lukien kartoitus suhteessa niiden oikeussubjekteihin, kriittisiin toimintoihin ja ydinliiketoiminta-alueisiin;

15) tunnistetiedot ja kartoitus oikeushenkilöistä ja niiden keskinäisistä kytköksistä ja riippuvuussuhteista, esimerkiksi:

- yhteinen tai yhteisesti käytetty henkilöstö, tilat ja järjestelmät;
- pääoma-, rahoitus- tai maksuvalmiusjärjestelyt;
- nykyiset tai mahdolliset luottoriskit;
- vastatakaussopimukset, vastavakuusjärjestelyt, ristikkäiset maksukyvyttömyysmääräykset ja tytäryritysten keskinäiset nettoutusjärjestelyt;
- riskinsiirto- ja back-to-back-sopimukset; palvelutasosopimukset;

16) kunkin oikeushenkilön toimivaltainen viranomainen ja kriisinratkaisuviranomainen, jos ne eivät ole samoja kuin asetuksen (EU) N:o 648/2012 22 artiklan ja tämän asetuksen 3 artiklan mukaisesti nimetyt viranomaiset;

17) keskusvastapuolen kriisinratkaisusuunnitelman laatimisessa tarvittavien tietojen antamisesta vastaava hallituksen jäsen sekä mahdolliset muut vastuuhenkilöt eri oikeushenkilöissä, kriittisissä toiminnoissa ja ydinliiketoiminta-alueilla;

18) kuvaus järjestelyistä, jotka keskusvastapuoli on toteuttanut varmistaakseen, että kriisinratkaisuviranomaisella on kriisinratkaisun yhteydessä kaikki tiedot, jotka se on määritellyt välttämättömiksi kriisinratkaisuvälineiden ja -valtuuksien käyttämiseksi;

19) kaikki keskusvastapuolten ja sen oikeussubjektien kolmansien osapuolten kanssa tekemät sopimukset, jotka voidaan purkaa, kun viranomaiset päättävät käyttää kriisinratkaisuvälinettä, ja selvitys siitä, voivatko purkamisen seuraukset vaikuttaa kriisinratkaisuvälineen soveltamiseen;

- 20) kuvaus mahdollisista likviditeettilähteistä, joita voidaan käyttää kriisinratkaisun tukena;
- 21) tiedot omaisuuden kiinnityksistä, likvideistä varoista, taseen ulkopuolisista toiminnoista, suojausstrategioista ja kirjanpitolähteistä.

C JAKSO

Seikat, joita kriisinratkaisuviranomaisen on tarkasteltava arvioidessaan keskusvastapuolen purkamismahdollisuuksia

Arvioidessaan keskusvastapuolen purkamismahdollisuuksia kriisinratkaisuviranomaisen on tarkasteltava seuraavia seikkoja:

- 1) missä määrin keskusvastapuoli kykenee siirtämään ydinliiketoiminta-alueita ja kriittisiä toimintoja oikeushenkilöille;
- 2) missä määrin oikeudelliset rakenteet ja yhtiörakenteet on sovitettu ydinliiketoiminta-alueisiin ja kriittisiin toimintoihin;
- 2 a) missä määrin keskusvastapuolen oikeudellinen rakenne estää kriisinratkaisuvälineiden käyttöä oikeushenkilöiden lukumäärän tai konsernirakenteen monitahoisuuden vuoksi tai siksi, että liiketoiminta-alueiden kohdentaminen konserniyhteisöihin on vaikeaa;
- 3) missä määrin käytössä on järjestelyjä, joilla tarjotaan olennainen henkilöstö, infrastruktuuri, rahoitus, maksuvalmius ja pääoma ydinliiketoiminta-alueiden ja kriittisten toimintojen tukemiseksi ja ylläpitämiseksi;
- 3 a) palvelutasosopimusten olemassaolo ja vakaus;
- 4) missä määrin keskusvastapuolen ylläpitämät palvelusopimukset ovat täysin täytäntöönpanokelpoisia, jos keskusvastapuoli asetetaan kriisinratkaisuun;
- 5) missä määrin keskusvastapuolen päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontarakenne riittää keskusvastapuolen sisäisten periaatteiden noudattamisen hallintaan ja varmistukseen sen palvelutasosopimuksissa;
- 6) missä määrin keskusvastapuolessa on käytössä prosessi palvelutasosopimusten nojalla tarjottujen palvelujen siirtämiseksi kolmansille osapuolille kriittisten toimintojen tai ydinliiketoiminta-alueiden erottelun yhteydessä;
- 7) missä määrin on laadittu varasuunnitelmia ja otettu käyttöön varotoimenpiteitä maksu- ja selvitysjärjestelmien käytön jatkuvuuden varmistamiseksi;
- 8) johdon tietojärjestelmien riittävyys sen varmistamiseen, että kriisinratkaisuviranomaiset kykenevät keräämään tarkat ja täydelliset tiedot ydinliiketoiminta-alueista ja kriittisistä toiminnoista nopean päätöksenteon edistämiseksi;

- 9) johdon tietojärjestelmien valmiudet tarjota keskusvastapuolen tehokkaan kriisinratkaisun kannalta olennaista tietoa keskeytymättä, myös nopeasti muuttuvissa tilanteissa;
- 10) missä määrin keskusvastapuoli on testannut johdon tietojärjestelmiä kriisinratkaisuviranomaisen määrittelemissä stressiskenaarioissa;
- 11) missä määrin keskusvastapuoli pystyy varmistamaan johdon tietojärjestelmien jatkuvuuden niin vaikeuksiin joutuneessa kuin uudessakin keskusvastapuolessa, jos kriittiset toiminnot ja ydinliiketoiminta-alueet erotetaan muista toiminnoista ja liiketoiminta-alueista;
- 12) jos keskusvastapuoli käyttää konsernin sisäisiä vakuuksia tai siihen kohdistuu niihin liittyviä riskejä, missä määrin nämä vakuudet on annettu markkinaehtoisesti ja kuinka vankat näitä vakuuksia koskevat riskinhallintajärjestelmät ovat;
- 13) jos keskusvastapuoli toteuttaa konsernin sisäisiä transaktioita, missä määrin ne toteutetaan markkinaehtoisesti ja kuinka vankat niitä koskevat riskinhallintajärjestelmät ovat;
- 14) missä määrin konsernin sisäisten vakuuksien tai transaktioiden käyttö lisää kriisin leviämistä konsernin muihin osiin;
- 16) tarvittaessa missä määrin keskusvastapuolen kriisinratkaisu voisi vaikuttaa kielteisesti muuhun osaan konsernia, johon keskusvastapuoli kuuluu, erityisesti silloin, kun konserniin kuuluu muita rahoitusmarkkinoiden infrastruktuureja;
- 18) onko kolmannen maan viranomaisilla tarvittavat kriisinratkaisuvälineet unionin kriisinratkaisuviranomaisten kriisinratkaisutoimien tukemiseksi ja missä määrin toimintaa unionin ja kolmannen maan viranomaisten välillä voidaan koordinoida;
- 19) mahdollisuudet käyttää kriisinratkaisuvälineitä siten, että kriisinratkaisutavoitteet saavutetaan ottaen huomioon käytettävissä olevat välineet ja keskusvastapuolen rakenne;
- 20) mahdolliset erityisvaatimukset, joita tarvitaan uusien omistusinstrumenttien laskemiseksi liikkeeseen 33 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla;
- 21) järjestelyt ja keinot, joiden takia kriisinratkaisu voisi vaikeutua sellaisten keskusvastapuolten tapauksessa, joilla on määritysosapuolia tai vakuusjärjestelyjä eri lainkäyttöalueilla;
- 22) miten uskottavasti kriisinratkaisuvälineillä voidaan saavuttaa kriisinratkaisutavoitteet, kun otetaan huomioon mahdolliset vaikutukset määritysosapuoliin ja soveltuvissa tapauksissa niiden asiakkaisiin, muihin vastapuoliin ja työntekijöihin sekä toimet, joihin kolmannen maan viranomaiset mahdollisesti ryhtyvät;
- 23) missä määrin keskusvastapuolen kriisinratkaisun vaikutus rahoitusjärjestelmään ja rahoitusmarkkinoiden luottamukseen voidaan arvioida riittävästi;
- 24) missä määrin keskusvastapuolen kriisinratkaisulla voisi olla merkittävä suora tai välillinen haitallinen vaikutus rahoitusjärjestelmään, markkinoiden luottamukseen tai talouteen;

- 25) missä määrin kriisin leviämistä muihin keskusvastapuoliin tai rahoitusmarkkinoihin voitaisiin hillitä käyttämällä kriisiratkaisuvälineitä ja -valtuuksia;
- 26) missä määrin keskusvastapuolen kriisiratkaisulla voisi olla merkittävä vaikutus maksu- ja selvitysjärjestelmien toimintaan.
-